

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 261 21 ΟΚΤΩΒΡ

72

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΩΡΑ, ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΟΡΕΣ!

Με την 1000η ύψωση της ελληνικής σημαίας

ΙΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΟΙ

Εντυπώσεις από ένα ταξίδι, του κ. Γ. ΔΑΦΝΗ

ΤΖΟΝ ΚΕΝΝΕΔΥ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό
Pictures from Greece δίνει σε όλους
τους ξένους φίλους του τόπου μας μια
ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Εσωτερικού Δοχ. 120
Εξωτερικού £ 2/10 ή \$ 7

Αποτανθήτε στην:

Ελληνική Έκδοτική Έταιρία ΕΑΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352 - ΑΘΗΝΑΙ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

Carabott

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 261 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΑΚΗΝ ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ-Η. Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΑΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

«Ηλέκτρας» συνέχεια...

Εδώ που ο συνεγάρτης σας κ. 'Αχ. Μαμάκης καταλαβαίνει ότι τα ειδικά κίνητρα — όπως λέγει — που με κάνουν να φέρω στη δημοσιότητα τις επαινετικές κρίσεις του εφοπλιστικού τύπου για τις παραστάσεις του κ. Ροντήρη, είναι απόλυτα δικαιολογημένη προσπάθεια και υποχρέωσή μου να τις... διαφημίσω, αφού ταιριάζει να είμαι ο υπεύθυνος οργανωτής των. Έγω, όμως, διερωτώμαι — και φαντάζομαι πώς την ίδια άποψη θα έχουν πολλοί από τους αναγνώστες σας — ποιά είναι άραγε τα ειδικά κίνητρα που οδηγούν τον κ. 'Αχ. Μαμάκη να κάνει, εν προκειμένω, την αντίθετη άκριτος δουλειά από μένα και μάλιστα εις βάρος μιας καλλιτεχνικής αξίας σαν τον κ. Ροντήρη; Και με πόσο πάθος αγωνίζεται να πείσει τους αναγνώστες σας πως η θριαμβευτική περιοδεία του «Πειραικού Θεάτρου» στο εξωτερικό άνηξε μιά άτυχία. Γιατί το κάνει, αφού δεν έχει στοιχεία για να στηρίξει τη θέση που πήρε; Μας λέει στην απάντησή του ότι ο δικός του απόλογος είναι διαφορετικός. Ποιόν λόγο ένωσε; Το κοινού; Μά το είπαμε εμάς εξ αρχής ότι δεν περιωρίστηκε ο κ. 'Αχ. Μαμάκης να γράφει μόνο τη δική του προσωπική γνώμη για την παράσταση που είδε. Αν περιωριζόταν στον εόλοσ του αυτόν, ποιός θα του αντίμιλλήσει;

Αλλά ας δούμε, αφού το επιθυμεί, με ποιά τρόπο έμμενεί το ερώτος που υπονοεί στην απάντησή του. Λέει, λοιπόν, ο κ. 'Αχ. Μαμάκης: «Αν έχει καμιά σημασία εάν σε ώρισμένες ξένες εφημερίδες δημοσιεύθηκαν και επαινετικές κρίσεις και παρακάτω: «Αν έχουν ήδη (έννοεί τους κριτικούς που έπνευσαν τον κ. Ροντήρη) πληθωρικά παραστάσεις άρχαιας τραγωδίας της ποιότητας που έχουμε ήδη εμείς εδώ». Κ' έτσι, αυτούς τους θύλα... σκαρτούς. «Όσο για τους δικούς μας κριτικούς (που υποτίθεται ότι — αυτοί — καταλαβαίνουν, γιατί έχουν παρακολουθήσει πληθωρικά παραστάσεις ποιότητας) που έπνευσαν δημοφώνως την παράσταση της «Ηλέκτρας», το έκαναν — λέει — από φιλική συγκατάβαση!!! Παραδέχεται δηλαδή σαν ανεπιμέλτους ερωσθήρες μόνον εκείνους εκ των ξένων κριτικών, που κατηγόρησαν τον κ. Ροντήρη. Έμεις, εν τούτοις, εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι όλα αυτά τα γράφει ο κ. 'Αχ. Μαμάκης, όχι για κανένα άλλο λόγο, παρά γιατί είναι τραγικά άπληροφόρητος περί του θριάμβου που σημείωσε ο κ. Δημ. Ροντήρης στις πρόσφατες περιοδείες του στο Βισμάπτεν (1959) και στην Φλωρεντία, Ντρίτσλεντοφ, Παρίσι και Ταομύνα (1960). Για να τον το άποδείξω, κάνω την εξής πρόταση: Θα

αναφέρω ονομαστικώς όλες τις εφημερίδες του εξωτερικού, που έπνευσαν τις παραστάσεις του κ. Δ. Ροντήρη. (Θά αντίληφθήτε εμάς άμέσως ότι δεν πρόκειται περί αμερικανών άλλοδαπων, αλλά περί 42 διακεκριμένων θεατρικών κριτικών που, έμμενώντας τον Ροντήρη και τους Έλληνες καλλιτέχνες, την Ελλάδα τιμούσαν στο πρόσωπό τους). «Επειτα ο κ. 'Αχ. Μαμάκης θα φέρει εις δημοσιότητα τις εφημερίδες που έγραψαν δυσμενώς για τον κ. Ροντήρη, τις όποιες άσφαλώς θα πρέπει να έχη στην κατοχή του. «Ως τώρα μάς έχει αναφέρει τρεις (3), αν δεν κάνουμε λάθος, αλλά θα πρέπει να έχη όν' όψη του άπειρες άλλες, για να είναι τόσο δέβαιος για την άτυχία του κ. Ροντήρη στο εξωτερικό.

Ας άρχίσουμε, λοιπόν, από το Βισμάπτεν, παραθέτοντες, εμάς μετά το όνομα της εφημερίδας και την ήμερομηνία, από ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από κάθε μία:

«Wiesbadener Tagblatt» 25-5-59

«Αναγέννησις της άρχαιας τραγωδίας. Αί έπιτυχεις παραστάσεις του «Πειραικού Θεάτρου».

Walter G. Busse

«Allgemeine Zeitung (Meinzer) Anzeigers» 25-5-59

«Στά καλλιτεχνικά τομήματα που επιχειρήθηκαν στο Θεατρίδι του Βισμάπτεν και κερδήθηκαν, άνήκει η πρόσκλησις του «Πειραικού Θεάτρου».

Thomas Halbe

«Wiesbadener Kurier» 25-5-59

«Θρίαμβος του «Πειραικού Θεάτρου». Τραγωδίας ύψιστης αξίας η «Ασπασία Παπαθανασίου».

Dr. Fst.

«Hanauer Anzeigers» 25-5-59

«Οι Έλληνες στο Βισμάπτεν έπευφημήσαν».

«Frankfurter Allgemeine Zeitung» 26-5-59
«Και τα δύο δράματα ήταν το κοινό αλμαλωτισμένο. Παρακολουθούσε τι γινόταν στην σκηνή με έντεταμένη προσοχή και έτίμησε τους καλεσμένους μας με ένθουσιασμό και θυελλώδη χειροκροτήματα που δάσταξαν πολλή ώρα... Άνεγνώρισε την ιδιαίτερη ποιότητα αυτών των παραστάσεων...».

Fr. Wagner

«Allgemeine Zeitung (Meinzer) Anzeigers» 27-5-59

«Εδέχθη να παρέλθουν 15 δόκιμα λεπτά της ώρας διά να σήσουν τα φώτα στο θέατρο. Τα χειροκροτήματα δεν ήταν

ΡΕΤΕΡ ΡΑΝ
ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

“ΜΙΝΩΙ”

Χωρίς λάβτσο
πρώτης ελαστικότητας

Κατασκευάζεται από το νέο καταπληκτικό ύφασμα
‘VYRENE, που έχει μεγάλη ελαστικότητα δίχως να περιέχει διόλου ελαστικό. Το ‘VYRENE, άγκαλιάζει το σώμα δίνοντας έλευθερία στις κινήσεις.

ΠΟΛΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΣΥΡΑΤΗΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ - ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

“JASMINE”, ΟΙΚΙΟΝΟΣ & ΠΕΤΡΑΚΗ

ΑΦΙ ΤΗΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΑ. ΒΕΝΙΣΛΟΥ 47

Σ. ΜΑΝΤΖΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΑΗ (έντός στοάς)

ΑΦΙ ΤΗΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΡΜΟΥ 9 β

“SEVENTEEN”, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 (έντός στοάς)

“ΦΡΟΣ”, Φ. ΛΟΥΡΙΔΟΥ - ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20

Ζητήσατε Καραμέλλες ; ...

Εξοικιάστε τις καραμέλλες ION
το ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

ION

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

DELTA

ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ
MADE IN U.S.A.

50
ΧΡΟΝΙΑ
ΠΕΙΡΑΣ

Φορείτε μόνον
ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ
διά να είδτε
πιό κομψή στα νέα
σκούρα χρώματα

ΔΕΛΤΑ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΤΥ, δημοφιλής του Δημοκρατικού Κόμματος για τις προεδρικές εκλογές στις Ήνωμ. Πολιτείες. Ένα πορτραίτο του «σεαρό» υποψηφίου θα βρθε στις σελίδες 50 και 51.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

μόνον για την παράστασι. Δικαίως επευφημήθησαν ιδιαίτερος ο χορός, ή Βασίλισσα, ο σκηνοθέτης κλπ.»

Max Geisenheyner

«Frankfurter Neue Pressen» 27-5-59

«ΟΙ Έλληνες στο Βισμπάντεν»

«...Με θύελλα ένθουσιασμού έτελειώσαν και οι δύο παραστάσεις».

G. R.

«Darmstädter Tagblatt» 27-5-59

«Η παράστασις την όποια τή «Πειραικό Θέατρο» παρουσίασε άπείδη, χάρις στή ποιήμα της «Ηλέκτρας», άξια της μεγάλης γραμμής που έπεδωσε ο Friedrich Schramm στό Διεθνές Φεστιβάλ του Μόλιου».

Max Geisenheyner

Frankfurter Rundschau» 29-5-59
«Μνημειώδης τραγική της «Ελλά» νων».

Eo Plunien

«Frankfurter Abendpost» 29-5-59
«Τό κλασικό από τας πηγάς των» (τίτλος).

«Ήταν μία εξαίρετικά ενδιαφέρουσα συνάντησις, που τελείωσε με θυνελλόδη χειροκροτήματα εις τό Γκρόσσες Χάου».

Heinrich Heym.

«Die Welt» 3-6-59

«Η άρχαία Έλλάδα καλεσμένη» (τίτλος).
(Μέσα). «Τήν τραγική νήπιον που δι-καλολογεί τόν ένθουσιασμό και τή θυνελλόδη χειροκροτήματα, την προσέηνσε ή Άσπασία Παπαθανασίου... Δίπλα της στά-

θηκε ένας υποδειγματικά πειθαρχημένος χορός...»

Alfred Happ.

Και τώρα θά αναφέρουμε τις έφημερίδες του Ντούσσελντοφ:

«Neue Rheinzeitung» 1-7-60

«Μία έπαφή με τό ελληνικό θέατρο, για την όποια πρέπει νά είμαστε εγνώμονες».

G. J. Klose

Düsseldorfer Nachrichten» 1-7-60

«Η παράστασις, με σκηνοθεσία του Δημήτρη Ροντήρη, ύψηξεν ένα άσυνήθες μορφωτικό δίωμα».

K. R.

«Rheinische Posts» 1-7-60

«Τό «Πειραικό Θέατρο», τό όποιον ήδη τό 1959 στό Φεστιβάλ του Βισμπάντεν

είχε προκαλέσει θύελλα ένθουσιασμού... μιάς έδωσε την ευκαιρία νά γνωρίσουμε σέ νεοελληνική έρμηνεία τό 2ον και 3ον μέρος της «Ορέστεια» του Αισχύλου... (Και άφού αναλύει την δλη παράστασι, καταλήγει): «...Τό κατάμεστο θέατρο έξέσπασε κι' όλας μετά τό 1ο μέρος της παραστάσεως σέ άσυγκράτητες, χωρίς τέλος, έπευφημίες που στό τέλος της παραστάσεως δυνάμωσαν σέ θριαμβευτική θύελλα ένθουσιασμού για τόν θίασο και τόν σκηνοθέτη».

Michael Eickhoff

«Der Mittag» 1-7-60

«Τήν παράστασι παρρηκολούθησε πολλή νεολαία και αι έπευφημιαί άκόμη και πρό του διαλείματος, πρό πάντων δέ κατόπιν αυτού, ήσαν πολύ θερμές. Μάλιστα δέ θυελλώδεις».

Otto Brües

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Στό ταξίδι...

έμπιστευθήτε τις κάλτσες ΜΠΕΡΚΣΙΑΪΡ. Στήν πλούσια ποικιλία των κάλτσων ΜΠΕΡΚΣΙΑΪΡ θα βρθε τις κάλτσες που ζητάτε. Με ραφή ή χωρίς ραφή, σ' όλα τα μοντέρνα χρώματα. Επί πλέον δεν φεύγουν οι πόντοι, χάρις στην πατέντα "NON RUN", τό ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΩΝ

Berkshire

Οι καλύτερες κάλτσες του κόσμου!

Και έκείνες τις κριτικές που μιάς έπήνεσαν στην Φλωρεντία, με τούς πρωτοφανείς για θεατρική κριτική τίτλους των:

«La Nazione» 11-6-60

«Η «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή εις την έρμηνεία του «Πειραικού Θεάτρου». Άπλότης, στυλ και δυναμική έρμηνεία. Ο σκηνοθέτης Ροντήρης και οι άριστοι ήθοποιοί. Ένθουσιώδης ύποδοχή του κοινού».

Giulio Bucciolini

«Giornale del Mattino» 11-6-60

«Η έπείροχη «Ηλέκτρα» του «Πειραικού Θεάτρου». Πάντα ζωντανό και επίκαιρο τό άρχαίο μήνυμα του Σοφοκλή».

Arnaldo Mariotti

«Nazione Serran» 11-6-60

«Τό κοινόν του Θεάτρου Πέργκολα έ-

πυφώθηκε με φρενιτιώδη ένθουσιασμόν ήθοποιούς και σκηνοθέτην του «Πειραικού Θεάτρου». «Υποβολή και μαγεία του χορού».

Paolo Emilio Poesio

«L'Unita» 12-6-60

«Η «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή στην Πέργκολα, παιγμένη από ελληνικό θίασο».

F. M.

«Giornale del Mattino» 13-6-60

«Οι «Χορηγοί» και οι «Εδμενίδες» μιά άλλη έπιτυχία του «Πειραικού Θεάτρου». Παίξιμο χωρίς έμφασις».

Arnaldo Mariotti

«La Nazione» 13-6-60

«Νέα έπιτυχία εις την Πέργκολα του

ελληνικού θιάσου με τις «Χορηγοί» και «Εδμενίδες».

Giulio Bucciolini

«Nazione Serran» 13-6-60

«Λαμπρά έπιτυχία με παρατεταμένες και ειλαικρινές έπευφημίες».

Ίδου και οι έφημερίδες που μιάς έπήνεσαν στό Ησούσι:

«Le Journal du Dimanches» 3-7-60

«Combats» 4-7-60

«La Nouvelle Republique» 5-7-60

«Aspects de la France» 7-7-60

«France Observateur» 7-7-60

Jean Sels

«Lettres Francaises» 7-13-7-60

Charles Dobrynski

«La Tribune de Nations» 8-7-60

Θεωρώ περιττόν νά σας άπασχολήσω με τά έπαινετικά άποσπάσματα των γαλλικών έφημερίδων, άφού ήδη στην προηγούμενη μου έπιστολή παρέθεσα σάν παραδειγμα ένα άρκετά έκτενές κείμενο από την κριτική της «Combats».

Έχει, όμως, πολύ ενδιαφέρον, όπως θα ίδάτε, ένα άποσπασμα από την κριτική της «Liberation». Τό παραθέτω:

«Liberation» 6-7-60

«Μά έκείνο που είναι θαυμαστό στις παραστάσεις που μιάς έδωσε τό «Πειραικό Θέατρο», είναι ή χρησιμοποίησις του χορού. Είτε συμμετέχει εις την δράσιν, όπως στις «Χορηγοί» και «Εδμενίδες», εί-

Ρούχα Χιονάτα!

Τα καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον το ROL αφαιρεί από το Ρούχο ό,τι έχει εισχωρήσει βαθειά μέσα στην ύφανση και του δίνει πραγματικά νέα όψη.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

τε περιορίζεται να την σχολιάζει, όπως στην «Ηλέκτρα», ο χορός είναι ένα στοιχείο που είναι απόλυτα δεμένο με το έργο. Δεν είναι κάτι το ασύνδετο, αλλά ένα στοιχείο ζωντανό του δράματος. Είτε οι γυναίκες που τον αποτελούν απαγγέλλουν, τραγουδούν ή κινούνται άρρα πάνω στη σκηνή κατά τις απαιτήσεις της δράσης, αυτό γίνεται πάντοτε με μια εγγύτητα, με αισθήματα μεγαλοπρεπείας και εξαιρετική στάση. Από τότε κι' έλκες που το 'Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας είχε έλθει για πρώτη φορά στο Παρίσι, είχαμε διαπιστώσει πως μονάχα οι Έλληνες ξέρουν πως να μεταχειρίζονται τον αρχαίο χορό καθώς σχολιάζει και συγχρόνως προάγει την δράση. Με το «Πειραϊκό Θέατρο» ο Δημ. Ροντήρης εξακολουθεί την ανεπτυγμένη αυτή προσπάθεια. (Poursuit l'oeuvre entreprise).

Jean — Claude Dumoulin

Τέλος θα αναφέρουμε τις κριτικές που μας έπλησαν στην Σικελία με τους έγκωμιαστικούς τίτλους της κάθε μιας:

«Gazzetta del Sud» 4-9-60
«Ηλέκτρα» στο θέατρο της Ταορμίνας. Προβίς πιστεύω σ' ένα πολιτισμό. Κάτω από την διεύθυνση του σκηνοθέτη Ροντήρη, το συγκρότημα του ελληνικού θεάτρου έδωσε μια υπέροχη έμφανση του σοφοκλείου κειμένου.

Nino Riva

«Corriere di Sicilia» 4-9-60
«Είς το Έλλην» - ρωμαϊκό θέατρο της Ταορμίνας, το «Πειραϊκό Θέατρο» κάνει ένοση με την «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή.

M. R.

«La Sicilia» 4-9-60
«Ένα εξαιρετικόν καλλιτεχνικόν γεγονός. Η «Ηλέκτρα» του Σοφοκλέους εις το Έλληνικόν Θέατρον της Ταορμίνας, κατά την έμφανειαν του Θεάτρου Πειραϊώ. Τελειότης, στυλ και άξια παραστάσεις. Η υπέροχη έμφανση της 'Ασπασίας Παπαθανασίου.

Carmelo Musumarra

«La Sicilia del Lunedì» 5-9-60
«Μεγάλη έπιτυχία στην Ταορμίναν, των παραστάσεων του Αισχύλου. Αι έμφανσεις του Ροντήρη φέραν στην Σικελία μια πνοή γνήσιας ελληνικότητος.

«Il Tembo» (Ρώμη) 5-9-60
«Τότερα από 25 αιώνας άδικης άπουσίας, το «Πειραϊκό Θέατρο» εις την Ταορμίναν με τις τραγωδίες του Αισχύλου και του Σοφοκλέους. Η «Ηλέκτρα», οι «Χοηφόροι» και «Ευμενίδες» παρουσιάστηκαν στην γλώσσα που γράφηκαν. Έξοχη ή σκηνοθεσία και ή έμφανση. Δικαιολογημένη έπιτυχία.

Salvatore Lo Presti

«Espresso Serra» 5 — 6-9-60
«Ένθουσιώδης έπιτυχία του «Πειραϊκού Θεάτρου» στην Ταορμίναν. «Ανθρωπιά και ποιησις τραγωδίας ξαναζούν με τους Έλληνες ήθοιους...» «Η 'Ασπασία Παπαθανασίου χειροκροτήθηκε με άνοικτη αύλακα. «Τροβηλικό παίξιμο του χορού».

Gaitan Caponetto

«Giornal di Sicilia» 5-9-60
«Η πονεμένη άνθρωπιά της σοφοκλείου «Ηλέκτρας» εις την έμφανειαν των 'Ελ-

Η τελευταία λέξη της αισθητικής 'Επιστήμης. Τα Λευκά Χριστουγεννιάτικα τριαντάφυλλα (με Gelée Royal), που είναι ένδεδειγμένα και κατά της αλκεργίας.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ με μια Ι-ερώδη Δανική Κρέμα. Fluidoregen: Δεν είναι ούτε κρέμα, ούτε λάδι. Είναι η τελευταία λέξη της 'Επιστήμης. Αναζωογονεί και τα πιο γηρασμένα κύτταρα του προσώπου.

Ειδική θεραπεία κατά του πάχους του σώματος.

λίων ήθοιων. Προσωπική έμφανση της 'Ασπασίας Παπαθανασίου και χειροκροτήματα στον πρωτότυπο και μελωδικό χορό του σκηνοθέτη Ροντήρη. Ένα συντονισμένο συγκρότημα που παίζει με πάθος.

Gulielmo Chilemi

«Gazzetta del Sud» 6-9-60
«Καταπληκτική έκτελεσις στο θέατρον της Ταορμίνας. Οι «Χοηφόροι» και «Ευμενίδες» του Αισχύλου έμφανισμένες από το «Πειραϊκό Θέατρο». Ένα έλεκτο και νόμιον την έπιτυχία της τουρνέ του θιάσου του σκηνοθέτη Ροντήρη.

Nino Riva

«La Tribuna del Mezzogiorno» 20-9-60
«Το μάθημα του Ροντήρη. Η τελειότης της τεχνικής και του στυλ ενός συγκροτήματος ήθοιων που έπαιζαν και τραγουδούσαν ελληνικά, έπεισε τους θεατάς της Σικελίας πολύ περισσότερο από την άπαγγελία μερικών δικών μας θιάσων».

Enrico Grazioli

«Corriere di Sicilia» 30-9-60
«Από τις Συρακούσας στην Ταορμίναν. Αυτό που μας έμαθε το «Πειραϊκό Θέατρο».

Michele Palermo

Αυτές είναι οι 42 έπαινετικές κριτικές. Τις έφημερίδες που αναφέρουν τις έχω στη διάθεση των «Ελκωνων» και αν το επιθυμήτε, είμαι πρόθυμος να τις καταθέσω στο αναγνωστήριό σας, για να τις διαβάσουν όσοι από τους αναγνώστες σας έχουν αυτή την περίεργεια. Άς παρουσιάσει και ο κ. 'Αχ. Μαρμάκης τις δικές του, όπως είπαμε, και άς δώσουμε συμπεράσματα. Άλλά με εντονομνέντα, όπως υποστηρίζω έγώ, όχι με αθάλαστα συμπεράσματα, όπως το έπιζητεί εκείνος.

Και για να τελειώνουμε: Μας έγκλεισε ο κ. 'Αχ. Μαρμάκης δι-τι φοβήθηκε ο κ. Ροντήρης να παρουσιάσει τις δυο άλλες τραγωδίες του, τις «Χοηφόρους» και «Ευμενίδες», στο Θέατρο του 'Ηρώδου. Τού άπαντούμε, αφού θέλει να μάθει το λόγο, ότι μόνο λόγοι οικονομικοί μάζ φόβισαν να διακινδυνεύσουμε σε άδελφαις καιρικές συνθήκες τα έξοδα έξοδα που άπαιτεί ένα καινούριο άνέδραμα.

Όσο για τις μειωμένες εισπράξεις που είχαμε, λέει, στο 'Ηρώδου, ότι αυτές κατοπτρίζουν και την άπληξη που είχε το έργο, καθώς και για τις εισπράξεις που είχαν οι παραστάσεις μας στο Πασι έν συγκρίσει με τις παραστάσεις άλλων ξένων συγκροτημάτων, δια αυτά να μου έπιτρέψη να του ελπώ ότι δεν είναι σοβαρά πράγματα. Τα νούμερα έχουν σχέση με άλλους παράγοντες, διαφορετικούς από τα κοίτια της Τέχνης, που είναι το θέμα μας. Έχουν σχέση με την καταλληλότητα της έποχης, με τα χρήματα που διατίθενται για την προβολή μιας παραστάσεως, με κάποιον τίτλο, πολλές φορές, που προσελκύει το ένδιαφέρον του κοινού κ.ά. πολλά. Και αφού κατέχει τους έπισήμους αριθμούς των παραστάσεων του Θεάτρου των 'Εθνών, άς προσέξω το έξης: «Οτι οι παραστάσεις του συγκροτήματος του μεγάλου 'Ιωλάνδου ήθοισιού Cyril Cusack, που έμφανίστηκε εθύς μετά το «Πειραϊκό Θέατρο» και τιμήθηκε μάλιστα με το πρώτο βραβείο άνδρικής ήθοποιας (στο έργο «Ο άνδρας και τα δάλα), δεν ξεπέρασαν τις εισπράξεις της «Ηλέκτρας». Είχε την άτυχία και εκείνος, όπως και μεις, να παίζει τον 'Ιούλιο, που, ως γνωστόν, άδειάζει το Παρίσι.

Είναι αλήθεια κοίμα που, άνθρωποι του θεάτρου, από τους όποιους περιμένει να έννημερωθή ή κοινή γνώμη στον τόπο μας, άντι να χαρούν για τις έπιτυχίες του Ροντήρη, άντι να συντρέξουν τη μεγάλη του προσπάθεια, άντι να τον συγχαρούν που κατόρθωσε, χωρίς οικονομικά μέσα, με μοναδικό όδηγό του την ώραία πίστη στο ιδανικό της Τέχνης, κάνουν κάτι άλλο, που έμεις που δεν είμαστε επνεματικοί άνθρωποι, αλλά «διαφωμιστά» των έπιτυχιών των μεγάλων καλλιτεχνικών άξι-ων αυτού του τόπου, δεν διανοήθηκαν ποτέ να κάνουμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΡΙΤΑΣ

♦ Η έπιστολή αυτή — που λόγω της πολύ μεγάλης έκτασώς της δημοσιεύεται με πολύ μικρά τυπογραφικά στοιχεία — έφθασε πραγματικά αέλι του πιστηρίου.

Χέρια Βελούδινα!

Τα ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι η άποδείξις της άνωτερότητας του ROL. Γιατί το 07 ή άληθινή επαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τα άφρότερα χέρια.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

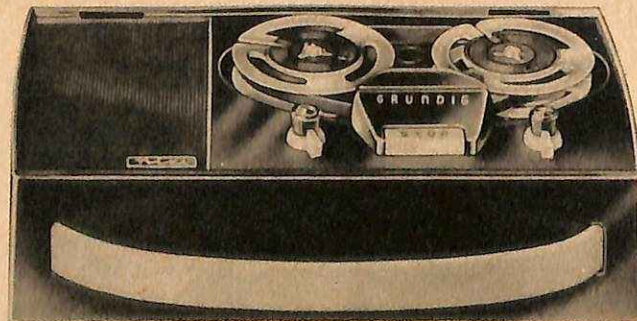
GRUNDIG

Niki

**Όλοκληρώστε την απόλαυσι της έξοχης με
τὸ φορητὸ Μαγνητόφωνο - Transistor Niki**

- Τὸ ΝΙΚΙ ἀποτελεῖ μιά νέα κατὰ-κτησι τῆς GRUNDIG καὶ προσφέρεται στοὺς φίλους τῆς μουσικῆς καὶ τῶν ἐκδόρων.
- Τὸ ΝΙΚΙ εἰδικὰ μελετημένο γιὰ τὸν ἐκδρομέα δὰ διατήρησι ζωντανῆς ἀναμνήσεως ἀπὸ τῆ φύσι. Θὰ καταγράφη κάθε Μουσικὸ ἤχο, τὰ κελαϊδίσματα τῶν πουλιῶν, τὶς χαρούμενες φωνές καὶ τὰ τραγούδια τῆς συντροφιάς σας...
- Ἀπλὸ καὶ εὐκόλο στὸ χειρισμὸ τοῦ δὰ ἀποτελέσει πνευματικὸ παιχνίδι τῶν παιδιῶν σας πού δὰ διασκεδάζουν με τὶς δικές τους μαγνητοφωνήσεις.
- Τὸ ΝΙΚΙ κομψό, ἐλαφρὸ καὶ φθηνὸ δὰ γίνῃ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφός σας.

GRUNDIG : ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ ἀπάντησι τοῦ θεατρικοῦ μας συνεργάτου κ. 'Α. Ζ. Μ. α-μὰ κ. η δὰ δημοσιεύθῃ, κατ' ἀνάγκην, στὸ ἐπόμενο τεύχος.

Γιὰ τὴν Σκόπελο

Σὰς εὐχαριστῶ θερμότερα, σὰν Σκοπελίτης, γιὰ τὸ πλούσιο φωτορεπορτάζ πού κάνατε στὸ ὑπ' ἀριθ. 252 τεύχος τῶν «Εἰκότων», γιὰ τὴν ἰδιαιτέρα μου πατρίδα, τὴν Σκόπελο. Ἐπίσης σὰς εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὸ ὁραῖο ἐξωφύλλο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 246 τεύχους.

Ἐπειδὴ, ὅμως, δημοσιεύετε μίαν φωτογραφία, ἀσφαλῶς, ἐκ παραδρομῆς, ἡ ὁποία δὲν ἀνήκει στὴν Σκόπελο, σὰς παρακαλῶ νὰ προβῇτε εἰς ἐπανόρθωσι.

Στὴ σελίδα 29 καὶ στὴν κάτω δεξιὰ γωνία, δημοσιεύετε φωτογραφία μετὰ τὴν ἐξήγησι: «Μέφυσικὴ χάρις ἡ Σκοπελίτισσα σηκώνει τὸ βαρυφορτωμένο καλάθι στὸ κεφάλι τῆς — ἕνας πατροπαράδοτος τρόπος μεταφοράς, πού χάνεται στὶς χιλιετίες».

Ἡ φωτογραφία εἶναι παρμένη στὸ Τρίκερι. Στὴν Σκόπελο οὐδέποτε ἡ Σκοπελίτισσα φέρει τὸ καλάθι ἢ τὴν στάμνα μετὰ τὸ νερό στὸ κεφάλι, ἀλλὰ πάντοτε στὸν δεξιὸ ὄμο. Τὸ ἔθιμον εἶναι κατ' ἐξοχὴν τρικκεριώτικο καὶ ἡ ἐκονιζόμενη εἶναι Τρικκεριώτισσα, ὅπως ἄλλωστε φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἐνδυμασία τὴν ὁποία φορεῖ: Κάτωθεν τὸ μακρὸν, μέχει τῶν ἀστραγάλων, «πανκάμισο» καὶ ἐξωτερικῶς «τὸ φουστάνι». Ἡ καθημερινὴ στολή τῆς Σκοπελίτισσας εἶναι «ἡ γεράνια

Ἡ πρώτη Ἱταρικὴ
Ὀδοντόπαστα

CETOL

Με
TRICETOL
CARLO ERBA

GI. VI. EMME
MILANO

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΛΕΩΝ Ν. ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ & ΣΙΑ
ΟΔ. ΛΕΚΚΑ 20 — ΤΗΛ. 32.047—31.068
ΑΘΗΝΑΙ

(μπλὲ) φουστάνας καὶ εἰς μάκρος ὀλίγον κάτωθεν τοῦ γόνατος.

ΔΗΜ. ΔΑΛΑΚΙΑΡΗΣ

Ἱατρός — Βόλος

Ἡ "Υδρα Ξεκίνησε

Πιστὸς ἀγαγνώστης τοῦ περιοδικοῦ σημειῶνω μετὰ τὴν πρόδο τοῦ. Δὲν παύω, ὅμως, νὰ λυποῦμαι εἰλικρινά, ὅταν βλέπω «ρεπορτάζ» τοῦ τύπου: «Ἀντίλαλοι ἀπὸ τὸ Σαῖν Τροπέζ», τοῦ τεύχους 257. Ὁ συνεργάτης τῶν «Εἰκότων» κ. Μ. Καρ. θέλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν "Υδρα σὰν κάτι, πού στὴν πραγματικότητά δὲν εἶναι: Σαῖν Τροπέζ. Γιατί — ὅπως ὁ ἴδιος τὸ παραδέχεται — αὐτὸ πού κυριαρχεῖ στὴν "Υδρα εἶναι ἡ λιτότης, πρᾶγμα πού ἀσφαλῶς δὲν διακρίνει τὸ Σαῖν Τροπέζ. Ὁ συνεργάτης σας εἶτε δὲν ἔμεινε ἀρκετὰ στὸ νησί γιὰ ν' ἀντιληφθῇ τὴν πραγματικότητά, εἶτε δὲν ἔχει συναίσθησι αὐτῆς. Γιατί δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ γενικά καὶ ἀόριστα γιὰ ἕνα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα, ἀπ' αὐτὴν πού θαρρᾷ τὸς «εὐαλωμένους» κλπ. ὅταν κάτι τέτοιο, οὔτε κατὰ διανοίαν ὑπάρχει. Ἰσχύει ἀπλῶς ὅτι ἕνα θορυβώδες σύνολο ἀπὸ ἀνθρώπους ἀσχετοὺς μετὰ τὸς (μαμάδες μετὰ τὰ κουτσούβελα, ἀρρεθωνισμένα καὶ μὴ ζευγάρια, παρῆς Ἀθηναίων), μέσα στὸ ὁποῖο κινεῖται διακριτικὰ ἕνα ποσοστὸ ξένων (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νέων), καὶ τέλος μερικὲς καλλιτέχνες. Πού τοὺς δοῖκε τοὺς τρεῖς στοὺς πέντε καλλιτέχνες ὁ συνεργάτης σας ἀπορᾷ.

Συμφωνῶ πὺς ἡ «Λαγουδέρα» καὶ ἡ Galerie πρόσθεσαν κάτι πού ἔλειπε στὸ νησί, ἀλλὰ, πάντως, ὅχι μετὰ ἀγάπην καὶ φροντίδα χροιάσαν. Γιατί ἡ «Λαγουδέρα» προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ μιὰν ἀτμόσφαιρα ξένη πρὸς τὸ νησί, φτιαχτή, μετὰ παραφορτωμένο — ἀν καὶ κακόγουστο — ντεκόρ τῆς. Ὅσο γιὰ τὴν Galerie Clio, τὸ γεγονός ὅτι εἶναι μπουτίξ μαζί μετὰ ἐκδοσι ἀφαίρει ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν «σοβαρότητα» τῶν ἔργων πού ἐκτίθενται. Καὶ μιλώντας γιὰ «σοβαρότητα» — πρᾶγμα δύσκολο νὰ δοθῇ γενικά στὴν μοντέρνα τέχνη — ὁμολογῶ πὺς ἔγραφα πολὺ γιὰ νὰ τὴν δοῶ, τουλάχιστον στὴν ἐκδοσι τοῦ τέλους Αὐγούστου, πού ἔχω ὑπ' ὄψιν μου.

Ἦθελα ἀπὸ καιρὸ νὰ γράψω κάτι, ὅχι τόσο κολακευτικὸ ὅσο τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Μ. Καρ., γιὰ τὴν "Υδρα — πρᾶγμα πού δλοὶ οἱ πιστοὶ τῆς "Υδρας ἔχουν σημειώσει. Ὁ συνεργάτης μου ἔδωκε τὴν εὐκαιρία κυρίως στὸ θέμα τοῦ «νέου ἀέρα» πού φεραὶν οἱ ξένοι στὸ νησί καὶ πού, στὴν πραγματικότητά, δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἐντύπωσι πού ἀφήνει ἕνα μίγμα ἀπὸ ἀνθρώπους μετὰ κύριο χαρακτηριστικὸ τὴν ἑλλειψιν τῆς ἐννοίας τῆς αἰσθητικῆς καὶ τοῦ «γνώθι σαυτὸν».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

♦ Κατ' ἀρχὴν δὲν εἶναι εὖ, ἀλλὰ ἡ συνεργάτης τῶν «Εἰκότων» κ. Α. γὰπν σας γιὰ μιὰν ἀνέγγιστι ἀπὸ τὴν ἀπόδοσι "Υδρας σὰς ἀσπάζει ὡς τὴν ἀδικία στοὺς χαρακτηρισμοὺς γιὰ τὴν ἐντύπωσι τῶν ἄλλων ὅσον ἀφορᾷ τὸ νησί. Ἡ Παπαδιαμάντεια γαλήνη δὲν εἶναι πόδια γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἐποχὴ μας καὶ, Σαῖν Τροπέζ ἢ ὅχι, μετὰ ὁμοιότητα ἢ μὴ, ἡ "Υδρα Ξεκίνησε, ἀπέκτησε ἥδη τὸν κοσμοπολιτικὸ, διανοικτὸν ἀν θέλετε, χαρακτήρα τῆς. Καὶ μάλιστα ὅχι τόσο θορυβώδη, ὅπως λέτε. Πάντως, στὶς ἀπάνσεις σας δὲν εἰσθε μόνος καὶ σύντομος ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ δὰ δῆτε μίαν εἰκονογραφημένην ἐδαιοσυρίας γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τοῦ ὁράου νησιῶ.

ΚΡΑΓΙΟΝ

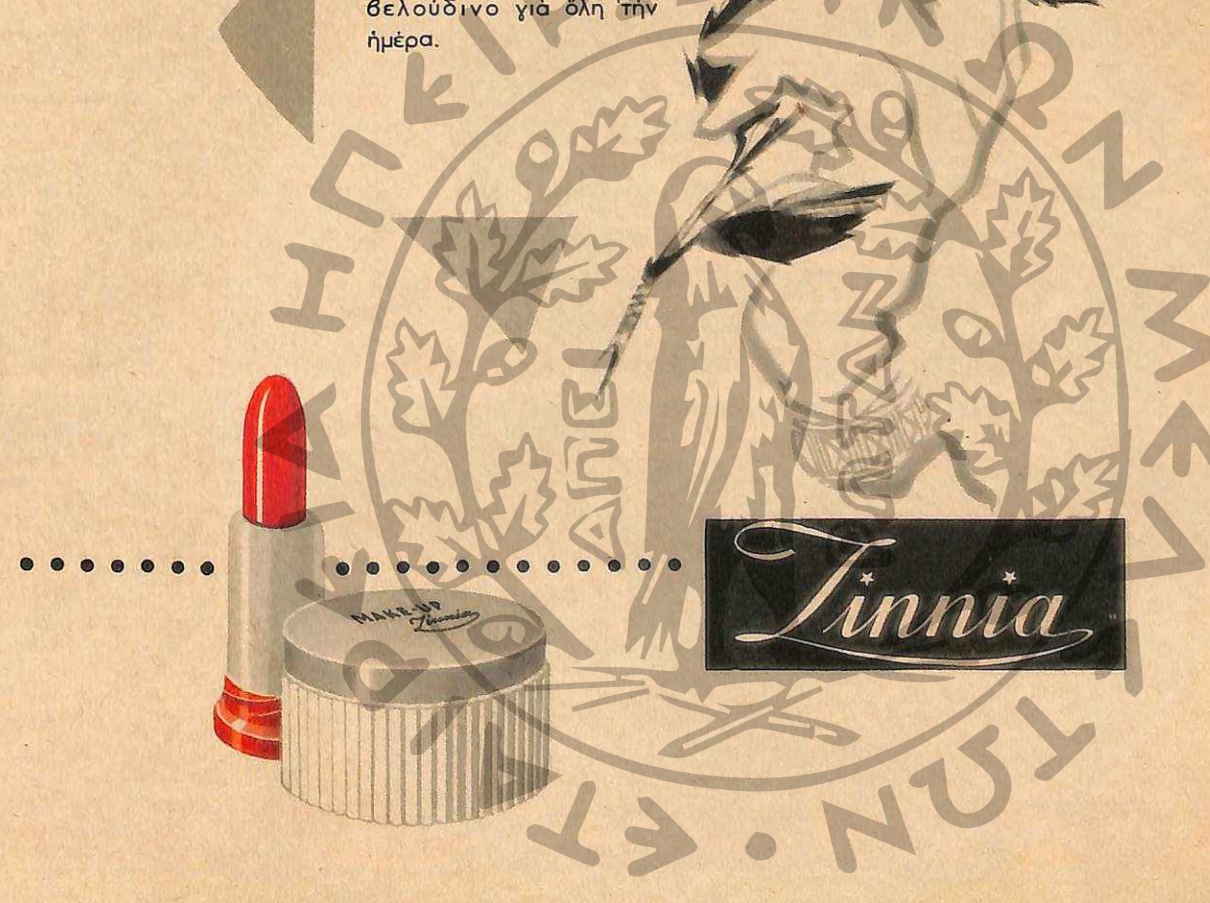
Zinnia

- Δημιουργήθηκε γιὰ τὴν κομψὴ γυναῖκα... πού ξέρει πόσο ἀξίζουν δύο ὡμορφα χεῖλη.
- Ἵσως δὰ θελήσετε ν' ἀποκτήσετε καὶ σεῖς αὐτὴ τὴν πνοὴ τῆς κομψότητος. Τὸ κραγιὸν ZINNIA μετὰ τὴν λιπαρὴ του ἀπαλότητα δὲν στεγνώνει τὰ χεῖλη καὶ τοὺς δίνει μίαν βελούδινη γοητεία.
- Τὸ κραγιὸν ZINNIA χαρίζει χεῖλη ἐκφραστικά, γοητευτικά, προκλητικά.

ΜΕΙΚ - ΑΠ

Zinnia

- Ἐνα ἄριστο συμπλήρωμα τῆς γυναικείας ὡμορφιάς στοὺς πιὸ ὡραίους βελούδινους χρωματισμοὺς πού προσδίδουν στὸ δέρμα μίαν ξεχωριστὴ γοητεία καὶ ἀνταύγεια.
- Δέρμα Φωτεινὸ, νεανικὸ, βελούδινο γιὰ ὅλη τὴν ἡμέρα.

Zinnia

SCHERK

Θεληκτικό πρόσωπο !..

...μέ απαλή και διάφανη
έπιδερμίδα σάς δίδει ή
ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ
Έξαφανίζει κάθε ακαθαρσία
από τους πόρους, φρεσκάρει
και ξανανειώνει πραγματικά
τό δέρμα του προσώπου σας.
Με μερικές σταγόνες έχετε
δαυμάσια αποτελέσματα.

Scherk Face Lotion

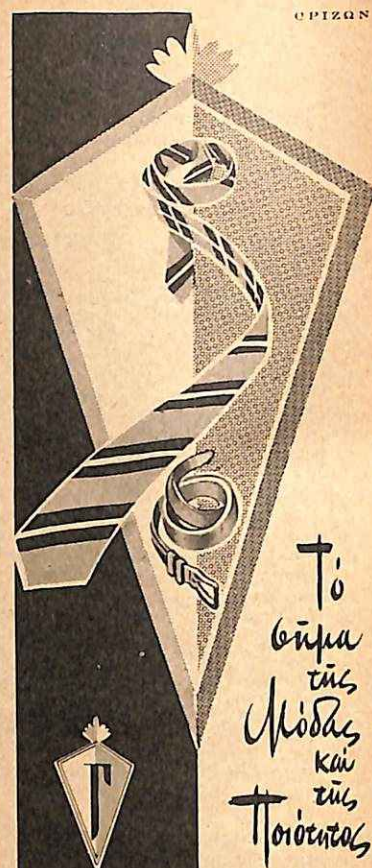
Άποκλειστικοί Άντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

«ΑΛΙΕΙΑ». ΤΕΥΧΟΣ 156. ΑΥ-
γουστος. Μηνιαία επιθεώρησης θα-
λασσιού πλούτου. Μεταξύ άλλων
δημοσιεύονται τὰ άρθρα: «Η προ-
στασία τῆς ἐπαρχιακῆς ἀλιείας»,
«Νέες προοπτικές γιὰ τὴν ἐπέκτα-
σιν τῆς ἐλληνικῆς ἀλιείας», «Ἡ διο-
μηχανία τῶν κατεψυγμένων τροφί-
μων εἰς Γερμανίαν», «Τὰ ἐγκαίνια
τοῦ ἀλιευτικοῦ Εὐρυδίκη II» καὶ
ἄλλα πληροφοριακά θέματα καὶ
σχόλια ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ καὶ ξένη
ἀλιευτικὴ κίνηση.

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ
περιοδικά: ΣΤΕΡΕΟΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΕΣΤΙΑ. Διμηνιαία επιθεώρησης τῆς
Ρούμελης (διάδοχος τοῦ περιοδικοῦ
«Φθιώτις»), ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς
Νομαρχίας Φθιώτιδος. Λαμία, ἀρ.
2 - 3, Ἀπρίλιος - Ἰούνιος 1960 —
ΕΝΔΟΧΩΡΑ. Λογοτεχνικὴ περιοδι-
κὴ ἔκδοσις. Γιάννινα, τεύχος 6, Ἰ-
ούλης - Αὐγουστος 1960 — ΦΥΣΙ-
ΟΛΑΤΡΙΚΗ ΣΚΕΨΗ. Διμηνιαία ἔκ-
δοσις Φυσιολατρικοῦ Ὁμίλου Πει-
ραιῶς. Πειραιεύς, ἀρ. 5, Σεπτέμ-
βριος - Ὀκτώβριος 1960 — ΕΛ-
ΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ. Φυσιολατρικὸ
ὁρειδατικὸ περιοδικὸ τῆς Ἑνώσεως
Ὁρειβατῶν Φυσιολατρῶν. Ἀθήναι,
Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος - Νοέμ-
βριος 1960 — Ο ΑΙΩΝ. Μηνιαία
ἐπιθεώρησης Πολιτικῆς, Οικονομικῆς
καὶ Κοινωνικῆς Ἑρέυνας. Ἀθήναι,
ἀρ. 18, Αὐγουστος 1960 — Η ΚΟΙ-
ΝΗ ΓΝΩΜΗ. Δεκαπενθήμερος ἐπι-
θεώρησης. Πολιτικὰ καὶ κοινωνικά
θέματα — Οικονομικά προβλήμα-
τα — Πνευματικὸς κόσμος. Ἀθήναι,
τεύχος 66 - 67, 1η Σεπτεμβρίου
1960 — ΕΚΛΟΓΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ. Διμηνιαία ἔκδο-
σις Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγι-
κότητος. Ἀθήναι, ἀρ. 4, Αὐγουστος
1960 — ΣΟΒΙΕΤΟΛΟΓΙΑ. Μη-
νιαία ἔκδοσις σοβιετολογικῶν μελε-
τῶν. Ἀθήναι, τεύχος 8, Αὐγουστος
1960 — Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΚΗ. Μηνιαῖο Δελτίο τῆς «Τέ-
χνης», Μακεδονικῆς Καλλιτεχνικῆς
Ἑταιρίας. Θεσσαλονίκη, φύλ. 33,
Μάιος - Ἰούλιος 1960 — ΜΗΝΙ-
ΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΠΑ. Ἀθή-
ναι, τεύχος 1, Ἰούλιος 1960
καὶ τεύχος 2, Αὐγουστος 1960 —
ΑΛΙΕΙΑ. Μηνιαία οἰκονομικὴ ἐπι-
θεώρησης θαλασσιού πλούτου. Ἀθῆ-
ναι, ἀριθ. φύλ. 158, Αὐγουστος
1960 καὶ ἀριθ. φύλ. 159, Σεπτέμ-
βριος 1960 — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Ἀνεξάρτητον ὄρ-
γανον ἐρεύνης τῶν οἰκονομικῶν, βιο-
μηχανικῶν, τεχνολογικῶν καὶ ναυτι-
λιακῶν προβλημάτων, συνυποστη-
ρῶν ἀπὸ τὸ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟ-
ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Οἱ δημι-
ουργοὶ καὶ οἱ συντελεσταὶ τῆς ὑ-
πάρξεως καὶ τῆς προόδου τοῦ ἔ-
θνους ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι σήμε-
ρα. Ἀθήναι, τεύχος 309, Ἰούλιος 1960
καὶ τεύχος 310, Αὐγουστος 1960 —
Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Μηνιαία
οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐπιθεώρη-
σις. Ἀθήναι, ἀρ. τευχ. 7 - 8 (163-
164), Ἰούλιος - Αὐγουστος 1960
καὶ ἀρ. τευχ. 9 (165), Σεπτέμβριος
1960 — ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ. Ὁρ-
γανον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Πα-
ραγωγικότητος. Ἀθήναι, ἀρ. 48,
Ἰούλιος - Αὐγουστος 1960 — Α-
ΦΡΙΚΑΝΙΣ. Ἑβδομαδιαῖον Ἑθνι-
κὸν ὄργανον τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἑλ-
λῶν. Γιοχάνεσμπουργκ, ἀρ. φύλ.
2160, 23 Αὐγούστου 1960.

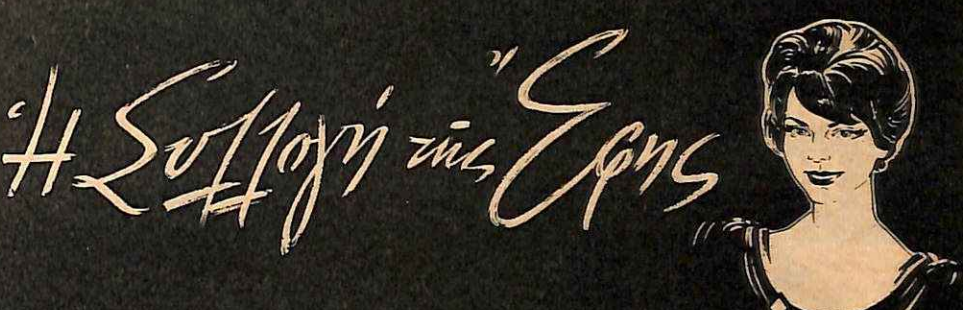

Τὸ
δῶμα
τῆς
Μιδάς
καὶ
τῆς
Ποιότητος

ΤΟ ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΑΡΙΚΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΓΟΥΤΑΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 49
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 21-296

Ἡ πῶς καὶ πῶς
ἐστὶ καὶ τῶρα, ὁ
οἶκος SIRE, πάν-
τοτε πρωτοπό-
ρος, δείχνει τὰ
φρενὰ παρὶς
καὶ μὴ μόνον
τοῦ στίβου ἐπὶ
τοῦ στίβου Ἀθηνῶν
ὅτι οἶκον ὁ
ψηλὸς Μόδας.
Τὰ κοσμήματα τῆς γυναικὸς ποὺ δὲ φορεῖται
τὸ χεῖμα εἶναι ὅμοια μετὰ τὰ ὁμοίως κα-
λλίει, μεγάλας κορυφῆς καὶ κρεμα-
στὰ σκουλαρίκια. Ὅλα αὐτὰ σὲ μετὰ
ποικιλία καὶ διαλεγμένα μετὰ φρονήσεως
δὲ εἴρεται, Κυρίες μου σὺν οἴκῳ
Sire
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ καὶ ΠΡΑΣΙΤΕΛΟΥΣ 2

"Οχι πειιά
άσπρα
μαλλιά..."

Color
elle

Θλιμμένη
ή νεότερης της φεύγει

Χαρούμενη
τά νειάτα ξαναγύρισαν

Το Colorelle εξαφανίζει τις πρώτες άσπρες τρίχες... Colorelle είναι το νέο χρωμοσαμπουάν που έπεβλήθη σ' όλο τον Κόσμο.

Προϊόν του Παγκοσμίου φήμης Γαλλικού Οίκου L'ORÉAL είναι μοναδικό για τον νέο και πολύ απλό τρόπο χρωματισμού των μαλλιών.

Το Colorelle με την εξαιρετική διαφάνεια των άποχρώσεών του, δίνει φωτεινότητα στα μαλλιά σας και χαρίζει ωραία έκφραση στο πρόσωπό σας.

Το Colorelle είναι αυτό που χρειάζεται μια γυναίκα της εποχής μας για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της σημερινής ζωής.

Με ένα απλό λούσιμο το Colorelle σας δίνει σε δέκα λεπτά το φυσικό χρώμα των μαλλιών σας ή μία απόχρωση που προτιμάτε.

Δοκιμάσετε μία φορά και θα ένδουσιασθήτε

Color elle το Μοντέρνο Παριζιάνικο Χρωμοσαμπουάν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Κατάστας — Όχημα

Κάθε οδηγός πριν ξεκινήσει με το όχημά του, πρέπει να βεβαιωθεί ότι αυτό μπορεί να οδηγηθεί ασφαλώς. Γι' αυτό πρέπει να ελέγξει άριστα βασικά εξαρτήματα του αυτοκινήτου του, που έχουν σχέση με την ασφάλεια της κίνησής του.

Τα εξαρτήματα αυτά είναι:

Τα φρένα, τα φώτα γενικής, τα σήματα κατευθύνσεως, τα λαστάκια, οι καθίσματα, οι καθαριστήρες του παρμπρίζ και το σύστημα οδηγήσεως.

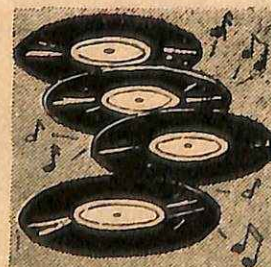
Μην ξεχνάτε, εν κάποιο άνω αυτό οφείλει να είναι έλατο-τομαστικό. Κινδυνεύει η ζωή σας, καθώς και η ζωή των άλλων.

— Έκκλήσεις εκ στάσεως ή σταθμεύσεως

Και' αρχών η στάση και η στάθμευση των οχημάτων επιτρέπεται εις το δέον μέρος της οδού και πλησίον του ρεύθου του πεδωροδίου, έφ' όσον βεβαίως δεν υπάρχει απαγόρευσις. Στους δρόμους μονοκινησ κατευθύνσεως με τρεις τουλάχιστον λωρίδες κυκλοφορίας, δύναται να πραγματοποιηθή στάσις ή στάθμευσις και εις το άριστερόν μέρος της οδού.

Όταν θέλετε να ξεκινήσετε εκ στάσεως ή σταθμεύσεως ή θέλετε να μπείτε στην παραπλεύρως σας λωρίδα κυκλοφορίας, πρέπει να βεβαιωθείτε ότι μπορείτε να το κάνετε αυτό με ασφάλεια, χωρίς να ανάσχετε την κυκλοφορία των οχημάτων της λωρίδας αυτής από όποτε και το ανάλογο σημείο.

Κάθε άνωαλία ή άτύχημα κατά την είσοδο στην άλλη λωρίδα, βεβαίως οφείλει να ήβη υπέρχοντα επί της λωρίδας οχημάτα έχουν προτεραιότητα.

ΔΙΣΚΟΙ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΙ
ΞΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ANNA MAZARAKH & ΣΙΑ
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 4
ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ — ΤΗΛ. 21.976

Στήν 'Ελλάδα και παντού
τό προτιμούν!
Σταθερά ποιότης
Μεγάλη κατανάλωσις.

DEWAR'S
"White Label"
SCOTCH WHISKY

Δέν αϊδθάνεται
καμμία δυσκοιλία..
καμμία ένόχλησι...

...πγαίνει παντού. Στήν έργασία
της, στήν έκδρομή της, στα πάρτυ
της, πάντα με τό αϊσδημα της
άσφαλείας.
Η ΚΑΜΕΛΙΑ την προστατεύει.
Έπί πλέον καθαριότης άπόλυτη
και εύκολία στή χρήςι.

Τιμή κυτίου
Δρχ. 12.50

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 — Τηλέφ. 25.739

Εϊδική συσκευασία
ταάντας για
ταξείδια — έκδρομές.

ΑΛΛΑ

ΠΝΟΗ

το ζουτρό του 20^{ου} αιώνα

Εϊδικό για σας
και για την όμορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε τό άγριο σφουγγάρι
και τό έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε τό BUBBLE BATH να
περιποιηθή τό άπαλό σας δέρμα.

- Θα τό προφυλάξη από
άλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα τό τονώση και θα
τό άρώματιση εύγενικά.
- Θα τό περιβάλει με τό
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισι σας θα
είναι και μία έπιτυχία!

Φιάλη 4 λουτρών Δρχ. 20
FAMILY SIZE
(οίκονομικόν μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών Δρχ. 45
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ"
FAMAR

Bubble Bath

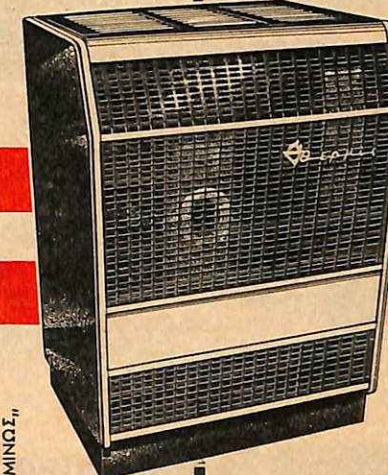
Δέρμα βελούδινο · μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.
Στό Φαρμακείο σας.
Σε όλα τά καταστήματα καλλυντικών.

Σκαίει ο Τζιτζίκας

στο σπίτι που υπάρχει
ΘΕΡΜΙΣΤΡΑ
ΘΕΡΜΙΣ

3 ΤΥΠΟΙ ΘΕΡΜΙΣΤΡΑΣ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΘΝ 10 10.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.650
ΘΝ 13 13.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 3.200

Και η NEA

ΘΕΡΜΙΣΤΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΘΑ 9 9.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.800

ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑ

- ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
- ΑΣΦΑΛΕΙΑ
- ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

ΘΕΡΜΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πωλούνται
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Σύστημα ταχίστης άκαμψέσεως σπηρεζόμενον ουχι επί της πολυώρου άπα-
σχολήσεως του σπουδαστού, αλλά επί της μεθόδου της διδασκαλίας.
Φιλολογία — έπιστημονική και τεχνική όρολογία.
Τμήματα Γερμανομαθών Άλληλογράφων.
Έγγραφοι και Πληροφορία:

ΣΧΟΛΑΙ Ο "ΠΥΡΣΟΣ"

ΤΜΗΜΑ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΟΔΟΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10 (Στάσις Μουσείου)

ΟΛΑ ΤΑ ΞΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ & ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ANNA MAZARAKH & ΣΙΑ
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4
ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ — ΤΗΛ. 21.976

Ο θάνατος του πρίγκιπος Φραγκίσκου της Όρλεάνης

(DALMAS)

Η θλίψη κυριαρχεί στο έξοχικό σπίτι του κάμπος των Παρισίων, στο Λουβρεσιέν. Ο δευτερότοκος γιός του μνηστήρος του γαλλικού θρόνου, Φραγκίσκος της Όρλεάνης, απόγονος των παλαιών βασιλέων της Γαλλίας, σκοτώθηκε κοντά στο Τυζι Ούζου της Αλγερίας. Ο θάνατος του νεαρού εύπατρίδου, με την εύρεία δημοσιότητα που πήρε, έδωσε ανάγλυφη την τραγικότητα του συνεχιζόμενου πολέμου, σε μια στιγμή μάλιστα που η άνοικτη πληγή της Αλγερίας προκαλεί σοβαρούς κλυδωνισμούς στην κυβέρνηση του στρατηγού Ντε Γκώλ. Ο Φραγκίσκος της Όρλεάνης ήταν μόλις 22 ετών και, μετά την εκπαίδευσή του στη Σχολή Πολέμου του Σερέλ (δεξιά), είχε τοποθετηθεί στο 7ο Σύνταγμα Αλπινιστών. Ζωηρός και χαρούμενος νέος, συγκέντρωνε την αγάπη των υπολοίπων δέκα αδελφών του, που για τελευταία φορά τον είδαν τον περασμένο Ιούλιο στους γάμους της αδελφής τους Αρτέμιδος με τον Κάρολο του Βύτεμπεργκ, στον πύργο Αλτωση. Στις φωτογραφίες: Ανω: Ο Φραγκίσκος με την αδελφή του Ισαβέλλα και τον αδελφό του Ερρίκο που, σημειωτέον, έχει υπηρετήσει και αυτός στην Αλγερία. Ακρο δεξιά: Ο πρίγκιψ Φραγκίσκος στο γάμο του Ερρίκου με την πριγκίπισσα Μαρία - Τερέζα του Βύτεμπεργκ.

Αυτοκρατορική κούνια

Εν όψει του εύτυχους γεγονότος που αναμένεται στην Αύλη της Τεχεράνης, από το αεροδρόμιο του Όρλν ξεκίνησε αεροπορικώς για την περσική πρωτεύουσα μια αυτοκρατορική κούνια. Η κούνια, που έγινε κατόπιν ειδικής παραγγελίας σε γαλλικό εργοστάσιο, ενώ δεν ξεπερνάει τις συνήθεις διαστάσεις, είναι πολυτελέστατη, από λευκή οργάντινα με ανάλαφρα βολάν, κεντημένη με ένα χρυσό στέμμα και στολισμένη με χρυσές μαργαρίτες και έπιχρυσά πόδια. Έτοιμη να νανουρίσει το αυτοκρατορικό βρέφος που, όπως ελπίζουν οι Πέρσες και πρὸ πάντων ἡ πριγκίπισσα Φαράχ, θα είναι αγόρι.

(DALMAS)

(CENTRAL PRESS PHOTOS)

Με το ποδήλατο

Η πριγκίπισσα Μαργαρίτα της Δανίας, που μόλις συμπλήρωσε το 21ο έτος της, βρίσκεται στη φημισμένη πανεπιστημιακή πόλη του Κάιμπριτζ, όπου θα σπουδάσει αρχαιολογία επί ένα χρόνο. Όπως και οι άλλοι συμφοιτητές της, η ξανθή βασίλισσα-πούλα χρησιμοποιεί ποδήλατο για να διανύει καθημερινά τα 2,5 χιλιόμετρα, από το σπίτι ενός ειρηνοδίκη που την φιλοξενεί μέχρι το κολέγιο του Γκίρτον, στο οποίο έχει έγγραφη.

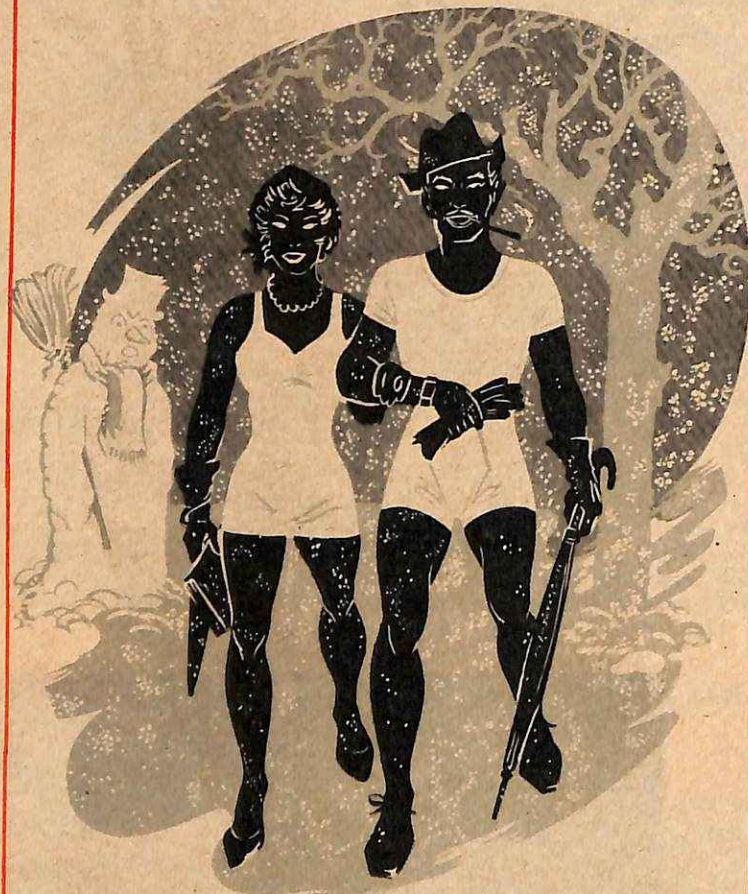

(BARRAT'S PHOTO PRESS)

Ίππικες επιδείξεις

Στο Ουέμπλεϋ της Αγγλίας διεξήχθησαν τελευταία οι περιφημες ετήσιες ιππικές επιδείξεις, όπου λαμβάνουν μέρος αλφαριθμητικές κλάσεις. Η νεαρότατη μίς Βίνσεντ οδηγεί το καθαρόαιμο Τζόντορ Μαϊντ να υπερπηδήσει, με ομολογουμένως αξιοθαύμαστο «στόλ», εμπόδιο στον ιππόδρομο του Μπώφορτ Στέικς.

Χαρούμενος χειμώνας
με
THERMOFAN
(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

Άνδρικά και γυναικεία εσώρουχα
THERMOFAN
(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

Η μεγάλη ανακάλυψις της γαλλικής
θιομπχανίας RHONYL

24% πιο ζεστά από όλα τα
χειμερινά εσώρουχα

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ

Προλαμβάνουν — εξουδετερώνουν όλες
τὰς ρευματοαρθρικές παθήσεις

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΗΣΗΣ "ΑΤΟΙΣ Ο.Ε."

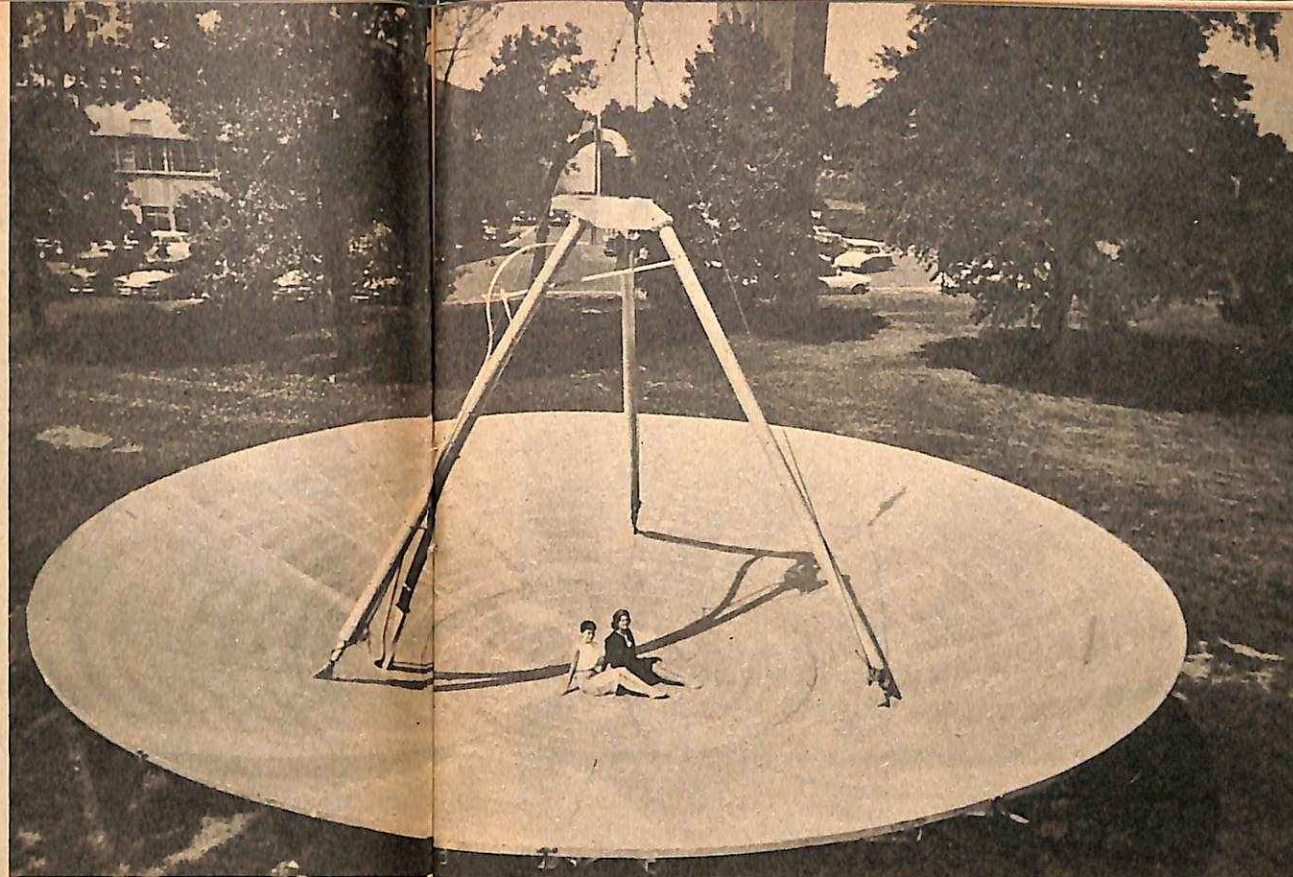
EIKONES

Νέος συνοδός

Η διάσημη Ιταλίδα ηθοποιός, συν-
οδευόμενη από ένα νεαρό και συμ-
παθή καθαλλιέρο, τόν γιό της, πα-
ρέστη στην πρεμιέρα του «υπερκο-
λοσσού» «Μπέν Χούρ», που δόθηκε
στον αριστοκρατικώτερο κινηματο-
γράφο της Ρώμης, το «Καπιτόλ».
Την κοσμική παράσταση έτίμησαν
πολλές προσωπικότητες της πολιτι-
κής και της όθνης. Μεταξύ άλλων
ο πρωθυπουργός κ. Φανφάνι, μέλη
της κυβέρνησης, καθώς και η διε-
θνης στάρ Τζίνα Λολλομπρίτζινα.

(FOTO ITALIA)

(LONDON EXPRESS NEWS)

Ένας ηλεκτρονικός μεζές

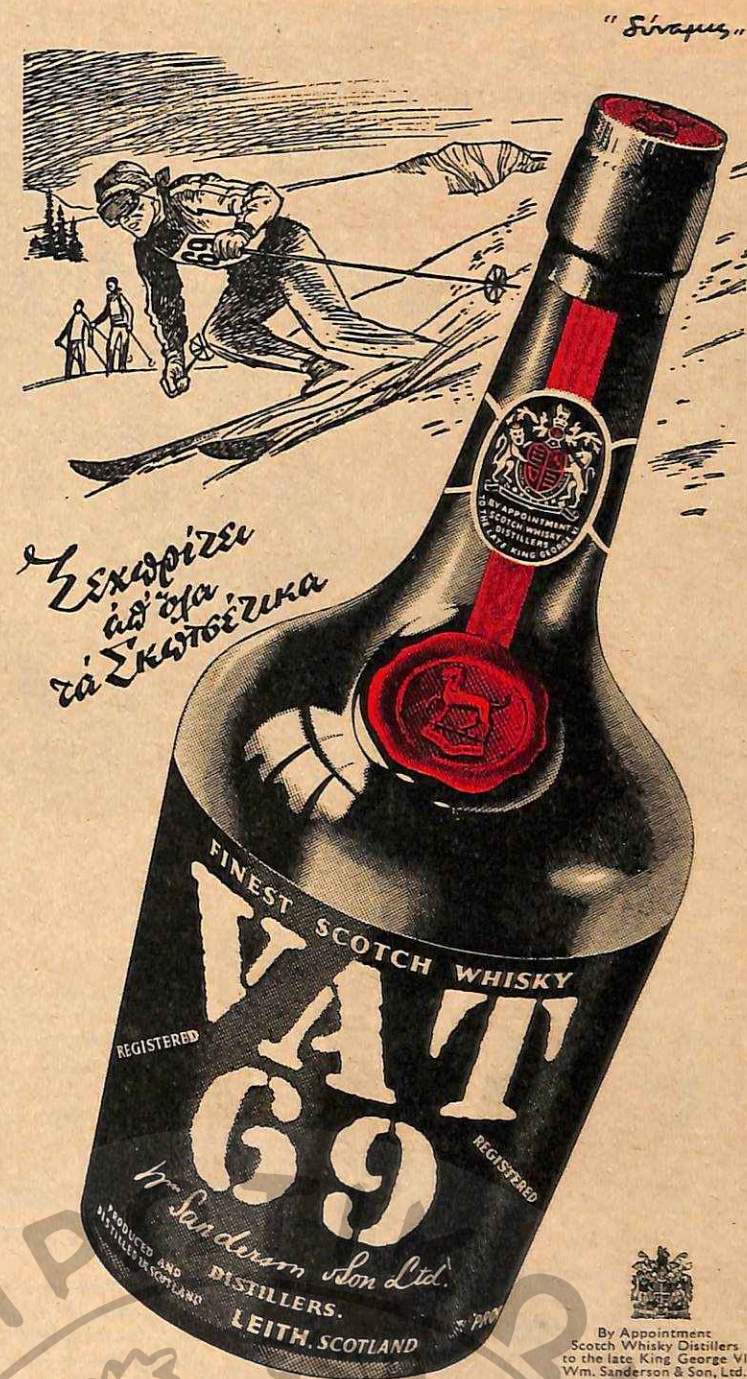
Ένα ζεύγος κομποτάτων γραμματέων «σερβιρισμένο» σ' ένα τεράστιο
δίσκο. Δεν πρόκειται για διαφημιστικό τρύνκ, αλλά για μιὰ αναμνηστι-
κή φωτογραφία, που δυο νεαρές υπάλληλοι των Διεθνών Τηλεφωνικών και
Τηλεγραφικών Έργαστηρίων του Νιούτλη, στο Νιού Τζέρσεϊ, θέλησαν να
δγάλουν, πριν εγκατασταθῇ στη θέση της ἡ νέα κυκλική κεραία των έργα-
στηρίων. Ο «δίσκος», διαμέτρου 12 μέτρων, όταν αρχίσει να λειτουργῇ,
συνδεόμενος με ηλεκτρονικά μηχανήματα, θὰ συλλαμβάνη ραδιοσήματα
που θὰ επιστρέφουν ἀπὸ τὸ Διάστημα, τὴ Σελήνη ἢ τεχνητοὺς δορυφόρους.

Πρώτη αναβολή

Ψρισμένες «δυσκολίες» νομικῆς φύσεως ἀνάγκασαν τὸν
διάσημο καὶ ἀσχημότατο νέγρο τραγουδιστὴ Σάμου
Νταίηθις ν' ἀναβάλῃ τὸ γάμο του. Ἡ ὠραιότατη Σουη-
δὴ μνηστὴ του Μαϊῦ Μπρίτ (ὁ «Γαλάζιος ἄγγελος»),
πού οἱ ἀρραβῶνες της μετὰ τὸ «τέρας» εἶχαν προκαλέσει
σκάνδαλο («Εἰκόνας», τεύχ. 244), δὲν κατάρθωσε
ἀκόμη νὰ τακτοποιήσῃ τὸ διαζύγιο μετὰ τὸν πρῶτο της
σύζυγο Έντουϊν Γκρέγκσον, γιὰ νὰ πατρευτὴ τὸν Σάμου

(CAMERA PRESS)

Γιὰ κάθε χαρούμενη ἐκδήλωσι

V.A.T. 69

ΤΟ ΟΥΪΣΚΥ

με τὴν ἀσκήριση βοοῦντα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

CELLAR A.E.

ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 18' - ΤΗΛ. 612.808 - ΑΘΗΝΑΙ

(CENTRAL PRESS PHOTOS)

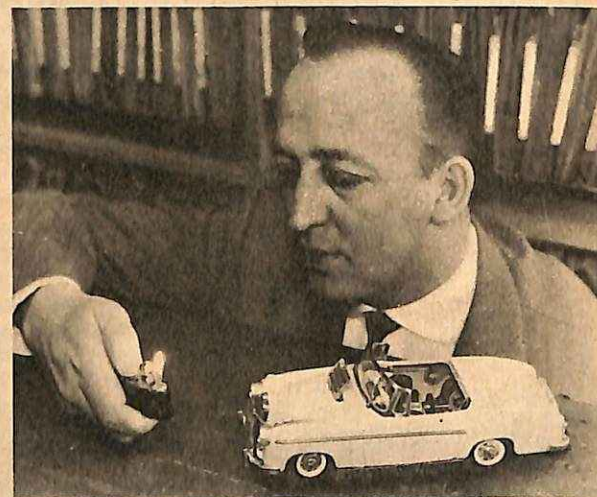
Ἐπισκέψεις

Φορώντας ἓνα κάπως ἀλλόκοτο καπελλάκι τοῦ συρμοῦ, ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα ἐπεσκέφθη διάφορα νοσοκομεία τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσας. Στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο «Λουίζας - Μαργαρίτας», ἡ εὐτυχισμένη Κα Τόνυ Ἀρμστρονγκ - Τζόουνς διασκέδασε μὲ τὴ νεογέννητη κόρη μιᾶς δεκανέως τοῦ πεζικοῦ πού, ἀγνοώντας, βέβαια, τὴν ὑψηλὴ παρουσία, ἐκραύγαζε χωρὶς διακοπὴ

Παιγνίδια γιὰ τοὺς... μεγάλους

(CENTRAL PRESS PHOTOS)

Ὁ Βέλγος μηχανικὸς Ζὰν Μπουρκινιὸν παρουσίασε ἓνα ἐπαναστατικὸ παιχνίδι: Τὸ αὐτοκίνητάκι πού κινεῖται παίρνοντας ἐνέργεια ἀπὸ τὴ φλόγα ἐνὸς ἀναπτήρα ἢ τὸ φῶς ἐνὸς ἠλεκτρικοῦ φακοῦ. Πλάκες σεληνίου, τοποθετημένες στὸ καπῶ, μετατρέπουν τὴν ἐνέργεια τοῦ φωτὸς σὲ κίνηση.

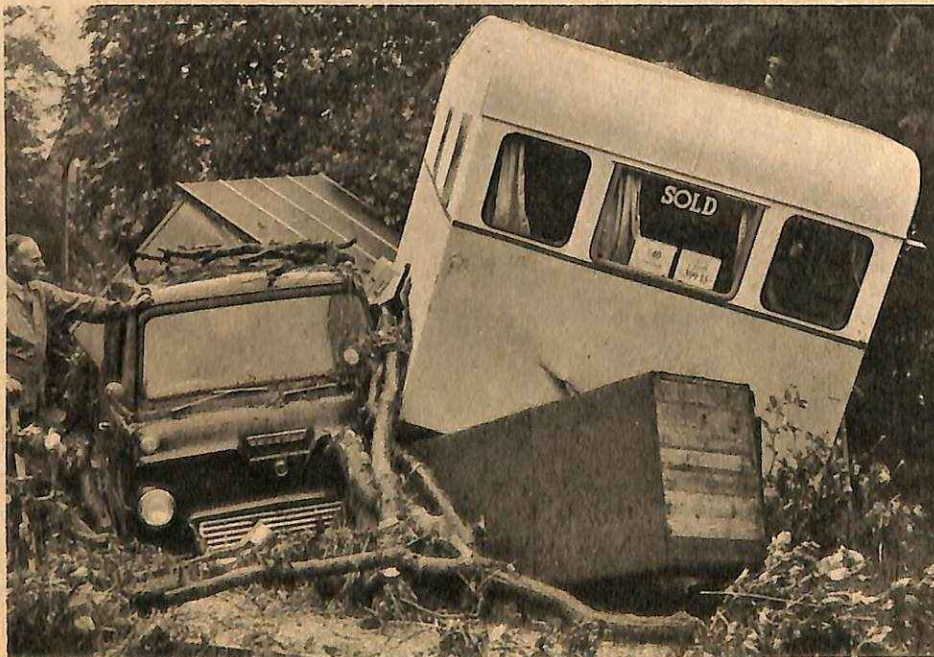

(A.F.P.)

Πλημμύρες

Τὰ ἐξωγκωμένα νερά τοῦ ποταμοῦ Ἡστ Λύνξ, στὴν Ἀγγλία, κυνηγᾶνε τοὺς κατοίκους τοῦ Μπρέντον, πού φεύγουν μὲ κάθε μέσον. Δυστυχῶς γιὰ τὸν κ. Μπέργκς, ἡ πλημμύρα τὸν πρόφτασε ποὶν ἀναχωρήσει καὶ κουβάλησε ἀπὸ τὸ δρόμο στὸν κήπο του τὰ μεταφορικὰ μέσα πού εἶχε συγκεντρώσει καὶ ἐτοιμαζόταν νὰ χρησιμοποιήσει.

(Associated Newspapers Lt)

Ἐφευρέσεις

Ἐνα ὄραιότατο μαννέκν ἔπαιξε τὸ ρόλο τοῦ θύματος στὴ διάρκεια ἐπιδείξεως μιᾶς καινούργιας συσκευῆς, πού βοηθαίει τὴν τεχνητὴ ἀναπνοή. Ἡ συσκευὴ αὕτη, πού παρουσιάσθηκε στὴν Ἐκθεση Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ Λονδίνου, αἶρει ὅλα τὰ μειονεκτήματα τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς μὲ τὶς γνωστὲς μέχρι σήμερα μεθόδους καὶ γίνεται δεκτὴ μὲ εὐμενεῖς κρίσεις ἀπὸ τὸν ἰατρικὸ κόσμον.

Ποιότης - καὶ ποῖοι οἱ συντελεσταί της.

029 A1

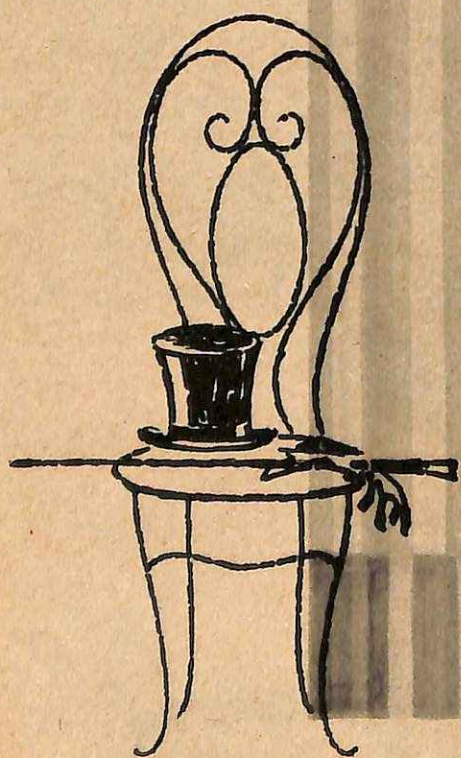
Ἐκλεκτά ὑλικά

Τὰ πλέον ποικίλα ὑλικά εὐρίσκονται σήμερον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βιομηχανίας τῶν αὐτοκινήτων. Μόνον τὰ καλλίτερα ἐξ αὐτῶν θεωροῦνται ὡς καλὰ διὰ μίαν Μερσεντές-Μπέντζ. Διότι ἀπὸ τὸν συνδυασμὸν αὐστηρῶς ἐπιλεγμένων καὶ δοκιμασμένων ὑλικῶν καὶ τῆς ἐπιμελημένης ἐπεξεργασίας προκύπτει ἡ ἰδιαιτέρα ἀξία μιᾶς Μερσεντές-Μπέντζ: ἡ στερεότης της, ἡ ἄνεσίς της, ἡ ἀσφάλειά της.

MERCEDES-BENZ

Τὸ φῶς
μπαίνει διακριτικά
στὸ σπίτι σας
μέσα ἀπὸ βουαλάζ
STOFFELS

S7/2

Ἐλβετικά στόρ ἐξαιρετικῆς
ἀντοχῆς. Δὲν κιτρινίζουν καὶ
δὲν καίγονται ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Ταιριάζουν σὲ κάθε σπίτι, σὲ
κάθε ἐπίπλωσι. STOFFELS,
τὸ ἀνώτερο ἐλβετικὸ βουα-
λάζ.

Ζητήστε ἐπιμόνως νὰ σᾶς
δείξουν στὴν οὔχια τὸ σή-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

"Αγαμοὶ ἢ ἔγγαμοι μητροπολῖται;

Ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

Εἶναι γεμάτη ἡ ἱστορία τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ σκάνδαλα ἡθικῆς φύσεως — μὲ τὴν στενὴν ἔννοιαν τοῦ ὄρου. Καὶ εἰς πλείστα ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξαν πρω-
ταγωνισταὶ κληρικοί. Δὲν ἐπρόκαλουν ὁμῶς τὴν ἐντύπωσιν, ποὺ προκαλοῦν
σήμερα. Διότι ἦτο περιωρισμένος συνήθως ὁ κύκλος ἐκείνων ποὺ τὰ ἐπλη-
ροφοροῦντο. Αἱ μεγάλοι λαϊκοὶ μᾶζαι πολλὰ ὀλίγα ἐμάθαναν καὶ κατεί-
χοντο ἀπὸ ἀπάθειαν, ὀφειλομένην ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν ἐξαθλίωσιν τῶν.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας διαπράττονται ὀλιγώτεροι ἴσως παραβάσεις τῶν
ἡθικῶν κανόνων ἀπὸ τοὺς κληρικούς. Καί, πάντως, ὅχι μὲ τὴν προκλητικό-
τητα τοῦ παρελθόντος. (Ἐπὶ αἰῶνας τώρα κανεὶς Πάπας ἢ Πατριάρχης
δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐμφανίζεται δημοσίᾳ μὲ τὴν παλλακίδα τοῦ παρὰ τὸ πλευ-
ρόν του, ὅπως ἔπραττεν ὁ αὐστηρὸν ἡθὸν Πάπας Γρηγόριος ὁ Ζ΄). Λαμ-
βάνουν ὁμῶς σήμερα αἱ παραβάσεις αὐταὶ δημοσιότητα τεραστίαν. Καὶ
σκανδαλίζουν περισσότερο.

Ἴσως νὰ ἔχη αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δογματικῶς ἀδιάφορων εἰς τὴν
χώραν μας. Παραλλήλως ὁμῶς ἔχει αὐξηθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαχομένων
πιστῶν, τῶν ἐνεργῶς θρησκευομένων. Συντελέσθη, δηλαδή, ἕνα εἶδος πο-
λώσεως. Ἀλλὰ καὶ οἱ δογματικῶς ἀδιάφοροι διατηροῦν τὴν εὐαισθησίαν
τῶν ἑναντι τῆς συμπεριφορᾶς τῶν κληρικῶν. Διότι βλέπουν τὴν Ἐκκλησίαν
μὲ εὐρυτέραν ἀντίληψιν καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν χρησιμότητά της. Εἰς τοῦτο
ὀφείλεται ἡ γενικωτέρα κατακραυγὴ κατὰ τῶν κληρικῶν, ποὺ παραβαίνουν
τοὺς ἡθικοὺς κανόνες.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ἀπὸ αἰῶνων θε-
σπίσει τὴν ἀγαμίαν διὰ τὸν ἀνώτερον κλῆρον. Οἱ κατώτεροι κληρικοὶ — ἱε-
ρεῖς καὶ διάκονοι — ἔχουν ἐλευθερίαν ἐκλογῆς. Δύνανται νὰ εἶναι ἔγγαμοι
ἢ ἀγαμοί. Ὑπὸ τὸν ὄρον, ὁμῶς, εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὅτι θὰ ἔχουν
συνάψει τὸν γάμον πρὸ τῆς χειροτονίας τῶν. Καὶ ὅτι, ἂν χρηρεύσων, δὲν
θὰ λαμβάνουν δευτέραν σύζυγον. Ἡ ἔγγαμος ἰδιότης τῶν, πάντως, — ἀνε-
ξαρτήτως τῆς μορφώσεώς τῶν καὶ τῶν ἄλλων προσόντων — τοὺς ἀποκλείει
τὴν δυνατότητα νὰ ἐκλεγοῦν μητροπολῖται.

Οἱ μητροπολῖται ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς κληρικούς, οἱ ὁποῖοι εὐθὺς ἐξ
ἀρχῆς ἔχουν ὁμολογίαν τῆς ἀγαμίας. Διότι ἐκρίθη ὅτι πρέπει
νὰ εἶναι ἀπερίσπαστοι ἀπὸ κοσμικὰς φροντίδας, ὥστε νὰ δύνανται ν' ἀ-
φιερῶσυν τὴν ζωὴν τῶν καὶ τὴν δραστηριότητά τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς
Ἐκκλησίας. Πολλοί, ὁμῶς, διερωτῶνται μήπως τὸ καθεστὸς αὐτὸ ἀποτε-
λεῖ ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικοὺς λόγους διαφόρων ἡθικῶν ὀλισθημάτων, ποὺ ἔρ-
χονται κατὰ καιροὺς εἰς φῶς καὶ ποὺ σκανδαλίζουν ὅχι μόνον τοὺς πιστοὺς.

Ὅταν οἱ μαθηταὶ ἠρώτησαν τὸν Ἰησοῦν μήπως προτιμότερον εἶναι νὰ
μένουν ἀγαμοί, αὐτὸς τοὺς ἔδωκεν ἀνθρωπίνην ἀπάντησιν: «Οὐ πάντες
χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον — εἶπεν —, ἀλλ' οἷς δέδοται... Ὁ δυνάμενος χω-
ρεῖν, χωρεῖτω». Καὶ αὕτη ἦτο ἡ πρακτικὴ κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς
αἰῶνας. Οἱ ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Ναθαναὴλ ἦσαν ἔγγαμοι. Ὁ Ἰωάννης
καὶ ὁ Παῦλος ἔμειναν ἀγαμοί.

Περιγράφων εἰς τὴν Α' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν του ὁ Παῦλος τὰς
ἰδιότητας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ συγκεντρώνη ἕνας ἐπίσκοπος, λέγει τὰ
ἑξῆς: «Εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐ-
πίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μίᾳ γυναικὶ ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κό-
σμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· μὴ πάροινον, μὴ πλήκτιν, μὴ αἰσχροκερδῆ,
ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμωχον, ἀφιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον,
τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος: (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴ-
κου προστήναι οὐκ οἶδε, πῶς ἔκκλησίαν Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)· μὴ νεόφυ-
τον, ἵνα μὴ τυφλωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ
μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέση καὶ
ταγίδα τοῦ διαβόλου».

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, δηλαδή, ὅχι μόνον δὲν ἐπιτάσσει τὴν ἀ-
γαμίαν εἰς τοὺς ἐπισκόπους, ἀλλ' ἀντιθέτως θεωρεῖ τὸν ἐπιτυχῆ οἰκογενει-
κῶς γάμον τῶν ὡς ἐγγύησιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι θὰ δυνηθοῦν οὗτοι νὰ
ἐπιμεληθοῦν τῆς Ἐκκλησίας μετ' ἰσῆς ἐπιτυχίας. Ἡ θεωρία περὶ τοῦ κο-
σμικοῦ περισπασμοῦ εἶναι μεταγενεστέρη. Καὶ ὅταν τὸ πρῶτον ἐτέθη θέ-
μα ἀγαμίας τοῦ κλήρου (εἰς τὴν Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμένην Σύνοδον, ἡ
ὁποία συνήλθε τὸ 325 μ.Χ.), ἡ ἀπόφασις ποὺ ἐλήφθη ἦτο σύμφωνος πρὸς
τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ: Ἐλευθέρα ἐκλογὴ ἐγγάμου ἢ ἀγάμου διὸς ἐκ
μέρους τῶν κληρικῶν.

Ἔτσι, ἔγγαμοι ὑπῆρξαν ὁ ἐπίσκοπος Τριμιθούτος Σπυρίδων, ὁ ἁ-
γίος, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τὸ 350, ὁ ἐπίσκοπος Νύσσης Γρηγόριος, ἐπίσης

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΕΡΩΤΗΜΑ — ΔΥΣΧΕΡΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ἅγιος (θαν. 400), ὁ ἐπίσκοπος Πτολεμαῖδος Συνέσιος (θαν. 413) καὶ
ἄλλοι. Καὶ δὲν ἐστάθη μικρὰ ἡ συμβολὴ τῶν εἰς τὴν «ἐπιμέλειαν» τῆς Ἐκ-
κλησίας. Ἡ σήμερον ἰσχύουσα πρακτικὴ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον
Ἐκκλησίαν (ἐλευθερία ἐκλογῆς ὑπὸ προϋποθέσεις διὰ τὸν κατώτερον κλῆ-
ρον καὶ ὑποχρεωτικὴ ἀγαμία διὰ τὸν ἀνώτερον) ἐθεσπίσθη κατὰ τὰ τέλη
τοῦ 7ου αἰῶνος.

Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τοῦ 11ου αἰῶνος ἔχει ἐπιβάλει τὴν γε-
νικὴν ἀγαμίαν τοῦ κλήρου (παντὸς βαθμοῦ), ἡ ὁποία κατέστη ἀπαραβάτος
νόμος μετὰ τὴν ἐν Τριδέντῳ Σύνοδον, ποὺ συνήλθε κατὰ τὰ μέσα τοῦ 16ου
αἰῶνος. Καὶ τοῦτο ἐδημιούργησε κατάστασιν, ἡ ὁποία ἔδωσε πολλὰ ἐπιχει-
ρήματα εἰς τὴν Διαμαρτύρησιν ποῦ, ὡς γνωστόν, ἔχει καταργήσει πλήρως
τὴν ἀγαμίαν. Ἡ Ὁρθόδοξος, δηλαδή, Ἐκκλησία ἀκολουθεῖ μέσῃ ὁδῶν με-
ταξὺ τῶν δύο ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Κατὰ καιροὺς ὁμῶς διατυπώνονται μὲ ἐλικορινὴ πρόθεσιν ἐπιφυλάξεις
περὶ τῆς ὁρθότητος τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, τὰς ὁποίας ἐγείρουν διάφορα σκάν-
δαλα. Διερωτῶνται, δηλαδή, πολλοὶ μήπως θὰ ἦτο προτιμότερον καὶ διὰ
τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τοὺς διακονοῦντας αὐτὴν ἀνωτέρους κληρικούς ὁ-
πως καταργηθῇ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἀγαμίας, ἡ ὁποία, ἀναλαμβανομένη συνή-
θως εἰς ἀνώριμον ἡλικίαν, δημιουργεῖ κατόπιν δυσάρεστα προβλήματα καὶ
συγκρούσεις δραματικές.

Ἡ μέχρις ἐκμνησέως «ἐξύψωσις» τοῦ γενετήσιου ἐνστίκτου μὲ ταυ-
τόχρονον διατήρησιν τῆς φυσικοπνευματικῆς ἰσορροπίας, εἶναι μᾶλλον ἀ-
δύνατος. Ἴσως ὀρισμένα άτομα νὰ τὸ κατορθώσουν αὐτό. Ἀλλὰ θὰ εἶναι
ἐλάχιστα. Ἀνέκαθεν ἡ ἐν κοινωνίᾳ διαβίωσις σπανίως ἐδημιούργει «ἀ-
γίους». Τὸ θερμοκήπιον τῆς ἀγιωσύνης ὑπῆρξε πάντοτε σκεδὸν ἢ ἐρημία.
Καταντᾷ, λοιπόν, ἀπάνθρωπος ὁ κανὼν τῆς ἀγαμίας διὰ τὸν ἀνώτερον
κλῆρον. Διότι ἀθεῖ συνήθως πρὸς διεξόδους, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν δυστυχῆ
καὶ ἀγχώδη τὰ θύματά τῶν.

Τὸ κοινὸν εἶναι αὐστηρὸν — διὰ τὰ παραπτώματα τῶν ἄλλων, ὡς ἐπὶ
τὸ πλείστον. Μία προσεκτικώτερος ὁμῶς μελέτῃ τῶν διαφορῶν ἡθικῆς φύ-
σεως σκανδάλων, τῶν ὁποίων ἥρωες γίνονται ἀγαμοί, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον,
κληρικοί, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν ἀνάγκησιν τῶν βαθυτέρων αἰτίων ποῦ τὰ
προκαλοῦν, ἀφ' ἑνὸς συνηγρεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπιεικεστέρης κρίσεως καὶ ἀφ'
ἐτέρου ὁδηγεῖ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἀγαμίας, τὸ ὁποῖον τίθε-
ται κατὰ καιροὺς.

Δὲν χρειάζεται νὰ περιγράψω κανεὶς λεπτομερῶς τὰς μορφὰς τῶν ἡθι-
κῶν ἐκτροπῶν, ποὺ δημιουργεῖ τὸ ἰσχυρὸν καθεστὸς. Τὰς γνωρίζουν — λίγα-
πολὺ — ὅλοι. Ψιθυροὶ, οὐδόπως ἀδόξιστοι, ἀσκοῦν καταλυτικὴν ἐπίδρασιν
ἐπὶ τοῦ κύρους ὀρισμένων ἱεραρχῶν. Καὶ μερικαὶ ἐξωτερικαὶ ἐκδηλώσεις
— ὅπως ἡ ἐριστικότητα, ἡ ἐμπάθεια, ἡ μικροπρέπεια, τὰ ἔντονα μῖση, ἡ φα-
τριστικὴ νοοτροπία, ἡ κακία καὶ ἡ ἀπάθεια τῆς ἐπαφῆς πρὸς τὰς πραγμα-
τικὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς ἀνάγκας τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, ποὺ ἀ-
ποτελεῖ τὸ ποίμνιόν τῶν — μαρτυροῦν ὅτι αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ὑπο-
χρεοῦνται νὰ ζοῦν οἱ ἀνώτεροι κληρικοί, οὔτε τὴν ψυχικὴν γαλήνην τῶν
ἐξασφαλίζουν, οὔτε τὸν καλύτερον ἑαυτὸν τῶν τοὺς ἐπιτρέπει νὰ δώσουν
εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἀπερίσπαστον ἀπὸ τὰς κοσμικὰς
φροντίδας δημιουργεῖ ἄλλους φοβερωτέρους περισπασμούς...

Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ἡ κοινωνία ἔχει ἀνάγκην
πνευματικῶν ποιμένων γαλήνιων, ἐπιεικῶν, ἀγαθῶν, συναισθανομένων τὴν
πραγμικὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς, κυπτόντων ἐπάνω εἰς τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἀγα-
μίαν τοῦ ἀτόμου μὲ στοργήν, μὲ ἀγάπην, μὲ κατανόησιν, συγχρονισμένων καὶ
εἰς τὰ μέσα ἐπηρεασμοῦ τῶν ψυχῶν καὶ εἰς τὴν νοοτροπίαν. Αἱ φλόγες τῆς
Κολάσεως δὲν καίουν σήμερα. Ἐχει δημιουργηθῇ ὁ ἀνθρωπος μόνος τοῦ
πολὺ φρικτοτέρας. Καὶ ὁ διάβολος μόνον διὰ τὰ γραῖδια ὑπάρχει ὡς αὐ-
τοτελὴς δύναμις. Μήπως οἱ ἀνώτεροι κληρικοί, ἂν τοὺς ἐπιτραπῇ νὰ εἶναι
ὀλοκληρωμένοι ἄνθρωποι, θ' ἀποκτήσουν αὐτὰς τὰς ἰκανότητας; Εἶναι ἕνα
ἐρώτημα ὅχι ἀδόξιστον. Ἡ λύσις ὁμῶς τοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον δη-
μιουργεῖ τὸ ἐρώτημα αὐτό, εἶναι ὁμολογουμένως δυσχερεστάτη.

Σπυρίδων

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

"Ὅ,τι χρειάζεται ἡ ὀμορφιά
σας γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ...!"

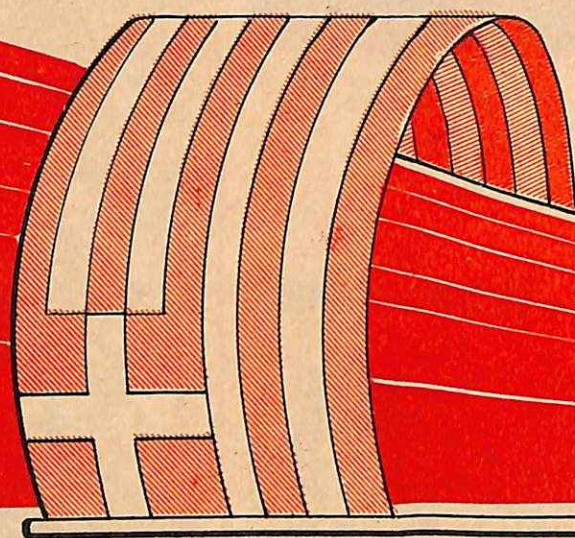
- Ἡ μεγαλύτερη διεθνὴς συλλο-
γὴ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Ἀποκλειστικὲς Κολώνιες (5 τύ-
ποι).
- Ἀποκλειστικὲς Λοσιόν (22 δια-
φορετικοὶ τύποι).
- Ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

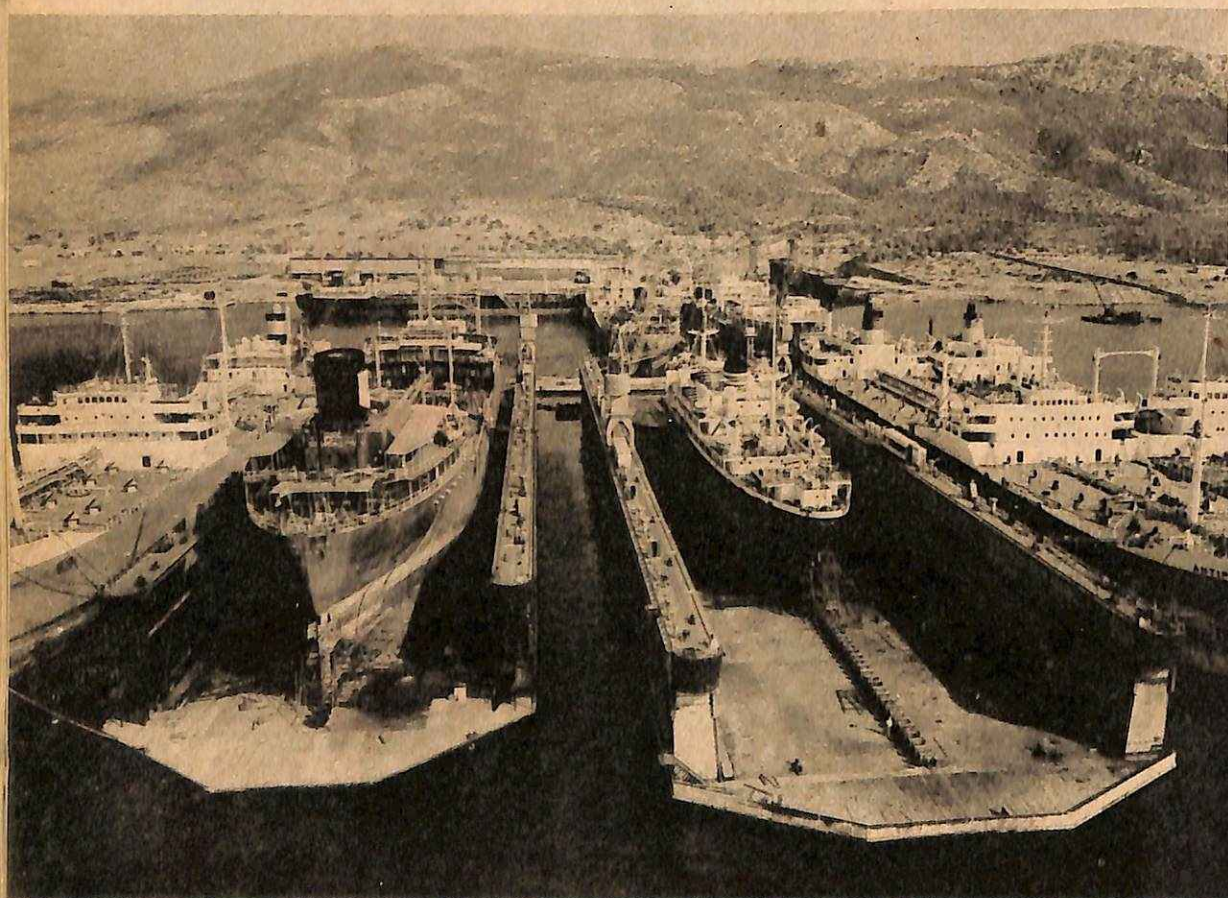
Ο ρυθμός του επαναπατρισμού
(Πλοία ύψωσαντα την ελληνική σημαία)

1953	Πλοία 3	Τόννοι 17 904
1954	Πλοία 14	Τόννοι 101 124
1955	Πλοία 35	Τόννοι 230 370
1956	Πλοία 32	Τόννοι 191 158
1957	Πλοία 15	Τόννοι 93 998
1958	Πλοία 52	Τόννοι 389 647
1959	Πλοία 180	Τόννοι 1 521 948

ΤΩΡΑ, ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΟΡΕΣ!..

ΕΝΩ ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΤΑΙ Η ΥΨΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ
ΣΤΟ ΧΙΛΙΟΣΤΟ ΠΛΟΙΟ — ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟΥ
ΘΑΥΜΑΤΟΣ — ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ 3ΗΣ ΘΕΣΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ — κεφαλαίων και πλοίων — είναι ο άνεμος που πνέει στους έφοπλιστικούς κύκλους. 'Η δημιουργία των ναυπηγείων του Σκαρμαγκά συμβάλλει κατά μεγάλο ποσοστό στην πραγματοποίησή του.

Στη μικρή και φτωχική στεριά του, ο Έλληνας ζή πάντα με μετρημένες φιλοδοξίες και συνετές επιδιώξεις. Γνωρίζει καλά ότι τα μεγάλα όνειρα δεν εύδοκούν στην όχλη και τόσο γόνιμη ελληνική πραγματικότητα και ότι η τύχη δεν χαμογελά στον καθένα και στα καλά καθούμενα. Μένει συντηρητικός. 'Ολιγαρκής, του «δός ήμιν σήμερον».

Αυτά στη στεριά, γιατί στη θάλασσα ο συμπατριώτης μας συμπεριφέρεται πολύ διαφορετικά, ελεύθερα, σχεδόν με έπική διάθεση. Ξεδιπλώνει τη δράση του σ' ολόκληρο τον έκρηκτικό δυναμισμό της. Είναι ο τολμηρός, ο εύφυς, ο διορατικός, ο δραστήριος έφοπλιστής, ο ικανός και ακούραστος ναυτεργάτης. 'Ο ατέλειωτος πόντος μεγαλώνει και συντηρεί τη δίψα του για την επιτυχία και το κέρδος. 'Αποτέλεσμα: Δεκαπέντε χρόνια μετά από τη θεομηνία του πολέμου, ο Έλληνας έχει ναυπηγήσει πλοία που υπερβαίνουν το ύψος των πλοίων που ο Αγγλος και ο Αμερικανός. Είναι αυτή τη στιγμή ο τρίτος Μεγάλος των Ωκεανών.

Δεκαπέντε χρόνια μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο και την πλήρη σχεδόν καταστροφή του εμπορικού μας στόλου — 305 πλοία βυθισμένα, 4.000 νεκροί και τραυματίες ναυτικοί — ο Έλληνας έφοπλιστής έχει υπό την διαχείρισή του ένα στόλο από 1.550 πλοία χωρητικότητας 12.600.000 τόννων. 'Ο Αμερικανός συνάδελφός του παρατάσσει σήμερα μία χωρητικότητα 26.000.000 τ. και ο Αγγλος 25.000.000 τ. 'Επομένως ο συμπατριώτης μας παίζει τον τρίτο ρόλο εις τις διεθνείς μεταφορές, αποτελεί βασικό παράγοντα της παγκοσμίου οικονομικής δραστηριότητας και σπουδαίο στρατηγικό συντελεστή του άμυντικού συστήματος της Δύσεως. Και πόσοι και ποιοί είναι αυτοί οι ιδιοκτήτες των μεγάλων δεξαμενοπλοίων; Πέντε ή δέκα σ' ολόκληρο τον κόσμο, με επικεφαλής τον Αμερικανό Λούντβιχ και τους δικούς μας 'Ωνάση, Νιάρχο και Λιάνο.

Ο στόλος αυτός των 1.600 πλοίων, που αντιπροσωπεύει ελληνικά συμφέροντα, αποτελείται από ελεύθερα φορτηγά (τράκιν), από φορτηγά τακτικών γραμμών (λάνερς), από δεξαμενόπλοια και μεταλλοφόρα, από υπερωκεάνια και μικρά και μεγάλα επιβατηγά. Είναι ένας στόλος ογκώδης σ' αριθμό πλοίων και επιβλητικός σ' ποιότητα. 'Από το 1952 μέχρι σήμερα κατασκευάστηκαν

εις τα διάφορα ναυπηγεία για λογαριασμό Έλλήνων έφοπλιστών πλοία χωρητικότητας 5.000.000 τόννων, συνολικής αξίας δύο δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Η μεγάλη αυτή άρμδα, όπως αποκαλούν πολλοί φορές οι ίδιοι οι έφοπλιστές, με δικαιολογημένη υπερφάνεια, τον στόλο τους, δεν είναι ολόκληρη ελληνική, ή, πού σωστά, δεν καλύπτεται από τα εθνικά χρώματα. Τύποις είναι και λιθεριανή και παναμαϊκή και άνδουριανή και ελληνική. Μιά εθνική πολυμορφία, που ίσως ο Ιστορικός της Ναυτιλίας αβριο την δικαιολογήσει, αποδεικνύοντας την άποψη ότι ποτέ ο Έλληνας έφοπλιστής δεν θα κατάρθωνε να αποκτήσει τον τρίτο στόλο εις τον κόσμο, αν δεν χρησιμοποιούσε και αν δεν εκμεταλλευόταν εις το έπακρον τις σημαίες της ασοδοσίας.

Αυτή η μεγάλη εμπορική άρμδα, κατά τα τελευταία χρόνια άρχισε να ξελλινίζεται, εις την άρχή με θρασύ ρυθμό, κατά το 1959 και το 1960 ταχύτατα. Προσλαμβάνει άμυγή ελληνικά πληρώματα, τα άσφαλίζει εις το Ν. Α.Τ., τα καλύπτει με συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τέλος υποστέλλει άπό τους Ιστούς της τις πολύχρωμες παντιέρες της Νοτίου Αμερικής και της Αφρικής, για να ύψωση την ελληνική σημαία. Νά τί με μία λέξη λέμε επαναπατρισμό. Την έπιστροφή εις την πατρίδα του Έλληνα έφοπλιστού μαζί, θέβαια, με το άπόδημο κεφάλαιο του.

Κι αυτή τη στιγμή με την έγγραφη του χιλιοστού πλοίου εις τα εθνικά νηολόγια, ο επαναπατρισμός εισέρχεται σ' αποφασιστικό στάδιο. Έξη εκατομμύρια τόννοι καλύπτονται άπό την ελληνική σημαία. Υπαλείπονται άλλα έξη, που κατά την γνώμη των ειδικών δεν είναι δυνατόν για πολύ να διατηρήσουν την ύπηκοότητα της Λιθερίας και της 'Ονδούρας. Είναι ούριος, φαίνεται, ο έθνικιστικός άνεμος που πνευσε εις τα έφοπλιστικά γραφεία μας του Λονδίνου και της Νέας Υόρκης.

Οι «μονοβάποροι»

Από την κορυφή ενός έκρηκτικού οικονομικού θαύματος — και είναι τέτοιο άναμφισβήτητο η μεγάλη Ναυτιλία — επιβάλλεται να ριζούμε μία ματιά γύρω μας και εις το πρόσφατο παρελθόν. Νά μετρήσουμε τον δρόμο που διανύσαμε, τις δυσκολίες και τους κινδύνους που υπερνικήσαμε μέχρις ότου καταλάβουμε την σημερινή επίσημη θέση εις τον διεθνή όγρο στίβο. 'Ας δούμε λοιπόν άπό πού ξεκινήσαμε έδώ και τριάντα χρόνια, χωρίς να ξεχνάμε τον Έλληνα έφοπλιστή και τον Έλληνα ναυτικό του 1930. 'Η

σύγκριση θα μας καταπλήξει κι άκόμη θα μας συγκινήσει.

Ένδιαφέρουσα ναυτιλιακή συζήτηση εις την Βουλή των Κοινοτήτων τον χειμώνα του 1952. 'Αγγλος συντηρητικός βουλευτής άνευαίνει εις το θέμα και επιτίθεται με δριμύτητα κατά του ελληνικού φορτηγού πλοίου. «Κύριοι, λείπει, όταν δύο Έλληνες συναντηθούν, θεωρούν καλό να συνεταιρισθούν και άποκτήντες ένα πλοίο να το μεταβάλλουν άμέσως εις οικογενειακή έστία». Ένας σωρός συζύγων και τέκνων ταξιδεύουν και εργάζονται όμαδικώς επί του πλοίου αυτού, όπο συνθήκας αϊ όποις είναι άπαραδέκτοι κατά την νομοτροπία του Βρετανού έφοπλιστού. 'Όταν οι αὐτοί συνεταιρισθέντες, συνεχίζει πάντοτε ο Αγγλος βουλευτής, πληθύνονται περαιτέρω διά των γεννήσεων, αγοράζουν και άλλο πλοίο, προκειμένου να μεταφέρουν επ' αυτού ένα μέρος της περισσής οικογενείας. Και ήμεις, κύριοι, επιτρέπομεν εις αυτούς να προσγγίζουν εις τους λιμένες μας. Είναι ικανοί να εργάζωνται όπο δαπάνας και όρους οι όποιοι καθιστούν εύκολον τον άνταγωνισμόν εις βάρος μας. 'Υποβιβάζουν τους ναύλους εις έξευτελιστικά επίπεδα και άρπάζουν άπό τας χείρας μας την εμπορικήν μας κίνησιν.

'Αν άφαιρέσουμε άπό την πυρίνη αὐ-

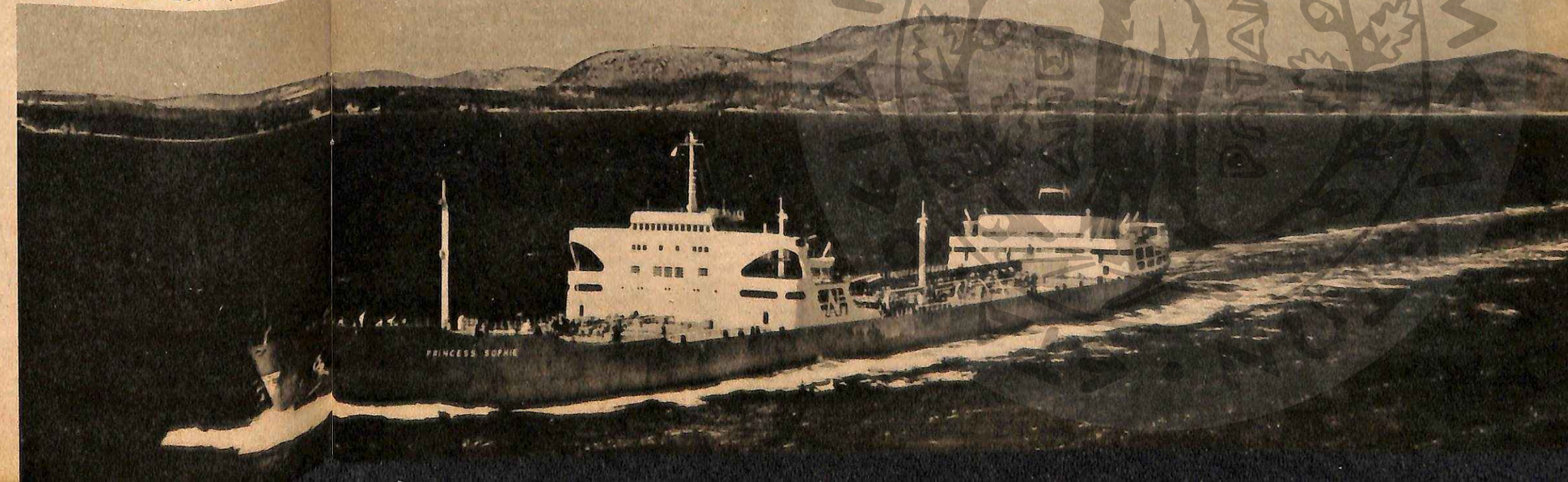
τή άγόρευση του Αγγλου βουλευτού ένα τόσον υπερβολή και την άριστοκρατική εκείνη άπέχθεια του πλούσιου και κατά παράδοση Αγγλου θαλασσοκράτορα εις βάρος του φτωχού Έλληνα καρδοκύρη, έχουμε επιγραμμιακά την μορφή και την ουσία της παλιάς ελληνικής ναυτιλιακής επιχείρησης: Την οικογενειακή.

Μονοβάποροι άποκαλούσαν τον Έλληνα έφοπλιστή πριν άπό τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Είχε κατά κανόνα μόνον ένα καράδι, σαν εργαλείο για άπλό διορισμό. Δεν είχε άρραγκωμένη επιχείρηση με περιθώρια κέρδους και προοπτική μιάς κάποιας έπικρατήσεως εις την διεθνή ναυλαγορά. Ξεκινούσε άπό καπετάνιος ή μηχανικός, δούλευε σκληρά και ζούσε άσκητικά. 'Η καπετάνισσα, μία καλή νοικοκυρά, μία οικονόμος ησιώτισσα, κράταγε το κομμάτι. 'Ετσι, εις τα είκοσι και τα τριάντα χρόνια σκληρής διοπάλης, έπαρνε ο καπετάνιος τις οικονομίες του και άφιόρριζε για το Λονδίνο. Συνήθως ήγιναι με παρέα. Τον άκολουθούσαν δυο — τρεις άκόμη καπεταναίοι ή μηχανικοί, συγγενείς τις περισσότερες φορές.

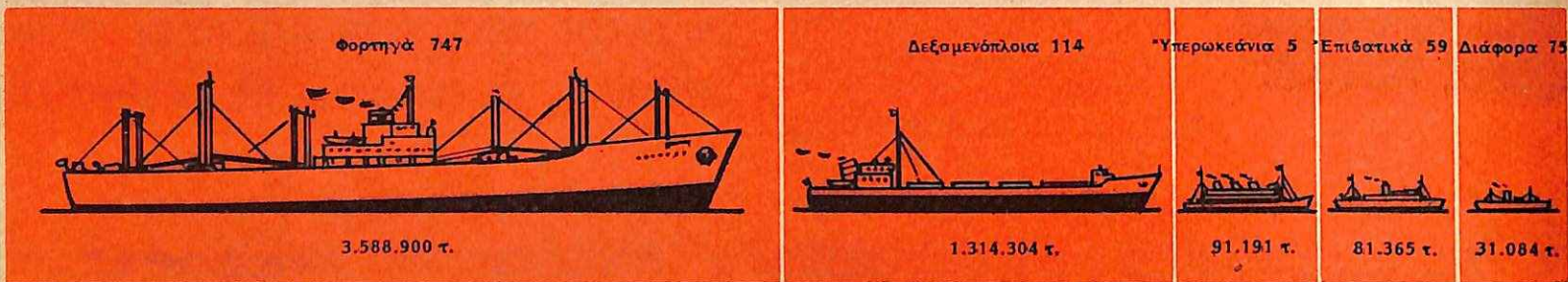
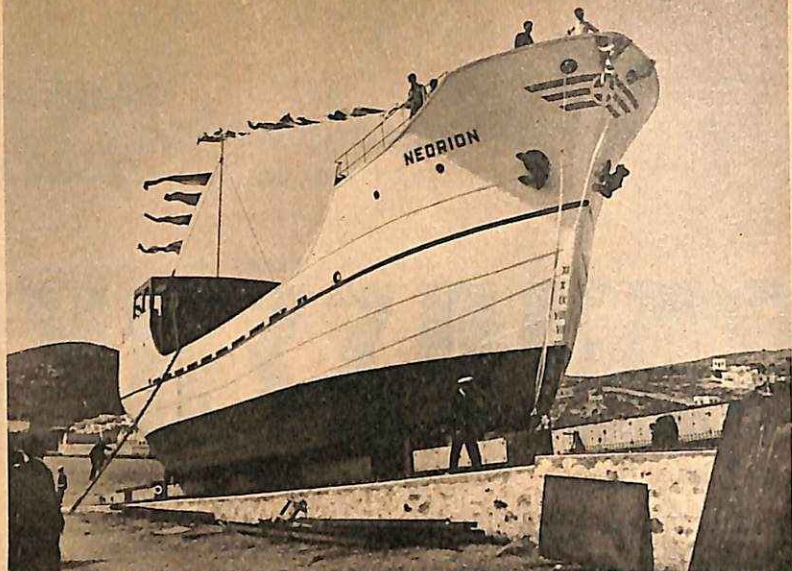
Οι πρώην καπεταναίοι, όμως, δεν γινόντουσαν άμέσως έφοπλιστές. Έβάζαν θέβαια τα κεφάλαια, εξακολουθούσαν.

ΤΟΝΝΩΝ, ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΣΚΑΦΟΣ. ΠΡΟΣΤΕΘΗΚΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΛΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΦΟΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΥ

ΤΟ «ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ», 70.000

Μέσα σέ μιὰ γενιά
έκπληκτική πρόοδος
στην έφοπλιστική
έπιχείρηση
καί στις συνθήκες
έργασίας
τών πληρωμάτων

όμως, νά θάζουν καί τήν έργασία. ΟΙ ίδιοι επάνδρωναν τò πλοίο, μαζί με τὰ παιδιά καί με τὰ άνήψια τους. Ήταν άφεντικά, άλλα καί πλήρωμα. Έπρεπε νά κάνουν αλματπρές οικονομίες γιά νά προκόψη αυτή ή πολυέφοδη καί ή υδρόρρυθη έπιχείρηση. Καμιά φορά, όπως είπε καί ό "Άγγλος δούλευτής, μαζί με τò πρώτο ιδιόκτητο πλοίο, μπάρκαρε καί ή καπετανίσσα. Καί όχι σπάνια έθλεπε κανείς, στά πιά άπομακρυσμένα λιμένα ής υδρογείου, τίς μικρές αυτές έλληνικές σέσουλες, νά κουβαλούν πάνω τους ένα όλόκληρο άγνωσιώτικο, χιώτικο ή άνδριώτικο χωριό. Έμοιαζαν με μικρά αλγαιοπελαγίτικα νησιά, πού εαφνικά ξεσπρότησαν κατά τίς παγωμένες θάλασσες τού θορρά ή τίς καυτές θάλασσες τού νότου.

Μία λίρα τò μήνα

Ποιοί, όμως, ήταν οι "Έλληνες ναυτικοί; Πώς ζούσαν; Πώς δούλευαν; Τί έτρωναν; Πώς έπληρωνόντουσαν; Ό καπετάν Άγγελικούσης, από τò Βροντάδο, προσπαθεί νά πείση τόν συμπατριώτη του Νικολό, νά μπάρκαρη ναυτής στό πλοίο του. «Θά σού δώνω, τού λέει, μία λίρα τò μήνα. Δούλεψες δέκα μήνες; Πήρες δέκα λίρες. Δούλεψες έκατό μήνες; Πήρες έκατό λίρες. Δούλεψες μωρέ χίλιους μήνες; "Ε, πήρες χίλιες λίρες. "Υστερα άφέντης στό καράβι ό Νικολός, έβω από τὰ μπόνια ό καπετάν Άγγελικούσης.

Ό μύθος, πού δέν είναι μύθος, δηλοί πολλά. Καί πρώτ' απ' όλα τούς πρωτόγονους άδρους έργασίας τού ναυτικού τής έποχής. Δέν είναι μυστικό ότι ή έλληνική ναυτιλία, πού δέν έχει άγχο έθνικών μεταφορών νά έξυμπτρήσει, δημιουργήθηκε καί αναπτύχθηκε χωρίς στήν συναγωνιστική της ικανότητα. Τά πλοία της έπαίρναν φορτίο με μισό ναύλο απ' ό,τι έπαίρναν τὰ ξένα. "Αλλά γιά νά γίνη αυτό, έπρεπε νά υπάρξη χαμηλό κόστος εκμεταλλεύσεως καί γιά νά υπάρξη χαμηλό κόστος εκμεταλλεύσεως, έπρεπε νά γίνουν αλματπρές οικονομίες καί στούς μισθούς καί στίς έλιές καί στό λαρδί.

Άλλά οι άναμνήσεις ένός ναυτικού από τὰ ήρωικά αυτά χρόνια τής Ναυτιλίας είναι καταποτιστικές καί περισσότερο πεισιτικές. Άντιγράφουμε, λοιπόν, ένα σύντομο άπόσπασμα από τò ήμερολόγιο τού παλαιμάχου άσυρ-

ματιστού κ. Θανάση Παπαναστασόπουλου:

«Συνεχή ταξίδια σαράντα καί άκόμη ήμερών επεχειροῦσαν τήν έποχή αυτή οι ναυτικοί μας. ΟΙ κλιματολογικές συνθήκες είχαν μιὰ τεραστία διαφορά μεταξύ άρχής καί τέλους τού κάθε ταξιδίου. Έναλλαγή καιρικῶν συνθηκών κάθε μήνα με τήν παρεμβολή τού Ισημερινού. Καί νά είναι άκόμη ή θασιλεία τού κάρβουνου... Τά στόκολα εκείνων τών καρσιῶν δέν έκαίγαν μόνο τò μαύρο κάρβουνο, έκαίγαν καί τίς σάρκες τού θερμαστή, περιορίζοντας τή ζωή του όχι πέρα από τὰ 40 χρόνια. "Υστερα ή φυμιάσιση, ό άθροισμός, τὰ πρόωρα γεράματα.

»ΟΙ προμήθειες γιά τò καράβι, όλες τοίμα-τοίμα καί τής χειρότερης ποιότητας. Τò λάδι δέν διέφερε από τò λάδι τού μηχανικού καί τού λαρδί δέν ήταν κατά πολύ καλύτερο από τò γράσο τών θαρούλλων. Τά χορταρικά τελείωναν ή σάπιζαν τήν τρίτη μέρα καί οι πατάτες τήν έκτη. Έμεναν τὰ ζυμαρικά, τὰ δσπρια, ή γολέττα. Όταν τὰ καράβια άρχισαν νά αναλαμβάνουν ναύλους σέ περιοχές, όπου τὰ καλοριφέρ ήταν άπαραίτητα, οι ναυτικοί πλήρωναν με μαρτύρια τήν έλλειψη θερμάνσεως πάνω στό πλοίο τους. Σέ ένα καράβι πού έφθασε χωρίς καλοριφέρ, στή χειρόνησο τής Καμψαϊάσκας στή Σιιθρία, άναγκάστηκαν οι ναυτικοί νά ζεστάνουν τούθλα στήν κουζίνα κ' ύστερα νά τὰ θάζουν στήν πλάτη τους γιά νά θρίσκουν κάποια ζεστασιά».

Θαλασσοκράτορες

Επιστροφή τώρα στό 1960 καί γνωριμία με τόν έφοπιστή καί τόν ναυτικό τής Μεγάλης Ναυτιλίας. "Η σύγκριση, όπως τò ύποσχεθήκαμε, θά εκπλήξη καί θά συγκινήσει.

Ό αμονοδάπορος έφοπιστής έχει εξαφανιστή από προσώπου τού ώκαινοῦ. Τόν διαδέχτηκε ό πολυθάπορος. Ό ναυτικός επεχειρηματίας με τόν ύπερβολικά μεγάλο, συχνά τόν γιγανταίο στόλο. Παράδειγμα: ΟΙ πέντε πρώτοι έλληνικοί έφοπιστικοί οικoi έχουν ό καθένας τόσα πλοία σέ αριθμό καί χρηρητικότητα, όσα προπολεμικά διέθετε όλόκληρος ό έλληνικός έμπορικός στόλος. Πριν από τήν τελευταία ναυτιλιακή κρίση, ό οικος Νιάρχου διέθετε 75 πλοία 2.196.329 τόννων, ό οικος Γιῶν Π. Γουλανδρή 84 πλοία

1.818.500 τόννων, ό οικος Κουλουκουνη 90 πλοία 1.633.969 τόννων, ό οικος Ώνάση 65 πλοία 1.582.715 τόννων καί ό οικος Λιβανού 72 πλοία χωρητικότητας 1.478.574 τόννων.

Μιά θαθείά επανάσταση έχει συντελεστή εις τήν έλληνική επεχειρηματική νοοτροπία μετά τόν πόλεμο, με άποτέλεσμα ό παλιός καραβοκύρης νά ήττηθ ή κατά κράτος από τόν σύγχρονο μεγαλοεφοπιστή. "Η άκρα συντηρητικότης τού πρώτου έδωσε τή θέση της στην παρακινδυνευμένη τολμηρότητα τού δευτέρου. Γιατί όλα αυτά τὰ πλοία πού διασχίζουν σήμερα τούς ώκεανούς δέν έγιναν με άνάλογα κεφάλαια. ΟΙ στόλοι τών Έλλήνων έφοπιστών είναι άποτέλεσμα όρθης προβλέψεως καί επιδέξιας εκμεταλλεύσεως τών συνθηκών τής διεθνούς οικονομικής δραστηριότητας. "Ας μη ξεχνάμε ότι ή έλληνική ιδιοφυσία ανακάλυψε καί επραγματοποίησε τή θεωρία πού ώδήγησε πρώτα στά μεγάλα δεξαμενόπλοια καί μετά στά πλοία μαμούθ. Πρόκειται γιά τήν άρχή τής αμειώσεως τού μεταφορικού κόστους κατά τόννον καί μίλιον διά τής χρησιμοποίησεως μεγαλύτερων καί ταχύτερων πλοίων».

Ό σημερινός έφοπιστής δέν ταξιδεύει πιά με τò καράβι του, δέν παίρνει μαζί του τήν οικογένειά του γιά νά συμπληρώσει τὰ κενά τού πληρώματός του, δέν αντιμετώπιζει προβλήματα οικονομικών στήν ιδιωτική ζωή του. Άντιθέτως, άσολογείται με τήν επεχειρήσή του σέ πολύ γενικές γραμμές, άφ' ύψηλου, κινείται με άνεση στόν διεθνή επεχειρηματικό στίβο, αντιμετώπιζει με άποτεπείωση καί άποφασιστικότητα πανίσχυρους άντιπάλους, είτε επεχειρήσεις είναι αυτές, είτε καί κυβερνήσεις άκόμα.

Στό Λονδίνο καί τήν Ν. Ύορκη, στις Κάννες καί τίς έλβετικές μεγαλοπόλεις ζή καί κινείται σήμερα ό συμπατριώτης μας έφοπιστής. Καί ζή στό κοσμοπολιτικό προσκήνιο. Άναστρέφεται κατά σύστημα τούς Ισχυρούς, θασιλείς, πρίγκιπες, πολιτικούς, διανοούμενους, καλλιτέχνες. Έμφανίζεται γενναϊόδωρος καί πολύ συχνά παίζει θαιμάσια τόν ρόλο τού μαϊκήνα. "Ισως με τόν τρόπο αυτό νά διευκολύνεται ή περαιτέρω επεχειρηματική του εξέλιξη. Τόν ένδιαφέρει ή προβολή, ό θόρυβος, ή έντυπωσιακή εμφάνιση από τίς στήλες τού διεθνούς τύπου. Άγορεύει, ούσιαστικά, τò μισό πρυγκυπάτο τού Μονακό, θαυμάσιες συλ-

λογές έργων τέχνης, ύπογράφει ένα συμβόλαιο με τò όποίο γίνεται κύριος όλόκληρου τού κρατικού έμπορικού στόλου τού Καναδά, διαμορφώνει ένα νησί σέ οικογενειακό θέρετρο, έντυπωσιάζει τούς κοσμικούς κύκλους τών δύο ήπειρων με βασιλικές δεξιότητες ή κρουαζιέρες κροισών.

Τò καλύτερο έπάγγελμα

Η τελευταία άπογραφή τού ύπουργείου Ναυτιλίας απέδειξε ότι οι έν ένεργεια "Έλληνες ναυτικοί ξεπερνούν τίς 70 χιλιάδες. Πριν από τόν πόλεμο, οι άξιωματικοί καί τὰ πληρώματα τού έμπορικού μας στόλου έφταναν τίς 25 χιλιάδες καί τò 1950 τίς 40 χιλιάδες. "Έχουμε δηλαδή μιὰ κατακόρυφη αύξηση τού αριθμού τών Έλλήνων ναυτικών. Μέσα σέ μιὰ δεκαετία έδιπλασιάσθηκαν.

Άκριβώς ή αύξηση αυτή, τò μεγάλο καί συνεχώς όγκουμενο ρεύμα τών νέων πού τρέπονται πρὸς τή θάλασσα, άποδεικνύει ότι δέν υπάρχει πιά κομμιὰ σχέση μεταξύ τού σημερινού ναυτικού καί τής θεωρίας τού καπετάν Άγγελικούση — χίλιους μήνες, χίλιες λίρες! — τού λαδιού πού θυμίζει γράσο θαρούλλων καί τών άναμμένων τούσλων πού επάιζαν τò ρόλο τού καλοριφέρ στή θάλασσα τής Καμψαϊάσκας. Άντιθέτως, ή διαδικη κάθοδος τών νέων πρὸς τή θάλασσα τὰ τελευταία έτη, ή φιλοδοξία γιά μιὰ καλή ναυτική σπουδασθραία, είναι τò άποτέλεσμα όχι μόνο τής γοητείας πού άσκει ό περιπετειώδης χαρακτήρας τού ναυτικού επαγγέλματος στούς νέους, αλλά καί τής μεγάλης εξέλιξης πού έσημείωσε τò έπάγγελμα αυτό. Ό "Έλληνας ναυτικός σήμερα εργάζεται με τούς καλύτερους άδρους από κάθε άλλο συμπατριώτη του. "Έχει ψηλό μισθολόγιο, φαγητό καί ένδιαίτηση πού θυμίζουν πρῶτὴ τή θέση υπερωκεανίου τού 1930. Κι' τὰς πλῆρη κοινωνική προστασία καί ασφάλιση, μεγάλη σύνταξη καί τò σπουδαιότερο, προκειμένου γιά άξιοματικό, γρήγορη εξέλιξη. "Έχουμε στή ναυτιλία μας σήμερα πρώτο πλοίαρχο 27 χρονών! Μισθός, τò λιγώτερο 15.000. Πιὸς άλλος νέος σ' αυτή τήν ηλικία μπορεί νά έχει στή στεριά τέτιο εισόδημα;

"Ενας Γάλλος δημοσιογράφος, πού έταξίτευε πριν από λίγο καιρό με τò δεξαμενόπλοιο «Παγκόσμιος Άρμονια»,

ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ σκάφη ναυπηγούνται τώρα έξ όλόκληρου από έλληνικά χέρια καί στά ναυπηγεία Σύρου.

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ έμφανίζεται παραστατικά ή σύνθεση τής Μεγάλης Ναυτιλίας μας. Τήν αποτελούν 747 φορτηγά σκάφη 3.588.900 τόννων, 114 δεξαμενόπλοια 1.314.304 τόννων, 5 υπερωκεάνια 91.191 τόννων, 9 επιβατικά 81.365 τόννων καί 75 άλλα σκάφη 31.084 τόννων.

στις έντυπώσεις του γιά τò πλοίο καί τò πλήρωμα αναφέρει καί τὰ έξής χαρακτηριστικά:

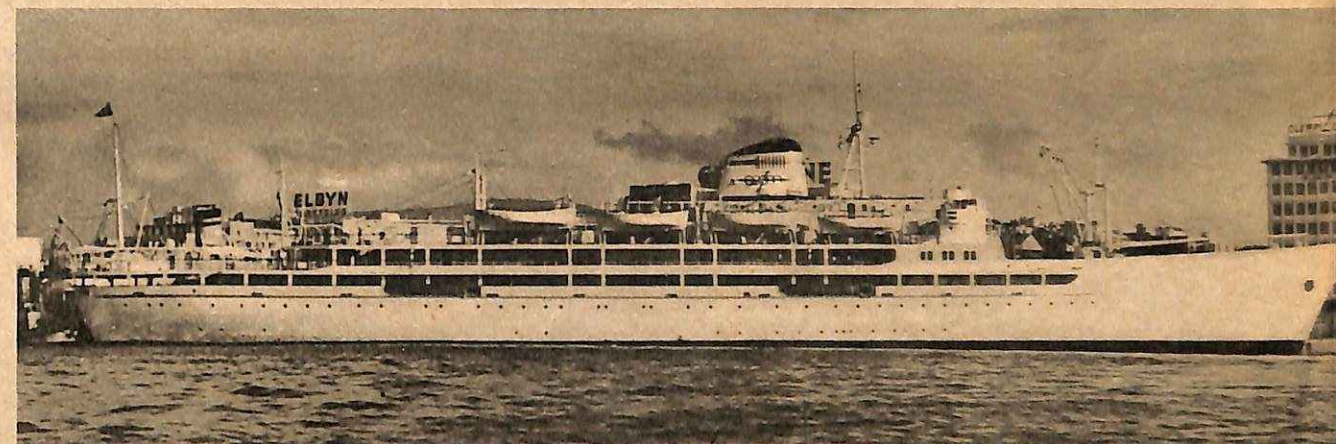
«Αυτό πού είδαμε κατά τήν πολυήμερη άναστροφή μας με τò πλήρωμα τού ώραιού έλληνικού δεξαμενοπλοίου άποδεικνύει μιὰ μεγάλη στοργή καί ένα άληθινό ένδιαφέρον γιά τόν "Έλληνα ναυτικό. ΟΙ 41 άξιωματικοί καί άνδρες πού επανδρώνουν τò πλοίο αυτό πρέπει νά είναι από τούς τυχερώτερους εργαζόμενους καί όχι μόνον εις τή χώρα τους. Καί νά οι λόγοι: "Έχουν μιὰ πολυτελέστατη καί άνετη ένδιαίτηση. Μονόκλινες καί δίκλινες καμπίνες με λουτρό καί ντους, μεγάλες τραπέζαρίες, κομψά σαλόνια, καπνιστήριο, σύστημα ρυθμιζόμενης θερμότητας. "Έχουν ένα πλούσιο καί άπολαυστικό έδεσματολόγιο. Όρντέρ, δυο πιτά κύριο φαγητό, φρούτα, μπύρα πάντοτε στό λιμάνι, γλυκά. Καί τò πὸ σπουδαίο: φαγητό όμοιο γιά όλους, από τόν πλοίαρχο μέχρι τόν λοστράμιο. Καμμία εξαίρεση.

»Καί νά σκεφθ ή κανείς, ότι από τήν κάλωση τής γαλέρας δέν μας χωρίζουν παρὰ λίγες έκατοντάδες χρόνια. Τò συμπέρασμα γιά τούς άπαισιόδοτους: Ό κόσμος γίνεται πάντοτε καλύτερος».

Καί άλλη μιὰ μαρτυρία γιά τόν ναυτικό τού 1960. Είναι τού άσυρματιστού Θ. Παπαναστασόπουλου, πού προηγούμενος μας έφερε σέ άμηση έπαφ ή με τὰ ήρωικά χρόνια τού "Έλληνα ναυτηγάτη:

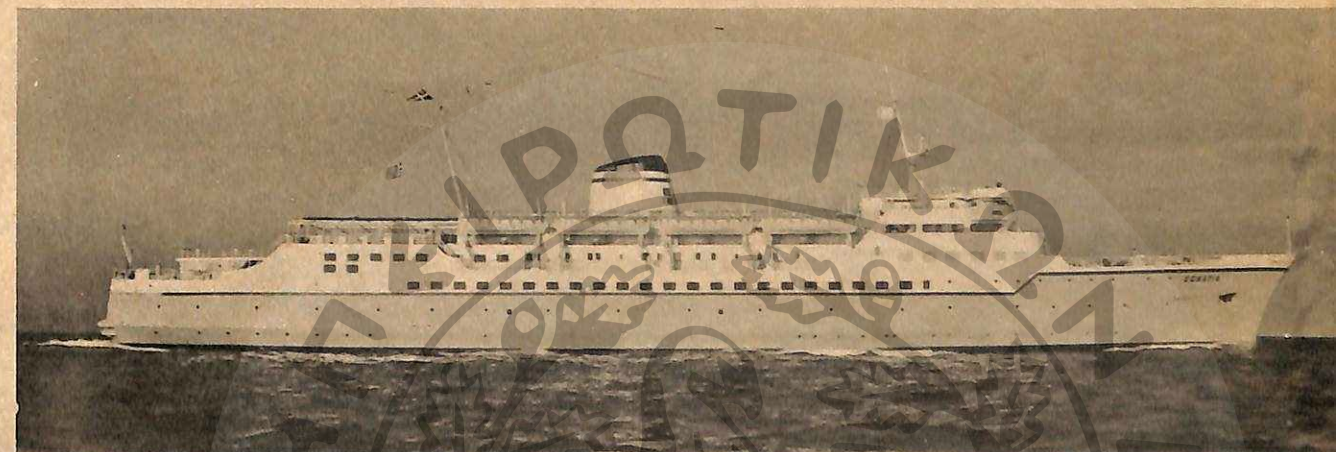
«Πόσο θά ήθελα τώρα νά πάρω άπό τò χέρι έναν από εκείνους τούς προπολεμικούς γερολοστράμους, πού καθισμένοι στό Νο 3 άμπαρί μας έξιστορούσαν τή μαρτυρική ζωή τών παλιών ναυτικών, καί νά τόν οδηγίσω στά διαμερίσματα ένός τάνκερ τής οικογενείας τών εφούρλντν, τών «Αϊόνιαν», τών «Όλυμπία». Νά τού δείξω τὰ καθαρά κρεβάτια, τὰ άσπαστράπτοντα λουτρά, τὰ χαρούμενα σαλόνια, νά νιώσει τή θαλπωρή τού καλοριφέρ, νά πη ένα ούτσκι, νά άκούση κάποιο νησιώτικο τραγούδι από τή δισκοθήκη τού πλοίου, νά παρακαθήσει στό πλοῦστο μπρέκφαστ καί στό φροντισμένο δειπνο. Καί μετά, νά μαζέψω γύρω τού όλο τò τσούρμιο καί νά τόν θάλω νά Ιστορήσει τὰ δικά του χρόνια καί τὰ δικά του ταξίδια. Κι' όποιος τόν πιστέψη...».

Ε. ΜΠΑΤΗΣ

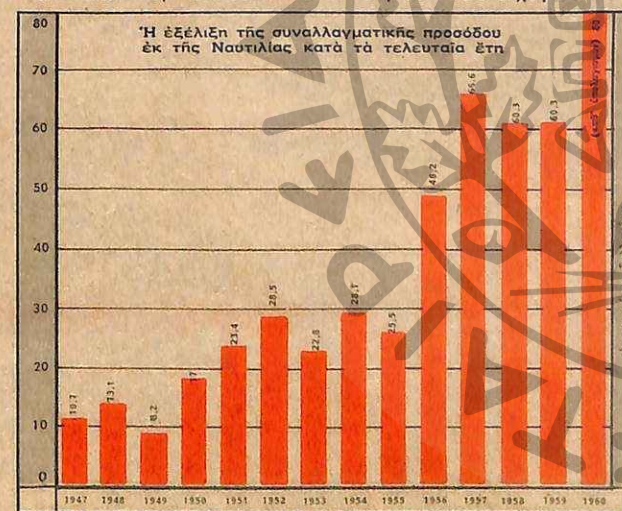

ΑΣΙΟΛΟΓΗ, ΑΛΛΑ ΛΙΓΩΤΕΡΟ ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΒΑΗΤΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΜΑΣ

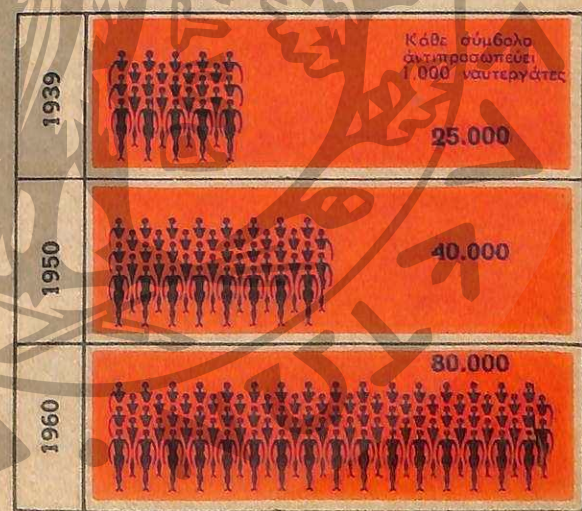
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΠΟΚΤΗΜΑ ΤΟ ΦΕΡΡΥ - ΜΠΩΤ «ΕΓΝΑΤΙΑ» ΑΝΟΙΓΕΙ ΝΕΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΟΚΤΑΠΛΑΣΙΑΣΘΗΚΕ σχεδόν τὰ τελευταία χρόνια ή ένθνική συναλλαγματική πρόσδοος από τήν ναυτιλία μας. Έναντι τών 10,7 έκ. δολλ. τού 1947, τò 1960 είχαμε 80 έκ.

ΑΛΜΑΤΩΔΗΣ υπήρξε καί ή αύξηση τής εργατικής άπασχολήσεως. Στά 1939 μόνο 25.000 ναυτεργάτες δούλευαν σέ σκάφη μας. Στά 1960 έφθασαν 80.000.

→
ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ της Μαδρίτης, στην άκρη της απέραντης Πλάζα ντέλ 'Αρμερία. 'Ανηγέρθησαν τόν 18ο αιώνα με διαταγή του Φιλίππου Ε'. Σήμερα στεγάζουν κυβερνητικές υπηρεσίες, αλλά μερικές αίθουσες είναι ανοικτές στο κοινό.

ΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ παίζουν σπουδαίο ρόλο στη ζωή της Μαδρίτης. 'Υπάρχουν πολυτελή και ταπεινά, υπαίθρια και στεγασμένα, διανυκτερεύοντα και απογευματινά. Οί κάτοικοι της ισπανικής πρωτεύουσας τὰ τιμούν όλα δεόντως. ↓

ΚΟΝΤΑ στο ύψλότερο κτίριο της Εύρώπης, τὰ ἀγάλματα του Δόν Κιχώτη και του πιστού ίπποκόμου του, του Σάντσο. Δεξιά τὸ μνημείο του δημιουργοῦ τους, του Θεοδάντες. →

ΓΡΑΦΙΚΕΣ καμάρες και στενά δρομάκια ὑπάρχουν ἀκόμα γύρω ἀπὸ τὴν Πλάζα Μαγιόρ, τὸ παλιὸ κέντρο τῆς πρωτεύουσας τῆς 'Ισπανίας. ↓

ΙΣΠΑΝΟΙ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΑ

Έντυπώσεις και σκέψεις από ένα ταξίδι, του Κ. ΓΡ. ΔΑΦΝΗ

ΦΩΤΑΓΩΓΗΜΕΝΗ ή 'Αθενίνα Χοσέ 'Αντώνιο, ὁ ἐμπορικότερος δρόμος - «Γκράν Βία», ὅπως τὴν λένε οἱ 'Ισπανοί

Καταθλιπτικός ὁ δρόμος του Γιβραλτάρ. Τέσων καταθλιπτικός, ὥστε διερωτᾶσαι πῶς οἱ 'Αραβες τὸν διάλεξαν ὡς προγεφύρωμα διὰ τὴν εἰσβολὴν τὼν εἰς 'Ισπανίαν καὶ πῶς οἱ 'Ισπανοὶ τὸν διεκδικοῦν. Τὸν ζεσταίνουν οἱ ἀνέμοι τῆς 'Αφρικῆς καὶ τοῦ χαρίζουν «φρίν γουέδερο» τὰ ρεύματα τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ποὺ ἐρχονται νὰ χαϊδέψουν τὰ πόδια του, ἀλλὰ οὔτε ἡ φλογερὴ «τέρρα», οὔτε ἡ παιχνιδιάρικη «μπρήζ» κατορθώνουν νὰ τοῦ φέρουν λίγο χαμόγελο. Περσμένει ἀσυγκίνητος καὶ, πολλές φορές, ἐνωχλημένος ἀπὸ τὶς διαχύσεις, σκεπάζεται με ἓνα πέπλον ομίχλης, ὥστε νὰ δημιουργῇ εἰς τοὺς ἐνόικους, τὸν τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι δὲν ἐγκατελείψαν τὸ ἀγγλικὸν ἔδαφος.

Προεβλεῖ καταθλιπνὴν ὁ δρόμος καὶ θὰ σὲ ποδοῖεθετε δυσμενῶς διὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς 'Ισπανίαν, ἐάν δὲν ἐγνώριζες ὅτι, σὲ ὀλίγα χιλιόμετρα, θὰ συναντήσης τὴν κόστα ντέλ σόλ, ἡ ὁποία δικαιολογεῖ ἀπολύτως τὸ ὄνομά της, διότι εἶναι συνεχῶς πλημμυρισμένη ἀπὸ ἥλιο. Ἀλλὰ ἡ καταθλιπνὴ καὶ τὸ αἶσθημα τῆς φυγῆς ποὺ σοὺ διεγείρει δὲν σὲ ἐμποδίζουν νὰ ἀνσκαλύψης τὴν γυμνότητά του.

'Αρκεῖ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ, διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ τεραστίαι μεταβολή, τὴν ὁποίαν ἐπέφεραν τὰ ἀτομικὰ ὅπλα εἰς τὴν γεωστρατηγικήν. Ἡ πολιτικοστρατιωτικὴ ἱστορία τῶν δεκαπέντε μεταπολεμικῶν ἐτῶν προβάλλεται ἀνάγλυφος ἐπὶ τοῦ θράχους, ὁδῶν ἀντακλάσης τὰς φωτο-

γραφίας μίας ντοκιμαντάρ ταινίας, ἡ ὁποία παρουσιάζει τὴν κατεδάφισιν τῶν πυροβολείων, τὴν ἐγκαταλείψιν τοῦ πολεμικοῦ λιμένος, τὴν ἀχρηστεύσιν τῶν δεξαμενῶν, τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἀλτατε τεραστίαις πολεμικῆς ὁδοῦ εἰς εἰρημικὸν ἐλεύθερον λιμένα, ὅπου αἱ διατυπώσεις εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἔχουν τόσον ἀπλουστευθῇ, ὥστε νὰ πιστεύσῃς ὅτι ἔχουν καταργηθῇ.

Μόλις ἐπιμέρῃς, δταν τὸ «Βασίλισσα Φρειδερίκη», τὸ ἀρχοντικὸ αὐτὸ κοράσι, ποὺ ἡ ἐταιρία «Μάτσον Λάινα» τὸ εἶχε ναυπηγήσῃ διὰ τὴν μεταφοράν 'Αμερικανῶν Κροίσων καὶ, τώρα, ἔχει τεθῇ, ὅπως καὶ οἱ περισσότεροὶ εὐρωπαϊκοὶ πύργοι, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μεγάλου κομποῦ, ἀκράτει εἰς τὰ ἀνοικτὰ τοῦ ἐμπορικοῦ λιμένος τοῦ Γιβραλτάρ. Ἡ ἀποδέσας καὶ ἡ ἐπιδέσας τῶν ἐπιβατῶν πραγματοποιεῖται διὰ πλοαρίου, ποὺ πλευρίζει εἰς τὴν ἀποβάθρην ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκκινοῦν τὰ πορτμεῖα τὰ ἐξασφαλίζοντα τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τὴν Ἀλγεθίρας. Ἡ διαδρομὴ μετὰ τὸ πλοάριον ἐπιτρέπει νὰ διαπιστώσῃς ὅτι οὔτε ἓνα πολεμικὸν σκάφος εὐρίσκεται εἰς τὸν τεραστίον πολεμικὸν λιμένα ἢ εἰς τὸν ὄρμον, ὅτι αἱ τρεῖς δεξαμενῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἀπὸ τὰς μεγάλυτέρας τοῦ κόσμου, εἶναι κεναὶ καὶ ὅτι δὲν σημειοῦται κινήσις, οἰσθητοφύσεως, προδίδουσα ὅτι ἐδράκονται εἰς πολεμικὴν ἐσθίν. Δὲν ὑπάρχουν τελωνοφύλακες εἰς τὴν ἀποβάθραν, οὔτε ἀτυνομηκοί. Δύο ἀχθοφόροι μεταφέρουν τὰς ἀποσκευὰς εἰς τὰ ταξί, τὰ ὁποία ἀναρροχῶνται εἰς τοὺς

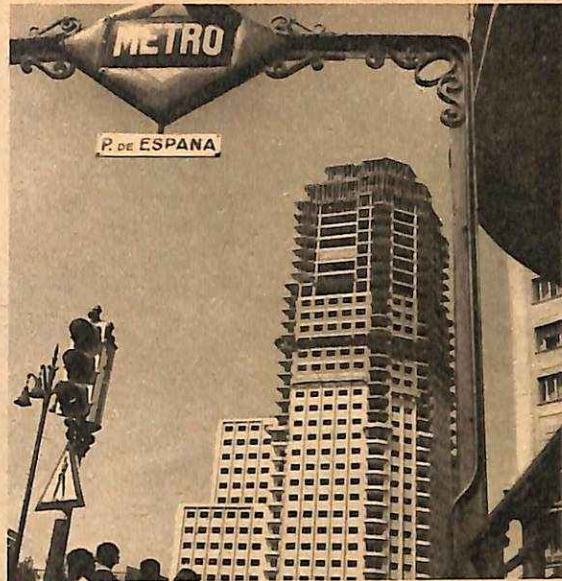
ΔΙΑΧΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΟΤΙ Η ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΚΚΛΟΥΩΝ ΘΑ ΩΔΗΓΟΥΣΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ

ΤΥΠΟΣ γυρολόγου πωλητού πούρων, έξω από τη μεγάλη άρένα της Μαδρίτης, το απόγευμα των ταυρομαχιών. Καταφανής ή αραβική επίδραση στο αρχιτεκτονικό στυλ του οικοδομήματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ πρωί στο Ρετίρο Πάρκ, όπου η θαρκάδα στη μεγάλη τεχνητή λίμνη αποτελεί τη μεγαλύτερη διασκέδαση. Στο βάθος, το μεγαλοπρεπές μνημείο του βασιλέως 'Αλφόνσου του ΙΒ'.

(Φωτ. Camera Press)

ΥΠΑΡΧΟΥΝ αρκετοί ουρανοξύστες, αλλά ο Τόρρε ντέλ Μαντρίντ είναι ο νεώτερος και ο υψηλότερος της Ευρώπης. Θα στεγάσει στους 34 ορόφους γραφεία και διαμερίσματα.

ΠΟΥΕΡΤΑ ΝΤΙ ΣΟΛ, η κεντρικότερη πλατεία της Μαδρίτης, απ' όπου εξακτινώνονται οι κυριώτεροι λεωφόροι της πόλεως. Στο κτίριο με το ρολόι—που κάθε μεσημέρι ρυθμίζεται αυτόματα από το 'Αστεροσκοπείο—στεγάζεται τώρα το 'Αρχηγείο της Γενικής 'Ασφαλείας.

στενούς και πολύ ανηφορικούς δρόμους, ακολουθούνα δεξιάν πορείαν. Παραχώρησις των 'Αγγλών προς την Ευρώπην. Η παραμονή εις τόν θράχον επιβεβαιώνει την άρχικην εντύπωσιν. Η κυκλοφορία είναι ελεύθερα. Αι περιοχαί στρατιωτικής σημασίας, όπου απαγορεύεται η είσοδος, ολίγαι. Τα πυροβολεία, τα όποια εδέσποζον του στενού, δεν ύφίστανται πλέον και μόνον η όνομασία «κορυφή του πυροβόλου» διατηρείται. Ακόμη και οι πύθκοι, πλέον των τριακόντα και με τάσιν πολλαπλασιασμού των εις γοργόν ρυθμόν, έχουν την άνεσιν να κατέρχονται μέχρι της πόλεως και να άναμιγνύνται με τούς κατοίκους, πεπεισμένοι, προφανώς, ότι αι κινήσεις των δεν άποτελούν στρατιωτικόν μυστικόν. 'Ισως, εις τα έγκατα του θράχου, να υπάρχουν στρατιωτικοί έγκαταστάσεις. 'Αλλά ποίος ήμπορεί να τό γνωρίξη, όταν, μάστιχα, οι 'Αγγλοι ενδιαφέρωνται ιδιαίτερος διά την τουριστικήν άξιοποίησιν της παλαιάς των θάσεως; Σχεδία έχουν καταρτισθή διά την άνεγερσιν ενός πολυτελούς ξενοδοχείου, του όποιου, εντός άλίγου, θα άρχισή η οικοδόμησις. Το Γιβραλτάρ, ως κατάλοιπον μιάς έποχής που έκλεισεν, όριστικώς, εις την έρημον της Νεβάδας, τόν 'Ιούλιον 1945, θα διεγείρη τό τουριστικόν ενδιαφέρον.

Ήνάνικτα αισθήματα

Η είσοδος εις την 'Ισπανίαν γεννά άνάνικτα αισθήματα. 'Όταν έγκαταλείψης την Λίνεα και συναντήσης τας πρώτας διαφημίσεις της εκόκας και της επένια κόλα, τα πρώτα θέλη τα υποδεικνύοντα την κατεύθυνσιν προς τα «καμπινγκ» και τα εμπάνγκλως, τά πρώτα άμερικανικά αυτοκίνητα—εις τό Γιβραλτάρ ύπάρχει μόνον ένας σύνδεσμος—άξιομαστικός 'Αμερικανός—ένω, συγχρόνως, κατά διαστήματα, θέλει εις όπλους χωροφύλακας, διερωτάσι κα τα ποίον μαγικόν τρόπον η χώρα του στρατηγού Φράνκο εύρέθη εις τό στρατόπεδον των Δημοκρατιών. 'Η άπάντησις εύρίσκειται εις την ιστορίαν της μετοπολεμικής περιόδου, κατά την όποιαν η διάσπασις του άτόμου επέφερε θεμελιώδη άντροπήν των γεωστρατηγικών δεδομένων, ώδήγησεν εις διαίρεσιν του κόσμου εις δύο παρατάξεις, εις επιθεταύων της Ισχύος των δύο υπερδυνάμεων. Συνέπεια της νέας καταστάσεως πραγμάτων είναι ότι αι διεθνείς σχέ-

σεις διεμορφώθησαν υπό την επίδρασιν των νέων άρχών της εις παγκόσμιον κλίμα άναπτύξεως στρατηγικής. Καί αι άρχαί αύται καθώρισαν τας άμυντικές άνάγκας ως πρωταρχικόν σκοπόν. 'Εν τώ πλαίσίω της νέας στρατηγικής, η 'Ισπανία δεν ήμπορούσε να παραμείνη εκτός του δυτικού στρατοπέδου, έστω και εάν τό καθεστώς της έμφανίζεται ως όλοκληρωτικόν. 'Αλλωστε, η μεγάλη πλειοψηφία του Ισπανικού λαού πιστεύει εις την δυτικήν ύπόθεσιν.

Το καθεστώς Φράνκο

Γενική πεποιθήσις είναι ότι η διενέργεια ελευθέρων εκλογών εις την 'Ισπανίαν θα επέφερε την άμεσον άντροπήν του καθεστώτος Φράνκο, το όποιον, παρ' όλην την σάλαγγα και παρ τα εύκοι έτη νομής της έξουσίας, δεν κατόρθωσε να άποκτήση πιστούς. 'Υπάρχουν περιόχαι, όπως η Καταλωνία, επι παραδειγματι, όπου είναι άμφύβολον εάν είναι δυνατόν να εύρεση ένας όπαδός του Φράνκο. Η Καταλωνία είναι η πλουσιώτερα Ισπανική έπαρχία, η πλέον βιομηχανικώς άνεπτυγμένη. Οι κάτοικοι της είναι εύφρεις και δημοκρατικοί εκ πεποιθήσεως. 'Εξ άλλου, οι Καταλανοί ούδέποτε πορητήθησαν της ιδέας της άυτονομίας. 'Ισως αύτοι οι λόγοι να συνθέτουν την αίτίαν της αντιδράσεως των κατά του καθεστώτος. Καί θα ήτο δυνατόν να χορακτηρισή ως μεμονωμένη περίπτωση, εάν η αύτη αντίδρασις δεν έξεδηλώτο εις την 'Ανδaluσίαν, την Καστίλλην, την 'Αραγονίαν, εις κάθε έπαρχίαν της 'Ισπανίας. Πρόσφατοι είναι αι άντιφρανκικοί εκδηλώσεις των Βάσκων και η διαμαρτυρία των κατά της Κοθολικής 'Εκκλησίας, έπειδή ύποστηρίζει τό καθεστώς. Μία συντομος συνομιλία με άνθρωπον του δρόμου πείθει περί των αισθημάτων του Ισπανικού λαού. 'Εάν ήτο δυνατή έπίσημος σφυγμομέτρησης της κοινής γνώμης, τό όπερ του Κασουντίλλιο ποσόντων θα πρέπει να είναι πολύ χομητόν. Παρά ταύτα, όσον και άν έρευνησετε, δεν θα άνακαλύψετε σοφιστόν κίνησιν άποθελούσαν εις την διά διάσιν άντροπήν του καθεστώτος. Βεβαίως, συνηθιστά άναγράφονται εις τούς τοίχους, προκηρύξεις ύβενται εις κυκλοφορίαν, εύκαίρια άναζητούνται διά την δημοσίαν εκδήλωσιν της δυσφορίας, μυστικά όργανάσις—όπως άποδεικνύουν και αι εκάστοτε άνακοινούμεναι συλήψεις—λειτουργούν, ένω, παρallahως, αι έμφα-

νσεις του Κασουντίλλιο, όπως διεπίστωσα κατά την διάρκειαν μεγάλης ταυρομαχίας, δεν συνοδεύονται ούτε από τεχνητόν έθουσιασμόν. 'Αλλά οι 'Ισπανοί δεν πρόκειται να έπαισαστατήσουν. Γεγονότα, άνάλογα με της Κορέας, δεν φαίνονται πιθανά. Η άνύμνησις των δεινών του έμφυλίου πολέμου παραμένει τόνον έντονος, ώστε ούδεις 'Ισπανός είναι διατεθειμένος να αναλάβη την εύθύνην μιάς νέας περιπετειάς. Περιμένουν. Δεν άποκλείουν η άλλαγή να προέλθη από πρωτοβουλίαν του Κασουντίλλιο, ό όποιος, γηρασμένος, θα θέληση να άπαλλαγή των θωρών της έξουσίας. 'Αλλά, και άν αυτό δεν συμβή, η ηλικία του στρατηγού τούς κάμνει να έλπίζουν ότι δεν είναι μακράν η στιγμή που θα κληθή πλησίον του δημιουργού. Καί άν άργήση αύτη η στιγμή, δεν πειράζει. Καλύτερα να ζούν υπό τον Φράνκο, παρά να άποθάνουν εν τη προσπάθειά της άντροπής του. Προσγειωμένη άντιμετώπισις του προβλήματος, άπότοκος της φρενής του έμφυλίου πολέμου, η όποια θα χρειασθούν δύο, τουλάχιστον, γενεαί διά να λημονηθή.

Φυσικά, άπρόοπτα δεν άποκλείονται. Η άνθρωπίνη φύσις τά άναζητεί, ως μέσον διασκεδάσεως της άνίας την όποιαν προκαλεί η μονότονος επανάληψις της καθημερινότητας. Προς τό παρόν, όμως, και έφ' όσον αι εξελίξεις δεν όδηγήσουν εις κλίμα άπελπίσας, τό καθεστώς Φράνκο ήμπορεί να θεωρηται στεθερόν, άλλ' άνευ λαϊκού έρείματος. 'Η κατ' αύτού άντιπάθεια δεν εύουδετερώνει την άπένθεσιν κατά του έμφυλίου πολέμου.

Ύποανάπτυκτος

Η 'Ισπανία άνήκει εις την κατηγορίαν των υπό ανάπτυξιν χωρών. Δεν χρειάζεται να την έπισκεφθής κανείς διά να τό άντιληφθής. Περί της οικονομικής καταστάσεως των διαφόρων κρατών διδουσι, οι διεθνείς οικονομικοί όργανισμοί, άθθεντικά και έξηκριθώμενας πληροφορίας, ώστε να καθίσταται περιττή η έπίτόπιος έρευνα. 'Αλλωστε, μία περιωρισμένης διάρκειας έπίσκεψις, η όποια δεν εκάλυψε και τό σύνολον του Ισπανικού χώρου, δεν προσφέρεται όχι διά μελέτην, άλλ' ούτε δι' άπλην ένημέρωσιν επί των οικονομικών προβλημάτων. Παρέχει, όμως, εις τόν επισκέπτην, ό όποιος επανέρχεται εις την

'Ισπανίαν, την δυνατότητα ώρισμένων συγκρίσεων.

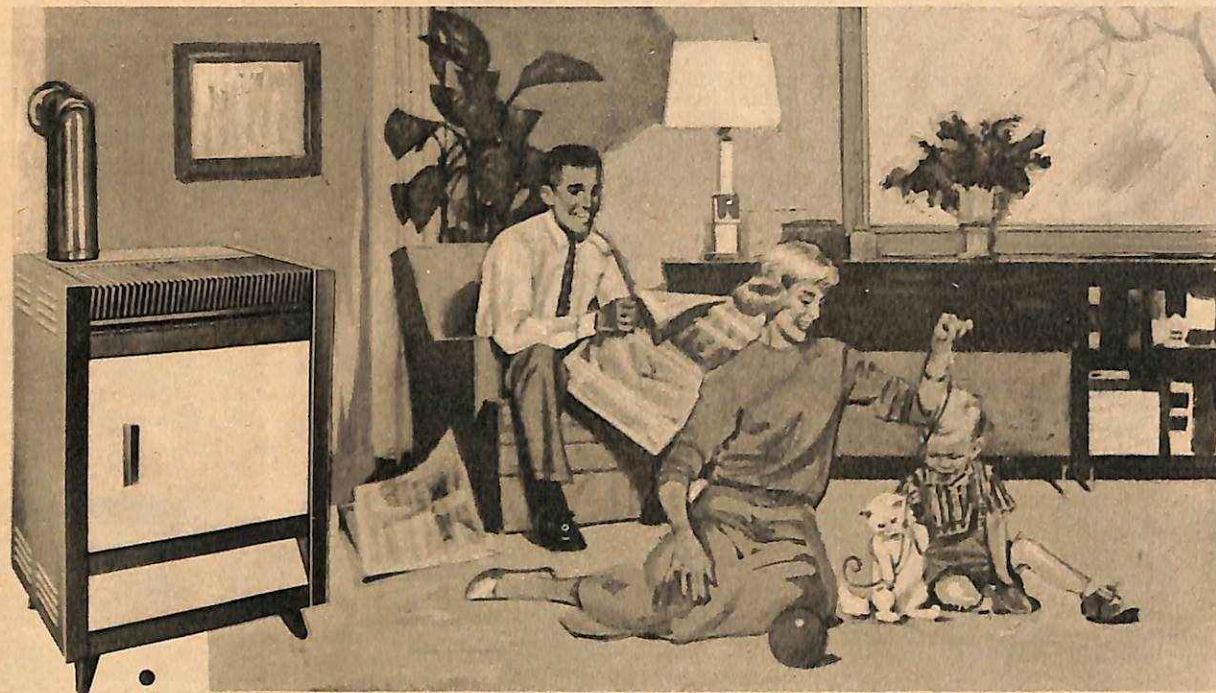
Τό 1952, όταν, διά πρώτην φοράν, έγνωρίσα την 'Ισπανίαν, ώργιάζεν η μαύρη άγορά συναλλάγματος. Η διαφορά τιμής, μεταξύ έπίσημου και άπηγορευμένης άγορας, έφθανε τά 30%. Τώρα, εάν θέλετε να επιτύχετε την νόμιμον ίσοτιμίαν, πρέπει να μετασθίτε εις την Τράπεζαν της 'Ισπανίας. 'Εκτός αύτης, θα πληρώσετε προμήθειαν. Η όποτιμησις της πεσέτας, η όποια έπέφερεν εξίσωσιν της έσωτερικής προς την έξωτερικήν άγοραστικήν της δύναμιν, και η άραις του συναλλαγματικού έλέγχου δια τούς εισερχομένους και έξερχομένους ξένους, συνέβαλον άποφασιστικώς εις την οικονομικήν έξυγίανσιν, εν συνδυασμώ με την αρκετά σημαντικήν άμερικανικήν δότησιν. Δεν κατέστη ακόμη σκληρόν νόμισμα η πεσέτα. 'Αλλά δεν αισθάνεσθε την άνάγκην να άπολλαγήτε των Ισπανικών χαρτονομισμάτων, όταν έγκαταλείπετε τό Ισπανικόν έδαφος.

Το οδικόν δίκτυον

Βελτίωσιν σημαντικήν παρουσιάζει τό οδικόν δίκτυον. Τό 1952 έφρειάζετο τόλμη και δυνατά νεφρά διά να κινηθής, εκτός των πόλεων, με αυτοκίνητον. Τώρα, όλοι αι έθνικά όδοι είναι εις καλήν κατάσταση και αρκετά από τις δευτερευούσας. Η άμερικανική δότησις έπαίξε και εις τόν τομέα αυτόν άποφασιστικόν ρόλον. 'Εξ άλλου, τό σιδηροδρομικόν ύλικον έχει, σημαντικώς, άνασώθ, αυτοκινητομάχαι, κλιματισμένα, κυκλοφορούν εις τας κυριώτερας γραμμάς, και αι κλινομαχαι είναι του 20ού αιώνος και όχι του 19ου, όπως τό 1952. Δεν έξελτύωσι αισθητώς η ταχύτης των σιδηροδρομικών συρμών, όποια δεν ύπερβαίνει, κατά μέσον όρον, τά 50 χιλιάμετρα την ώραν, άλλα τότο όφείλεται εις τό γεγονός ότι δεν ύπάρχουν διπλάι γραμμάι. Τέλος, ό αριθμός των αυτοκινήτων έχει πολλαπλασιασθή, ενώ τά κόμιστρα διατηρούνται εις χαμηλόν επίπεδον. Αι τιμαί, ιδίως των ταξί, είναι έξευτελιστικάί.

Μεταξύ 1952 και 1960 ό τιμάρθμος έχει διπλασιασθή. 'Αλματικήν άνοδον έσημείωσε κατά την τελευταίαν διετίαν. Πλέον έντυπωσιακή είναι η αύξησις των ένοικίων. 'Οφείλεται, κυρίως, εις τά

ΕΙΝΑΙ **ΙΣΟΛΑ** **ΑΥΤΟ ΦΤΑΝΕΙ!**

ΤΕΛΕΙΑ
ΟΜΟΡΦΗ
ΑΘΑΝΑΤΗ
ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ
ΞΑΚΟΥΣΤΗ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΥΚΟΛΟΧΡΗΣΤΗ

**Η ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΕΠΙΠΛΟ
ΖΕΣΤΑΙΝΕΙ ΚΙ' ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!**

Άκουμπάει στον τοίχο και δεν πιάνει τόπο.
Τό χρώμα της ταιριάζει με τα έπιπλα.
Δέν λερώνει το πάτωμα. Έχει καυστήρα
από άνοξειδωτο πυρίμαχο χάλυβα. Δέν φαίνεται
ή φλόγα της. Άνάβει και σβήνει εύκολα.

ΤΡΙΑ ΜΕΓΕΘΗ: ΣΠ/31, για μικρό χώρο, δρχ. 2.200

ΣΠ/41, για μέτριο χώρο, δρχ. 2.850

ΣΠ/51, για μεγάλο χώρο, δρχ. 3.300

ΙΣΟΛΑ

**Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ**

ΙΣΠΑΝΟΙ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΑ

ύψηλά ποσά τὰ ὁποῖα προσφέρουν οἱ Ἀμερικανοί. Ἡ ἀξέσπαστη αὐτὴ εἶχε τὸν εὐνοϊκὸν ἀντίκτυπὸν τῆς ἐπὶ τῆς οἰκοδομικῆς δραστηριότητος. Ἡ ἐπένδυσις εἰς οἰκοδομὰς θεωρεῖται πλέον ὡς ἐπικερδὴς ἐπιχειρήσις.

Κοσμίᾳ διαφορὰ εἰς τὸν τρόπον ζωῆς τῶν Ἰσπανῶν. Ἐξακολουθοῦν νὰ κοιμῶνται ἀργὰ τὸ ὁρᾶν καὶ νὰ ἀρχίζουν ἀργὰ τὴν ἐργασίαν τῶν τῶ πρωΐ. Ἐξακολουθοῦν νὰ γευματίζουν μετὰ τὰς δύο τὸ μεσημέρι καὶ μετὰ τὰς δέκα τὸ ὁρᾶν. Διατηροῦν πάντοτε τὴν συνήθειαν τοῦ μεσημεριανοῦ καὶ τοῦ βραδινοῦ ὀρεκτικοῦ καί, δι' αὐτὸν τὸν λόγον, τὰ μᾶρ καὶ τὰ καφενεῖα δὲν στεροῦνται πελατείας. Καὶ εἶναι ἀτεγκτοὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς «σιέετας». Ἐγινε σκέψις καθιέρωσις ὥραριου συνεχοῦς ἐργασίας, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μεγαλύτερα ἀποδόσις. Οὐδεὶς Ἰσπανὸς ἐδέχθη νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα. Θὰ λησμονηθῇ καὶ ἡ φρίκη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐὰν ἐπιχειρηθῇ ἡ κατάργησις τῆς «σιέετας» διὰ τῆς βίας. Ἡ μεσημερινὴ διακοπὴ εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνεῖ διὰ τοὺς Ἰσπανοὺς. Ἐάν τὴν στερηθῶν, θὰ αἰσθανθῶν ὡς νὰ μετεφέρθησαν εἰς ἄλλον πλανήτην, ὅτι ἔχασαν κάθε λόγον ὑπάρξεως. Τὸ θεωροῦν ἱερὸν καὶ ἀναφαίρετον δικαίωμα, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου θὰ ἀγωνισθῶν με ὅλας τὰς δυνάμεις.

Ἐλκύει καὶ συγκινεῖ...

Ἡ Ἰσπανία ἱκανοποιεῖ ἀπολύτως τὸν ξένον ἐπισκέπτην. Ὁ ἀσθεὺς πολιτισμὸς ἔχει ἀφήσει ἀνεξίτηλα τὰ ἱχνη τοῦ, ὅπως καὶ ὁ καθολικισμὸς τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως. Τὸ Ἰσπανικὸν χρώμα προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων. Χωρὶς τοὺς Ἀραβὰς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν σκληρὰν πειθαρχίαν ποὺ ἐπέβαλεν ὁ καθολικισμὸς, ἡ Ἰσπανία δὲν θὰ εἶχε δημιουργηθῇ. Σήμερα, αἰῶνας μετὰ τὴν ἀκμὴν τῆς, ἐλκύει δι' ὅ,τι ὑπῆρξεν, ἐνῶ συγκινεῖ μετὰ τὴν ἐμμοήν τῆς εἰς τὴν παράδοσιν. Τὰς ταυρομαχίας καὶ τὰ φλομίνγκο δὲν ἡμπορεῖς νὰ τὰ νοιώσῃς μακρὰν ἀπὸ τὴν Σεβίλλην, τὴν Γρανάδα, τὴν Κόρδοβα, τὸ Τολέδο, ὅπως εἶναι ἀδύνατον νὰ προσθέλῃς πρὸς τὸ Ἑσποριὰλ χωρὶς δέος. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ ἦσαν ἀρκεῖα διὰ νὰ προσελκύσουν ἐπισκέπτας, ἐάν οἱ ὁροὶ διαδιώσεως τῶν δὲν ἦσαν καλοί. Ὁ τουρισμὸς, ὁ Ἰσπανικὸς, ἔχει πολλὰ νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἱταλίαν. Καταβάλλει, παρὰ ταῦτα, φιλοτίμους προσπάθειας. Αἱ ξενοδοχειακαὶ ἐγκαταστάσεις εἶναι καλὰ καὶ λογικὰ αἱ τιμαὶ τῶν. (Θὰ ἤθελα, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα φροντίζουν νὰ διαδύουν ὀρχήστρα. Ἐπίσης ὅτι τὰ παρθεναλιστὰ ξενοδοχεῖα δὲν παραπέμπουν τοὺς πελάτας τῶν... εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ εἰς ὠρασιότητας πισίνας. Τέλος, ἀπὸ τὰ ἐξοχικὰ ξενοδοχεῖα δὲν λείπουν τὰ τερατῖν τοῦ τένις, ὡς καὶ ἄλλα μέσα ψυχαγωγίας). Ἐστιατόρια ὑπάρχουν ἄφθονα καὶ μετὰ μεγάλην ποιικιλίαν φαγητῶν. Οἱ δὲ τιμοκατάλογοι τῶν δὲν κόβουν τὴν ὁρεξίν. Ἐπίσης, εἰς τὰ νυκτερινὰ κέντρα δὲν ἐκδηλώνεται πρόθεσις ἀπογυμνώσεως τῶν εἰσερχομένων. Ἡ τουριστικὴ ἐπιρροία παρακολουθεῖ καὶ καθορίζει τὰς τιμὰς. Θέλει οἱ ξένοι νὰ ἀποκομίσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑπάρκονται εἰς ἐκμετάλλευσιν. Ἡ χώρα μας, ἀντιμετωπίζουσα πρόβλημα τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς, θὰ ἡμπορούσε νὰ διδαχθῇ, καὶ εἰς ἄλλα νὰ διδάξῃ, ἀπὸ τὴν τουριστικὴν πολιτικὴν τῆς Ἰσπανίας.

ὑπὸ ἓνα ὄρον...

Ἀεὶ εἶναι ἓνα ταξίδι εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἀνακαλύπτεις νῦν ἄλλην Εὐρώπην καὶ χαίρεσαι ἓνα λαὸν ὑπερήφανον, θερμὸν καὶ προσηνῆ. Ἀλλὰ μὴ τὸ ἐπιχειρήσετε, πρὶν ἀκμάσετε μερικὰς Ἰσπανικὰς λέξεις. Διότι θὰ σὰς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀγοράσετε καί... φάσφορος, ἑλληνιστὶ: πυρεῖα.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΤΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ

Σὰς μεταφέρει εἰς ὅλας τὰς ἡπείρους! Τὸ ταξίδι δὲν ἀπαιτεῖ πλέον μακρὸ χρόνον!
Ὁ στόλος ἀεριωθουμένων τῆς Β.Ο.Α.С. κάνει κάθε σημεῖο τῆς γῆς κοντινόν.
Ἐξασφαλίζει ἀνετὴ καὶ ταχύτατη ἐπικοινωνία μεταξύ ὅλων τῶν ἡπείρων!

Συμβουλευθῇτε τὸν πράκτορά σας ἢ ἀποταθῇτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΒΕΑ.
Ἀμαλίας 2 καὶ Ὁδῶνος, τηλ. 22.521

Β·Ο·Α·C

**ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS**

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

Μάδε το από τώρα...

...τὰ καλὰ σεντόνια εἶναι
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φινό, λεπτό, άντοχής
Σεντόνια ὑψηλῆς ποιότητος.
ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νο 120: Γερό, λευκό ἢ σέ εὐχά-
ριστους ἀνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

Αὐτό τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μέ ὅ,τι θάζει ὁ νοῦς σέ θαρβακερά ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Τὸ ποδοσφαιρικὸν εἰς τὴν ζωὴν μας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΗΠΑΙΔΩΝ

Τοῦ Μ. Μποσαντζόγλου

Όταν κανείς παρακο-
λουθῇ συνεχῶς ἡχο-
γραφήσεις με «Ἐπιταφί-
ους» καὶ λοιπὰς ἀπιδίας,
μοιραίως ἔρχεται ἡ στιγμή,
κατὰ τὴν ὁποία ὁ ὀργανι-
σμός τοῦ ἀνθρώπου ἀναζη-
τεῖ ὡς θάλαμον κάτι με
ποιότητα. Καὶ τὴν χαρὰν
τῆς λεπτῆς συγκινήσεως
καὶ τῆς ποιότητος, μᾶς τὴν
προσφέρει ἀπλόχερα ὁ πο-
δοσφαιρισμός...

Α νέκαθεν τὸ ποδόσφαιρο με συνεχίνει ἀφαν-
τάστως. Οὐδέποτε ἔχασα μάτς, οἱ δὲ μῆνες τοῦ
θέρους, ὅπου νεκροῦται πᾶσα κίνησις, μοῦ φαίνον-
ται αἰῶνες καὶ εἶναι πλῆγμα δι' ἐμέ. Ὁ ποδο-
σφαιρισμός εἶναι εἰς τὸ αἷμα μου. Προσφιλές μου
πρόσωπο νὰ χάσω, νὰ μάθω φέρ' εἴπειν ὅτι τὴν
πεθερά μου τὴν πάτησε φορητὸ ἐξώδι τῶν Με-
γάρων, θὰ προτιμήσω νὰ στερηθῶ τὴν κηδεῖα πα-
ρὰ τὸ μάτς. Διότι ἐὰν ὁ Λουμούμπα, καθ' ἣν ὥραν
εἰς τὰ Ἑνωμένα Ἐθνη τὸ δὸν ζήτημα τῆς Ἀ-
φρικῆς τίθεται ἐπὶ τάπητος (με συγχωρεῖτε, εἰ-
σῆλθεν ἡ σύζυγός μου διὰ μολύβι καὶ τῆς εἴπα
πῶς γράφω κομμάτι γιὰ τὸ Κογκό). Διότι, ἐὰν
κανεὶς ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα φιλοσοφικώτερον καὶ
ἐκ τῆς πρακτικῆς τοῦ πλευράς, ἡ παρακολούθη-
σι μιάς κηδεῖας δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ἀνά-
στασιν τῆς ἀποθανούσης. Συνεπῶς, ἡμπορεῖ νὰ
ταφῇ ὠραιότατα καὶ ἀνευ τῆς ἰδικῆς μου παρου-
σίας καὶ συγκαταθέσεως.

Μερικὰς φορές, ὅταν κάμω αὐστηρὰν αὐτο-
κριτικὴν, νομίζω ὅτι ἐὰν μοῦ προσεκρίμω «Λεύ-
κωμα» διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ θέμα «Ἐὰν δὲν
εἰσθε δ,τι εἰσθε, τί θὰ ἤθελατε νὰ εἰσθε», ἀδι-
στάκτως θὰ συνεπλήρωσα τὴν φράσιν: «ποδο-
σφαιριστής». Πιστεύω ὅτι ὁ ποδοσφαιρισμός εἶ-
ναι καὶ αὐτὸς μιὰ ἐκφρασις τῆς Τέχνης, με τὴν
μόνη διαφορὰ, ὅτι ἐνῶ εἰς τὰς Εἰκαστικὰς Τέχνας
χρησιμοποιοῦμεν τὰς χεῖρας, εἰς τὸν ποδοσφαιρι-
σμόν, τὸν λόγον ἔχουν οἱ πόδες. Τὰ κάτω ἄκρα
διὰ καταλλήλου ἐξασκήσεως καὶ προπονήσεως
δύνανται νὰ μᾶς προσφέρουν καλλιτεχνικὰς συγ-
κινήσεις καὶ ρίγι τοιαῦτα, ὅσα οὐδεὶς πῖναξ ἢ
γλυπτὸν ἐκτελεσθὲν ὑπὸ εὐαίσθητων δακτύλων δύ-
ναται νὰ προκαλέσῃ. Ἐν ζεύγος ἐξηρηκμένων πο-
δῶν φωλιζόντων τὸν ἀέρα εἶναι ἀπόλαυσις καὶ
πανδαισία ὀπτικὴ μὴ συγκρινάμενη με κανέν χο-
ροδράμα καὶ οὐδεμίαν χορογραφίαν. Αἱ κινήσεις
τοῦ ριπτομένου τερματοφύλακος, αἱ κεφαλαὶ τῶν
κορυφαίων, ἐνέχουν μαγείαν, ποίησιν καὶ κάτι τὸ
ὑψηλὸν καὶ ἀσύλληπτον, ποῦ δονοῦν τὰ πλήθη
καὶ φέρον δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῶν φι-
λάθλων, ποῦ, καθηλωμένοι εἰς τὰς κερκίδας, γεύ-
ονται τὴν τακτικὴν ἀπογευματινὴν Συμφωνικὴν τῆς
Κυριακῆς, ἐκτελούμενη ἀπὸ 22 διρτουόζους καὶ
σολίστ, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας καὶ τὴν Διεύθυνσιν ἀ-
κουράστου μαέστρου τῆς συρίκτρας.

Ἐἰς τὸν ποδοσφαιρισμόν, σημαίνει ἰσχυρὰ
Ἑλλάς.
Τοῦτο τὸ γνωρίζουν οἱ πράκτορες τῶν Προ-
γνωστικῶν, τὸ θρονοφονοῦν οἱ Ταμίαι καὶ τὸ

διακρίνει κανεὶς εἰς τὴν ἀστρατὴν τοῦ βλέμμα-
τος τῶν θεατῶν, τὸ ἀκτινοβολοῦν πίστιν. Τὸ δια-
λαλοῦν τὰ δασύτριχα στήθη τῶν εὐγενῶν ἀθλη-
τῶν, κάτωθεν τῶν ὁποίων πάλαι καρδιά πλήρης
ἀνιτέρων ἰδεωδῶν, καὶ τὸ σαλπίζουν οἱ σθενα-
ροὶ πόδες τῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ὡς νὰ μᾶς λέγουν:
«Σφαῖρα ἐμπλεκόμενη ἐδῶ, δυσκόλως ἀποσπά-
ται. Ὁρκίζομεθα εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀλτὴν ὅτι θὰ
προτιμήσωμεν πέναντι καὶ εἰς περίπτωσιν ποῦ
ἀντίπαλος θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ μᾶς τὴν στερήσει,
τρέξατε διὰ ἱερά καὶ ψάλτην διότι ὁ θάνατος
τοῦ εἶναι ἐγγύς».

Διὰ νὰ ἀντικρίσω, λοιπὸν, πάλιν τὴν ἀστρα-
τὴν τῆς πεποιθήσεως καθρεπτιζομένην εἰς τὰ
βλέμματα τῶν παικτῶν καὶ νὰ αἰσθανθῶ ὑπερή-
φανος ὡς Ἕλληνα, κατεβρόχθισα τὸ λιτόν μου φα-
γητόν, συνεπλήρωσα τὸ Πρό-πὸ καὶ ἐνεφανίσθην
με τὸ εἰσιτήριο μου πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Πανιῶ-
νίου, ὅπου διὰ συλλογικῆς προσπάθειας 400
φιλάθλων ἐπέτυχον νὰ εἰσέλθω ἀπὸ δρυγῆς, τὸ
ὅποιον τὰς καθημερινὰς καὶ ὑπὸ ὀμαλῆς συνθή-
κας δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατον ἐξ ἀσφυ-
ξίας εἰς 6 ἕως 7 ἄτομα τὸ πολὺ.

Τὸ μάτς ἐλαβε χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ
«Πανιωνίου», πλησίον τῆς Νέας Σμύρνης. 12.000
θεαταὶ καθήμενοι καὶ 5.000 καθήμενοι ὄρθιοι, ἐ-
περίμεναν ὑπομονητικὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ μυσταγω-
γία. Εἰς τὰς 4 καὶ 30' ἀκριβῶς ἐνεφανίσθη εἰς
τὸν στίβον ἡ θρυλικὴ ὀμάς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ»,
με λευκὴν περισκελίδαν, πρασίνην φανέλλαν με

λευκόχρουν τριφύλλῳ καὶ μεγάλους ἀριθμοὺς ἐπὶ
τῆς ράχως, εἰς μέγεθος ἱκανὸν νὰ τοὺς διακρί-
νουν καὶ μύωπες ἰστάμενοι ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως.
Ταυτοχρόνως σχεδὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ γήπε-
δον καὶ ὁ θυελλώδης «Φωστήρ» ὡς ζέβρος καλπά-
ζων με ραβδωτὰς φανέλλας, κάθεται μαύρες καὶ
κίτρινες, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς διαδεδομένας τῶν
παρακαθημένων μου, σήμερον «θὰ ἐσκίζεν».

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν παικτῶν αἱ κερκίδες ἐχλι-
μίντρισαν χλιμιντρισμαὶν μέγαν, ἀλλὰ οἱ παῖκται
νηφάλιοι, ἐσκορπίσθησαν εἰς τὸ φωτοχαρὲς γή-
πεδον καὶ ἐπεδόθησαν εἰς παίγνια περιωρισμένης
ἐκτάσεως, τὸ λεγόμενον «φιλό». Ὅπως τοὺς ἔλου-
ζεν ὁ δυνατὸς ἥλιος, εἶδαν τὴν ἐντύπωσιν, με
τὰς πολυπράμους φανέλλας τῶν, φοιτητῶν τοῦ
Κόλλυμπιτζ καὶ τῆς Ὀξφόρδης, ποῦ ἐξεχύθησαν
εἰς τὸν προαυλίον Κολλεγίου, διὰ νὰ ἀπολαύσουν
τὴν γαοὴν τῆς φύσεως κατὰ τὴν ἐνδιάμεσον τῶν
σπουδῶν καὶ νὰ προδοῦν εἰς ἀθλοπαιδίαν. Ἀλ-
λοὶ ἐτινάζοντο εἰς τὸν ἀέρα ὡς ἀνήσυχοι ἵππο-
φορβάδες, ἄλλοι προέβαιναν εἰς ἐπικυψεῖς καὶ
κινήσεις εἰδικὰς καὶ ἄλλοι ἐξετέλουν ἀσκήσεις
ποικίλας, ἀποσκοπούσας νὰ ἐπανοδώσουν εἰς τὸ
σῶμα τὴν προτέραν ἐλαστικότητα, τὴν ὁποίαν
προσώνως ἡ αἰθουσα παραδόσεως καὶ τὸ θρα-
νὸν ἐστέρησαν.

Μετὰ πᾶσαν πέντε λεπτῶν, εἰς τὸν στίβον
εἰσῆλθεν ἄνθρωπος μελαγχροινός, φέρων μύστα-
κα, μέσης ἡλικίας καὶ ἐνδεδυμένος περιβολὴν παι-
δικήν. Ὑπὸ τὴν μελανάν περισκελίδαν τοῦ διεκρί-
νοντο πόδες καλλιγραμμοὶ, λευκοὶ ὡς ἡ χιών, καὶ
εἰς τὰ σαρκώδη καὶ τρυφερά χεῖλη τοῦ ἐκρέματο
σφυρικότρα. Ὁ μελανήμων συνεκέντρωσε τοὺς
ὀφθαλμούς περὶ αὐτοῦ, ὡμίλησε χαμηλοφώνως,
ἐρρίφθη νέμισμα εἰς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν καὶ ἐρ-
ρίφθησαν ἅπαντες εἰς ἀγῶνα ἀλληλοεξοντώσεως.
Ὁ ἀγὼν ἤρχιζεν.

Ὁ «Φωστήρ», θυελλώδης, ἐκαλπαζεν ὀρμη-
τικὸς, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ νὰ δάλῃ πρώτος γὰρ
καὶ νὰ προλάβῃ τοὺς ἀντιπάλους του. Δὲν ὑπὴρ-
χεν ἀμφιβολία ὅτι εὐρίσκετο εἰς φόρμῳν καὶ τὸ
ὅτι «θὰ ἐσκίζεν» δὲν ἦτο διάδοσις, ἀλλὰ πρα-
γματικότης. Ἀνεμὸς οὐριὸς ἐφύσα καὶ ὑπεδο-
θεῖ τὴν παρείαν τῆς ποδοσφαίρας, ἡ ὁποία ὀμα-
λὰς κατακυβένετο πρὸς τὸ «Παναθηναϊκόν» τέμμα.

Εἰς τὸν δὲν λεπτὸν ἀκριβῶς τράβηξε τέτα-
κλαστὰ ἕνας τῆς ἀντιπάλου ὀμάδος, ὥστε ὁ γεν-
ναῖος τερματοφύλαξ τοῦ «Φωστήρος» εἶδε τὸν
οὐρανὸν σφοντύλι καὶ ἀτελέληθη ἐντρομος νὰ δια-
σχίρῃ τὸν ἐνσέριο χῶρον, ποῦ ὑπεστήριζε, πύσω-
λος μεγέθους ποδοσφαίρας καὶ νὰ σφηνώσεται εἰς
τὰ δίκτυα, τὰ ὁποῖα ὀλίγον δὲν καὶ θὰ ἐσκίζεν.
Ὡς φαίνεται, καὶ ἡ ἑτέρα ὀμάς εὐρίσκετο εἰς
φόρμῳν καὶ θὰ ἐξεσκίζον ἀμφοτέρω.

Φωναὶ θρονώδεις ἠκούσθησαν καὶ ὀργίλαι
παρανέσεις ἐξετοξεύθησαν πρὸς τὸν ἀπρόσδεκτον
τερματοφύλακα ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τοῦ «Φω-
στήρος». Πλείστοι, ποῦ τὸν ἐγνώριζον φαίνε-
ται προσωπικῶς, τοῦ ὡμίλουν με οικειότητα εἰς
τὸν ἑνικὸν καὶ τοῦ ἔλεγον τί ἐπρεπε νὰ κἀν καὶ
τί ὁ ἴδιος δὲν ἔκανε. Τοῦ εἶπαν καὶ ὠρισμένα πρά-
γματα διὰ τὴν Σεβαστὴν τοῦ μητέρως, καθὼς ἐπί-
σης καὶ δι' ὠρισμένα μέλη τῆς οἰκογενείας του,
τὰ ὁποῖα ἀργότερον εἰς δόσους γνωστοὺς μου ἀ-
νεφέρω, ἔκαναν τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν. Ἀκου-
σα κάποιον νὰ τὸν λῇ καὶ «κερδελέν».

Ὁ ἀγὼν ἐπανῆρχισε δριμύτερος, καὶ φιλα-
θλὸς «Παναθηναϊκός», ὠρνούμενος καὶ ἐθουσια-
σθεῖς, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν μᾶς ἐπὶ παίκτην
ὁστις με εὐχερίαν ἐπὶ χροὶ ἀποσπάσει τὴν υπάλα-
ν ἀπὸ ἐχθρικοῦ ἀντιπάλου.

—Κοιτᾶτε, κοιτᾶτε εἰ, νὰ διδαχθῇτε παιγνί-
δι καὶ «στύλι». Αὐτὸ λέει ἀπὸ ποδοσφαιρικὴν τέχνην...

Πρίν, όμως, να εντοπίσουν οι θεαταί τον «στου-
λιστά», ή σφαίρα εξέφυγε των ποδών του «φαι-
νομένου», και την ανέλαβε άλλος «πτυχιούχος»
της αντίθετου παρατάξεως. 'Ο «στυλίστας» τον
κατεδίωξε, αλλά εις μάτην. 'Η ποδοσφαίρα, α-
φού ηλάσεν αλληλοδιαδοχώς κυρίους, ως έλα-
φρά και άστατος γυνή ριπτομένη από την μίαν
αγκάλην εις την άλλην, εύρεθη αιφνιδίως και ά-
νυπεράσπιστος υπό την άπολυτον έξουσίαν νέου
μοιραίου, άκούων εις τὸ ὄνομα Πανάκης.

—Πρόσεξε Πανάκη, μη σκιστούν οι ζαρτιέ-
ρες σου...

Οί παίκται του «Φωστήρος», βοηθούμενοι
και από τον «παράγων αέρα», κατά τους ειδι-
κούς, επίεσαν ισχυρώς τὸ τέρμα τῆς ἀντιπαλ-
ούδαο, έθνα ήτο ή κατοικία του τυχερωτέρου
τερματοφύλακο τῆς Οίκουμένης, χωρίς να επι-
τυγχάνουν, παρά τὰς λυσσοδείς προσπάθειαις
των, την ποθητήν ισοφάρισην. 'Ατίθασος παίκτης
του «Φωστήρος» εις καταστάσην ἀλλοφροσύνης ἐξ-
απέστειλε με θανάσιμον λάκτισμα την ποδοσφαί-
ραν, ή οποία κτυπήσασα στην δοκὸν έβγαλε ά-
στραπάς και έσεισθη ὁ τόπος. Δευτέρα απόπει-
ρα λυσσοδηκτου διατελούντος εις φρενίτιδα, από
κακὸν ὑπολογισμόν μετέβαλε την ποδοσφαίραν
εις σπουτυτικ, ὁ ὁποῖος ἀνυπόδητος ταχέως και θά
έχανετο εις τὰ βάθη του άπείρου, εάν έναντι προ-
νοητικὸς έργολάβας δέν ὤψανε έγκαίρας πολυκα-
τοικία ή ὁποία ανέκοψε την διλιγνιώδη του φο-
ράν. Τρίτη πεισματοδής απόπειρα, κατά την ὁ-
ποίαν έχρησιμοποιήθησαν πόδες και έγκέφαλοι,
δέν είχε καλυτέραν τύχην, διότι ή σφαίρα εύρε-
τον τερματοφύλακα εις τὸ πόδι και έξωστρακί-
σθη. Δύο άλλας επικινδύνους δολὰς απέκρουσεν
ὁ τερματοφύλαξ κυλισθεῖς εις τὸ χώμα, μίαν ά-
πέσσευσε στροβιλισθεῖς εις τὸν αέρα και τὰς ὑ-
πολοίπους τρεῖς τὰς ανέλαβαν άφιλοκροδῶς αἱ
δοκοί, που απέδειχθησαν βράχοι άκλόνητοι και
στυλοί ἀνθεκτικότητος. 'Οσην πιθανότητα είχε ὁ
«Φωστήρ» να δάλη γκόλ, άλλην τόσην πιθανό-
τη α επιτυχίας θά είχε έρωτευμένος φάτσος πού,
θ'έλεαν να συγκινήση την Μαρίαν Κάλλας, κάνει
καντάδα κάτω από τὰ παράθυρα τῆς γιά να τὸν
προσέξη.

Τὰ πράγματα διά τὸν «Φωστήρα», μετά τὰς
ἐπιθέσεις αὐτάς, έγιναν «ζορικά». Οἱ πράσινοι
πέρασαν εις τὸ στάδιον τῆς ἀντεπιθέσεως. 'Αντε-
λήθη άργά ὅτι ὁ ἀντιπαλός του είναι κλάσεως
καί θά τὸν «άλλαξεν τὰ φώτα». Καί έπερίμενεν
τὸ μοιραῖον με φιλοσοφικὴν διάθεσιν.

'Ο δυστυχής «Φωστήρ», με ἀξιοπρέπειαν
και φινέτσαν οίκοδεσπότην τελειοφίτου τὸν Δη-
μοτικὸν, είχε δώσει πρὸς τὸ παρὸν σεμνὰς ἀπαν-
τήσεις πρὸς τὸν προσκεκλημένον του Καθηγη-
τήν τῆς Φιλολογίας. ἐνώπιον δημηγύρας, ή ὁποία
μέχρι πρὸ έβδομοῦς ακόμη τὸν έθαύμαζεν ὡς
τὸν πλέον μορφωμένον κάτοικον τῆς συνοικίας.

Τί θά εγίνετο ἀργότερον, εάν ὁ κακοήθης Κα-
θηγητὴς τὸν παρέσυρεν, ὁ μὴ γένον, παρουσία
τόσων ἀνθρώπων, πρὸς συζητήσεις φιλοσοφικάς;
'Η φορὰ τῶν πραγμάτων έδείκνυε ὅτι ὁ κ. Κα-
θηγητῆς ήλθε με αὐτὰς τὰς διαθέσεις να κάνει
την ἐπίσκεψιν του. Πρόθεσις του ήτο να τὸν μειώ-
ση εις τὸν συνοικισμὸν και εβλεπε καθαρά, ὅτι

με τρόπον έφερνε πρὸς τὰ εκεί την συζήτησιν,
προετοιμάζων «συζητήσιν ὑψηλοῦ επιπέδου». Μέ-
χρι τώρα, ὁ ἀνάγωγος προσκεκλημένος είχαν ά-
ρεσθῇ εις ἐρωτήσεις ἀπλάς και παιδαριώδεις, διά
να εξακριβώσιν τὸν βαθμὸν καλλιέργειας τοῦ κα-
λέσαντος αὐτὸν και νὰ εχη ἴδιαν ἀντίληψιν τῆς
μορφώσεώς του, και ὁ «Φωστήρ», βεδισμένος
ἀπήντα, ἀλλ' ὅπως ὀνείρων, περιφέρων με
ἀγωνίαν τὸ θέλημα πρὸς την δημηγυριν τῶν κερ-
κίδων, ή ὁποία, πλην ἀορίστων ὑποδείξεων, δέν
ήτο εις θέσιν να προσφέρη θετικωτέραν βοήθειαν.

'Ο 'Υψηλὸς καλεσμένος είχε στριμώξει τὸν
οίκοδεσπότην εις μίαν άκρην τῆς ἀπεράντου αἰ-
θούσης ὑποδοχῆς, έξευτελίζων τὸν ευγενή νέον,
ὁ ὁποῖος ἐνδομύχως θά ὀρκίσθη, ὅτι θά είναι προ-
σεκτικώτερος εις τὸ μέλλον κατὰ τὰς ἀποστολάς
τὸν προσκλήσεων.

Δύο - τρεῖς φορές έδοκίμασε νὰ ἀποσταθῇ
ἀπ' αὐτὸν, ἀλλά χωρίς επιτυχίαν. 'Ο Καθηγη-
τῆς τὸν κατεδίωκε κατὰ πόδας.

'Ο διατητῆς βλέπων τὸ μάστιγαν τοῦ ἀγῶνος,
έφύσησε δυνατὰ, τὸν στραγγίλι έστροβιλίσθη και
έκ τῆς συρίστηρας έξήλθεν ήχος ὀδύς και διαπε-
ραστικός, σημάνας την λήσιν του Α' ημίχρονον.
'Ο «Φωστήρ» ἀνέπνευσεν με άνακούφισιν.
Οἱ ἀθληταί εἰσῆλθον εις τὰ ἀποδυτήρια ἀλ-
ληλοδιαπληκτιζόμενοι, και ὁ μικροπωλητὰ ἀνερ-
ριχθήσαν ἐπὶ τῶν κερκίδων, διά νὰ διαπληκτι-
σθῶν με τοὺς θεατάς. Τὰ πνεύματα ήσαν έξημ-
μένα. 'Ανθρωπος 60 ἐτών, εύτραφής και με φα-
λάκραν, κρατὼν φιάλην «παγωμένην» ὡμίλει με
κάποιον εις μεγάλην ἀπόστασιν και έλεγε διά
«γάγγωμα με κλωστήν πεταλούδας» και άλλα συν-
θηματικά και φωνή ὀργίλος και μπάσσα, ἀνήκου-
σα προφανῶς εις καλλιτέχνην θεάτρου σκιῶν ά-
ποσυρθέντα τῆς ένεργου ὑπηρεσίας, έλεγε διά
4 - 5 πού έπαγώθησαν κάποτε (δέν ἐθαύμουμαι
ήμερομηνίας) και τὰ ὁποῖα ὁ χονδρὸς ἐπρωίμα
να τὸ καλύψη με πέπλον λήθης ή και διότι πθα-
νὸν να είχε ἀδύνατον μνήμην. Εἰς τὸ άκουσμα
τῶν ὑπαινιγμῶν αὐτῶν, ὁ χονδρὸς ἀπήντησε μ'
ένα «'Αντε ρέ...» και τρισυλλαβὸν λέξιν ἐνθυμί-
ζουσαν ήχητικῶς την λέξιν κουτουράδα ὁμοιοκα-
ταληκτεῖ θαυμασία με τὸ δαρκάδα, πουλάδα και
φεγγαράδα, και εις την ὑπαινιγμὸν Κρήτην ὑποδη-
λοῖ τὸν πρόδοτον.

—Τὸ τάπα καλά, πατριώτη; με ήρώτησεν
ὁ χονδρὸς.

—Μάλιστα, ἀπήντησα εις τὸν συμπατριώ-
την μου. Πολὺ καλά τοὺς τὰ εἶπατε.

—Στὸ δεύτερο ημίχρονο θὰ τοὺς κάνουμε
άλόγατα.

—Μάλιστα, θὰ τοὺς κάνουμε άλόγατα. "Ε-
χουμε και τὸν αέρα.

—Ποῖον αέρα;

Τὰ μάτια τοῦ χονδρὸς ήσαν κόκκινα κ' ἐνὶ
αὐτὸς έκράτει την «παγωμένην» ἐνωίον να πα-
γῶνα ἐγώ. Δέν ήξευρα ποίας παρατάξεως είναι
και εύρεθην εις ἀμηχανίαν τί να ἀπαντήσω. Δι-
καιολογήθηκα ὅτι ἀντελήθηθην φίλον ἐπιστη-
θιον εις ἀπόστασιν 50 μέτρων και ὥρμησα πρὸς
αὐτὸν.

—Πέτρο, Πέτρο... οὐου... οὐουου...

'Εκατοντάδες Πέτροι έστρεψαν τὰ βλέμματά
των πρὸς ἐμέ, ἐνὶ ἐγώ, ζητῶν συγγνώμην, ἐφώ-
ναζα εξακολουθητικάς: Οὐουου, οὐουου, πῶδων
κερκίδες και «θέταν ἐαυτὸν μακρὸν τοῦ χονδρὸς».
Εύρεθεις εις ἀρεκτὴν ἀπόστασιν ἐνταυτισμένη και
τὰ οὐου, οὐου, και έκάθησα εις άλλας κεκκίδας,
ἀγνώστος μεταξὺ ἀγνώστων, βγάζων τὸν σκα-
σμὸν.

ΤΟ Β' ΗΜΙΧΡΟΝΟ

Όταν τὸ παιχνίδι ἐπανήρχισε, διάφοροι ά-
στοχιαί τῶν παικτῶν ἐπρόκαλεσαν πανδαμῶνιον
μεταξὺ τῶν θεατῶν και εύρον τὴν ευκαιρίαν να
φωναζῶ δυνατὰ κ' ἐγώ «κερδέλες». Εἶπα και «κε-
ρδέες» δύο φορές.

'Ο «Φωστήρ» έξεκίνησε πάλιν μαχητικώτα-
τος και με πολὺν ἐνθουσιασμὸν κ' έφαγε άλλο ἑ-
να γκόλ ἐντὸς δεκαλέπτου. 'Απάνω εις την χώ-
νευσιν και πρὶν παρέλθῃ χρονικὸν διάστημα 5 λε-
πτῶν, έφαγε άλλα 2. 'Ο ἀγὼν δέν εγίνετο πλέον
διά νὰ δάλη, ἀλλά διά νὰ μὴν τὸν δάλουν. 'Εν-
τὸς τριῶν λεπτῶν, σφαίρα συρίζουσα διήλθεν πρὸ
τοῦ ἐκπληκτοῦ τερματοφύλακος και τὰ τέρματα
ἀνῆλθον αἰσίως εις πέντε. Μόνον στενωδακτυλο-
γράφος ήδύνατο να παρακολουθῇ τόσον ταχὺν
ρυθμὸν εἰσερχομένων και νὰ τὰ καταγράψῃ. 'Ο
τερματοφύλαξ, διὰ νὰ ἀντιδράσῃ, έκανε τοὺς πλέ-
ον ἀπιθάνους και πολυπλόκους συνδυασμούς. 'Ε-
τινάζετο εις τὸν αέρα, ἀλλ' ή πανούργος ποδο-
σφαίρα εύλιστὰ εἰς ὅς και έκρύπτετο εις τὰ
δίκτυα ἀστραπιαίας διερχομένη κάτωθεν τῶν πο-
δῶν του. 'Εκλίετο πλονζὼν και ή μπάλλα ἀνερ-
ριχάτο ὡς κισσός. 'Εσώριμους κεραυνόβωλους έμ-
πορσθεν, έφαρμόζων την άρσιν ἐπ' ἐπιθέσεις ἐνών
ή καλυτέρα άμυνας και οἱ «Παναθηναϊκοί» ἐπύ-
πωναν εις τὰ ὁπισθία του και θέτοντες δυναμῆς
τιδὰ, έπυροδότην διά λακτίσματος, τινάζοντες

τὸ τέρμα του εις τὸν αέρα. 'Επήλθε τέτια σύγχι-
σις εις τὸ τέλος, πού από κεκτυμένον ταχύτητα
οἱ δικοὶ του παίκται, διαπληκτικίζοντο και ἀλλη-
λοβλῶμενοι, εἰσῆλθον εις την δικὴν νεριο-
χήν, ἀπώθησαν τὸν τερματοφύλακα τυφλωθέντες
ἀπὸ τὸ πάθος, κ' έβαλαν τὸ ὁο γκόλ αὐτοί. 'Ο
«Φωστήρ» έπνεε τὰ λίσθια. Τὰ 3/4 τῶν θεα-
τῶν εἰσῆλθον φίλα προσκείμενα πρὸς τὸν ρα-
δῶδων καταδίκων, ὁ ὁποῖος έκρατεῖτο ἐν ζωῇ με
συνεχεῖς ἀναστολάς και διήρχετο στιγμὰς κρι-
σίμους και ἀγωνιώδεις. 'Η πίεσις τῶν πρασίνων
δικαστῶν πού ἐζήτουν την έκτέλεσιν, του ήτο
τρομακτική. 'Ο πνέων άνεμος και τὰ άέρια έφε-
ρον άσφυξίαν εις τὸν μελλοθάνατον. 'Ο τρώμος
και ή αγωνία ήσαν ζωγραφισμένα εις τὰ πρόσω-
πα τῶν ὁπαδῶν και φίλων πού έπερίμεναν ἐνὰ
σκίση» και ἀντ' αὐτοῦ ἐσκίζετο ή καρδιά των.

'Ο άτυχής «Φωστήρ», ὡς άλλη Μαρινοπού-
λου, έσύετο από την μίαν άκρην τοῦ γηπέδου
εις την άλλην, ὅπου οἱ ἀπαίσιοι θιασταί εις τὴν
πρασίνην φανέλλαν προέβαινον ἐπ' αὐτοῦ εις ά-
κατονμάστους πράξεις και παντομίαις άσέλ-
γησις. 'Αλλ' ὁ νέος ἀνθίστατο ήρωϊκῶς διά την
τιμήν του. 'Ο ἀγὼν ήθελεν ακόμη 20 λεπτά διά
νὰ τελειώσῃ. Λογικῶς έπρεπε να φάη άλλα εἰκο-
σι. 'Ορκίσθη, όμως, νὰ διαφυλάξῃ τὰ ἑξῆ πού
έδωκε και νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ την εἰσδοδ άλλων.

Εἰς την πείσιν ἀπῆντα διά τὸν πείσματος.

'Εγνώριζεν ὅτι οἱ κακοήθεις «δράκοι» δέν θά τὸν
άφηναν παρὰ μόνον ὅταν θά είχαν κορέσει τὰς
κτηνώδεις τὰν ὀρέξεις. 'Ολη του ή προσοχή έ-
στράφη διά νὰ διαφυλάξῃ τὸν πολυτίμον ζωτικὸν
του χῶρον, τὸ πολυτιμώτερον πού έχει ένας παί-
κτης, τὸ τέρμα. Οἱ θρασυτατοί πράσινοι, έστρί-
μωσαν τὸν νέον εις τὸ τελευταῖον του καταφύγιον.
'Επὶ 15 λεπτά ὁ ἀγὼν διεξήχθη εις άκτίνα 20 μέ-
τρων από τὸν τέρματος. Εἰς τὸ ὑπόλοιπον γῆ-
πεδον δέν ἐπάτησε πούς ἀνθρώπου και ἀνεφά-
νησαν τὰ πρῶτα ἀνθη τοῦ φθινοπάρου και ἐπρό-
βαλεν ή πρώτη άνεμῶνη.

Πληγωμένος από τόσα γκόλ, ὁ ὑπερήφανος
«Φωστήρ» διέσπασε τελικὰ τὸν πράσινο κλοιὸ
εις μίαν κίνισιν ὑστάτης ἀπελπισίας και πρελ-
λῆς από τὸν πόνον, έβαλε τὸ μοναδικὸν του γκόλ
εις τὰ 31ον λεπτὸν τοῦ Β' ημίχρονον.

'Ετσι ἔληξεν ή ὥραία και σεμνὴ τελετή.

'Απὸ τοὺς παίκτας τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», κα-
τὰ την γνώμην μου, ξεχώρισαν οἱ Βουτσάρας,
Μανταράκης, Πανάκης, Τζουάνκας, Θεοφάνης, 'Αν-
δρέου, Γεωργιάδης, Πατασιμανουήλ, Μπενάρδος,
Δαιάδης και Πανάκης.

Κι' από τῶν παίκτας τοῦ «Φωστήρος» οἱ
Παυλίδης, 'Αρτενιδάκης, Λιόλιος, Κρημνίδης, Μα-
στρογιαννόπουλος, Βολίκας, Βεντούρης, Δεϊμέ-
λης, 'Αιδινιώτης, Χατζηδημιῶν και Γεωργαλάς.

Οἱ άλλοι δέν έλεγαν μεγάλα πράγματα.

Π.Α.Ο. — ΕΘΝΙΚΟΣ 0 - 0

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν έδίδετο ἀγὼν «Πανα-
θηναϊκοῦ» και «Εθνικοῦ» εις τὸ γηπεδον τῶν

'Αμτελοκήπων. Διέσχισα την άνασκαφεῖσαν λεω-
φόρον, ἀνερριχθῆν ἐπὶ τῶν χωμάτων και πετρῶν
και εύρεθην εις τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ»
με τὸ γκαζόν. 'Η ἐντύπωσις την ὁποίαν ἀποκο-
μίζει κανεὶς από τὸν σωρὸν τῶν χωμάτων και
τῶν πετρῶν, εύρισκόμενος ἀποτόμως ἐν μέσῳ
γκαζόν, είναι λίαν ευχάριστος. Κι' ἂν πὸ Πετρο-
γάλ βεωρήται ή χαρὰ τῆς νοικοκυμῆς, ή ἐναλ-
λαγή αὐτῶν τῶν Πετρωνγκαζόν ἀποτελεῖ την χα-
ρὰν παντὸς νοικοκύρη και φιλάθλου.

Δέν είναι μόνον τὸ γκαζὸν και ή ποιότης τῶν
φιλάθλων πού κάνουν αἰσθητὴν την διαφοράν, ἀλ-
λά και ή ποιότης τῶν γηπέδων. 'Αν ὁ «Πανα-
θηναϊκὸς» είναι ή Μεγάλη Βρετανία, ὁ «Πανίω-
νιος» είναι ξενοδοχεῖον τοῦ «Χάρλεμ», εις τὸ ὁποί-
ον οὔτε ὁ Φιντέλ Κάστρο δέν θά ἐξήτει κατάλυμα.
Διότι ὁ «Πανιώνιος» οὔτε πράσινον παχὺν τά-
πητα έχει, οὔτε στέγαστρον διά τὸν ήλιον, οὔτε
ὀργανωμένην ὑπηρεσίαν προσκεκλητῶν διαθέτει,
ἐνὼ ὁ «Παναθηναϊκὸς», σὺν τοῖς άλλοις, έχει τρι-
πλάσιαν χωρητικότητα, είναι εύθερος, εύηλιος,
εύρισκεται εις ἀριστοκρατικὴν τοποθεσίαν διπλω-
ματῶν, ἀπέχει 2 ὁμίματα από την 'Αμερικανικὴν
Ποσειδείαν και 4 από τὸ «Χίλτον». Γενικῶς αἱ-
σθανεσαι δέος εἰσερχόμενος και κατάπληξιν ξε-
ρχόμενος. Είναι ὡς νὰ μπαινῆς εις Ναόν ὅπου
τελούνται Μυστήρια.

Και ἐδῶ ή σκηνοθεσία ήτο ὁμοία με την τοῦ
προηγούμενου θιάσου. 'Η διαφορά ἐποικίλλε κα-
τὰ την ἐνδυματολογίαν. Οἱ κορυφαῖοι τῆς μιάς
ὁμάδος έφόρων τὰ γνωστά πράσινα, ἐνὼ οἱ «Ε-
θνικοί» ήθοποιοί έφορον περιβολὴν και χλαμύδα
λευκήν. 'Οταν ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ σκηνῆς οἱ πρω-
ταγωνισταί, ρίγη συγκινήσεως διέτρεξαν τὰς κερ-
κίδας και ἐπυφνέμια ήκούσθησαν. Εὐθὺς κατό-
πιν ἐξῆλθεν ἐκ τῶν παρασκηνίων και ὁ κορυφαῖος
τῆς σφυρικτρίας και τὸ Δράμα ήρχισεν. 'Ο χο-
ρὸς τῶν Πρασίνων κυνηγῶν, κινούμενος κυκλικά
πέριξ τῆς θυμῆλις με τὰ δίκτυα, ήπείλει με βά-
ντον τὸν ἀνθρωπον πού εἶχεν ὀρισθῇ από τὸ
Συμβούλιον τῶν Γερόντων να ὑπερασπίσῃ τὰς
Θερμοπύλας τῶν «Εθνικῶν». Αὐτὸς, Ιστάμενος
Λεωνίδας, έβλεπε τοὺς σκοποὺς τῶν Πρασίνων
'Εφιαλτῶν και έμάχετο γενναίως. 'Οταν οἱ βάρ-
δαροι ἀπεμακρύνθησαν ἀπρακτοί, έσφογγισεν
τὸν ἱδρώτα του και παρηκολούθει με ήρεμίαν τὰς
φάσεις τῆς τιτανωμχίας, ή ὁποία είχε μεταφερ-
θῇ τότε εις την θυμῆλιν τῆς ἀντιθέτου παρατά-
ξεως. 'Εκεῖ έδοκίμασθη τὸ παίξιμον τοῦ Βουτσα-
ρά και εκ τῆς ἀνεμετρήσεως τῶν δύο θιάσων,
οἱ περὶ τὸ Θεάτρον άσυχολούμενοι έβγαλαν τὸ
συμπέρασμα ὅτι «σήμερα γκόλ, πολὺ δύσκολα
μπαινέιν».

Ποὶ ή καλόβολος «Μανταλένας» τῆς περασμέ-
νης παραστάσεως και πού τὸ σημερινὸν «Εθνι-
κόν» άγριμι τῶν Γκαζόν. 'Εκείνος έλέγετο «Φω-
στήρ», ἀλλὰ τούτος ήτο τὸ ξεφτέρη. Εἰς τὰς ἐ-
ρωτησεις τοῦ Μεγάλου τοαγικῶ, ὁ νέος ἀπῆντα
με έτοιμότητα και εις πολλές περιπτώσεις ὁ
Διδάσκαλος εύεσθη εις δύσκολον θέσιν. 'Οσας
φορὰς ὁ Πράσινος Δόκτωρ τῆς Φιλολογίας ὑπέ-
βαλε παραπειστικὰς ἐρωτήσεις, ὁ «Εθνικοφῶνος»
φοιτήτης, ὅχι μόνον ἀπῆντα με άκρίβειαν κατα-
πλήσσοσαν, ἀλλά έλεγεν ἐπὶ πλέον και τρία
κεφάλαια παρακάτω. 'Οἷδες διαφιλοισμὸι ῥητορι-
κὸι ὡς ἐκ τούτου προσκαλούντο, ἀλλὰ τί έπαμ-
ρσφικτρῶν, τὰ ἐπεισόδια δέν έλάμβανον δια-
στάσεις, διδομένους ἐκατέρωθεν άμοιβαίω φιλο-

σοφικῶν ἐπεξηγήσεων. Μετὰ πάροδον δεκαλέπτου
συζητήσεως περιπατητικῆς και «τροχαίας», ὁ σο-
φὸς Καθηγητῆς ἀντελήθη ὅτι θά εχη νὰ κάνει με
φοιτητὴν ἰδιοφυή, προκείμενον με ἀρετάς σπα-
νίας, ὡλισμῆνον με άρεκτὴν ἐπιθετικότητα, κά-
τοιχον γνώσεως «φθασμένων» ἐπιστημονος και δι-
εἶδε ὅτι μόνον με ψυχραιμίαν και την με την πάρο-
δον τῶν ἐτῶν ἀποκτηθεῖσαν πείραν ὑπῆρχεν ἐλ-
πίς να «εξελασπῶσῃ» με δαῦτον.

Τὸ μάθημα ἐπὶ τοῦ γκαζόν ἐξηκολούθει μα-
χητικὸν χωρίς φοιτητῆς και δάσκαλος να ἀπο-
φεύγουν τὰς μικροπαραξηγήσεις. 'Ορισμένα ἐδά-
φια, ὁ Σεβαστὸς Δόκτωρ τὰ ἀπεκάλε «φάουλ»
ἐνὼ ὁ φοιτητῆς με την ὀρμὴν τῆς νεότητος ὑπε-
στήριζεν ὅτι, κατὰ την σύγχρονον Πανεπιστημια-
κὴν ὁρολογία, εἶναι να είναι κόρνερ και πέναλτυ.

'Ο Κοσμητῶρ, μετὰ πάροδον 45 λεπτῶν Πα-
νεπιστημιακῆς παραδόσεως, έσήμανε παύσιν τῶν
μαθηματῶν και ὁ σοφὸς Καθηγητῆς Πράσινος,
ἀπεσῦρθη από την αἰθούσαν διδασκαλίας σκε-
πτικός και με την ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι
ή Νεολαία «εγάλασεν», ὅτι αἱ γνώσεις είναι προ-
νομιον τῶν φοροῦντων τῆθενον πρασίνην και ὅτι
πᾶς φασὼν φανέλλαν άλλου χρώματος διαπράτ-
τει τετυμπουσίμῳ. 'Γνώσεις και λοιπά μονοπά-
λια τῆς τάξεως τῶν Καθηγητῶν, ὅταν μάλιστα
οἱ Καθηγηταί αὐτοὶ έχουν και ἰδιόκτητον Σχο-
λὴν και γυμναστήριον, είναι ἀποσάδεκτοι «τεν-
τυμπουσίμοι» και ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ ἀντι-
μεταπισθῶν, διότι μολύνουν τὸν 'Ιερὸν Πανεπι-
στημιακὸν χῶρον.

'Εχάθῃ ὁ σεβασμὸς, ψιθύρισεν ὁ σοφὸς
Καθηγητῆς, εἰσερχόμενος εις την αἰθούσαν ἀνα-
παύσεως, ἐνὼ ὁ άλλος εις τὸν προαίλιον, θορυ-
βώδης και ἐκρηκτικός, μασσὸν κουλούρια και
δαμολοχῶν, ήττειζέτο με τοὺς συγγενεῖς και φι-
λους του, οἱ ὁποῖοι, διά νὰ διαδηλώσουν την χα-
ράν των πού ὁ εὐνοοούμενός των σπουδαστῆς βγῆ-
κε «επιστούλας» εις τὰς εξετάσεις, έκτύπων δαι-
μονιωδῶς με τοὺς γρόνθους των διαφημιστικὰς
πινακίδας ἐκ λαμαρινῶν.

Εὐτυχῶς τὸ διάλειμμα ἐκύλισεν ἀνάμιακτον
και ὁ θανάσιμος ἀγὼν ἐπανήρχισεν. 'Η ποδο-
σφαίρα, λακτιζομένη ισχυρῶς και λυσσωδῶς, δι-
έσχισε τὸν γαλανὸν αέρα. 'Υποκριτικὰ ταλέντα
και άσσοι τῆς ήθοποιίας ἐκυλινθον ἐπὶ σκηνῆς
κάνοντας τὸν «πεπαθμένον» και σὲ ένα λεπτὸν ἐ-
τινάχοντο ἐπάνω ὀνείατοτο ὅσον ποτὲ και συνέ-
χισον την παράστασιν. 'Ενώπιον πολυπληθούς
'Επιτροπῆς 'Αείας εξασκήσεως ἐπαγγέλιματος,
κορυφαῖοι εσφάδαζον και έκτύπων τοὺς πόδας
των ζητούντες ἱερέα και θεῖον μεταλήψιν, άλλοι
έβδγγων και έλεγαν «παῖε ἀπέθανε», και με ὁ-
λίγων θαυματουργῶν ἰωδίων έσθκῶνόντο και εα-
ναερρίπποντο εις την μάχην διά νὰ ξανακυλισθῶν
30 μέτρα μακρύτερα. 'Υπῆρξαν περιπτώσεις νε-
κροφανείας, κατὰ τὰς ὁποῖας ὁ ἴδιος ἀνθρωπος
ἀπεδίωξε 3 φορές. 'Αν μοῦ τὸ έλεγον, δέν θά
τὸ έπίστευα, ἀλλὰ τὸ εἶδα με τὰ μάτια μου.
Πολλά θά είχε νὰ διαδοχῇ ή Ρωμανίς ἐπιστήμη.
'Ασλάν, πασοκλουθούσα αὐτὴν την συνάντησιν.
Φοίνικες ἀναγεννόμενοι ἐκ τῆς τέφρας των ὁμοί-
αζον οἱ ἀθληταί τῶν δύο παρατάξεων. Λάζαροι
ἀνασπῆντες και τρέχοντες περιχαρεῖς εις τὸ ή-
λιόλουστον γηπεδον, εἰσπνεόντες με δλην την δύ-
ναμιν τῶν πνευμάτων των τοῦ «Παναθηναϊκῶν» ὀε-
γόνον. Δασυτρίχοι φακίραι πού, δαμάσαντες την
ύλην και τὸ πνεῦμα, έβδβαι ὑπαίθριους παραστά-
σεις ταῆς και ἀναστάσεως κατὰ δούλησιν. Κα-
λὲ λέγουσι ὅτι ή 'Ελλάδα ποτὲ δέν πεθαίνει. Με
τέτιους «ἀθανάτους» ἀθλητὰς πᾶς νὰ πεθάνῃ;
'Ο σурφетὸς τῶν ἀθλητῶν ἐκάλασεν από
την μίαν άκρην τοῦ στίβου εις την άλλην, ξεθεώ-
νων τὸν ἀναμάλιστρον διατητῆν πού ήκολούθει
πειθήνιος τὰς ἰδιοτροπίας των. Διατρέχοντες την
ζούγκλαν τοῦ γηπέδου ἐνεφανίζοντο ἀποτόμως
έμπροσθεν ποτὲ εις τὸν ένα τερματοφύλακα και
ποτὲ εις τὸν άλλον, κρατοῦντες αὐτὸν εις συνεχή
υπερδιεγείσιν. Καὶ αὐτὸς, πῆδων ὡς νευρικός αἰ-
θῶς, ἀνέστην γωνίαν καταλλήλῃν ή ὁποία να
παρέχῃ τὰ ἐξέγγωμα μιάς σφαλαῖς και φαρμακε-
ρῆς ἐκτινάξεως πρὸς ἀποκορύσιν τῆς δηλητηριώ-
δους σφαιρικῆς ἀράχνης πού πηγαυήρχετο ἀ-
στροπαλῶς και έκάνετο ποτὲ εις τὴν πόδια των
μεν κυνηγῶν και ποτὲ εις τὸν δέ. Τὸ χόρτον έ-
στέναεν από την θάνασον πίεσιν τῶν ποδῶν.

Τὴ γήπεδον ἐποτίσθη με τὸν τιμίον ἱδρώτα τῶν
ἀθλητῶν και τὸ ἐνδιέφερον τῶν πασοκλουθού-
των τὰς φάσεις θεατῶν είχε φθάσει εις τὸ κατα-
κόρυφον ὅταν έγινε τὸ μοιραῖον και ἐπῆλθεν ή
συμφορὰ πρὸ τοῦ «Εθνικοῦ» τέρματος. 'Εδὸθ
σύντομον σκέτς τοῦ 'Εμφυλίου πολέμου. Φωναί
ήκούσθησαν, μαεζιλάρια πετάχθησαν στην ἀρένα,
άστυυλόακες μπῆκαν σὸν στίβο, ὥρμησαν και
άλλα θεαταί πού ἀνερριχθήσαν από τὰ κάγκελα
και ήρχισαν μία γρονθοπατινιάδα άνευ προη-
γουμένου. Νεοί έσήκωναν τὸ χέρι των εις μεγα-
λυτέρους, ἀθληταί αἰφωτότερον τῶν παρατάξεων
έξασκίρνον, ὡβρεις ἀκα

ΑΣ ΑΓΑΠΗΘΟΥΜΕ!...

ΑΡΘΟΥΡ ΜΙΛΛΕΡ

ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

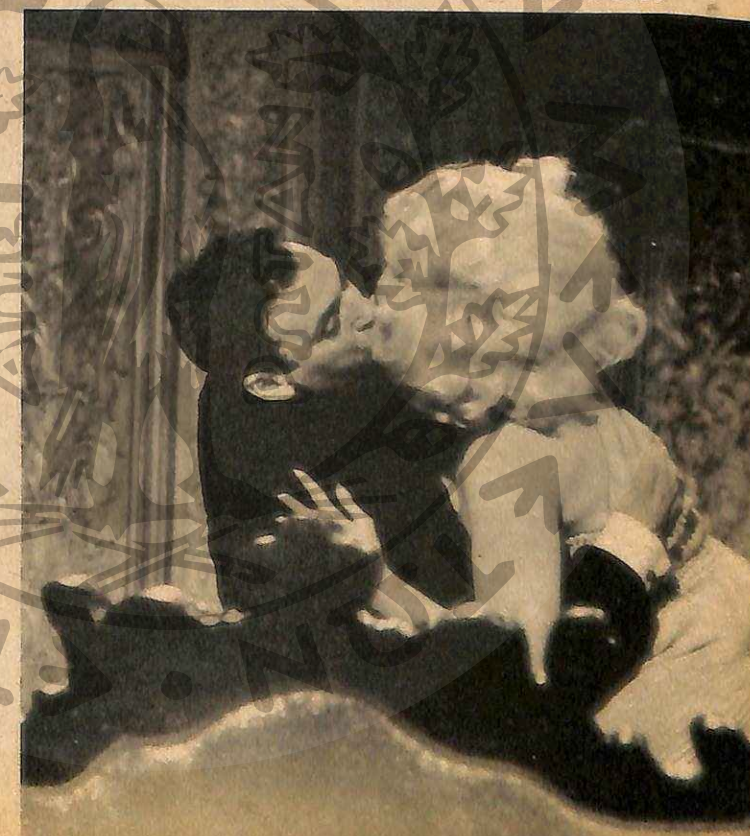
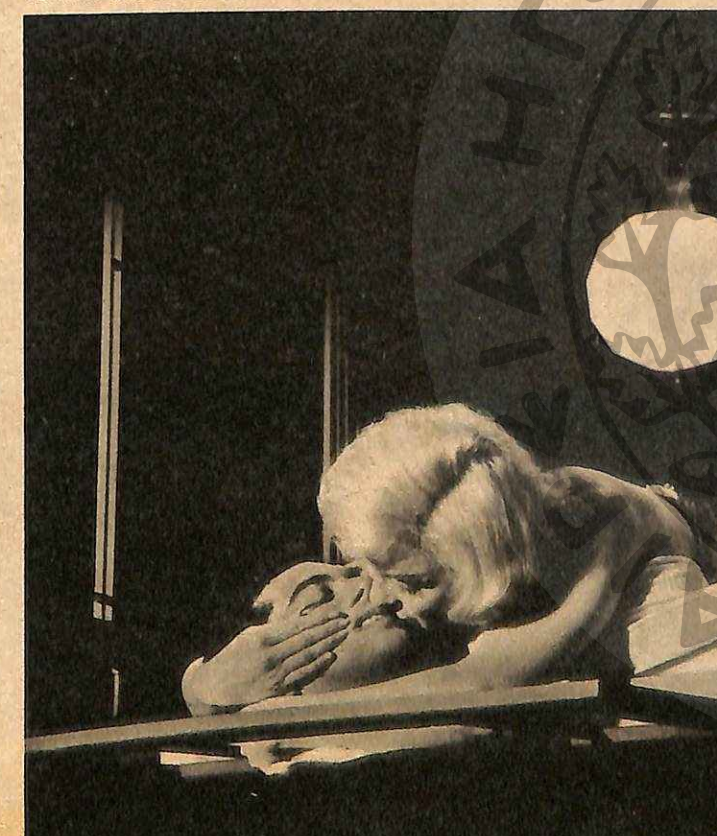
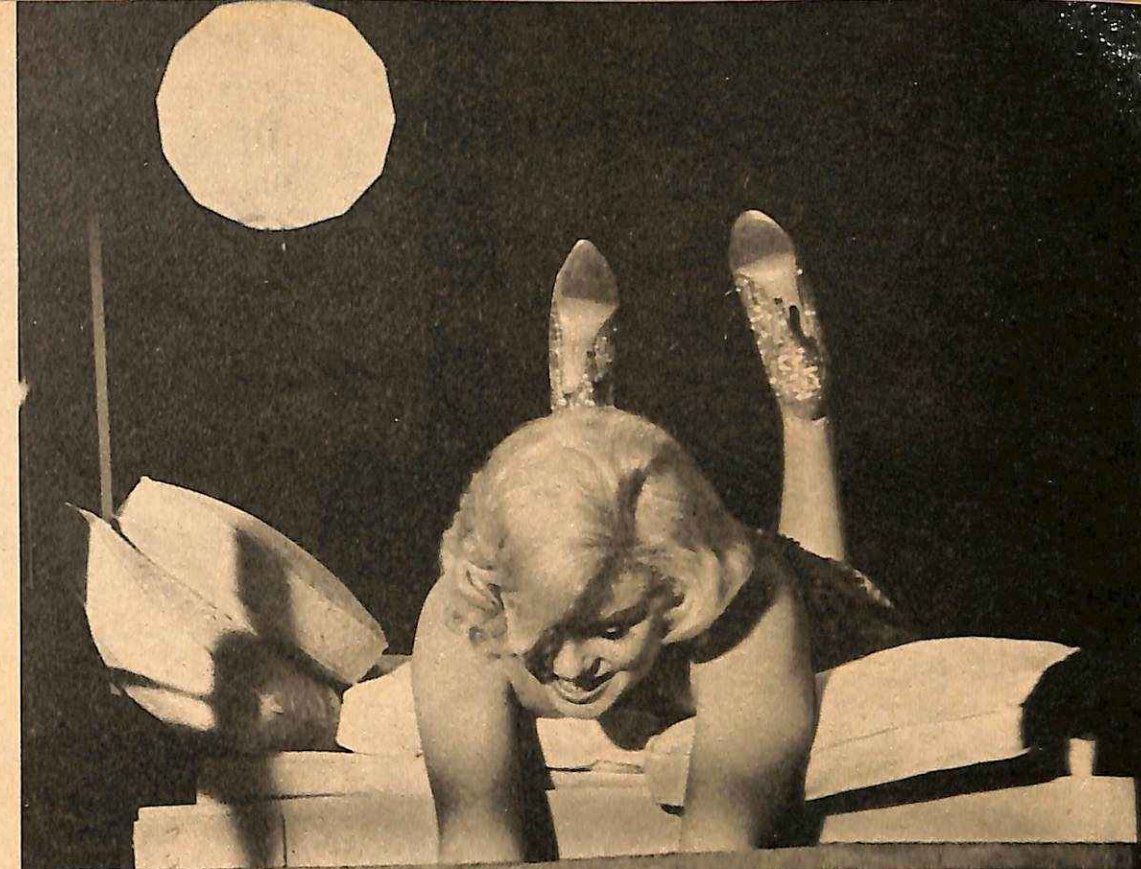
ΚΑΙ... ΥΒ ΜΟΝΤΑΝ

ΤΡΕΙΣ καλοί συνεργάτες ή
ένα ιψενικό τρίγωνο; 'Η
ταινία «'Ας αγαπηθούμε»,
πού ένωσε πρὸς στιγμήν τὴ
Μαίριλυν, τὸν 'Αρθουρ καὶ
τὸν 'Υβ, ἀπειλεῖ τώρα -κα-
τὰ τοὺς καλῶς πληροφορη-
μένους- νὰ χωρίση γιὰ πάν-
τα δυὸ εὐτυχισμένα ζεύγη.
← →

ΕΝΑ νούμερο εἶναι τὸ «'Ας
αγαπηθούμε» μέσα στὴν
ταινία. Τὸ παίζει ἡ Μαίρι-
λυν μετὰ τὸν Φράνκι Βῶν. Κι
ὅταν τοὺς βλέπη ἕνας ἐκ-
κεντρικὸς ἑκατομμυριούχος,
ὁ 'Υβ Μοντάν, χάνει τὸ μυ-
αλό του καὶ ἀποφασίζει νὰ
γίνη καὶ αὐτὸς θεατρίνος.

ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ: Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΒΩΝ... ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟ ΚΡΟΙΣΟ

Μιά εὐθυμη ταινία πού ἔδωσε λαβὴ νὰ ἀμφισβητηθῇ
ἡ δύναμη τοῦ δεσμοῦ μεταξὺ τῆς ἐντυπωσιακώτερης
στάρ τοῦ Χόλλυγουντ καὶ τοῦ διασέμου συγγραφέως

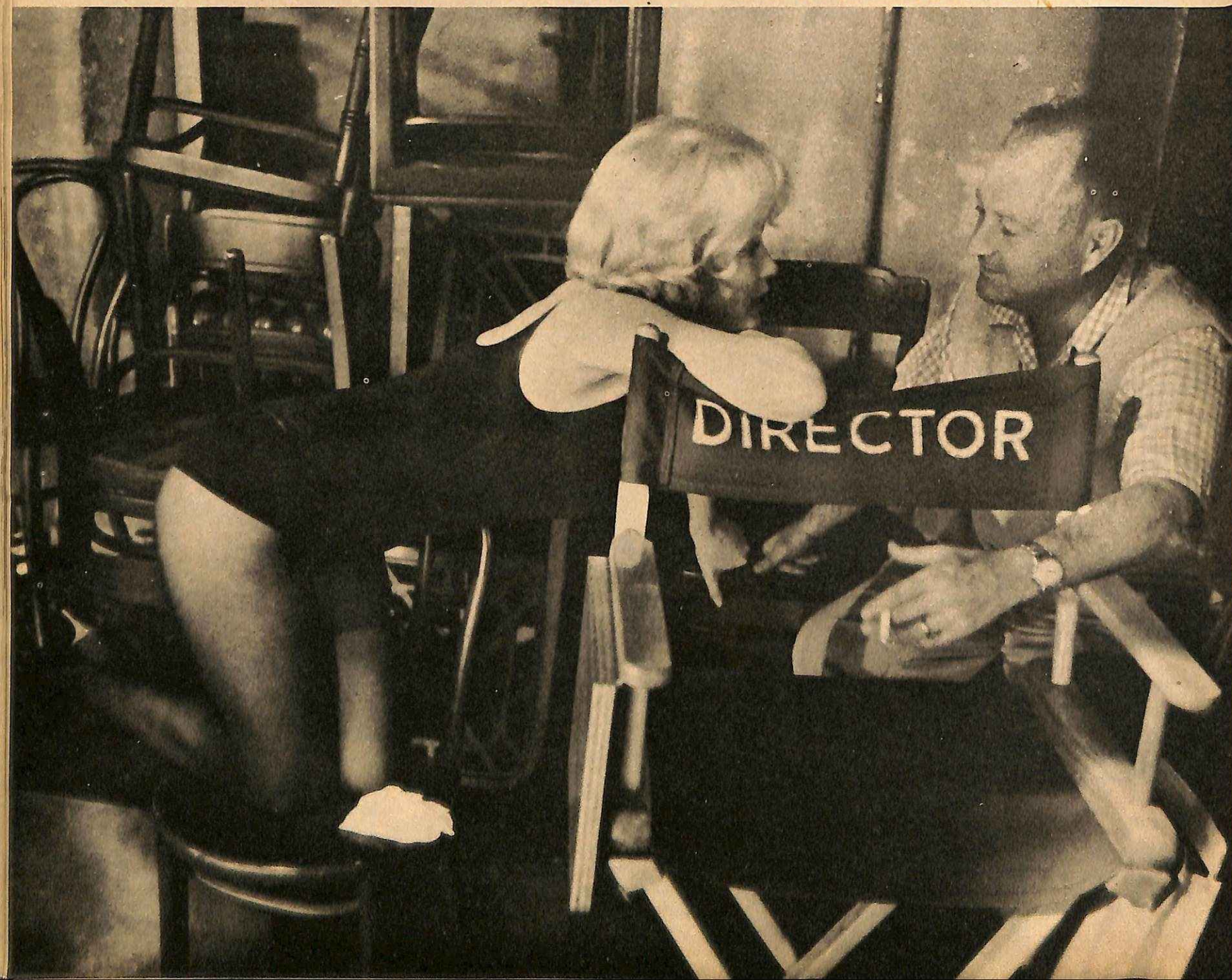

«Αυτό που με εξέπληξε περισσότερο από την Μαίριλιν είναι ότι πίσω από τη φήμη Μον-ρόε κρύβεται ένας ολόκληρος κόσμος — μια άπι-θανη γυναίκα μ' ένα παιδικό, άθωο βλέμμα και γι' αυτό ακριβώς την συμπαθώ», δήλωσε ιδιογρά-φος σ' ένα μεγάλο αμερικανικό περιοδικό ο "Υ6 Μοντάν, μόλις τελείωσε η συνεργασία του με την έκρηκτικότερη «στάρ» του Χόλλυγουντ. Και η Μαίριλιν έσπευσε, από τις ίδιες σελίδες, να αν-ταποδώσει τη φιλοφρόνηση: «Ο "Υ6 είναι από τους μεγαλύτερους καλλιτέχνες της εποχής μας. Όχι μόνο θαυμάσιος ήθοποιός, αλλά και υπέρο-χος τραγουδιστής και χορευτής, που μπορεί να παραβληθί με τους καλύτερους. Έπιπλέον νομί-ζω ότι μετά τον σύζυγό μου και μαζί με τον Μάρλον Μπράντο είναι ο έλκυστικότερος άνδρας που έχω συναντήσει στη ζωή μου».

«Ο έλκυστικότερος άνδρας που συνάντησα στη ζωή μου... μετά τον άνδρα μου!...»

ΕΠΙΜΕΛΗΣ ΣΑΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑ Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΕΛΕΤΑΕΙ ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΟΥΕΙ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ, από τότε που έ-γινε κυρία Μίλλερ, αρνείται να παίξει ρόλους «σέξυ». Όστόσο, παρά το άναμφισβήτητο ταλέντο που απέκλυψε, εξακολουθεί να παραμένει ή ύπ' αριθ. 1 «δόμνα»

Ο ΞΕΤΡΕΛΛΑΜΕΝΟΣ "Υ6 έγ-καταλείπει τη θέση του, αλλά όχι και τὰ πλούτη του. Μέσα στη χλιδή τού μεγάρου του προσπα-θεί νὰ πείση τὴ γοητευτικὴ ἡθο-ποιό ὅτι ἔχει κι αὐτὸς ταλέντο.

Οι εὐγενικὲς αὐτὲς φράσεις, πὺ ἀντὶῆλλαξαν οἱ δύο πρωταγωνιστὰί τῆς ταινίας «'Ας ἀγαπη-θοῦμε», ἔδωσαν λαβὴ σὲ χίλιες-δύο ὑποθέσεις τῶν «αρμοδίων» τοῦ κινηματογραφικοῦ κουτσομπολιοῦ. Ὁ "Υ6 καὶ ἡ Μαίριλιν ἀγαπιούνται, ὁ "Αρθουρ (Μίλλερ) καὶ ἡ Μαίριλιν χωρίζουν, ὁ "Υ6 καὶ ἡ Σιμόν (Σινιόρε) βρίσκονται σὲ διάσταση. Ὁ "Υ6 καὶ ἡ Μαίριλιν θὰ συναντηθοῦν πολὺ σύντο-μα στὸ Παρίσι.

Όστόσο τὰ πράγματα παραμένουν ἀκόμα ἀ-νεξιχνίαστα. Τὸ «'Ας ἀγαπηθοῦμε» τελείωσε καὶ τὸ ζεῦγος Μίλλερ βρίσκεται ἤδη στὸ Ρένο, τὴν πρωτεύουσα τῶν διαζυγίων, ὅχι ὅμως γιὰ νὰ χω-ρίση, ἀλλὰ γιὰ νὰ τελειώση μιὰ νέα ταινία, «Τὰ θρεγμένα ρούχα», πὺ τὸ σενάριό της ἔχει γρά-ψει γιὰ τὴ γυναίκα του ὁ Μίλλερ.

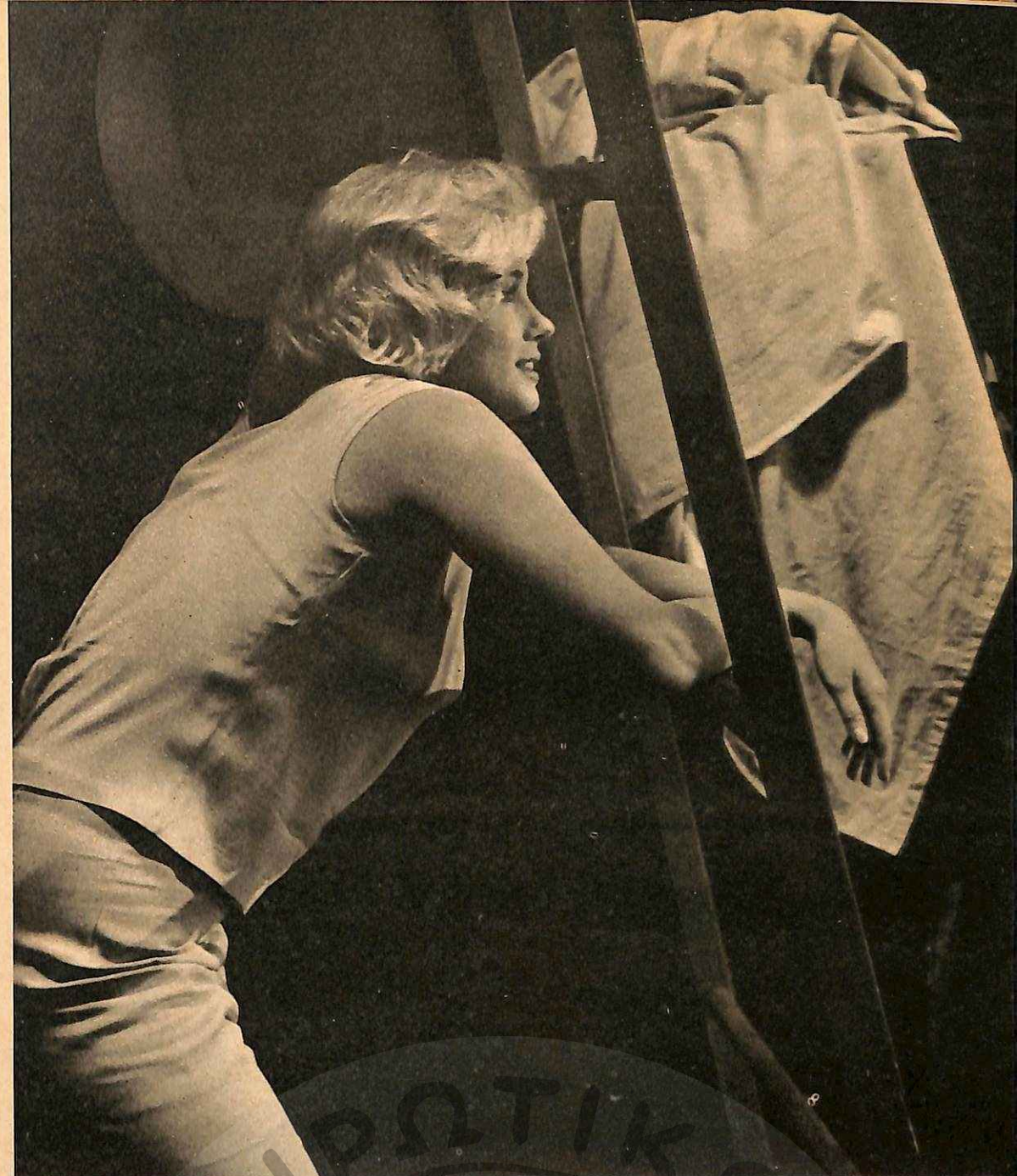
Χαμόγελα με σημασία...

Ο καταφανὲς ἐκνευρισμὸς τῆς Μαίριλιν, οἱ συχνὲς ἀπουσίες της ἀπὸ τὸ στούντιο καὶ οἱ συ-χνότερες ἐπισκέψεις της στὸν ψυχίατρο, κάνουν πολλοὺς νὰ διερωτῶνται μήπως στὴν καρδιά τῆς «δόμνας» κυοφορεῖται κάποια ἐκρηξή. Μιὰ δήλω-σή της, ὅτι μετὰ τὸ γύρισμα θ' ἀναπαυθῇ μόνη της στὸ Παρίσι, ἔριξε λάδι στὴ φωτιά τῶν εἰκα-σιῶν. Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ ζεῦγος Μίλλερ φαίνεται περισσότερο ἐρωτευμένο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ. Ὁ "Αρθουρ δὲν σκῶνει τὰ μάτια ἀπὸ τὴ γυναί-κα του καὶ ἡ Μαίριλιν τοῦ προσφέρει κάθε μεση-μέρι ἕνα μπουκετάκι ἀγριολούλουδα, πὺ τὰ μα-ζεύει μόνη της ἀπὸ τὴν αὐλὴ τοῦ στούντιο. Μό-λις τελειώνει ἡ ἐργασία, πιασμένοι χέρι-χέρι, ἀ-ναχωροῦν καὶ ἐξαφανίζονται στὸ πολυτελὲς δια-μέρισμά τους ἐνὸς ξενοδοχείου, ὅπου περνοῦν ὁ-λομόναχοι τὴ θραυά.

«Παίζει τὴ μεγαλύτερη κωμωδία τῆς ζωῆς της», ἐπιμένουν οἱ κακόβουλοι, πὺ εἶναι σίγου-ροι γιὰ τὴν ἐπικείμενη διάλυση τῆς οἰκογενεια-κῆς ἐστίας. Καὶ ὅταν ὁ ἴδιος ὁ "Υ6 Μοντάν δια-ψεύδῃ με ἀγανάκτηση τὶς φήμες, οἱ «ἐνήμεροι» περιορίζονται νὰ χαμογελοῦν με σημασία.

Έν τῷ μεταξύ, ἡ ταινία πὺ ἔγινε ἀφορμὴ τοῦ «σκανδάλου» προβλήθηκε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἡ πρεμιέρα της ἀπετέλεσε καλλιτεχνικὸ θρίαμβο. Εἶναι ἤδη βέβαιο ὅτι ἡ λαμπρὴ σταδιοδρομία στὶς αἴθουσες προβολῆς θὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν ἐμπορικὴ ἐπιτυχία. Ὅπως δὴποτε, στὴν ἐπί-σημη πρεμιέρα παρευρέθη μόνο ὁ "Υ6 Μοντάν, συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν Σιμόν Σινιόρε. Ἡ Μαί-ριλιν ἀπουσίασε γιὰτὶ βρίσκόταν σὲ μιὰ κλινικὴ γιὰ ἀνάπαυση. «Δικαιολογίες, εἶπαν πάλι οἱ πλη-ροφορημένοι. Ἀπλούστατα δὲν θέλει νὰ συναντή-σῃ τὴν Σιμόν».

"Αχ, αὐτοὶ οἱ πάντοτε καλῶς «πληροφορη-μένοι».

ΙΔΑΝΙΚΟ ΖΕΥΓΑΡΙ Ο Υ6 ΚΑΙ Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΣΤΗΝ ΘΟΝΗ — ΚΑΙ ΣΤΗ ΖΩΗ «ΨΙΘΥΡΙΖΟΥΝ» ΠΟΛΛΟΙ

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

16

Όταν έφτασε το καινούργιο σχολικό έτος, ή μαμά έκρινε πως ή Κοζίμα δεν ήταν άξία αρκετά γερά για να υποφέρει τη ζωή του οικοτροφείου. Η Κοζίμα επέμενε λιγάκι, αλλά χωρίς επιτυχία. Δεν είχε πολλή διάθεση να διαμαρτυρηθή ή ν' απαιτήσει κάτι. Ήταν ένα παιδί φρόνιμο, αρκετά κλειστό κ' είχε την χλωμάδα των κοριτσιών που αναπτύσσονται πρόωρα. Τό στόμα της ήταν λεπτό, κ' είχε μιά έκφραση μυστικής περιφρονησεως. Κοιτούσε όλο τον κόσμο μ' ένα βλέμμα δυστυχισμένο και πεινασμένο — τό βλέμμα των σκύλων που δεν μπορούν να ξεχάσουν ότι τους βδειραν. Δεν έκλαιγε περισσότερο ή λιγώτερο απ' τ' άλλα κοριτσάκια της ηλικίας της. Απλώς ήταν δυστυχισμένη και κάθε έπεισόδιο των παιδικών χρόνων της ξαναζωντάνευε τη δυστυχία της, που ήταν γραφτό να μείνη μέσα στην ψυχή της όσον καιρό θά ζούσε.

Θάταν ένας χρόνος από τότε που ή Μπλαντίν πήγε στο οικοτροφείο, όταν τά δράματα ξαναρχισαν. Η Κοζίμα τό διασφάνθηκε απ' τό γεγονός ότι ο κύριος Μασσάρ έχοχόταν κάθε βράδυ, επί πολλές μέρες, και κλεινόταν με τη γιαγιά τους για να συζητήσουν. Η μικρή δεν κρυφάκονγε πιά, αλλά ήξερε πως ή γιαγιά της έξακολουθούσε να κλάει. Τό πρωί ή γιαγιά είχε βασανισμένο ύφος κ' άρχισε μάλιστα ν' άποκτά παράξενους τρόπους: "Όταν χτυπούσε τό κουδούνι πήγαινε ν' άνοιξη ή ίδια και δεν άνοιγε την πόρτα, παρά πολύ λίγο, όσπου ν' άναγνωρίσει τον επισκέπτη — λές και φοβάταν τους κλέφτες. Άναπηρόσε στον παραμικρό θόρυβο κ' ήταν φανερό πως δεν της άρεσε να πηγαίνει τά παιδιά περίπατο, παρ' όλο που ήταν Μάιος και που είχε έρθει ή άνοιξη...

Μιά μέρα ήρθε ή μαμά κ' ο τόνος της συνομιλίας της με τη γιαγιά ήταν πιο δυσάρεστος από

κάθε άλλη φορά. Άντάλλαξαν ελάχιστα λόγια, χωρίς ν' αναφέρουν καθόλου τον μπαμπά. Η μαμά είχε πιο πικρικό κ' ή γιαγιά πιο μικροστικό ύφος απ' όλες τις άλλες φορές, κ' ή επίσκεψη δεν ήταν βέβαια ευχάριστη για την Κοζίμα και τον Δανιήλ. Η μαμά έμεινε λίγη ώρα, δεν μίλησε καθόλου για περίπατο ή για μιá συνάντηση στην όδο Μαρτυρέν, αλλά φίλησε τά παιδιά πιο θερμά από συνήθως. Αυτή ή θερμότης της ήταν δυσάρεστη, γιατί δεν είχε καθόλου ευθυμία και χαρά. Η μαμά τους παρακάλεσε να μη την λησμονούν στις προσευχές τους, κ' όταν τους άφησε, δεν είχε εώρεδονάρα, αλλά εάντις, πολλές φορές και με όδυνηρό ύφος, σά να τους άποχαιρετούσε για πάντα.

Και πραγματικά, επρόκειτο να περάσουν πέντε χρόνια σχεδόν όσπου να ξαναδ ή Κοζίμα την μητέρα της. Τότε βέβαια δεν τό ήξερε. "Όμως, παρ' όλη την άνακούφιση που αισθάνθηκε όταν ή πόρτα έκλεισε πίσω απ' την κόμισσα, ένιωσε για μιá στιγμή ένα όδυνηρό συναίσθημα γιατί είχε καταλάβει άπότομα πως ή μητέρα της ήταν πολύ δυστυχισμένη. Αυτή ή άνακάλυψη ήρθε να διαταράξη την ιδέα που είχε για τον κόσμο — την πεποίθηση ότι οι μεγάλοι ήταν άδιάφοροι προς τά μαρτύρια που πέθαιλαν, χωρίς φαινομενική αίτια, στα παιδιά...

"Όταν ο μπαμπάς γύρισε απ' την Ίσπανία, λίγους μήνες αργότερα, ή Κοζίμα έχαραστήθηκε που τον είδε, μα τό ένστικτό της την έκανε να μην του υποβάλει ώρισμένες ερωτήσεις και να μην τις υποβάλει και στον εαυτό της.

Ο μπαμπάς είχε αλλάξει. Τό σφίξιμο των σαγονιών, που είχε παρατηρήσει ή Κοζίμα τόσο συχνά την έποχή των μεγάλων άναστατώσεων, φαινόταν νάχη εγκατασταθή μονίμως στο πρόσωπό του, μαζί με μερικές ρυτίδες, αλλά ήταν πάντα έξαιρετικά ώραιος. Η γιαγιά τούλεγε πως ήταν πολύ νευρικός κ' έκείνος τότε γελούσε με κάποια πικρία. Η γιαγιά τον μάλωνε επίσης για την πολύ κου-

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Άπ' την ήμέρα που πρωτοσυναντήθηκαν, ή κόμισσα Μαρία ντ' Άγκόν κι' ο νεαρός, αλλά διάσημος κιάλας бир-τουόζος Φράντς Λίστ, άγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τον άνδρα της, ή Μαρία συμμερίζεται στο έξής την ζωή του Φράντς. Μιά πρώτη κόρη γεννιέται απ' την ένωσή τους, ή Μπλαντίν. "Όμως, ο Φράντς ξαναρχίζει τη ζωή του πιανίστα, που τον άναγκάζει να βρίσκεται συχνά μακριά απ' τη γυναίκα του. Την γνωρίζει, φυσικά, με τις μεγαλύτερες πνευματικές προσυπικότητες της εποχής, όπως ή Γεωργία Σάνδη, αλλά ή Μαρία δεν παύει να υποφέρει απ' τη μοναξιά...

ραστική και ταραγμένη ζωή που έκανε και πραγματικά, όταν έχοχόταν στην όδο Πιγκάλ, έφερνε μαζί του τον άέρα μιás ζωής τόσο ξένης προς τη συνηθισμένη ήρεμη μονοτονία, ώστε ή Κοζίμα έχαρασιόταν. Τόν είχαν κάνει ήπιοτή της Δεγεώως της Τιμής κ' ήταν πολύ περήφανος γι' αυτό. Είχε πολλούς φίλους και πήγαινε από δεξίωση σε δεξίωση. Μερικούς απ' αυτούς τους φίλους τους έφερε στη γιαγιά κ' έδιναν και μουσικές συγκεντρώσεις, λιγώτερο ώραιές από κείνες που γίνονταν άλλοτε στις μαμάς, αλλά εύθυμες κ' ευτυχισμένες παρ' όλη αυτά. Μιά Κυριακή βράδυ, που ήταν στο σπίτι κ' ή Μπλαντίν, ο μπαμπάς έπαιξε για τά παιδιά του τις «Παιδικές Σκηνές» του Σούμαν και τάλλα ένδοξημένα κομμάτια τους. Έπαιξε με πολύ ασθμα. "Έξω έφερτε τό πρώτο χειμωνιάτικο χιόνι κ' έβλεπαν τις νιφάδες να χορεύουν, αλλά στο σαλόνι της γιαγιάς έκανε έσση κ' ήταν πολύ άνετα. Τό βλέμμα του μπαμπά διασταυρώθηκε ένα λεπτό μ' εκείνο της Κοζίμα. Ήταν ένα βλέμμα αγαπό και μελαγχολικό κ' ή Κοζίμα σκέφτηκε την μαμά κ' ήταν σίγουρη πως ο μπαμπάς την σκεπτόταν κ' έκείνος κ' αυτή ήταν μιá από κείνες τις συνταρακτικές στιγμές, που ή μικρή είχε ευχηθή να μη γνώριζε ποτέ της...

Όταν ξάπλωσε μαζί με την Μπλαντίν βρέθηκε στον πειρασμό να της μιλήσει γι' αυτό, μα δεν τόλμησε. "Ένα δόκλιτρο κομμάτι της Μπλαντίν της ήταν ξένο, αν και πήγαινε συχνά στο οικοτροφείο Μπερνάρ και παρ' όλο που ή Μπλαντίν μιλούσε πολύ για τό σχολείο της. "Έξω έλα όσα έκανε ή Μπλαντίν απ' αυτό τό σχολείο, μα δεν ήταν αρκετό για να νοιώσει ότι μετείχε στη ζωή της άδελφής της και γι' αυτό τό λόγο ένιωθε μιá άόριστη μνησικαλία έναντίον της και ζήλευε τά κοριτσάκια που μιόραξαν περισσότερα μερόνυχτα με την Μπλαντίν από κείνην.

Μά από κείνο τό βράδυ, ή στοργή της για την άδελφή της ξαναγύρισε έντοναότερη από κάθε

άλλη φορά κ' ή Μπλαντίν ξανάγινε πάλι ο άλλος εαυτός της. Συγχρόνως, ο κόσμος όπου ζούσε ή Μπλαντίν έπαψε να της φαίνεται μιá επικίνδυνη κ' έχθρική κοινωνία κ' άρχισε να τόν βλέπει σαν ένα καταφύγιο, όπου ή παιδιάστική ψυχική της ίσοροπία θάταν προστατευμένη απ' τις συναισθηματικές έκπληξεις κ' όπου ο κόσμος των μεγάλων δεν θ' άπλωνε την άδιάκοπη άπειλή του.

Έτσι, στο επόμενο σχολικό έτος, τό φθινόπωρο του 1846, ή Κοζίμα επέμεινε μ' ένεργητικότητα να συνοδεύσει την Μπλαντίν στις κυρίες Μπερνάρ. Έκλαψε, παρακάλεσε τόσο πολύ, ώστε ή γιαγιά της υποχώρησε.

Ο μπαμπάς είχε φύγει όδυ και πολύ καιρό. Είχε ξαναρχίσει τις εύρωπαϊκές του περιπλανήσεις και βρισκόταν στην Ούγγαρία στις 5 'Οκτωβρίου, όταν ή γιαγιά ώδήγησε τις δυό έγγονούλες της στην όδο Μονπαρνάς. Άπ' τη μαμά δεν είχαν καμιά είδηση! Η Κοζίμα είδε τη ζωή του οικοτροφείου σαν άπολύτρωση. Δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να φωνάξει τη δεσποινίδα Δώρ εμπετούλας. Έπεσε με τά μούτρα στα μαθήματα, στο πιάνο και στα παιχνίδια με τις συμμαθήτριες.

Κόντευε πιά τά ένένα κ' από την ήμέρα που πήγε στις κυρίες Μπερνάρ, ή ύγεια της έπαψε να είναι ντελικάτη. Οι δικόι της τό είδαν αυτό σαν θαύμα, αλλά ή εξήγηση ήταν πως ή μικρή είχε βρή την ψυχική ξεκούραση και τόν συναισθηματικό κατευνασμό. Έπί μερικά χρόνια θά μπορούσε ν' άγνοήση τά πάθη και τά τραγικά τους επακόλουθα, τις φιλοδοξίες που γρυμίζονταν και τους έγωισμούς που τραυματίζονταν — όλα όσα προκαλούν τις δυστυχίες των ανθρώπων...

Ένώ ή Κοζίμα κ' ή Μπλαντίν εύρισκαν ένα προσωρινό καταφύγιο στο οικοτροφείο Μπερνάρ, οι γονείς τους έξακολουθούσαν να προσχωρούν στο δρόμο του πεπρωμένου τους, να προσπαθούν να τό αλλάξουν, ν' άποτυπώνουν στη μοίρα των παιδιών τους ώρισμένες κατευθύνσεις, που θάταν ύποχρεωμένα να πάρουν αργότερα...

Ο Λίστ είχε ξαναρχίσει τις περιπλανήσεις του. Δεν πήγε στην Κωνσταντινούπολη εκείνη τη χρονιά κ' έτσι δεν πήρε μαζί του εκεί την Μαρία Ντυπλεσσί. Τό πάθος του για την τραγική έταίρα δεν ήταν τόσο μεγάλο, ώστε να τροποποιηση σημαντικά τη ζωή του. Οι σύντομοι αυτοί έρωτες είχαν τουλάχιστον τό αποτέλεσμα ότι στο έξής γνώριζε πως ή καρδιά του δεν ήταν τόσο νεκρή όσο είχε νομίζει και πως έξακολουθούσε να είναι νέος. Πλησίαζε τά τριανταπέντε. Καταλάβαινε πως βρισκόταν στη μέση περίου της ζωής του, πως είχαν τελειώσει τά χρόνια της μαθητείας και πως βρισκόταν στην άρχή μιás καινούργιας έποχής, πιο σταθερής και πιο σίγουρης. Παρ' όλη τη μνησικαλία που του είχαν δημιουργήσει οι ένέργειες της Μαρίας και παρ' όλη την έπιμονη άδιαλλαξία του στο ζήτημα των παιδιών, διατηρούσε μιá άμυδρή έλπίδα να τά ξαναφτιάξει μιá μέρα μαζί της. Τά δέκα τελευταία χρόνια είχαν σημαδέψει βαθειά τη ζωή του και του ήταν δύσκολο να παραδεχθή πως είχαν φύγει για πάντα. "Ο δεσμός αυτός, που τον είχε τόσο συχνά ένοχλήσει και μερικές φορές βασανίσει, τόν τυραννούσε τώρα με την άπουσία του. Ξανάγραφε μερικές φορές στην παλαιά του ματρέσσα, της μίλησε για τις επιτυχίες του, για τά βάζαντα του, της ζήτησε άφορες έξυπηρετήσεις, όπως άλλοτε. Τό μέλλον ίσως να τους συνέδεε πάλι...

Η Μαρία ντ' Άγκόν, όμως, ήταν άποφασισμένη να μιν αλλάξει γνώμη. Είχε πάρει μόνη της την πρωτοβουλία του χωρισμού απ' τόν έραστή της κ' απ' τά παιδιά της και δεν ήθελε να ξαναγυρίσει πίσω. Η καρδιά της ήταν ραγισμένη, ένιωθε μεγάλο απαράγιο, μα παρ' όλη τη μοναξιά της, ύψωσε ένα φράγμα άνάμεσα στο πρόσφατο παρελθόν της και στο άβέβαιο μέλλον της κ' ήθελε να κάνει τό φράγμα αυτό άδιάβατο.

Πρώτα - πρώτα φρόντισε να πλησιάσει πάλι την οικογένειά της. "Επειτα δημοσίευσε την «Νελίντα», αυτό τό αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα, που ή άδικία του πλησίαζε τό γελίο και που όσοι γνώριζαν τό ζευγάρι, τό θεωρούσαν σαν έκδηση. Τό διβλίο έδειχνε πως ή συγγραφέας του ήθελε να βρωμίσει τό παρελθόν, να τό καταστρέψει, για να καταστήσει άδύνατη κάθε έπιστροφή στο παρελθόν...

Ο ψευδο - Λίστ, ο Γκερμάν Ρενιέ, χάνοντας τη ματρέσσα του, έκανε συγχρόνως και τό ταλέντο του και δεν τόν έμενε παρά να γυρίσει και να πεθάνει, μεταννημένος, στην άγκαλιά της πολυαγαπημένης του. Τό τέλος αυτό του μυθιστορήματος έδειχνε πως είχε πεθάνει, στα μάτια της κυρίας ντ' Άγκόν, εκείνος για τόν όποιο ή κόμισσα είχε θυσιάσει τη ζωή της.

—Είναι κακή πράξη αυτό τό διβλίο, είπε ή κυρία Λίστ.

Και πολλοί άλλοι σκέπτονταν τό ίδιο. Μά ή Μαρία ντ' Άγκόν δεν ένδιαφερόταν για τη γνώμη της. Η πράξη της ήταν, πάντως, καλή για την ίδια...

Ίσως ο Φράντς Λίστ να τό καταλάβαινε αυτό, ίσως και να επικράτησε κ' έδω ή φυσική του λεπτότης κ' εόγνευε: Πάντως, άρνήθηκε ν' άναγνωρίσει τόν εαυτό του στο πρόσωπο του Γκερμάν Ρενιέ κ' έγραψε στην «Δανιήλ Στέρν» για να

τόν συγχαρή για τις συγγραφικές του ικανότητες. Η ένέργειά του αυτή ήταν πολύ έαδέξια. Η κυρία ντ' Άγκόν άπαρνιόταν τό παρελθόν, αλλά ο Φράντς Λίστ άπαρνιόταν το παρόν με άνάλογη άποσασιστικότητα, σαν να μην είχε υπάρξει ποτέ αυτό τό «ακόόβουλο» μυθιστόρημα.

"Όμως όλα ήταν μάταια. Η Μαρία ντ' Άγκόν έτόιμαζε άλλες ένέργειες κ' ήταν άποφασισμένη να τις πραγματοποιήσει. Παρ' όλη τη

«...διάλεξα
ένα υπέροχο φυσικί Ψυγείο...»

- Τό ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ "ΠΙΤΣΟΣ", μαζί με την άφδαστη τελειότητά του, φέρνει την μαγεία των χρωμάτων στην Κουζίνα σας. Μπορείτε να τά διαλέξετε! Λευκό, κίτρινο, ρόζ, φυσικί ή μπλε-νουάρ άνάλογως του ντεκόρ της κουζίνας σας.
- Με 5 ζώνες θερμοκρασίας, ισχυρό μηχανήμα του μεγαλύτερου Έργοστασίου του κόσμου και ιδεώδη διάταξη χώρων, δά φέρη στη ζωή σας μιá νέα άνεση.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ

ΣΥΜΒΑΔΙΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΩΩΠΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ "ΗΛΕΚΤΡΟΝ",
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 34 - ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

στενοχωρία της, δεν άλλαζε στάση απέναντι στα παιδιά που είχε αποκτήσει απ' τόν Λίστ και δεν επιδίωξε πιά να τα ξαναδύ. Για να είναι σίγουρη ότι δεν θα υπέκυπτε στις συναισθηματικές της παρορμήσεις, διαπραγματευόταν με τόν Κάρολο ντ' Άγκόν την φύλαξη της κόρης της Κλαίρης, που ήταν 16 ετών. Η Κλαίρη ήταν κόμισσα και θα παντρευόταν σε λίγο. Θάταν, λοιπόν, άδικο να την ενόσωσαν με τα νόθα αδέλφια της και να εκθέσουν σε κίνδυνο το μέλλον της. Έτσι η παρουσία της ενίσχυσε τις αποφάσεις της Μαρίας, ενώ συγχρόνως έδειχνε στην οικογένεια Λίστ ότι η κόμισσα μπορούσε να δροί και μακριά απ' αυτόν ψυχικές ικανοποιήσεις κι' ότι υπήρχαν άνθρωποι (στην προκειμένη περίπτωση ο κόμης ντ' Άγκόν), που δεν της έβρεταν όρους για να της έμπιστευθούν το παιδί τους...

Για την Μαρία ντ' Άγκόν η εποχή του έρωτος είχε περάσει ανεπίσημα, κι' όλη η προσπαθεία της τώρα ήταν να ξαναδύ την πνευματι-

κή της υγεία και ισορροπία, ώστε να μπορέσει να περάσει την κρίσιμη περίοδο. Στράφηκε, λοιπόν, προς την εργασία, με τη σταθερή θέληση να κατευθύνει το έσωτερικό πάθος της προς νέους αντικοινωνικούς σκοπούς. Οι περιστάσεις την είχαν ανάγκη να γίνει ρομαντική, μα η πραγματική της κλίση δεν δρισκόταν εκεί: Στα 1847 δημοσίευσε ένα δοκίμιο για την 'Ελευθερία, που της ταίριαζε πολύ: Είχε ευφύια, κομψότητα, ευγένεια κι' ήταν γεμάτο από ένα ούτοπιστικό κι' έντελως διανοητικό πάθος.

Στα 1848 έγραψε τις «Δημοκρατικές Έπιστολές», εμπνευσμένες από τις πολιτικές συσπάσεις της στιγμής, που τις παρακολουθούσε με διαρκώς μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Ο παλιός ρομαντικός επενδύτης της έφευγε σιγά - σιγά από πάνω της. Γινόταν όλο και πιο πολύ Δανιήλ Στέρν κι' αν ο Φράντς Λίστ είχε μερικές φορές την ελπίδα πως ο χρόνος εργαζόταν για την αγάπη τους, η ελπίδα αυτή ήταν έντελως μάταιη.

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

... ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΝ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ
ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
(Έλληνική παροιμία)

—Οι υαλνότερες σουολάτες είναι ΕΒΓΑ

Στην εποχή μας, τα παιδιά ξέρουν να διακρίνουν τα πράγματα. Δεν έχουν καθόλου άδικο όταν υποστηρίζουν, ότι οι σοκολάτες ΕΒΓΑ είναι οι καλύτερες, διότι οι σοκολάτες ΕΒΓΑ παρασκευάζονται από τους καλύτερους τύπους κακάο εις τα τελειότερα μηχανήματα, που πρώτη η ΕΒΓΑ εισήγαγε στην Ελλάδα και υπό την αυστηρά παρακολούθηση ενός επιτελείου επιστημόνων. Η πρωτοποριακή στόν τόπο μας Βιομηχανία ΕΒΓΑ, με την μοναδική πολυετή πείραν της και τόν κολοσιασόν τεχνικών εξοπλισμόν της, προσφέρει στο Έλληνικόν κοινόν την πιο άγνη, την πιο προσεγμένη, την πιο νόστιμη σοκολάτα... την ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΕΒΓΑ!

Δεν είναι η μόνη, αλλά... είναι η υαλνότερη!

Ο χρόνος προχωρούσε. θέβαια, κι' εργαζόταν, αλλά ύφαινε άλλους ιστούς κι' οι παλιοί διαλύονταν αθόρυβα... Τα δέκα χρόνια φαίνεται πως αποτελούσαν τόν ανώτατο όριο για τα θαυμάσια ειδύλλια τών ρομαντικών μουσικών, γιατί κι' η Γεωργία Σάνδη κι' ο Σοπέν, μη μπορώντας να ζήσουν πιά έ ένας με τόν άλλο, είχαν χωρίσει για πάντα.

Η Μαρία Ντυπλεσσί πέθανε θεωρημένη απ' τη φυματίωση και ποτέ πιά ο Φράντς Λίστ δεν θα είχε την ευκαιρία να την αποσπάσει απ' την ακόλαστη ζωή της, ν' αφιερώσει την ύπαρξή του στη δική της και να την πάει στην Κωνσταντινούπολη. Κατευθυνόταν δέβαια προς την Κωνσταντινούπολη με ένδοξους σταθμούς, αλλά σκεπτόταν με μελαγχολία πως δεν θα έβρισκε εκεί την μικρή Μαρία, που αγαπούσε τόσο τις καμέλιες, ότι δεν θα πήγαινε ποτέ εκεί μια αγαπημένη γυναίκα, διότι δεν θα υπήρχε ποτέ πιά αγαπημένη γυναίκα γι' αυτόν. Απ' τα γραφόμενα και τις επιστολές της Μαρίας ντ' Άγκόν καταλάβαινε τώρα πως δεν ήταν πιά εκείνη που είχε αγαθήσει. Η διανοητική της ψυχρότης, η αλαζονική αρετή της, όλα όσα τους είχαν χωρίσει άλλοτε, επικρατούσαν τώρα έντελως απέναντι στην κάποια αφέλεια και απλότητα που είχε κάποτε κι' η τελική συμφιλίωση, που θα μπορούσε να επιστήνη έναν έρωτα γεμάτον θύελλες, όχι μόνο δεν φαινόταν να πλησιάζει, αλλά δεν τού ήταν πιά κι' επιθυμητή.

Σ' αυτή τη μελαγχολική ψυχική κατάσταση συνάντησε την πριγκίπισσα Καρολίνα. Αν ήταν λιγότερο μελαγχολικός ίσως περνούσε κοντά της χωρίς να την άναγνωρίσει. Αλλά είχε ζήσει δέκα χρόνια σε μια έρωτική ατμόσφαιρα κι' είχε τη συνήθεια να μιλάει για όσα έκανε σε μια αγαπημένη γυναίκα. Στα τρία χρόνια της οξείας με τη Μαρία είχε νοιώσει τόσο στερημένος από κάθε ψυχικό σύνδεσμο, ώστε δεν μπόρεσε να μνηστανόταν την άλληλογραφία του, περιγράφοντας της τη ζωή του, όπως άλλοτε. Έτσι, σ' αυτήν θέλησε ν' αναγγείλει, πριν από κάθε άλλον, την συνάντησή του με την Καρολίνα. Όταν όμως επιχείρησε να πραγματοποιήσει την επιθυμία του, αισθάνθηκε μια άμηχανία και κατάλαβε τότε τι τού συνέβαινε.

Όταν δρισκόταν στη Βιέννη, εδώ και πολλά χρόνια, κι' η Μαρία ντ' Άγκόν ήταν άρρωστη στη Βενετία, δεν είχε δυσκολευτεί καθόλου να της γράψει απ' τόν δωμάτιο μιάς περαστικής έρωμένης του. Όμως ένοιωθε άμηχανία να μιλήσει για την Καρολίνα, παρ' όλο που αισθανόταν ζωηρή επιθυμία να τόν κάνει και παρ' όλο που τίποτα δεν τόν συνέδεε πιά με την κόμισσα. Δεν κατώρθωσε να χαράξει τις λέξεις που τού έρχονταν στά χείλη. Αυτές οι λέξεις ήταν πολύ έγκωμιαστικές, σχεδόν γεμάτες πάθος. Όταν άρχισε, επί τέλους, να γράφει, άρχισε πολύ να θίξει τόν ζήτημα, μίλησε για την Γεωργία Σάνδη, για τόν Δοκίμιο για την 'Ελευθερία, που επρόκειτο να κυκλοφορήσει και τελικά σημείωσε:

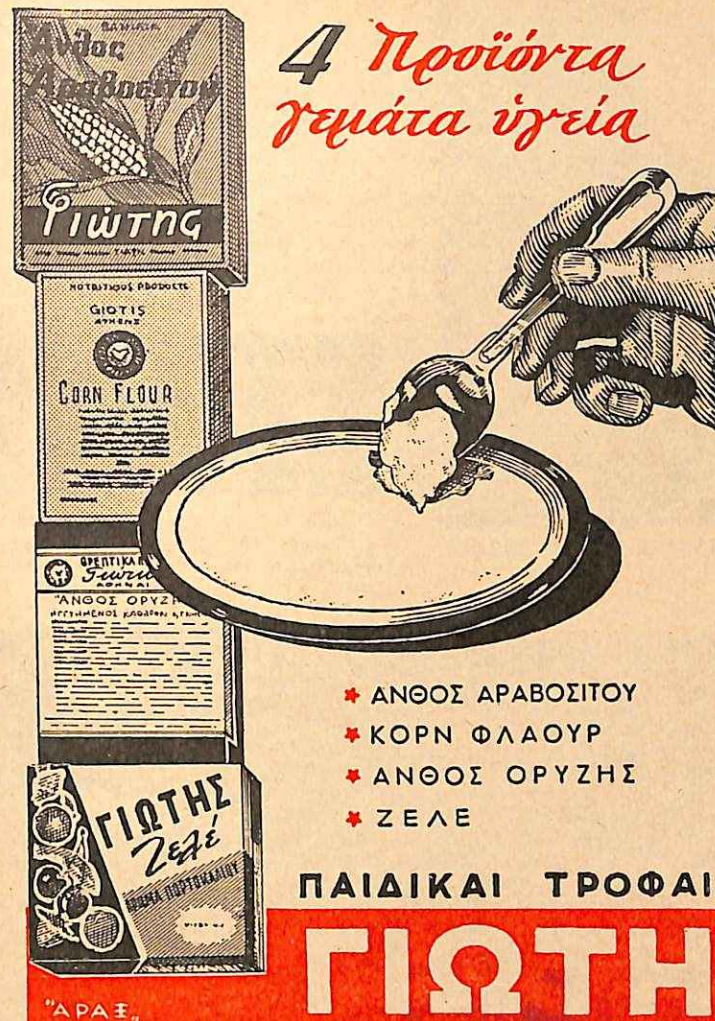
«Ξέρεις κάτι; Συνάντησα τυχαία στό Κίεβο μια γυναίκα εξαιρετική, μα πολύ εξαιρετική και εκλεκτή... Τόσο, ώστε είμαι αποφασισμένος να κάνω μεγάλη δόλτα για να μιλήσω λίγες ώρες μαζί της...».

Στην προηγούμενη παράγραφο ανέφερε ότι σιχαινόταν να κάνει επισκέψεις και να διανύει σκοπιά μεγάλες αποστάσεις και κατάλαβε πως αυτά που ανέφερε στη Μαρία ήταν μια δολογία. Πρόσθεσε μερικές γραμμές για τόν σύζυγο της κυρίας, μα ήταν άνωφελο: Η δολογία υπήρχε κι' η όρμη με την οποία είχε σπεύσει να ειδοποιήσει τη Μαρία τού έδειχνε την ποιότητα τού αισθηματος που ένοιωθε.

Την πριγκίπισσα Καρολίνα την είχε γνωρίσει στό Κίεβο. Είχε δώσει σ' αυτή την πόλη μια σειρά από κοντσέρτα, καθώς και μια συνανλία για τούς φτωχούς, όπως έκανε σε κάθε σημαντική πόλη που επισκεπτόταν. Ένας πολύ γενναϊόδορος άρχοντας είχε πληρώσει για τόν εισιτήριό του εκατό ρούβλια κι' ο Λίστ ρώτησε ποιά ήταν τ' όνομά του για να τόν επισκεφθεί και να τόν ευχαριστήσει. Τού είπαν πως ήταν μια μικρόσωμη μελαχροινή γυναίκα, καμιά τριανταριά χρονών, όχι πολύ όμορφη, αλλά με εξαιρετικά μάτια — μαύρα, φλογερά, προσεχτικά. Την έλεγαν Καρολίνα τού Σάνν - Βίτγκενστάιν. Ήταν πριγκίπισσα, αφάνταστα πλούσια, τρομερά μορφωμένη, κακοπαντρεμένη κι' είχε μια ανεξάντλητη πνευματική περιέργεια και δίψα για μάθηση.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

4 Προϊόντα γεμάτα υγεία

- * ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
- * ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
- * ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ
- * ΖΕΛΕ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΤΡΟΦΑΙ

ΓΙΩΤΗ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ «ΓΙΩΤΗΣ» Ο.Ε.
ΕΡΓ/ΣΙΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΛΑΡΗ 80 ΤΗΛ. 880.791. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΚΤΙΝΟΥ 3 ΤΗΛ. 527.900

Έξαφανήσατε έντός δευτερολέπτων
κάθε σκληρόν δέρμα χρησιμοποιώντας

τό **Pretty**

- Είναι προϊόν τελείως νέας συνθέσεως και μοναδικόν εις τόν κόσμον.
- Έξαφανίζει άμέσως τόν σκληρό και νεκρό δερματί επί τών ποδών, χειρών, γονάτων, άγκώνων και τās μεταξύ τών δακτύλων σκληρύνσεις.
- Τό PRITTY δρώ προληπτικώς άποτρέποντας τόν σχηματισμόν τών χόνδρων ιδίως στάς πτέρνας... Έτσι δεν δά σās φεύγουν οί πόνοι σίς κάλτσες.
- Τό PRITTY σās δίδει λείο και άπαλό δέρμα χωρίς να τόν έρεθίζει όταν τόν χρησιμοποιήτε τακτικά.
- Τό PRITTY φέρνει εύεζία στά πόδια και σās χαρίζει άνάλαφρο περπάτημα.

Τό PRITTY άφαιρεί έπίσης τās πετακία γύρω από τās νύχια ποδών και χειρών.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Χ. ΛΑΠΠΑΣ-Μ. ΡΟΥΝΤΟΣ

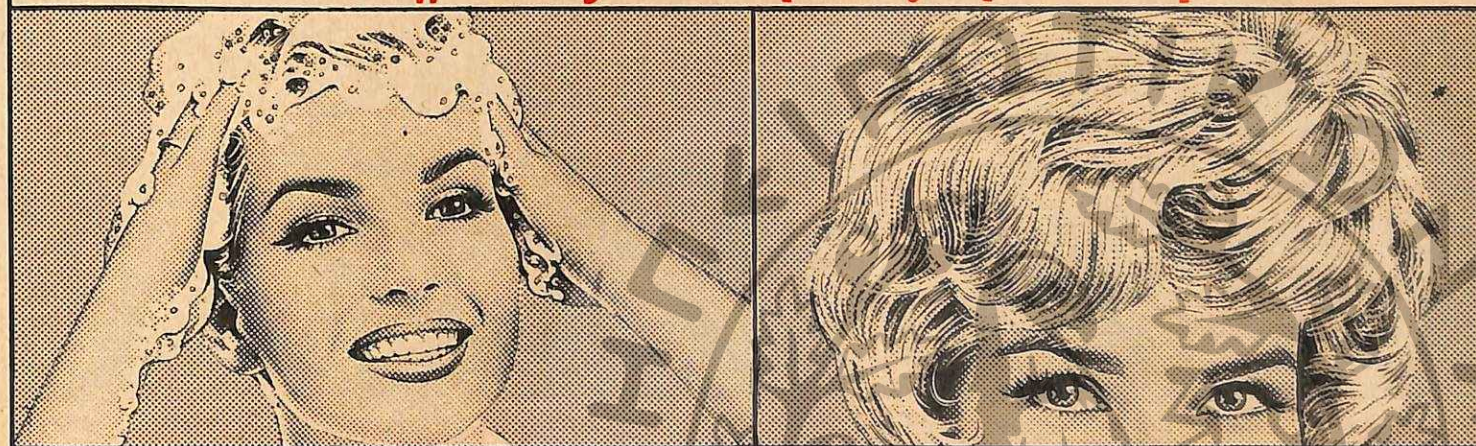
ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ 3-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 529.764

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ Ν. Σ. ΜΙΣΥΡΑΗ ΔΙΑΔΟΧΟΙ

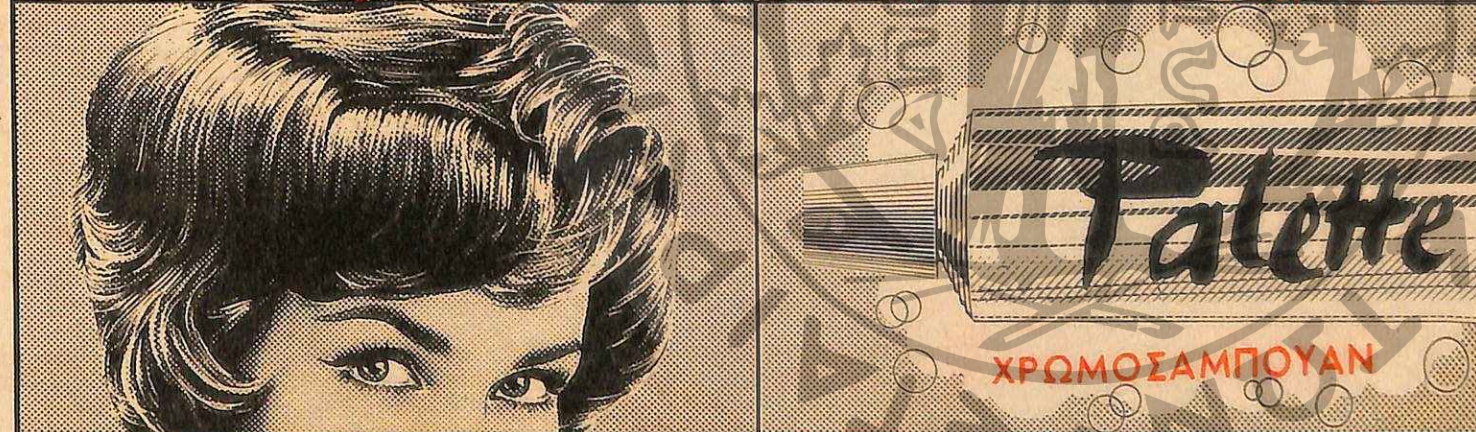
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 50-ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ-ΤΗΛ. 70.137

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

Τό "Παλέτ,, λούζει και μακιγιάρει τās μαλλιά...

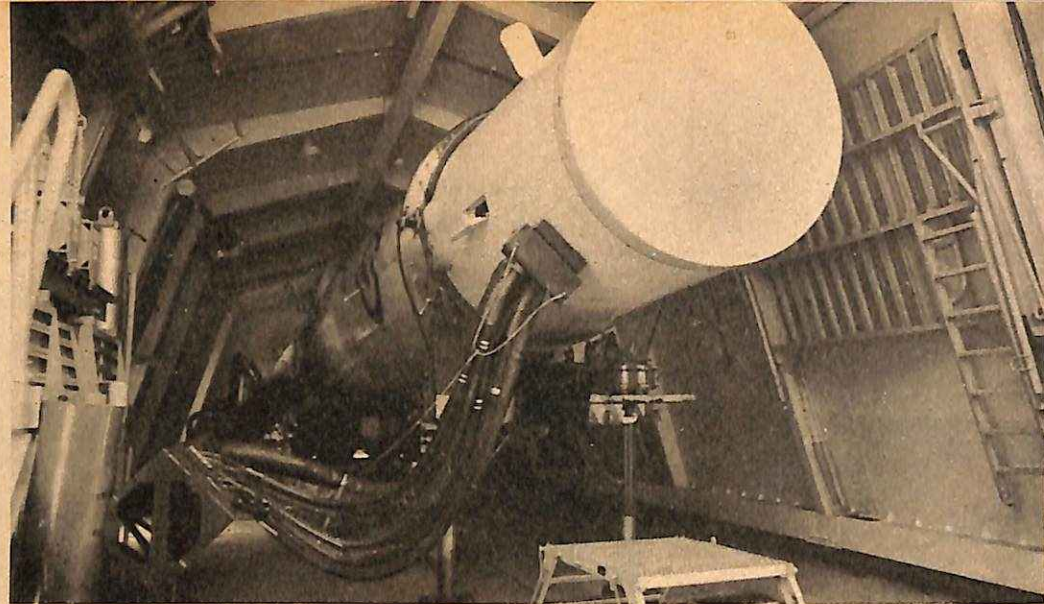

...δίδει σίς άσπρες τρίχες τόν φυσικό τους χρώμα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛΕΦ. 25.739

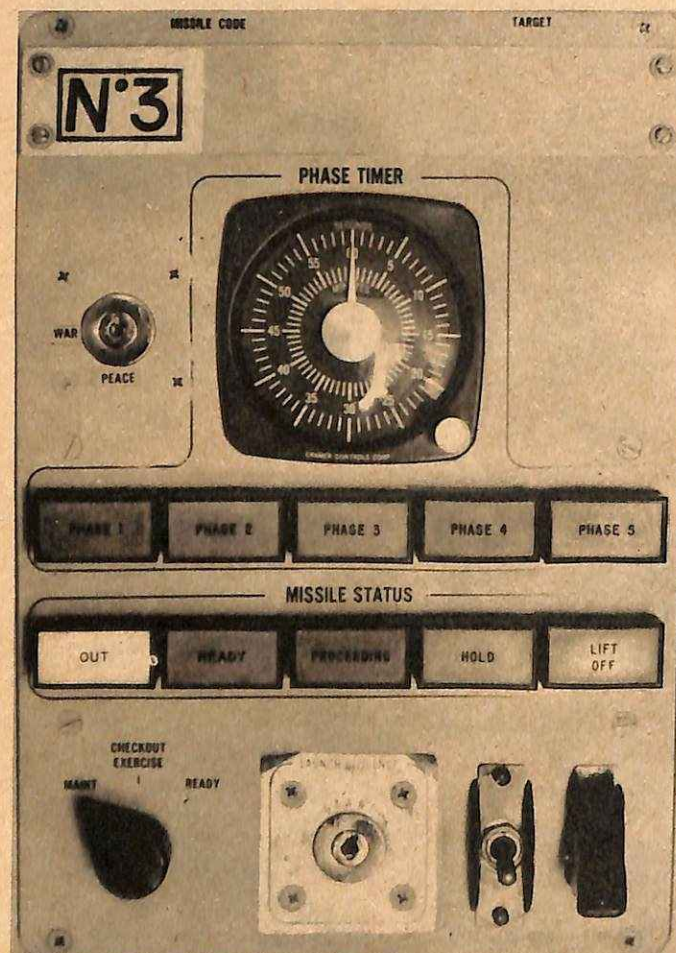
Ο SCHWARZKOPF Όμορφάινει τās μαλλιά!

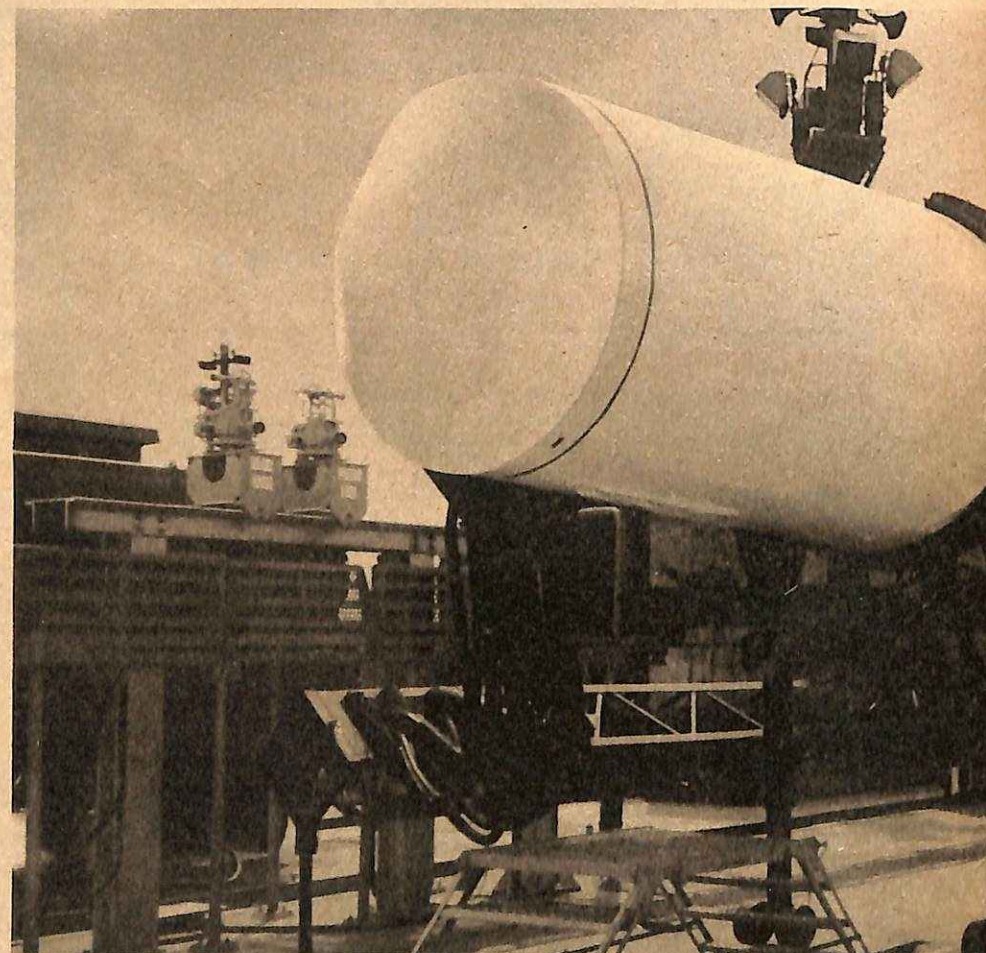
ΤΟ «ΞΙΦΟΣ» ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο. - ΕΞΗΝΤΑ ΠΥΡΑΥΛΟΙ «ΘΟΡ» ΣΕ 20 ΕΓΚΑΤΕΣΠΑΡΜΕΝΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

ΔΥΟ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ - ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ Κ' ΕΝΑΣ ΑΓΓΛΟΣ - ΣΕ ΜΙΑ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΒΑΣΗ ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΑ ΔΥΟ ΚΛΕΙΔΙΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΞΑΠΟΛΥΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ "ΘΟΡ"

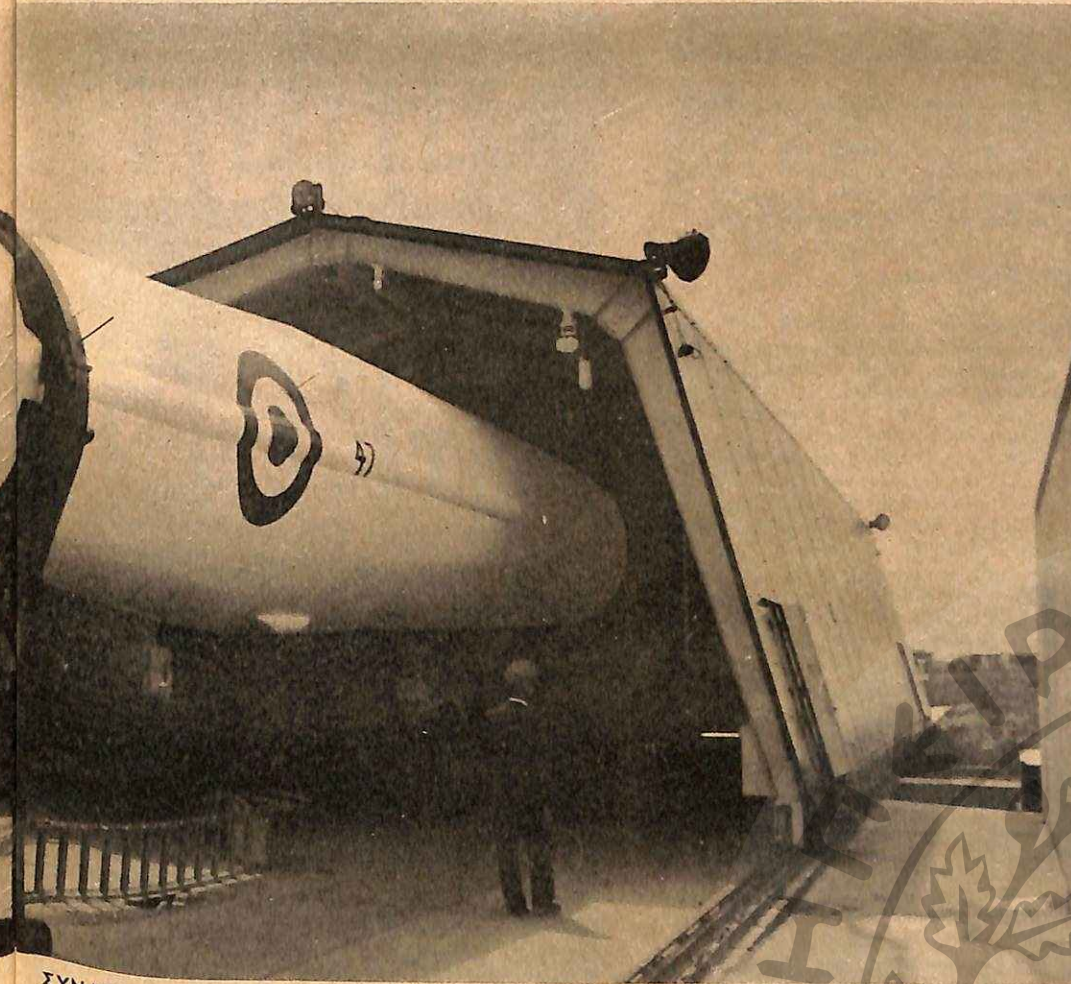
ΣΤΗΝ ΚΛΕΙΔΑΡΙΑ: Ο ΠΟΛΕΜΟΣ!...

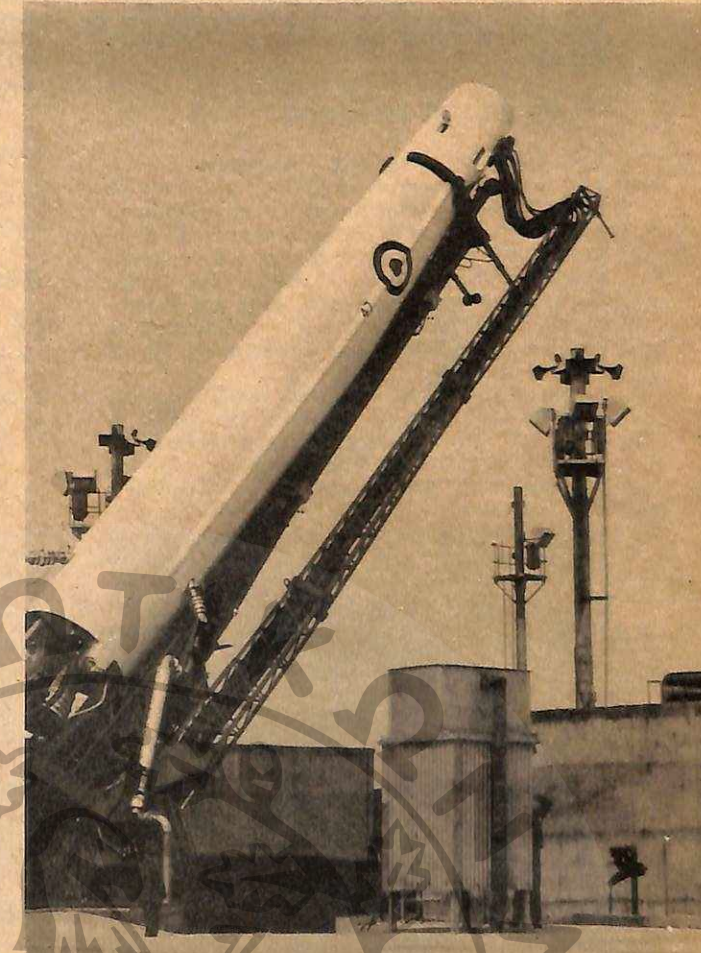
«ΕΙΡΗΝΗ» «ΠΟΛΕΜΟΣ» - ΑΡΚΕΙ Η ΣΤΡΟΦΗ ΔΥΟ ΚΛΕΙΔΙΩΝ

ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΟΡΙΖΩΝΤΙΩΜΕΝΟΙ. ΜΟΛΙΣ ΔΟΘΗ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΟΥ

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ, ΕΝΑΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΩΘΕΙ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΕΓΟΥ ΚΑΙ...

...ΤΟΥΣ ΑΝΥΨΩΝΕΙ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΩΣ ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ ΜΑΧΗΣ

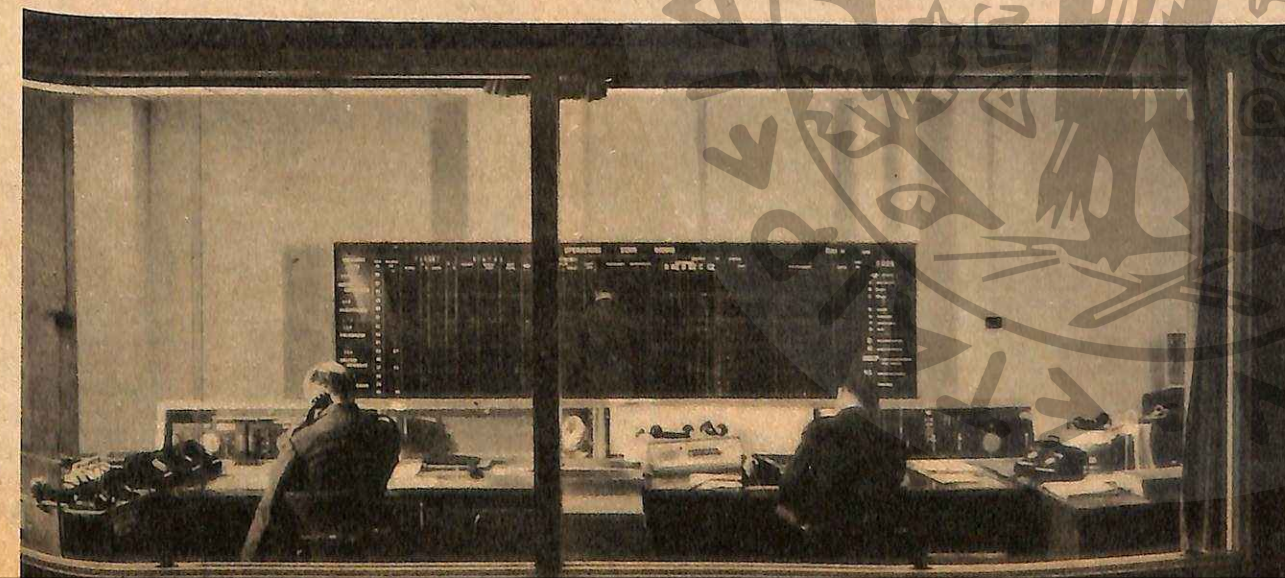
Χαμένη στην κοιτίδα της Ρουτλάνδης της Μ. Βρετανίας, η αεροπορική βάση της Ρόιαλ Αϊρ Φόρς του Βορείου Λούφφενχαμ, παραμελημένη σήμερα, εξακολουθεί να έχει ζωηρή κίνηση. Τα αεροδρόμια μπορεί να είναι έδω κ' εκεί σκεπασμένα με αγριόχορτα και τα υπόστεγα των αεροπλάνων άδεια. Οι φρουροί όμως στην κυρία είσοδο παρακολουθούν και ελέγχουν όσους μπαίνουν στη βάση, τα συρματοπλέγματα έχουν διπλασιασθεί και οι περιπολίες κυκλοφορούν συνεχώς, γιατί στην καρδιά της θάλασσας αυτής είναι εγκατεστημένα τα μέσα των αντιπάλων.

Τα μέσα αυτά ονομάζονται «Θόρ» και δυο κλειδιά, που είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν οποιαδήποτε στιγμή, μπορούν να τα αποδεσμεύσουν ώστε να πλήξουν οποιοδήποτε ανεξέλεγκτο έγχρο του ελεύθερου δυτικού κόσμου. Τό ένα από τα κλειδιά αυτά, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από έναν άνθρωπο, βρίσκεται μέσα σ' ένα μεταλλικό κουτί, κλεισμένο με ένα γυάλινο σκέπασμα. Το άλλο είναι κρεμασμένο από τον λαιμό ενός άλλου ανθρώπου. Οι άνδρες αυτοί, που

είναι και οι δύο αξιωματικοί, ο ένας Άγγλος και ο άλλος Αμερικανός, βρίσκονται πάντα μαζί. Και για να εξαπολυθεί ένας πυραύλος «Θόρ» πρέπει προηγουμένως οι δυο αυτοί αξιωματικοί να βάλουν, ο ένας κατόπιν του άλλου, τα κλειδιά τους σε δυο κλειδαρότρυπες, ανοίγοντας έτσι ένα δρόμο που μεταφέρει από την ειρήνη στον πόλεμο.

Όπως είναι εύλογο, η απόφαση για την χρησιμοποίηση των κλειδιών αυτών δεν πρόκειται να ληφθεί από τους δύο αυτούς αξιωματικούς, αλλά από πρόσωπα που κατέχουν υψηλότερη θέση, γιατί η υπέρτατη αυτή ευθύνη ανήκει στις κυβερνήσεις της Βρετανίας και των Ην. Πολιτειών.

Το αγγλοαμερικανικό αυτό σύστημα του «διπλού κλειδιού» αφορά μόνο τις βάσεις θλημάτων «Θόρ», που είναι εφωδιασμένοι με πυρηνικούς κώνους και έχουν εγκατασταθεί στη Μ.Βρετανία, γιατί οι βάσεις αυτές δεν εξαρτώνται απ' ευθείας από την Ανωτάτη Συμμαχική Διοίκηση της Ευρώπης, όπως εκείνες που θα εγκατασταθούν στην Ιταλία ή

ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΟΝ τον υπερόπλισμένο θάλαμο ελέγχου, δυο αξιωματικοί της αεροπορίας - ένας Άγγλος και ένας Αμερικανός - βρίσκονται σε διαρκή επαφή, καθ' όλο το 24ωρο, με τα αρχηγεία της ΡΑΦ και της Στρατηγικής Αμερικανικής Αεροπορίας

ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ. Έκ-
τεταμένα και πυκνά συρματοπλέ-
γματα αποκλείουν τις βάσεις των
πυραύλων. Κάθε προσέγγιση απα-
γορεύεται αυστηρώς, και πλήθος
φρουρών, με σκύλους, προδολείς, συ-
στήματα συναγερμού, επαγρυπνεί
για την διαφύλαξη του αδύτου.

ΣΤΗΝ ΚΛΕΙΔΑΡΙΑ: Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

την Τουρκία. Έν τούτοις ενισχύουν την πυρηνική
δύναμη κρούσεως στην οποία μπορούν να στηρί-
ζονται οι δεκαπέντε σύμμαχοι του 'Ατλαντικού
Συμφώνου.

Η άσπις και το ξίφος

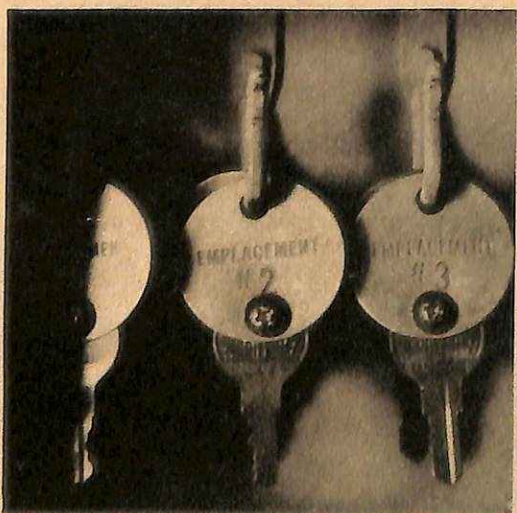
ΟΙ δεκαπέντε χώρες της 'Ατλαντικής Συμμα-
χίας αισθάνθηκαν, κατά το 1955, την ανάγκη να
ανάθεωρήσουν τα μέσα άμυνας και αντιπoύν τα
όποια διέθεταν, για να αντιμετωπίσουν την ολοέ-
να αυξανόμενη στρατιωτική δύναμη του κομμουνι-
στικού κόσμου, τα μέσα επιθέσεως του οποίου
δεν ήταν πια μόνο συμβατικά, αλλά και πυρηνι-
κά. Σε περίπτωση επιθέσεως ήταν ανάγκη να
μπορούν να απαντήσουν με ανάλογα, αν όχι με
ανώτερα όπλα.

Κατά την έτσησα υπουργική σύνοδο του Δε-
κεμβρίου του 1955, οι 15 χώρες του ΝΑΤΟ α-
ποφάσισαν ότι θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουν
πυρηνικά όπλα για να αντιμετωπίσουν σε περίπτω-
ση επιθέσεως. Άμέσως κατόπιν, το Συμβούλιο
του Συμφώνου του Βορείου 'Ατλαντικού αποφά-
σισε να εφοδιάσει τις ατλαντικές δυνάμεις με «τα
περισσότερα σύγχρονα όπλα». Έτσι, κατά το
1957, ο στρατηγός Λώρις Νόρσταντ έμειλε δη-
μοσία περί «άσπιδος και ξίφους», που έγινε το έμ-
βλημα της 'Ανωτάτης Συμμαχικής Διοικήσεως
στην Ευρώπη. Οι συμμαχικές δυνάμεις θα έπρεπε
να μπορούν να χρησιμοποιούν όχι μόνο άμυντικά
συστήματα — την άσπίδα — αλλά και, σε περί-
πτωση επιθέσεως, να αντιμετωπίσουν άμεσως με
καταστρεπτικά όπλα αντιπoύν — το ξίφος.

Το πυρηνικό «ξίφος»

Λίγους μήνες αργότερα, κατά την σύνοδο των
πρωθυπουργών, που έγινε τον Δεκέμβριο του
1957, οι 15 ατλαντικοί σύμμαχοι αποφάσισαν ο-

ΤΡΙΑ ΚΛΕΙΔΙΑ κρεμασμένα σ' ένα μεταλλικό
κιβώτιο, πίσω από ένα άπλο τζάμι. 'Απ' αυτά
έξαρτάται η ύπαρξη ή ο εξαφανισμός της γής.

μοφώντας ότι το συμφέρον της Δύσεως επέβαλλε
να τεθούν στη διάθεση του 'Ανωτάτου Συμμάχου
Διοικητού της Ευρώπης βαλλιστικά βλήματα μέ-
σου δολιχόεως, εφοδιασμένα με πυρηνικούς κώ-
νους.

Όπως είναι εύλογο, οι χώρες που έδεχθη-
καν να εγκατασταθούν στο έδαφός τους τέτοιες
βάσεις και να τεθούν στη διάθεση της 'Ανωτάτης
Συμμαχικής Διοικήσεως στην Ευρώπη, το έκαναν
έντελως ελεύθερα και άφοι, βάσει συμφωνιών, κα-
θωρίστηκαν οι όροι της χρησιμοποίησής των.

Δέκα επί δώδεκα...

Η Μ. Βρετανία, που είχε αισθανθεί από καιρό
την ανάγκη να διαθέτει μια καταστρεπτική πυρηνι-
κή δύναμη αποκρούσεως, ικανή να αποβαρύνει κά-
θε έγχρηξη επίθεση, υπέγραψε με τις 'Ην. Πολιτείες
μια διμερή συμφωνία, εκτός των αποφάσεων που
έλαβε το 'Ατλαντικό Συμβούλιο κατά το 1957.

Οι 'Ην. Πολιτείες ανέλαβαν να προμηθεύσουν
τά βλήματα και τον τεχνικό εξοπλισμό και να
εκπαιδεύσουν το προσωπικό των μελλοντικών ει-
δικευμένων τμημάτων της ΡΑΦ. Σε αντάλλαγμα,
η Μ. Βρετανία προσέφερε τα εδάφη και ανέλαβε
δανειστή την υποχρέωση να εξασφαλίσει την συντήρη-
ση και τον έλεγχο των πυραύλων. 'Η χρησιμοποίη-
ση των βλημάτων αυτών και των πυρηνικών κώ-
νων ρυθμίστηκε με ειδικές συμφωνίες, ιδιαίτερα
δε με το σύστημα των δύο κλειδιών, με το οποίο
το ένα χωρίς το άλλο δεν μπορεί να προκαλέσει
την έκτοξευση τριών «Θόρ». Ένώ στην αμερικανική
δόση βάντεμπεργκ εκπαιδεύονταν ομάδες της
Ρόϊαλ Αϊρ Φόρς, που επί δώδεκα έκτοξεύσεων
πραγματοποίησαν δέκα πλήρεις επιτυχίες, στην
Μεγάλη Βρετανία συνεχίζονταν οι εργασίες
κατασκευής βάσεων έκτοξεύσεως σε άχρησιμο-
ποίητα εδάφη.

Βάσεις πυραύλων

Σήμερα το πρόγραμμα έχει ολοκληρωθεί και οι
είκοσι βάσεις, κάθε μία από τις οποίες διαθέτει
τρεις «Θόρ», αντιπροσωπεύουν συνολικά 60 βλή-
ματα που μπορούν να έκτοξευθούν οποιαδήποτε
στιγμή.

Όλες οι βάσεις αυτές είναι όμοιες. Χίλιοι περί-
που αξιωματικοί και στρατιώτες είναι υπεύθυνοι
για την συντήρηση την λειτουργία και την έκτοξευ-
ση των πυραύλων. Μια μικρή ομάδα 'Αμερικανών
στρατιωτικών βρίσκεται στις βάσεις αυτές και
έχει την ευθύνη του ελέγχου του αποθέματος των
πυρηνικών κώνων.

Στην αίθουσα επιχειρήσεων, δυο αξιωματικοί
της αεροπορίας, ένας Βρετανός και ένας 'Αμερι-
κανός, βρίσκονται σε συνεχή επαφή με τις 'Ανώ-
τατες Διοικήσεις της βρετανικής και της αμερικα-
νικής αεροπορίας. Μπροστά τους και επάνω σ'
ένα μεγάλο πίνακα, Βρετανοί στρατιώτες κα-
ταγράφουν τις παρατηρήσεις και τις πληροφορίες
που φθάνουν αδιάκοπα από την Διοίκηση
Βομβαρδιστικής 'Αεροπορίας της Μ. Βρετανίας
και την Διοίκηση της Στρατηγικής 'Αεροπορίας
των 'Ην. Πολιτειών.

Την ημέρα που θα λάβουν την διαταγή έκτο-
ξεύσεως των «Θόρ», οι αξιωματικοί αυτοί θα κα-
λέσουν άμεσα τους συναδέλφους τους, που κρα-
τούν τα κλειδιά. Μέσα στο κινητό συνεργείο, που
θα βρίσκεται δυο το δυνατόν πλησιέστερα προς

τά τρία βλήματα τα οποία θα είναι κάτω από
μικρά μεταλλικά υπόστεγα, ένα γυάλινο τετραγώ-
νακι θα συντριβή. Μια αλυσίδα θα εμφανισθεί
και έτσι τα δυο κλειδιά θα μπουν στις κλειδαριές.
Μέσα σε λίγα λεπτά θα έχει τεθεί σε λειτουργία
ένας μηχανισμός ακριβείας.

Έκπληκτική ταχύτητα...

Ο «Θόρ» είναι ένας πύραυλος μήκους 20 μέτρων
και διαμέτρου 2½ μέτρων και βρίσκεται σε όρι-
ζόντια θέση κάτω από ένα μεταλλικό υπόστεγο.

Όταν σημάνει συναγερμός, το υπόστεγο αυ-
τό απομακρύνεται και ο πύραυλος παίρνει άμεσα
κάθετη κατεύθυνση. Κατά το διάστημα αυτό, ο
πύραυλος εφοδιάζεται με καύσιμα και άμεσως,
αφού χωρισθεί από το υποστήριγμά του, μπορεί
να πυροδοτηθεί. Έχοντας βάρος 50.445 κιλών,
μπορεί να φθάσει ένα στόχο που βρίσκεται σε α-
πόσταση 2.763 χιλιομέτρων, με ταχύτητα 15.000
χιλιομέτρων την ώρα. 'Η αρχική ώθηση του πυ-
ραύλου, κατά τα τρία πρώτα λεπτά μόνον, δίδεται
από ένα πυραυλοκίνητο κινητήρα που τροφοδο-
τείται με υγρό καύσιμο και κατόπιν τον διαδέχον-
ται δυο βοηθητικοί κινητήρες. Κατόπιν ο «Θόρ»
ηλεκτατευθύνεται στην τροχιά του με την, επί δυο
λεπτά, επιτήρηση ενός συστήματος αυτόματου
«πλοηγώσεως» και κατόπιν ένα δεύτερο σύστημα
διευθύνσεως αναλαμβάνει την διεύθυνση μετά την
αποκοπή των κινητήρων και τότε το ρύγχος του πυ-
ραύλου, που περιέχει τον πυρηνικό κώνο, απο-
σπάται από το σώμα του πυραύλου.

Είναι τρωτές οι βάσεις;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, προς το παρόν, ο
«Θόρ» είναι ένα από τα καλύτερα στοιχεία των
μέσων για αντίποινα, πάνω στα οποία μπορούν
να στηρίζονται οι χώρες του ΝΑΤΟ και δεν απο-
τελεί την υπέρτατη ανταπόδοση, γιατί κάθε τε-
λειοποίηση οδηγεί σε μια άλλη.

Ήδη στις 'Ην. Πολιτείες ένας καινούργιος
πύραυλος πρόκειται να εκθρονιστεί τον «Θόρ». Ό-
νομάζεται «Τιτάν» και είναι μεγαλύτερος, ακρι-
βέστερος και ισχυρότερος, φυλάσσεται κάτω α-
πό το έδαφος και έχει ακόμη μεγαλύτερη κατα-
στρεπτική δύναμη, αλλά έως ότου ο τελευταίος
αυτός, ή εκάποιος άλλος, προσφέρει ακόμη μεγα-
λύτερη προστασία στις ατλαντικές χώρες, ή Ι-
σορροπία συμμαχικών και έχθρικών δυναμειών δεν
ταλαντεύεται πιά. 'Η δύναμη πυρός των ατλαν-
τικών συμμαχών, ή οποία αποτελείται από συμ-
βατικά και πυρηνικά όπλα, όπως τα μπαζούκας,
οι μικροί αντιαερματικοί πυραύλοι και τα διηπι-
ρωτικά βλήματα, χωρίς να έχομε τα σμήνη
των ατομικών βομβαρδιστικών που ίπτανται ολό-
κληρο το εικοσιτετράωρο, επιτρέπει την άμεση
ανταπόδοση με αφάνταστη διασπορά.

Ασφαλώς, μερικοί πιστεύουν ότι οι βάσεις
είναι τρωτές. Αυτό είναι ακριβές, αλλά καθώς ο
επιτιθέμενος δεν μπορεί να καταστρέψει δια μιας
όλες τις εγκαταστάσεις των 15 χωρών, γνωρίζει
ότι η ανταπόδοση θα δοθεί. Όσο μεγαλύτερος θα
είναι ο αριθμός των βάσεων και των πυραύλων,
τόσο περισσότερες θα είναι οι πιθανότητες ότι
δεν θα χρησιμοποιηθούν ποτέ. Δείχνετε την δύ-
ναμή σας, για να μην παραιτηθεί ανάγκη να την
χρησιμοποιήσετε — είναι ένα παλαιό αξίωμα.

Του Κάρτερ Ντίκσον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Πάνω στο πλοίο υπήρχαν έννεα
ταξιδιώτες... Έννεα ή μόνο οχτώ;
Κ' ένας απ' αυτούς γύρευε να βρή ένα
δολοφόνο... Μήπως ήταν, όμως, πολύ
αργά; Το αίμα δεν άργησε να τρέξει...

Ο ΔΟΛΟ- ΦΟΝΟΣ ΤΑΞΙ- ΔΕΥΕ ΜΑΖΥ

Κατά μήκος της προκυμαίας, που βρίσκεται
στην άκρη της 20ης 'Οδου, το ατμόπλοιο
περίμενε. Ήταν άκοιμη μεσημέρι, αλλά ε-
ίχαν κιάλας άνεση φώτα στα παράθυρα των
οδοντοφυστών που έβλεπαν προς το λιμάνι.

Το «Έντουάρντι» άνηκε στην 'Ακτοπλοϊκή
'Εταιρία Χονδρά Πλάνετ κ' ήταν ένα από κείνα
τα ατμόπλοια που είχε συντρίψει ο συναγωνισμός
τῶς πολυτελών πλοίων πόλεων, όπως ή «Βασί-
λισσα 'Ελισάβετ», και των αεροπλάνων. Για να
μπορή να ταξιδεύει χωρίς ζημία, ή εταιρία είχε
κάνει στο πλοίο ώριμες μεταβολές, που του
έπετρεπαν να πάρει μεγαλύτερο φορτίο και λι-
γότερους επιβάτες. Μαζύ μ' ένα φορτίο λιπαμά-
των κ' έντομοκτόνων, έρχοκίτο, λοιπόν, να μετα-
φέρει, εκείνη τη θλιβερή χειμωνιάτικη ημέρα, έν-
νεα επιβάτες για την 'Αγγλία.

Ο Ένας απ' αυτούς τους επιβάτες στεκόταν
στο μπροστινό μέρος της γέφυρας. Ήταν άκου-
πισμένος πάνω στην κουπαστή κ' άφησε έναν
άναστεναγμό άνακουφίσεως, όταν το πλοίο έγ-
κατέλειπε επίτελους την προκυμαία.

Κι' όμως στην γενέτειρά του δεν τον περίμενε
παρά μια θέση άσημαντη κ' ένα μάλλον αμφίβολο
μέλλον. Παρ' όλ' αυτά είδε με ικανοποίηση το
ατμόπλοιο ν' απομακρύνεται σιγά - σιγά απ' το
λιμάνι. Έσφιξε περισσότερο το παλτό του κ' έ-
σπυψε πάνω απ' την κουπαστή. Ήταν ένας άν-
δρας καμιά τριανταριά χρονών, καστανός, μ' ευ-
χάριστο πρόσωπο, αλλά χωρίς τίποτα που να τον
κάνη να ξεχωρίσει απ' τους άλλους, εκτός ίσως
από μια ελαφρή χαλάρια, που προσπαθούσε να
την κρύψει με τη βοήθεια ενός μπαστουνού. Ω-
ταν δημοσιογράφος και μάλιστα γνωστός.

Ένας ψυχρός άερας τον χτύπησε στο πρό-
σωπο και τον άναγκασε να κλείσει τα μάτια του.
—Κάνει φοβερό κρύο, έ;

Γυρτώντας το κεφάλι ο Μάξ άνακάληψε, όχι

πολύ μακριά του, έναν άλλο επιβάτη, με καμνή
παλτό και μια ρεπομπλικά κατεδασμένη πάνω απ'
τα μάτια.

—Ναι, μάλλον, άποκρίθηκε ο Μάξ, ξέροντας
ότι στα ταξίδια κάθε άπόπειρα να πιάσει κανείς
συζήτηση μ' έναν άλλο, άρχίζει με μια ερώτηση
γύρω απ' τον καιρό.

—Καμνίζετε; πρότεινε ο άλλος, δγάζοντας έ-
να πακέτο απ' την τσέπη του άνοιχτόχρωμου
παλτού του.

—Ναι, εύχαριστώ.

Μ' αυτή την απάντηση ο Μάξ δεχόταν οριστι-
κά πια τη συζήτηση. Άλλά για ν' άναμουν τα
τσιγάρα τους οι δυο άνδρες χρειάστηκαν ν' άλλη-
λοδογηθούν και να επαναλάβουν την προσπά-
θειά τους άρκετές φορές. Ο άλλος ταξιδιώτης
ήταν ένας άνθρωπος ψηλός άναστήματος, γερο-
φτιαγμένος κ' έτοιμος να χαμογελάσει κάθε στι-
γή, δείχνοντας τα γερά, άσπρα δόντια του.

Θα μπορούσε να ήταν καμιά έξηνταριά χρο-
νών και, κάτω απ' το καπέλο του, οι κρόταφοί
του φαινότανσαν άρκετά άσπροι. Άλλά το ζωη-
ρό βλέμμα των καστανών ματιών του κ' οι γεμάτες
ζωντάνια στις κινήσεις του έδειχναν έναν άνθρωπο
πολύ νεότερο.

—Εμίσστε έννεα μόνο επιβάτες, καθώς μου
είπαν, δήλωσε. Κι' απ' τους έννεα, οι δυο είναι
γυναίκες.

—Δυο γυναίκες; επανέλαβε ο Μάξ μ' ένδια-
φέρον.

—Ναι. Ο πλοίαρχος μου είπε...

—Α! Είδατε κιόλας τον πλοίαρχο;

—Ω, έντελως τυχαία, έσπευσε να καθορίσει
ο άνθρωπος με το άνοιχτόχρωμο παλτό. Άντα-
λάσαμε μερικές λέξεις σήμερα το πρωί... Γιατί;
Τον γνωρίζετε;

—Για να είμαι ειλικρινής, είπε ο Μάξ έπει-
τα από σύντομο δισταγμό, είναι άδελφός μου,
άλλά δεν είχα άκοιμη την εικάστια να τον δω.

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λιατρίς

Τό διακριτικό, φίνο
άρωμα αυτής της λο-
σιόν συμπληρώνει την
ξανθήν όμορφιά, τό
γαλάζια μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... καί ή κολώνια
Μυριώ σέ όλους τους
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

—'Αδελφός σας; Αυτός θά είναι ασφαλώς ό λόγος πού ταξιδεύετε μ' αυτό τό παλιοκάραβο, έ;
—'Ενας άπ' τούς λόγους είναι κι' αυτός...
—'Ονομάζομαι Λάθροπ, είτε τότε ό άλλος ταξιδιώτης, δίνοντας στον Μάξ ένα μεγάλο χέ-
ρι. Τζών Λάθροπ.

—Κ' εγώ, Μάξ Μάθιους.
Σφίγγοντας τό χέρι του Λάθροπ, ό Μάξ έ-
νοιωσε ένα συναίσθημα ειλικρινούς έγκαρδιότη-
τος, πού του ζέστανε την καρδιά.

Ενώ τό Μανγκάταν χανόταν άριστερά τους, ό Λάθροπ παρατήρησε:

—'Εχω την εντύπωση ότι, γιά νά διαλέξουν αυτό τόν τρόπο του ταξιδιού, μέ τόσο λίγες άνέ-
σεις, οι συνταξιδιώτες μου θά πρέπει νά είναι πολύ ενδιαφερόντες...

—'Ισως νά είναι άπλούστατα οικονομοί, είτε ό δημοσιογράφος.

—Πράγμα πού σημαίνει ότι έσεις άδιαφορείτε γι' αυτό;

—'Οχι, όχι... 'Οχι ακριβώς... 'Αλλά μόλις βγήκα άπ' τό νοσοκομείο, όπου πέρασα έντεκα μή-
νες έξ αιτίας αυτού έδω, έξήγησε ό Μάξ άγ-
γίζοντας τό άρρωστο πόδι του, και πρds τό παρόν
δέν νδιρεύμαι παρά ν' άναντεύσω τόν άέρα του
ώκεανού, μακριά άπ' τά πλήθη...

—Σας ζητώ συγγνώμη, έκανε ό Λάθροπ μέ ά-
ξιοπρέπεια, δέν ήθελα νά σας ένοχλήσω...

—Μά όχι, δέν μέ καταλαβαίνετε... Είμαι έν-
θουσιασμένος γιά τή συντροφιά σας. 'Εκείνο πού
έπιθυμούσα ν' άποφύγω ήταν ένα ταξίδι «κο-
σμηκό», μέ πολλές γυναίκες, κοσμήματα και γιορ-
τές πάνω στο πλοίο!

—'Ο Λάθροπ γέλασε ρίχνοντας τό κεφάλι του
πρds τό πίσω:

—'Ε, λοιπόν, νομίζω ότι θά έχετε αυτό πού
έπιθυμείτε! Νά μιά, λοιπόν, άπ' τίς ατίες πού
σας έκαναν νά ταξιδεύετε μέ τό «'Εντουάριντι»...

—'Αν αυτό μπορώ νά όνομαστή ατία...

—Γιά μένα ή ατία είναι άπλούστερη, αλλά
και πδ παράξενη συγχρόνως: Καταδιώκω ένα
δολοφόνο.

'Ακολούθησε μιά σιωπή, πού την διέκοψε τό
ούρλιασμα της σειρήνας του θαλασσιού. 'Όταν ή
σειρήνα έπαψε, ό Μάξ πέταξε τό τσιγάρο του
στή θάλασσα λέγοντας:

—'Η ώρα περνά και θάκανα καλά νά κα-
τέβω γιά ν' άνοιξω τίς βαλίτσες μου. 'Αλλωστε
ύπάρχει κ' ένα χαρτί πού πρέπει νά συμπληρώ-
σω μέ γιά τόν άστυνομικό του πλοίου...

—Νομίζετε ότι σας κοροϊδεύει, σχετικά μέ τόν
δολοφόνο μου;

—Δέν τό είπατε σ' άστεία;

—'Ω, όχι, άποκρίθηκε ό Λάθροπ μέ λαμπερό
μάτι.

Κ' έπειτα πρόσθεσε μ' έμπιστευτικό ύφος:

—Θά σας μιλήσω γι' αυτό άργότερα. Πού
κάθεστε, στην τραπέζια;

—'Ω, στο τραπέζι του άδελφού μου, ύποθέ-
τω... Γιατί δέν κάθεστε μαζί μας;

—Στό τραπέζι του πλοιάρχου; Μετά μεγάλης
χαράς... Θά σας δώ άργότερα, λοιπόν... 'Ω! διά-
βολε!

Αυτό τό έπιφώνημα, άν και σιγανό, έκανε τόν
Μάξ νά γυρίσει και τότε είδε τί ήταν εκείνο πού
τό είχε προκαλέσει.

Προχωρώντας άνάμεσα στο γκρίζο χώρισμα
και στις σωσίβιες λέμβους, μιά γυναίκα κατευθυ-
νόταν πρds τό μέρος τους, τυλιγμένη μέσα σ' ένα
παλτό άπό ζιμπλίνα. Παρ' όλο πού τά μάτια της
ήταν μισκλειστα, έξ αιτίας του άνέμου, βάδιζε
μέ σίγουρο βήμα. Τ' άφθονα ξανθά μαλλιά της
τά είχε δεμένα μ' ένα μαντίλι. Δέν ήταν πδ πολ-
λύ νέα, αλλά και δέν φαινόταν νάχη φάση άκό-
μη στή μεγάλη ηλικία. Στην πραγματικότητα,
δέν έδειχνε καν τά σαράντα πέντε χρόνια πού θά-
πρεπε νά έχη. Τό πρόσωπό της γυάλιζε λιγάκι,
όπως τό ήθελε ή παράξενη μόδα της στιγμής.

Κάτω άπ' τό γούνινο παλτό της φορούσε μιά
μεταξωτή μπλούζα, κλεισμένη μέ μιά διαμαντέ-
νια καρφίτσα, και μιά σκούρα φούστα. 'Ο άνεμος
πού άνοιγε πότε - πότε τό παλτό της έδειχνε ότι
είχε στρογγυλούς γοφούς και θαυμάσιες γάμπες,
πού τις άνεδείκνυν άνόκη περισσότερο τά ψηλά
τακούνια της.

—'Όταν πέρασε κοντά στους δνδ άνδρες, χωρίς
νά φαίνεται ότι άντιλαμβάνεται την παρουσία
τους, εκείνοι είδαν ότι έσφιγγε κάτω άπ' τό μπρά-
τσο της μιά τσάντα άπό δέρμα φιδιού.

Κατεβαίνοντας στην καμπίνα του ό Μάξ θύ-
μωσε μέ τόν έαυτό του, έπειδή έξακολουθούσε
νά έχη στο νού του την εικόνα αυτής της γυναί-
κας. Βέβαια, ένας άνθρωπος πού πέρασε έντεκα
μήνες — και τί μήνες! — μέσα σ' ένα νοσοκο-
μείο, δέν έχει άρκετη νηφαλιότητα στο κεφάλαιο
αυτό. Πάντως διατηρούσε άρκετη πνευματική δι-
αύγεια, ώστε νά θυμάται ότι τό πρόσωπο της ά-
γνωστης είχε και κάτι τό δυσάρεστο, κάποια πα-
ραφωνία: Μιά μικρή ρυτίδα, άπληστη και σκλη-
ρή, σέ κάθε πλευρά του στόματος...

—'Η εύρύχωρη καμπίνα του δημοσιογράφου έ-
πικονονούσε μ' ένα ιδιαίτερο μάντιο και θοι-
σκόταν στή δεξιά πλευρά του πλοίου, στή δεύτερη
γέφυρα. Μολοντί ό Μάξ δέν την μοιραζόταν μέ
κανέναν άλλο, αυτή ή καμπίνα είχε δυο κρεβατιά-
κια, πολυθρόνες άπό ξύλο ίτιας κ' ένα πράσινο
χαλί, πολύ εύχάριστο στο μάτι.

—'Ακούστηκε ένα χτύπημα στην πόρτα κι' ό
καμαρότος πέρασε τό κεφάλι του μέσα άπ' τό ά-
νοιγμα:

—'Έχετε όλα όσα σας χρειάζονται, κύριε;

—Ναί, εύχαριστώ.

—Σας έφερα τίς βαλίτσες σας.

—Τό βλέπω, εύχαριστώ.

—'Όταν θ' άκούσετε την καμπίνα του πλοίου,
έπειτα άπό μερικά λεπτά, θά είναι γιά νά συγκεν-
τρωθούν όλοι οι έπιβάτες στο μεγάλο σαλόνι. Πρέ-
πει νά έχετε μαζί σας και τό σωσίβιό σας. Ξέρε-
τε νά τό φορέσετε;

—Ναί.

—Είστε βέβαιος, κύριε;

Μ' ένα χαμόγελο ό καμαρότος μπήκε έντελώς
μέσα στην καμπίνα. Πάνω στην τουαλέτα ύ-
πηρχαν δυο σωσίβια. 'Ο Μάξ φόρεσε τό ένα, κά-
τω άπ' τό έπιδοκιμαστικό βλέμμα του καμαρότου.

—Πολύ καλά, κύριε... Σας παρακαλώ, έπίσης,
νά συμπληρώσετε αυτό τό χαρτί, πρόσθεσε δείχνον-
τας ένα μακρύ ρd έντυπο, πού ήταν τοποθετη-
μένο πάνω στο ένα κρεβατάκι, δίπλα στον κατά-
λογο των έπιβατών, και νά τό φέρετε μόλις μπο-
ρέσετε, μαζί μέ τό διαβατήριό σας, στο γραφείο
του άστυνομικού.

—Σύμφωνοι.

—'Ο καμαρότος έφυγε κλείνοντας πίσω του την
πόρτα κι' ό Μάξ, έξακολουθώντας νά φορά τό
σωσίβιό του, πήρε τόν κατάλογο των έπιβατών.

Δέν κατώρθωσε νά διώξη άπ' τό νού του την
εικόνα της γυναίκας πού προχωρούσε μέ μισκλει-
στα μάτια, ενώ ό άνεμος άποκάλυπτε τίς καμπύ-
λες του σώματός της... Φυσικά, ό Μάξ δέν έπι-
ζητούσε παρά την γαλήνη και την ήουζία. Αυτός
μάλιστα ήταν ό λόγος πού είχε διαλέξει νά τα-
ξιδεύει μ' αυτό τό πλοίο. Κι' όμως άναρωτιόταν
ποιό νά ήταν άραγε τό όνομα αυτής της γυναίκας,
καθώς διάβαζε τόν πολύ σύντομο κατάλογο των
έπιβατών:

ΑΡΤΣΕΡ, δρ Ρέτζιναλντ
ΜΠΕΤΟΤΑΝ, λοχαγός Πιέρ.
ΤΣΑΤΦΟΡΝΤ, δεσποινίς Βαλερί
ΧΟΤΠΕΡ, κύριος Τζώρτζ Α.
ΚΕΝΓΟΤΡΩΤ, 'Εντιμ. Τζέρομ
ΛΑΘΡΟΠ, κύριος Τζ. Ε.
ΜΑΘΙΟΥΣ, κύριος Μάξ
ΖΙΑ ΜΠΕΤ'Ι, κυρία 'Εστελλά.

—'Αλλά... ήταν μόνο όχτώ όνόματα κι' ό Λά-
θροπ του είχε μιλήσει γιά έννέα έπιβάτες! 'Ισως

ό Λάθροπ νά είχε κάνει λάθος... Τό τελευταίο ό-
νομα κίνησε την προσοχή του δημοσιογράφου.
Ποιό άλλο όνομα θά ταίριαζε καλύτερα στή γυ-
ναίκα πού είχε άντικρύσει πάνω στή γέφυρα, άν
όχι της κυρίας 'Εστελλας Ζία Μπέυ;

—'Μήπως είναι καμιά Τουρκάλα ή τίποτα τέ-
τιο; άναρωτήθηκε ό Μάξ. Κι' όμως μοιάζει φο-
δερά γι' 'Αγγλίδα!

Καταλαβαίνοντας πώς μιλούσε δυνατά, ό Μάξ
τά έχασε κ' έκανε μιά προσπάθεια νά έλευθερω-
θί άπ' τό σωσίβιό του. 'Εκείνη τή στιγμή, όμως,
άκουσε την καμπίνα του πλοίου, πού άντηχούσε σ'
όλο τό άτιμόπλοιο.

—'Ηταν γιά τή συγκεντρωση των έπιβατών στο
μεγάλο σαλόνι.

—'Ο Μάξ έβγαλε τό παλτό του, πέταξε τό σω-
σίβιό πάνω στο μπράτσο του κι' άνοίξε την πόρτα
της καμπίνας του, πού έβγαине σ' ένα μικρό διά-
δρομο, πού σχηματίζε ένα είδος καμάρας.

Αυτή τή φορά βρέθηκε πρόσωπο μέ πρόσωπο
μέ τή γυναίκα των λογισμών του...

—'Παρ' όλίγο νά σκοντάψω επάνω της κ' έσπεν-
σε νά της ζητήση συγγνώμη.

—Τό λάθος είναι δικό μου, τόν βεβαίωσε ή
γυναίκα μέ λιγάκι θρανή φωνή.

—'Ενώ παραμέριζε γιά νά την άφήση νά περάση,
εκείνη άνοίξε την πόρτα πού ήταν ακριβώς άπέ-
ναντι άπ' τού δημοσιογράφου και πού είχε τόν
αριθμό Β - 37. 'Η καμπίνα ήταν φωτισμένη κι' ό
Μάξ μπόρεσε νά δει ότι ήταν έντελως όμοια μέ
τή δική του, αλλά γεμάτη άπ' τό περιεχόμενο δυο
βαλιτσών, πού είχαν τ' άρχικά: Ε. Ζ. Μ.

Ξανακλείνοντας την πόρτα, ή κυρία Ζία Μπέυ
έρριξε ένα βλέμμα πρds τό μέρος του, ενώ έξα-
κολουθούσε νά σιγίγγη άπάνω της την όγκωδη
τσάντα της. 'Ο δημοσιογράφος είδε πάλι εκείνη
τή μικρή ρυτίδα, πού ήταν γεμάτη σκληρότητα,
αλλά δέν σταμάτησε τό βλέμμα του σ' αυτήν, γι-
ατί, πριν ξανακλείση την πόρτα έντελώς, ή κυρία
Ζία Μπέυ τόν κοίταξε κατάματα...

Ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Μάξ, κάπως ταραγμένος, άνέθηκε την κύρια
σκάλα, πού ώδηγούσε στο μεγάλο σαλόνι της
πρώτης γέφυρας.

—'Αναγκάστηκε νά παραδεχτή, άργότερα, ότι άν
είχε δώσει άπ' την άρχή περισσότερη προσοχή
στον συνταξιδιώτη του, ίσως νά ήταν μικρότερο
τό δράμα πού έγινε πάνω στο πλοίο και λιγώτερο
τό άμα πού χύθηκε. 'Αλλά, σ' ένα τόσο μεγάλο
ταξίδι, δέν ενδιαφέρεται κανείς συνήθως ποτέ
γιά τούς άλλους ανθρώπους άπ' την πρώτη έπα-
φή. Βλέπει πάρα πολλούς συγχρόνους... Βέβαια,
όι έπιβάτες του «'Εντουάριντι» ήταν πολύ λίγοι,
αλλά ό Μάξ είχε άλλες σκέψεις στο νού του.

Τραπέζια και βαθείς πολυθρόνες ήταν τοπο-
θετημένα γύρω άπ' την πίστα του χορού πού ύ-
πήρχε στή μέση του μεγάλου σαλονιού και πού
πρds τό παρόν ήταν άκεπασμένη μ' ένα χαλί...

—'Όταν συγκεντρώθηκαν όλοι οι έπιβάτες, ό
δευτερος πλοίαρχος — πού ό Μάξ δρ ήκε πώς έ-
μοιάζε πολύ μέ τόν διάσημο αυτοκινητιστή σέρ
Μάλκολμ Κάμπελλ — έλαβε τό λόγο, όρθιος κον-
τά σ' ένα τραπέζι, όπου ήταν συγκεντρωμένα χαρ-
τονένια κουτιά:

—Κυρίες και κύριοι, σας συγκεντρώσαμε έδώ
γιά νά σας βάλλω νά δοκιμάσετε και νά σας μοι-
ράσω μέ άντιασφυγιόγους μάσκες.

Είχε προβλέψει τά έπιφωνήματα πού θά έπα-
κολουθούσαν, γι' αυτό έσπευσε νά προσθέση:

—Δέν ύπάρχει κανείς λόγος ν' άνησυχήσετε,
αλλά πρέπει νά συμμορφωθώ με τίς έντολές της
Ναυτικής 'Ασφαλείας. Πράγματι, γιά την περί-
πτωση πού δέν τό ξέρετε, σας πληροφορώ ότι τό
«'Εντουάριντι» δέν έχει μόνο την τιμή νά μετα-
φέρει εσάς, αλλά κ' ένα φορτίο πολλών τόννων
λιπασμάτων κ' έντομοκτόνων. Λοιπόν, στην περί-
πτωση κάποιας άварίας, πού θά έχετε αυτό τό
φορτίο σ' έπαφή μέ τό νερό, θ' άνεδίδοντο άμέ-

σως άποπνικτικοί άτμοί... Αυτός είναι ό λόγος πού
πρέπει νά είστε όλοι έφοδιασμένοι μέ άντιασφυ-
γιόγους μάσκες, κατέληξε δείχνοντας μέ τά χέ-
ρια του τά χαρτονένια κουτιά. Μόλις θά βρήςτε
μιά πού νά σας ταίριάξη, θά γράψετε πάνω στο
κουτί, πολύ καθαρά, τ' όνομά σας και τόν αριθ-
μό της καμπίνας σας. 'Αν θέλετε τώρα, νά κά-
νετε τόν κόπο...

—'Οι έπιβάτες μπήκαν πειθήνια στή σειρά κ' οι
καμαρότοι τούς βοήθησαν νά δοκιμάσουν τίς διά-
φορες μάσκες.

Παρατήρησαν τότε την άπουσία της δεσποινί-
δος Τσάτφορντ και του κυρίου Κένγουορθ.

—'Ενας καμαρότος είπε ότι ύπέφεραν από ναυ-
τία. 'Ο άξιωματικός φάνηκε γιά μιά στιγμή δυ-
σαρεστημένος κ' έπειτα άποφάσισε νά πάη νά δει
τούς άπόντες στις καμπίνες τους.

—'Αβριο, άνήγγειλε, θά κάνω μέ άσκηση συ-
ναγεριοι, γιά την περίπτωση πού θ' άναγκασό-
μαστε νά έπιβιβασθώμε σέ σωσίβιες λέμβους.
Αυτή ή άσκηση θά γίνη στις έντεκα ή ώρα κι'
όταν θ' άκούσετε τή σειρήνα του συναγεριοι, θά
πρέπει νά παρουσιασθήτε χωρίς καθυστέρηση, άλ-
λά και χωρίς άνόμφη βιασύνη, στην τραπέζια
— στην τρίτη γέφυρα. Νά είστε έφοδιασμένοι
μέ τό σωσίβιό σας, τήν άντιασφυγιόγιο μάσκα
σας και μιά κουβέρτα.

—'Επειτα πρόσθεσε μ' ένα χαμόγελο:

—Τώρα πού σας τά είπα όλ' αυτά, προσθέτω
ότι δέν πρέπει νά έχετε καμιά άνησυχία: 'Εμείς
είμαστε έδώ γιά νά φροντίσωμε γιά σας!

Η κακοκαιρία μεγάλωσε λιγάκι, καθώς κ' οι
κλυδωνισμοί του πλοίου, κ' έτσι μόνο τέσσερις
έπιβάτες παρουσιάστηκαν εκείνο τό πρώτο βράδυ
γιά τό δείπνο και κανένας άξιωματικός, εκτός από
τόν άστυνομικό του πλοίου. Τό αποτέλεσμα ήταν
ότι βασίλευε μιά σιωπή άρεκέτα πέντημι μέσα σ'
εκείνο τό μεγάλο δωμάτιο, πού ήταν όλο κόκκινη
λάκα και καθρέφτες. 'Ηταν τέτια ή σιωπή, ό-
στε μπορούσε κανείς ν' άκούη άνόκη και τόν θό-
ρυβο των πιάτων στο άφρις.

Στό τραπέζι του πλοιάρχου — πού ήταν στρογ-
γυλό και προοριζόταν γιά έξη άτομα — είχαν
καθίσει ό Μάξ, ό εύπροσηγορος κύριος Λάθροπ,
καθώς κ' ένας πενήνταχρος, χοντρος και μικρό-
σωμος, πού δήλωσε πώς ήταν ό Τζώρτζ Α. Χού-
περ, άπ' τό Μπρίστολ. Σέ μικρή άπόσταση άπ'
τό τραπέζι του πλοιάρχου καθόταν μόνος σ' έ-
να τραπέζια γιά δυο άτομα, ένας στεγνός άν-
θρωπος μέ ήλιοκαμένο πρόσωπο, μέ τή στολή
των 'Αλγερινών ακροβολιστών και μέ τρία χρυ-
σά γαλόνια στα μανίκια του. Αυτός δέν μπορούσε
νά είναι, σκέφτηκε ό Μάξ, παρά ό Γάλλος άξια-
ματικός, ό λοχαγός Πιέρ Μπετονάν. Τό πρόσω-
πό του ήταν έντελως άνέκφραστο και δέν σή-
κωνε καθόλου τά μάτια του άπ' τό πιάτο του.

—Κονσμέ, διάβαζε μέ κέρι ό Λάθροπ, συμ-
βουλευόμενος τόν κατάλογο των φαγητών, γλίσ-
σα της σάρας μέ σάλτσα 'Ολλανδίας, μπαπτέμι
μέ πατάτες... Χμμ... 'Επειτα άπ' αυτό θά δοίμε.

—Μπιρτέμι μέ πατάτες θά μπορούσα νά τρώω
κάθε μέρα, δήλωσε ό κύριος Τζώρτζ Α.
Χούπερ και σχεδόν άμέσως άναφώνησε μέ σιγα-
νή φωνή: 'Ω, φίλοι μου: 'Η βασίλισσα του Σαβ-
δά!

Χαιρετούσε έτσι την είσοδο της 'Εστελλας Ζία
Μπέυ. Γι' αυτό τό πρώτο δείπνο στο πλοίο, ή
'Εστελλά είχε κάνει τό «λάθος» νά φορήση δρα-
δινό φόρεμα — άλλ' ασφαλώς τό είχε κάνει έ-
πίτηδες. 'Ηταν ένα φόρεμα από χρυσό λαμέ τό-
σο ντεκολτέ, όστε ό κύριος Χούπερ δέν κατώρθω-
νε νά ξεκολλήση από κεί τό βλέμμα του. Αυτή ή
έκδομωτική τουαλέτα άντανανκλάτο μέσα στους
ανάριθμους καθρέφτες κι' άποκάλυπτε γενναία
δοξα τούς θαυμάσιους ώμους της, πού είχαν την
ίδια αναμένα έπιδερμίδα μέ τό πρόσωπό της.

—'Ενα σοφό μαγαζιάς είχε εξαφανίσει τίς δυο

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τό θερμό άρωμα αυ-
τής της λοσιόν ται-
ριάζει στα μαύρα μαλ-
λιά, στή σκούρα έπι-
δερμίδα, στα βαθύ-
χρωμα μάτια σας...

... καί ή κολώνια
Μυριώ σέ όλους τους
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναί ή έκφρασίς τής
προσωπικότητός σας.

Μανόλια

ή λοσιόν γιά τό σπαρέ-
νιο δέρμα. Τό άρωμα
της ταιριάζει σά κα-
στανά μαλλιά καί τό
σκούρα μάτια σας...

... καί ή κολώνια
Μορτώ σέ όλους τούς
τύπους τής γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΙ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

112/40

Ο
δολοφόνος
ταξίδευε
μαζύ

μικρές ρυτίδες άπ' τό στόμα της. 'Η κυρία Ζία Μπέυ είχε μία μαύρη μεταξωτή τσάντα κρεμασμέ-
νη στό μπράτσο της.

Όταν μπήκε στην τραπεζαρία, τό πλοίο έκανε
ένα δυνατό σκαμπανέβασμα. Μιά οποιαδήποτε άλ-
λη γυναίκα θά είχε χάσει την ισορροπία της καί
θά πήγαινε νά πέσει σέ μία άπ' τις κολώνες, έγ-
καταλείποντας κάθε αξιοπρέπεια. 'Αλλά ή κυρία
Ζία Μπέυ άρκέστηκε νά χαμογελάσει στόν καμα-
ρότο πού έτρεξε νά την βοηθήσει καί τού χτύπη-
σε φιλικά τόν ώμο, πρίν σηκώσει τη φαρδειά φού-
στα της γιά νά καθήση σ' ένα άπ' τά τραπέζια.

Στό τραπέζι τού πλοιάρχου, οί τρεις άνδρες
δέν μιλούσαν πιά, άπό ένστικτο, παρά χαμηλό-
φωνα μόνο.

—Τι πλάσμα! ψιθύρισε ό κύριος Χούπερ μέ
σανδαλισμένο ύφος, κοιτάζοντας τώρα τό πιάτο
του.

Ό Λάθροπ έκανε μία χειρονομία γεμάτη έπι-
είκεια, ενώ στά καστανά μάτια του φάνηκε μία
έντελώς νεανική λάμψη.

—Όνομάζεται κυρία Ζία Μπέυ. Είναι άμερι-
κανική καταγωγή, αλλά ό πρώτος άνδρας της
ήταν Άγγλος. Όσο γιά τόν δεύτερο — άπ' τόν
όποιο πήρε διαζύγιο ή πού πρόκειται νά πάρη —
είναι μέλος τής Τουρκικής Πρεσβείας στό Λον-
δίνο...

Ό Μάξ κατάλαβε άργότερα ότι γιά νά συγ-
κεντρώνη όλ' αυτά τά κουτσομπολιά ό Λάθροπ
είχε όλόκληρο σύστημα.

—Έχω παρατηρήσει, έξακολούθησε ό Λάθροπ
μ' ένα μικρό γέλιο, ότι ύπάρχει ένα πλάσμα σάν
κι' αυτήν σέ κάθε ατμόπλοιο. 'Αλλ' άποφεύγω
νά μελετήσω τό πράγμα άπό πού κοντά, γιατί αυ-
τό δέν θάρεσε καθόλου στή γυναίκα μου!

Ό Μάξ έφαγε σιωπηλός, επαναλαμβάνοντας
στόν έαυτό του ότι δέν θ' άφηνε νά πιαστή στά
δίχτυα τής κυρίας Ζία Μπέυ, ότι δέν θά την προσ-
καλούσε νά πιή κάτι, ότι δέν θά ζητούσε καν νά
συνάψη γνωριμία μαζί της...

'Αλλά συγχρόνως καταλάβαινε πολύ καλά ότι
όλες αυτές οί αποφάσεις του ήταν μάταιες. Καί
τό κακό ήταν πώς ή κυρία Ζία Μπέυ δέν άντα-
ποκρινόταν καθόλου στόν τύπο τής γυναίκας πού
τού άρεσε...

Ε
κείνη τη στιγμή τόν πλησίασε ένας καμα-
ρότος μέ στολή:

—Ό κύριος Μάθιους;

—Μάλιστα.

—Ό πλοίαρχος σάς στέλνει τούς χαιρετισμούς
του, κύριε, καί θάθελε νά ξέρη άν θά μωρέσετε
νά πάρετε τόν καφέ σας στην καμπίνα του, μετά
τό δείπνο.

Ό Μάξ άποκρίθηκε καταφατικά, εύτυχής πού τού
δινόταν ή ευκαιρία νά εγκαταλείψη την τραπε-
ζαρία. Θά μωρούσε ν' άποφύγη, κάνοντας ένα
γύρο, νά περάσει κοντά άπ' τό τραπέζι τής κυρίας
Ζία Μπέυ, άλλ' αυτό κινδύνευε νά τραβήξη ανά-
φελα την προσοχή...

Όταν ό Μάξ έφτασε κοντά της, ή κυρία Ζία
Μπέυ σήκωσε τό κεφάλι καί τόν κοίταξε πάλι κα-
τάματα. Τό στόμα της —βαμμένο μ' ένα σκούρο
κόκκινο χρώμα καί δελεαστικό σάν φρούτο —εί-
χε μία πτυχή λιγάκι κοροϊδευτική, σάν νά έτοιμα-
ζόταν νά χαμογελάσει. 'Αλλ' αυτό ήταν όλο κι' ό
Μάξ άπομακρύνθηκε κοιτσαίνοντας.

Ό καμαρότος τόν ώδήγησε στόν άνελυστήρα
πού τόν ανέβασε ως την πρώτη γέφυρα. 'Επειτα
ό Μάξ πέρασε άπ' τη γέφυρα μέ τις δάριες, πού ή-
ταν τόσο σκοτεινή, ώστε άναγκάστηκε νά κλείση
τά μάτια του, θαμνωμένος άπ' τό φώς, όταν έφτα-
σε στην καμπίνα τού πλοιάρχου.

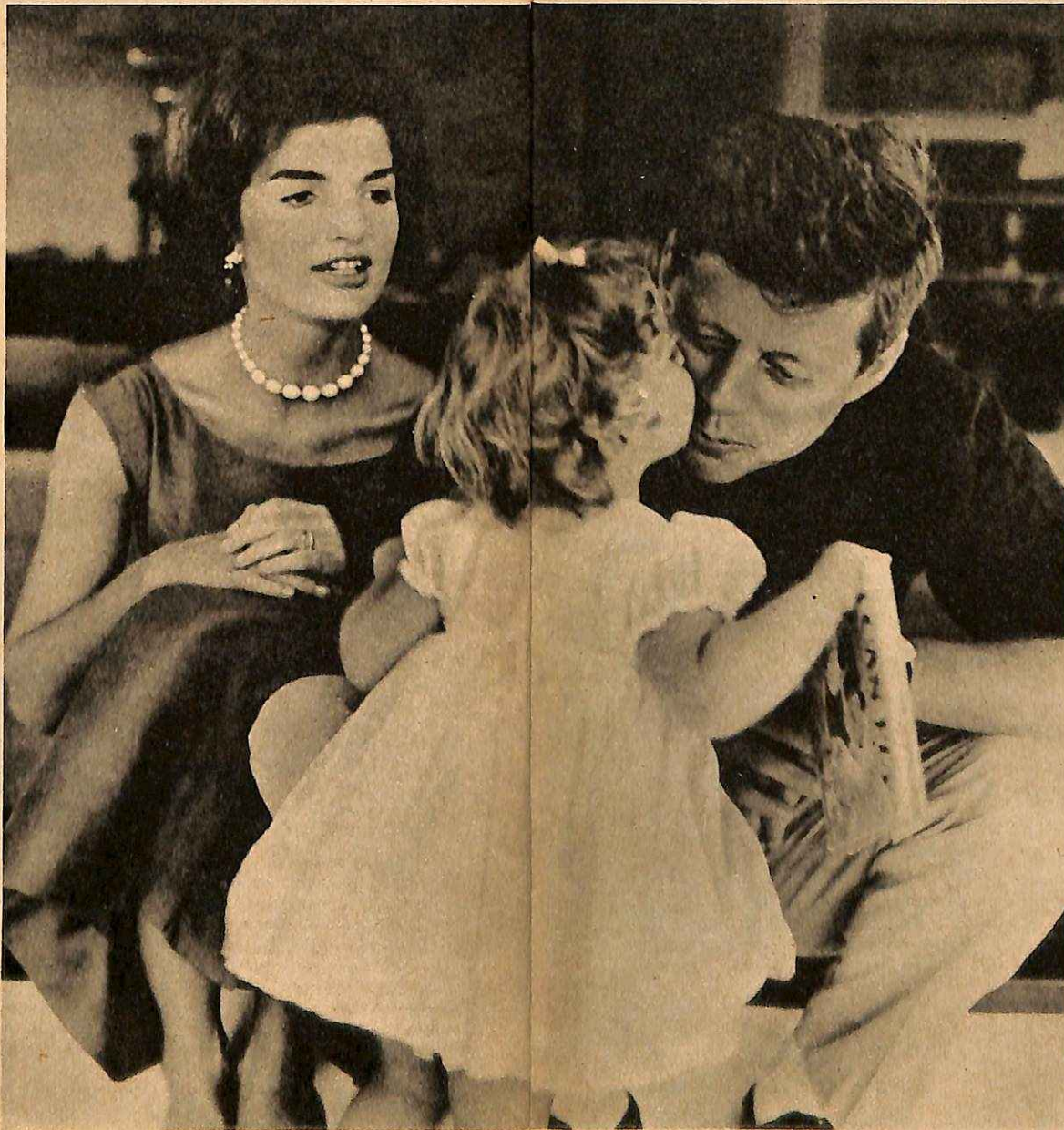
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΕΝΟΣ ΕΦΗΒΟΥ

ΗΡΩΣ Τ' ΠΟΛΕΜΟΥ, ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ,
ΚΑΛΟΣ ΔΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ,
Ο ΤΖΩΚΕΝΝΕΝΤΥ ΕΛΠΙΖΕΙ ΣΤΗΝ 8Η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ...

ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΣΤΟΝ

ΠΑΤΕΡΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΣΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΚΕΝΝΕΝΤΥ: Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ Η.Π.Α.

Η
προεκλογική κίνηση στην 'Αμερική έχει φθάσει
στό κατοκόρυφο. 'Η ημέρα τής κρίσεως, ή 8η Νοεμ-
βρίου, πλησιάζει καί τά δυο μεγάλα αντίπαλα κόμ-
ματα άνοπτύσσουν στό έποκρο τη δραστηριότητά τους
γιά νά προσελκύσουν τη μικρή πλειοψηφία πού θά
δώση τη νίκη στην μία από τις δυο σχεδόν ισόπαλες
παράτάξεις. Γι' αυτό τά μικρά γεγονότα καί τά συν-
θήματα τής τελευταίας στιγμής έχουν συχνά μεγάλα
άποτελέσματα.

Στην πραγματικότητα, ό προεκλογικός άγών διε-
ξάγεται κυρίως γύρω άπό την προσωπικότητα τών υ-
ποψηφίων, παρά μέ βάση τά προγράμματα τών κομ-
μάτων, τά όποια δέν παρουσιάζουν ουσιαστικές δια-
φορές μεταξύ τους. Ό 'Αμερικανικός λαός έπηρεάζε-
ται άπό συναισθηματικούς παράγοντες καί άπό έντυ-
πώσεις πού δημιουργούν μία ατμόσφαιρα γύρω άπό
τούς υποψηφίους. 'Από την άποψη αυτή, οι παρτι-
ρηταί κρίνουν ότι τό γενικό κλίμα ευνόει τόν δημ-
κρατικό υποψήφιο Τζών Κέννεντυ.

Ό Κέννεντυ είναι νέος καί άνταποκρίνεται στις ση-
μερινές τάσεις τού 'Αμερικανικού λαού πού έπιθυμεί
ένα όρμητικό καί δυναμικό ήγέτη στην διαχείριση
τών διεθνών ζητημάτων. 'Ηδη, ό γερουσιαστής τής
Μασαχουσέτης, ηλικίας μόλις 42 χρονών, ήρωας τού
πολέμου καί κληρονόμος μιάς περιουσίας αρκετών έ-
κατομμυρίων, δρίσκεται σέ απόσπαση όλγων μόνον
δημάτων άπό την είσοδο τού Λευκού Οίκου καί, άν
κατορθώση νά είναι ό ένωικός του στις 9 Νοεμβρίου,
δέν θά είναι μόνο ό εθνικός καθολικός πού γίνεται
πρόεδρος τών Η.Π.Α., αλλά καί ό νεώτερος πού άνε-
δείχθη μέ έκλογές. 'Ο Θεόδωρος Ροζβέλτ, όταν έγινε
πρόεδρος, τό 1901, ήταν κατά ένα χρόνο μικρότε-
ρος άπ' τόν Κέννεντυ, αλλά χωρίς έκλογές, ως αντι-
πρόεδρος, μετά την δολοφονία τού προέδρου Μακ
Κίλντεν.

“Ηρώς τού πολέμου

Μ
ιά αδιανοητέα νύχτα τού 1943, τό μικρό άν-
θυποβρυχιακό σκάφος, πού είχε κυβερνήτη τόν νε-

αρό τότε Τζών Κέννεντυ, χτυπήθηκε άπό ένα μεγάλο
γιαπωνέζικο πολεμικό. Ό νέος άνθυποβρυχιαρχος κα-
τόρθωσε, χάρις στην άποφασιστικότητα καί τόν ήρω-
ισμό του, νά σώσει τό πλήρωμα τού σκάφους του καί
νά τό ώδηγήσει σ' ένα κοντινό νησί, ύστερα άπό άπί-
στευτες περιπέτειες μέ τά στοιχεία τής φύσεως. Με-
τέφερε στούς ώμους του έναν πληγωμένο καί έδειξε
μεγάλη αλληλεγγύη καί αλtruισμό. 'Εμειναν αρκετές
ημέρες στό έρμηκό νησί μέ μόνη τροφή τις ίδιές
καρύδες, μέχρις ότου τούς περιμάζεψε ένα 'Αμερικαν-
ικό πλοίο. 'Από τότε ό Τζών Κέννεντυ, ό νέος πού
είχε κριθεί άκατάλληλος γιά τόν στρατό έφ' όσον
ήταν πολύ αδύνατος ύστερα άπό μία θάραξ άρρώ-
στια, έγινε τό πρόσωπο τής ημέρας καί έθνικός ήρώς.
'Από την προσπάθεια πού είχε καταβάλει γιά νά σώ-
ση τόν τραυματία, ή σπονδυλική του στήλη έπαθε κά-
ποια εξάρθρωση. 'Εγχειρήθηκε άμέσως, αλλά χωρίς
έπιτυχία καί τό 1954 έπρεσε θάραξ άρρωστος εξ αι-
τίας τού πολεμικού τραύματος του. Μιά δεύτερη έγ-
χειρηση, έπιτυχής αυτή τη φορά, τού χάρισε την ύ-
γεια του καί άπό τότε ό Κέννεντυ άρχισε όρμητικά
καί δραστήρια την πολιτική του σταδιοδρομία.

Μεγάλος δημοσιογράφος

Τ
ό θάρρος δέν είναι άμως ή μόνη 'αρετή τού Κέν-
νεντυ. Μόλις τελείωσε ό πόλεμος καί άπελύθη άπ' τό
στρατό, ό εθνικός ήρώς βρήκε τό δρόμο του στη δη-
μοσιογραφία. Τά άρθρα του διαβάστηκαν σ' όλη την
'Αμερική καί απέκτησε τη φήμη ενός άπ' τούς καλύτε-
ρους συγγραφείς τής νέας γενιάς. Τό διεύλιο του
'εθναράλεια πορτραίτα», πού είναι ή καθρέπτης τών
πολιτικών ίδεών τής εποχής μας, δείχνει την έκτίμηση
πού τρέφει ό Κέννεντυ πρός τούς άποφασιστικούς άν-
δρες.

Πρωτοεμφανίστηκε στην πολιτική τό 1945, ως θου-
λευτής τής Βοστώνης καί την θέση αυτή την κράτησε
καί στις εκλογές τού 1948 καί τού 1950. 'Αλλά αυτό

Συνέχεια σελ. 69

Η ΦΩΝΗ ΠΟΥ ΔΕΝΕΙ ΦΩΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΑΔΙ...

ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ: ΕΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΟ, ΜΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΗ ΦΩΝΗ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Η ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ — ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΞΩ

Η Νάνα Μούσχορη έχει δεβαρημένο παρελθόν! Μουσικό, βέβαια. Μέσα στα δυο τελευταία χρόνια ανέδειξε τέσσερα τραγούδια στα δύο φεστιβάλ Έλαφρου Τραγουδιού του Ε.Ι.Ρ., που τραγουδιούνται σήμερα όσο λίγα και χρωστάνε μεγάλο μέρος απ' την επιτυχία και την δημοτικότητα τους στην χαριτωμένη έρμηνεία της. Τελευταία της επιτυχία ή ανάδειξη και άλλου ελληνικού τραγουδιού στο Διεθνές Φεστιβάλ Τραγουδιού στην ισπανική Βαρκελώνη. Έχοντας, λοιπόν, υπ' όψη μας το «παρελθόν» της, περιμέναμε να συναντήσουμε στο μικρό σαλονάκι του σπιτιού της την προσωποποίηση της σιγουριάς και του θάρρους. Ανάψαμε τον προβολέα για τ' η φωτογράφιση και περιμέναμε να μ'ας βοηθήσει με την προϋπολογισμένη εμπειρία της. Λάθος, κακός υπολογισμός. Έμπόδιο συμπαθητικό, αλλά και αναπάντεχο σαν πολύχρωμο φρούτο σ' χειμωνιάτικο κλαδί ή έφηβική ατολμία της Νάνας. Τα χέρια της έσφιξαν τ' ένα τ' άλλο, συστράφηκαν οι δυο παλάμες, μπλέχτηκαν, σχεδόν άγωνιδως, τα δάχτυλα... Χρειάστηκε κόπος, προσπάθεια και συνεννόηση για να «ένδώσει»...

«Αγνωστη σχεδόν πριν δύο χρόνια, ή Νάνα Μούσχορη, γνώρισε αστραπιαία την επιτυχία. 'Η ξεστή και πειθαρχημένη φωνή της, το πλούσιο αίσθημά της, ένα χρώμα νοσταλγικό στον τόνο της, δημιουργούν στους ακροατές μιάν ατμόσφαιρα «οικειότητας», τη μαγεία μιάς φιλικής διαθέσεως».

Πριν λίγα χρόνια ο πατέρας της δεν ήθελε ν' ακούσει για την κλίση της κόρης του στο ελαφρό τραγούδι. Υπολόγιζε στο ζωγραφικό της ταλέντο και το μόνο που δέχτηκε ήταν να μελετήσει «στα σοβαρά» πιάνο και κλασικό «σοβαρό» τραγούδι στο Έλληνικό Ωδείο...

Έτσι ή Νάνα ήταν πάνοπλη μουσικά, όταν συνάντησε τον Μίμη Πλέσσα σ' κάποια έκπομπή με συμμετοχή του κοινού. Όταν την άκουσε σ' ένα αμερικανικό τραγούδι της είπε κοφτά και σίγουρα:

«Προσωπικά είμαι πρόθυμος να σε βοηθήσω να τραγουδήσεις πολύ σύντομα στο ραδιόφωνο».

Ακολούθησαν ραδιοφωνικές εκπομπές και αργότερα εμφανίσεις μπροστά στο κοινό. Δεν έχουν περάσει, όμως, παρά μόνο δυο χρόνια από την ημέρα που άρχισε να «γράφει» δίσκους. Μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα, οι δίσκοι της ξεπέρασαν τούς τριάντα και καθένας είναι και μιά επιτυχία.

Από εκείνο το άπαλο —διετές σήμερα— «Φεγγαράκι» της ως το τελευταίο, τον «Επιτάφιο», όλα τα τραγούδια της «τρέχουν», όπως λένε στην έμπορική γλώσσα τους οι καλλιτέχνες, όταν θέλουν να μιλήσουν για κάποιο δίσκο με εμφανή την προτίμηση της αγοράς.

Κοντά στον Χατζιδάκι...

Βασικός συντελεστής της επιτυχίας της ο Μάνος Χατζιδάκις, που αυτές τις ημέρες έκλεισαν δυο χρόνια από την ημέρα της γνωριμίας της μαζί του. Τραγούδια που δρίσκονται σ' όλα τα στόματα —γράφτηκαν από τον Χατζιδάκι και τραγουδιούνται από τη Μούσχορη— δημιούργησαν φανατικούς και πολυάριθμους θαυμαστές και για τους δυο, και το κοινό τους έχει τόσο πολύ συνδυάσει, ώστε κάθε τραγούδι της πρώτης να θεωρείται και σύνθεση του δεύτερου. Φυσικά, αυτό δεν συμβαίνει πάντα, αλλά υπογραμμίζει τον ευτυχισμένο συνδυασμό που πέτυχαν οι δυο καλλιτέχνες. Και θάταν κρίμα να μη συναντηθούν οι δυο τους. Η μικρή, πριν από τέσσερα χρόνια, «κρούνη» του «Μακάμ», που τραγουδούσε σ' στάση «ήμιαναπαύσεως» —όπως λένε στο στρατό— έμπρός στο μικρόφωνο, θάρκε ένα θσαυρό στη μουσική εμπνευση του Μάνου Χατζιδάκι, «ένα κολλίε που ταίριαζε στο λαιμό της», όπως συνηθίζουν να λένε μερικοί. Αλλά και ο μουσικός θάρκε μιά χρυσή τρουμπέττα που παίζει με κέφι...

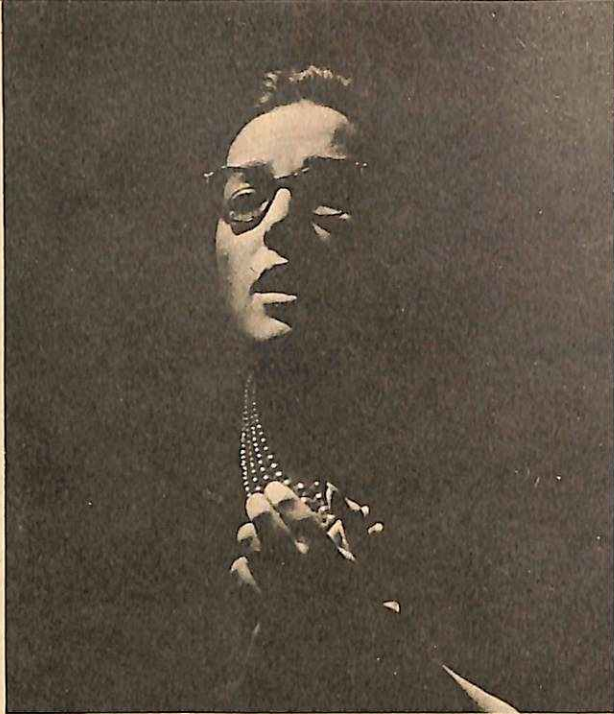
Μετά την επιτυχία στο πρώτο Φεστιβάλ Έλληνικού Έλαφρου Τραγουδιού, η Νάνα είχε δηλώσει πως προτιμάει να ερμηνεύει τα τραγούδια που ταίριαζουν στη φωνή της. Έχουν σίχους της άρεσκείας της, διευκρινίζοντας ότι καμιά φορά αναγκάζεται από λόγους «ανωτέρας βίας» να τραγουδήσει και άλλα, που θα προτιμούσε ν' αποφύγει. Σήμερα, καθιερωμένη και αγαπητή από το κοινό, μπορεί να προσφέρει στους θαυμαστές της, που πραγματικά την συγκινεί και κατ' επέκταση ό,τι τους γοητεύει.

Αυτό θα συμβεί φέτος στο «Τζάκι», όπου άρχισε τις εμφανίσεις της η Νάνα μ' ένα μουσικό κουαρτέτο.

Η Νάνα στέκει έμπρός στο μικρόφωνο, όταν πρόκειται να τραγουδήσει, σ' να είναι έτοιμη να... «ετακωθή» μαζί του, κι ακόμα και με το κοινό που δρίσκεται πίσω απ' αυτό. Αλλά με την πρώτη στροφή ή μελωδία σου δίνει άπαλά το χέρι, διαλύοντας κάθε παρεξήγηση, κάθε έντυωση σφαλερή για τις αρχικές της διαθέσεις. Αυτή η φωνή που, άλλοτε ραγισμένη κι άλλοτε

Με τις μελωδίες Χατζιδάκι
ή Νάνα Μούσχουρη
έδωσε στο ελληνικό τραγούδι
μια καινούργια
θερμότητα και ζωή.

→ Η NANA δίνεται ολόψυχα στο τραγούδι της. Οι εκφράσεις στο πρόσωπό της ακολουθούν τις συναισθηματικές αναλλαγές του σκηνικού.

«ΚΑΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ...» ΑΣΦΑΛΩΣ ΑΛΛΑ...

...Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

λαμπερή, ανεβοκατεβαίνει, ακολουθώντας τις πενταγραμμικές επιταγές του συνθέτου, έχει ένα τρόπο μοναδικό για να χρωματίζει τις νότες, να τις σκορπίζει πάνω και γύρω από το κεφάλι σου, δημιουργώντας έτσι την αίσθηση ενός μελωδικά έναστρου ούρανο. Άκόμα κι ο γκρίζος «Επιτάφιος» κρατάει μιάν ελπίδα φωτεινής ανάταυγας από το μέταλλο της φωνής της. Άλλα ό,τι την ώρα της έρμηνείας δίνει την αίσθηση του πιο λυτρωτικού αυτοσχεδιασμού, είναι αποτέλεσμα επίπονης μελέτης. Η Μούσχουρη αρχίζει από τη μελέτη της μελωδίας πάνω στο πεντάγραμμο, προχωρεί στην εκμάθηση των στίχων, σε συνδυασμό με τη βασική μουσική, και συμπληρώνει τον «εκπαιδευτικό» κύκλο με την επανάληψη του τραγουδιού καμιά δεκαριά φορές.

Μιλώντας με την Νάνα για τις μουσικές της προτιμήσεις, μάθαμε τα ακόλουθα:

«...Προτιμώ την τζάζ, ίσως γιατί η φωνή μου ταιριάζει περισσότερο σ' αυτήν. Ίσως γιατί μεγάλωσα ακούγοντας τον ρυθμό της εποχής μας που ήταν και ξεκαλούθει να είναι η τζάζ. Φυσικά, πολλές φορές με συγκινούν τα γεμάτα ποίηση και μελαγχολία γαλλικά τραγούδια, τα δικά μας της σχολής Άτικ και Χαιρόπουλου. Όμως και πάλι επιστρέφω στην τζάζ, στα αμερικάνικα τραγούδια, αυτά που έρμηνεύουν οι αγαπημένες μου Έλλα Φιτζέραλντ, Σάρρα Βόν, Τζούν Κρίστι ή εκείνα που τραγουδάνε ο Νάτ Κινγκ Κόουλ και Φράνκ Σινάτρα...».

Λένε πώς άλλοτε, τουλάχιστον, η μουσική εξημέρωνε τα θηρία και οι παραμυθίδες και οι ιστορικοί διηγούνται, προς επίρρωση των ισχυρισμών τους, ότι η κιθάρα του Άριωνα μετέτρεψε τα δελφίνια σε υπάκουα θαλασσίνα υπόζυγια για χάρη του κιθαρωδού που κινδύνευε από —άμουςους προφανώς — ληστές.

Δεν ξέρουμε και γι' αυτό δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε τη μουσική επίδοση του Άριωνα. Αν αυτός όμως με τη μουσική του κατάφερε να εξημερώσει, αυτοστιγμεί, τα δελφίνια, το τραγούδι της Νάνας Μούσχουρη —μαζί με τη μουσική του Μάνου Χατζιδάκι— προσέφερε πολλά στον εκπολιτισμό της ελαφράς ελληνικής μουσικής, του ελληνικού τραγουδιού.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ αεροπλάνα έχουν έφοδιασθ με ένα υπερεισίοθητο ανιχνευτήρα που λειτουργεί με υπέρυθρες ακτίνες και με τον οποίο μπορούν να ανακαλύψουν υποβρύχια που βρίσκονται σε πολύ μεγάλα βάθη.

■ ■ ΣΤΗΝ Άγγλία άρχισαν να δάφουν τα αεροπλάνα με φοβρίζοντα χρώματα. Οι ειδικοί υπολογίζουν ότι με τον τρόπο αυτό θα αποφεύγονται οι νυχτερινές συγκρούσεις.

■ ■ Η ΑΡΑΒΙΚΗ θρησκευτική αρχιτεκτονική προσαρμόζεται στο πνεύμα της εποχής. Ό μινιέρες ενός τζαμιού που χτίζεται στο δρόμο Καίρου — Πόρτ Σάιντ θα έχη σχήμα «σπούτνικ».

■ ■ ΣΤΗΝ Μόσχα ένεφανίσθη ένα «επαναστατικό» ποδήλατο. Ένώ ο ποδηλάτης ποδηλατεί όπισθεν, το ποδήλατο τρέχει προς τα εμπρός.

■ ■ ΣΤΗΝ Γαλλία κυκλοφόρησε ένα «ομιλούν» βιβλίο εικονογραφμένο με ζωα. Π.χ. όταν φθάνετε στη σελίδα του σκύλου ακούτε άμέσως: «Γάβ, γάβ!».

■ ■ ΣΤΗΝ Άγγλία ένας ψαράς που έβρισε τη γυναίκα του με ένα ζωντανό χέλι κατεδικάσθη επί σκληρότητι προς τα ζωα!

■ ■ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ κινηματογράφος θριαμβεύει στη Ρωσία. Μέσα σε λίγους μήνες οι Ρώσοι είδαν περισσότερα αμερικανικά φιλμ από όσα είδαν από την εποχή της επανάστασης.

■ ■ ΣΤΟ Παρίσι άνοιξε ένας κινηματογράφος ό οποίος έδοφτίστηκε «Τσάρλυ Τσάπλιν». Ό κινηματογράφος αυτός θα παίξει αποκλειστικά ταινίες του Σαρλό.

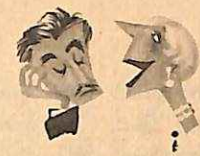
■ ■ ΕΝΑΣ νεαρός συγγραφέας παραδίδει σε έναν εκδότη ένα μυθιστόρημά του. Στην αρχή του πρώτου χειρογράφου έχει γράψει την συνηθισμένη πιά φράση: «Τα πρόσωπα του έργου είναι απολύτως φανταστικά και δεν έχουν καμιά σχέση με πρόσωπα που ζουν ή έχουν ζήσει».

—Υστερα από μερικές ημέρες του έπεσετόφρησαν τα χειρόγραφα με την σημείωση: «Αυτό είναι το κακός!»

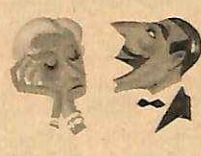
■ ■ ΕΝΑΣ χωριάτης συνάντησε κάποτε στο κυνήγι τον Λουδοβίκο 14ο της Γαλλίας και καθώς έκανε πολύ κρύο εξεπλήγη που ό βασιλιάς δεν φορούσε γάντια.

—Δεν είναι περίεργο ότι δεν κρυώνουν τα χέρια του, του απάντησε ένας άλλος χωριάτης, γιατί τα έχει πάντα χωμένα στις τσέπες μας!

■ ■ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ είναι οι πιο εύτυχεις συγγραφείς, γιατί οι νεκροί δεν μπορούν να διαμαρτυρηθούν.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ ΜΕ γλυκύτατο... καιρό και ωραίες ημέρες ή με κρύο και συννεφιά, πάντως, ό 'Οκτώβριος φέρνει τον χειμώνα και αλλάζει τον ρυθμό της ζωής, προδιαθέτει τον κόσμο και τα κέφια του διαφορετικά. Κοσμοπλημύρα στα σινεμά (τό ηύξημένο εισιτήριο δεν φαίνεται να αποθαρρύνει κανένα) και κόσμος στα πρώτα νυκτερινά κέντρα, στο «Ρόξ», όπου έφέτος μετοίκησε ή «Άθηναία» και φιλοξενείται ό μαγνήτης Λέβ, που όπου και να πάη συγκεντρώνει την αθηναϊκή νυκτερινή ζωή...

Υ Ράδονται... όλες οι κυρίες. Ύψηλη ραπτική, μεσαία ραπτική, χαμηλή ραπτική, μπουτίκ σπουδαίες συνδεδεμένες κατ' ευθείαν με τό Παρίσι, μπουτίκ άσημνες με τρία πλεκτά και ένα φιγουρίνι, όλες δουλεύουν. Δεν έχει δυσχέρεια μεγάλη ή νέα μόδα. Είναι μάλλον εύκολη και φιλική, τα δέ ύφασματα εϊπέρ ποτε ωραία. Και εκεί, καινούργια μαγαζιά έχουν φέρει τις ωραιότερες ξένες δημιουργίες. Μάλλινα, ζερζέ, μεταξωτά, βελούδα...

Υ Τί κρέμα... που τό ελληνικό ύφασμα κάθε τόσο πέφτει, ύστερα από στιγμιαία άναλαμπή. Κάποτε είχαμε τα κουκουλάρικα και τα θαυμάσια μεταξωτά, για ένα φεγγάρι άποκτήσαμε και ελληνικά έμπριμέ, με σχέδια Έλλήνων ζωγράφων, που είχαν ένθουσιάζει και τους ξένους. Και τα χειμωινάτικα ύφανα θα μπορούσαν να έχουν δικό τους κομψότατο χαρακτήρα. Κυρίως αν ύπάρχαν τυποποιημένα και αν δεν παρουσιάζοντο κάθε χρόνο διαφορετικά...

Υ Δυστυχώς... νέα μόδα ή παλιά, πάντα απαιτεί την ίδια άδυναμία. Οι γυναίκες και οι άνδρες όλου του κόσμου αγωνίζονται να δρουν τη λύσι ενός άλλου προβλήματος. Πώς να τρώνε και να πίνουν όσο τους κάνει κέφι και να μη παχαίνουν...

Υ Κάθε τόσο... κάτι αναφέρεται. Μαγική συνταγή τώρα είναι τό «Μετρεκάλ», μιά σκόνη την ό-

ποίαν διαλύετε σε νερό και την πίνετε σε ποτήρι ή την αγοράζετε έτοιμη, διαλυμένη σε τενεκεδάκια τύπου ξένης μύρας. Φαίνεται ότι τα περιέχει όλα: Τροφή, βιταμίνες και ψυχολογική επίδρασι, που σας έμποδίζει να πεινάτε. Στην Άμερική ή πώλησις έχει φθάσει σε άστρονομικούς άριθμούς...

Υ Νέες υύτες... Άλλάζουν άνεπαίσθητα τα προφίλ πολλών κομψών γυναικών. Η τελευταία, ή όποια πρό διετίας έλεγε τακτοποιήσει την μύτη της, είναι ή μέλλουσα βασίλισσα του Βελγίου ντόνα Φαμπιόλα. Δεν μπορεί να πή κανείς ότι δεν της έφερε τύχη...

Υ Κολλιέ... που μόνον άστέρας του Χόλλυγουντ μπορεί ποτέ να φορέση. Άποτελείται από χρυσές, άσημνες, πλατινένιες και διαμαντένιες θέρες συνδεδεμένες όλες μαζί... Ό άριθμός που χρειάζεται δεν αναφέρεται...

Υ Φιλοξενία... Ό πρίγκιπ Άκίχιτο (ύψος 1.60) και ή πριγκίπισσα Μιτσίκο (ύψος 1.50) έφθασαν στην Ουάσιγκτων, προσκεκλημένοι της άμερικανικής κυβέρνησεως, και κοιμήθηκαν στο καινούργιο κρεβάτι τό όποιο είχε παραγγελθή επίτηδες για τον στρατηγό Ντε Γκώλ...

Υ Μικρή ιστορία (τρελλών): Ό ύπουργός Προνοίας επισκέπτεται τό Δρομοκαΐτειο, φθάνει σε μιά αίθουσα πελώρια με 50 κρεβάτια, άλλα άδεια. «Έδω, του έξηγου, είναι οι φρενοβλαβείς αυτοκινητιστάι». «Και που βρίσκονταιι». «Είναι κάτω από τα κρεβάτια τους και τα έπίδιορθώνουν»...

Υ Ό Τσάρλυ Τσάπλιν... προχωρεί με τα άπομνημονεύματά του. «Η περιπέτεια σε 80 ημέρες θα είναι ή πνευματική μου διαθήκη», έίπε ό Τσάπλιν...

ηχη

■ ΑΠΟ ένα έταιρικό συμβόλαιο δυό έπιχειρηματιών πολύ συγχρονισμένοι: «Εν περιπτώσει χρεωκοπίας, τό κέρδη θα διανεμηθούν εξ ίσου μεταξύ των δυό έταίρων».

■ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ:

—Ό, δεν είναι άπολύτως τίποτε αυτές οι δερματικές ένοχλήσεις. Είναι άπλως από την στενοχωρία. Εϊσθε στενοχωρημένοι;

—Όχι.

■ Ο ΜΙΚΡΟΣ Γιαννιάκης έχη τρελλάψει τον πατέρα του στις ερωτήσεις όλη την ήμερα. Τέλος τον πατέρα:

—Και γιατί, μπαμπά, προσευχόμαστε κάθε μέρα στο Θεό για μιά άσση τον άρτο μας τον έπιούσιο και δεν τον παρακαλούμε μιά και καλή για όλο τό χρόνο;

—Για να είναι φρέσκος.

■ Η ΝΕΑ ύπηρεσία δείχνει στην κυρία τό συστατικό γράμμα της, τό όποιο γράφει:

Η φέρουσα την παρούσαν έφυγε από την οκία μας μετά από ύπηρεσία 5 έβδομάδων. Εϊμεθα εύχαριστήμεοι!

■ ΕΝΑΣ πλούσιος Άμερικανός έθριξε στη θάλασσα ένα άσημένο δολάριο ύποσχόμενος σε δυό Σκατωέζους πώς, όποιος τό βρή, θα έχη ως δώρο άλλα 100 δολάρια.

Άκόμα ψάχνουν για τα πτώματά τους.

■ —ΗΕΡΑ κάποτε έναν τόσο άδύνατο άνθρωπο, που δεν άγόραζε ποτέ μπαλόνια για τον γιό του, για να μην τον σπάζουν στο άέρα.

—Αυτό δεν είναι τίποτε. Έγώ ήξερα κάποτε έναν τόσο άδύνατο άνθρωπο, που για να καταλάβης την παρουσία του έπρεπε να μη δυό φορές από την πόρτα.

■ Ο ΑΛΗΤΗΣ: Καλή μου κυρία, έχω να φάω τρεις μέρες.

—Η φιλόφρων: (Τού δίνει 50 λεπτά). Πες μου, όμως, τί σε κατάντησε έτσι, καλέ μου άνθρωπε;

—Ο αλήτης: Ό ίδιο έλάττωμα που έχετε και σεις, κυρία μου. Η σπατάλη.

■ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ όμιλεί σε ένα άσυλο πλουτιών μυχοπαθών (έλαφρών περιπτώσεων) και καθ' όλη τη διάρκεια της όμιλίας του παρατηρεί έναν τρώγμο, ό όποιος δεν ακούσει με έξαιρετική προσοχή. Μετά τό πέρας της όμιλίας του, τον παίρνει τό υάτι του να συνομιλή με τό διευθυντή του ψυχιατρείου. Περίεργος ρωτά τον διευθυντή:

—Δεν πιστεύω να σας έίπε τίποτε για την όμιλία μου;

—Όχι. Όχι, ακριβώς.

—Άλλαδ; —Να σας πω, βεβαίως, ό άνθρωπος είναι ψυχοπαθής και δεν πρέπει να πάρετε τοίς μετρητοίς τά λόγια του. Με ρώτησε, λοιπόν, αν οι λόγοι που δεν κάνετε θεραπεία είναι χρηματικοί.

■ —ΜΠΑΜΠΑ, ρωτά ό μικρός, τί είναι διαλογός;

—Να σου πω. Έάν ένας άνθρωπος καταφέρει να κουνά μόνος του μιά δάσκα μέσα σε μιά ήσση λίμνη και πείθι όσους τον βλέπουν ότι αυτό συμβαίνει από την τρικυμία, αυτός είναι διαλογός.

■ ΣΤΟ έστιατόριο: Τό γκαρσόνι: Πώς βρήκατε τό φιλέτο σας, κύριε;

Ό πελάτης: Ό, τυχαίως. Έντελως τυχαίως. Πήγα να φάω μιά πατάτα και έαφνικά, νάτο ακριβώς από κάτω!

■ ΜΙΑ εφημερίδα του Καναδά έγραψε κάποτε ότι ένας τέως ύπουργός των Έσθονικών της Έσθονίας βρισκόταν στον Καναδά και έκανε τον χτίστη. Μετά από μερικές μέρες πήρε από έναν άναγνώστη της ένα γράμμα που έλεγε: «Αυτός είναι ίσως ό μοναδικός πολιτικός που άκολουθήσε τον σωστό δρόμο. Συνήθως, γίνεται τό αντίθετο».

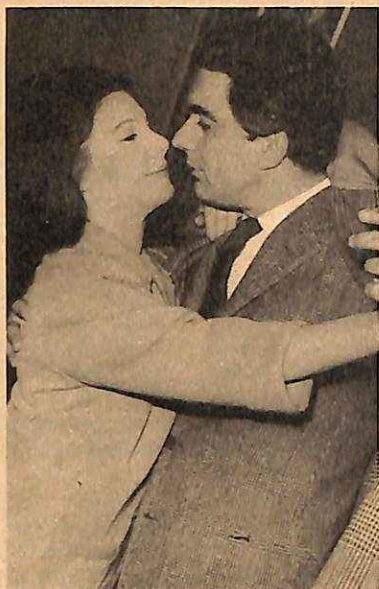
■ ΕΝΑ γκρούπ από δουλετάς επισκέπτεται ένα μεγάλο φυσικό σπήλαιο που στην έξοδο του ύπάρχουν δυό θαυμάσιοι σταλακτίτες τόσο κανονικής μορφής, που φαίνονται σαν τεχνητοί.

—Χρειάστηκαν πολλά χρόνια για να γίνουν αυτοί οι σταλακτίτες, λέει ό οδηγός.

—Άλλόθι: Λέει ένας δουλετής, δεν τό ήξερα ότι τό έργο ήταν κρατικό.

Ο ΜΥΡΑΤ, ή Βούλα Ζουμπουλάκη και ο Γιάννης 'Αργύρης, σε μία σκηνή των «Δικαίων». Στην πρεμιέρα έγινε και φιλολογικό μνημόσυνο του 'Αλμπέρ Καμύ μ' ενδιαφέρουσες όμιλίες του 'Αγγέλου Κατσαούρη, του Ε. Π. Παπανούτσου και του Α. Τερζάκη.

Ο ΧΟΡΝ όπως εμφανίζεται με ιδιαίτερως εύτυχη προσωπική απόδοση στο έναρκτηριο έργο του «Κεντρικού», που είναι ή «ωμάδα του Γκαμπριέλ 'Αρου «'Ο δειλός κι' ο τολμηρός». Μαζί με τον εξαιρετο δημοφιλή πρωταγωνιστή εικονίζεται ή Βούλα Χαριλάου.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

(«'Επικίνδυνη στροφή», «Οί δίκαιοι», «Γύρισε πίσω άγγελέ μου», «'Ο δειλός κι' ο τολμηρός»)

'Εντυπώσεις του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ε να σωρό πρεμιέρες αυτόν τον καιρό. Τέσσερις την περασμένη εβδομάδα και άλλες τόσες — αν όχι περισσότερες — αυτήν που διανύουμε. Τα δώδεκα αθηναϊκά συγκροτήματα πρόχας παρουσιάζουν, το ένα μετά το άλλο, τα έναρκτηρία έργα του χειμώνα. Από αυτά σήμερα θα μάς απασχολήσουν τα τέσσερα, που ανέβηκαν την εβδομάδα που πέρασε. Πρώτα, όμως, ως επιτραπή μία γενική διαπίστωση: 'Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, γεγονός είναι ότι αρκετοί θίασοι ξεκίνησαν αυτή τη φορά με μία ποιητική διάθεση και ανεζητήθησαν για έναρκτηρία έργα σκηνικής δημιουργίας συγγραφέων που έχουν κάτι να πουν, έστω κι αν αυτό το κάτι δεν μπορεί να έχει ιδιαίτερη ταμειακή απήχηση: Σαίξπηρ, Καμύ, Τέννις Ουίλλιαμς, Μπρέχτ... 'Αναντίρρητα αυτό είναι κάτι που πρέπει να υπολογισθεί στο ενεργητικό εκείνων που διάλεξαν τα έργα αυτά για να εγκαινιάσουν τη θεατρική περίοδο 1960-61. 'Ας ελθουμε τώρα στα τέσσερα που είδαμε την περασμένη εβδομάδα.

Η «'Επικίνδυνη στροφή»

Π ρώτο ανέθηκε ή «'Επικίνδυνη στροφή», στα «Διόνυσια». Στο θέατρο αυτό της δόου 'Αμερικής στεγάζεται έφετος ένας θίασος συνόλου με κύριο γυναικείο στέλεχος την 'Ελένη Χατζηαργύρη και καλλιτεχνικό διευθυντή και σκηνοθέτη τον Τίτο Φαρμάκη. Το έργο του Πρίσλεϋ, με το οποίο ο θίασος αυτός έδωσε το πρώτο «παράν», χαρακτηρίζεται από μοναδική τεχνική. Γύρω από ένα θάνατο — που όλοι τον νόμιζαν για αυτοκτονία — αρχίζει, σε μία «φιλική» συγκέντρωση, κάποια συζήτηση. Κ' ή συζήτηση αυτή, σιγά-σιγά, με ομολογουμένως εξαιρετική συγγραφική μαεστρία, γίνεται αίτια ν' αποκαλυφθούν ένα σωρό φοβερά πράγματα και να πέσουν οι μάσκες και από τα έξω πρόσωπα που συνθέτουν το έμψυχο υλικό που χρησιμοποιεί ο Πρίσλεϋ. Βέβαια, δεν υπάρχει μεγάλη δράση. 'Ο συγγραφέας κατορθώνει, εν τούτοις, χωρίς ουσιαστική δράση και χωρίς ξεχωριστό ποιητικό περιεχόμενο, να προσελκύσει. Η «'Επικίνδυνη στροφή» έχει ανεβή και άλλοτε στην αθηναϊκή σκηνή, πριν από 15 χρόνια, από την Κατερίνα. Πλάι της τότε ο αξέχαστος Γιώργος Παπάς, ο 'Αποστολίδης, ο Σολομός και ακόμη ή Μελίνα Μερκούρη και ή 'Ελένη Χατζηαργύρη. Μία παράσταση αξέχαστη. Σήμερα, βέβαια, τα πράγματα δεν είναι από απόψεως συνόλου στο ίδιο ύψος. Θά ήταν, εν τούτοις, άδικο να μην αναγνωρισθεί ότι ο Τίτος Φαρμάκης κατέβαλε φιλότιμη προσπάθεια και ότι ή παράσταση στο σύνολό της — μέσα σ' ένα καλαίσθητο σκηνοήτο του 'Ολύμπιου — είναι ικανοποιητική. Ξεχωρίζει ή 'Ε-

λένη Χατζηαργύρη, που είναι, τι πρέπει. Πάρα πολύ καλή. 'Ενδιαφέρουσες επίσης οι αποδόσεις της Μαίρης Χρονοπούλου και του Τίτου Φαρμάκη. 'Ο Στέφανος Ληναίος είναι ισοστάς, το παίξιμό του είναι προσεγμένο, αλλά συνολικά δεν έχει την ιδιαίτερη εκείνη λάμψη που χαρακτηρίζει συνήθως το παίξιμο ενός πρωταγωνιστού. Ουσιαστικότερες όμως επιφυλάξεις προκαλούν ή Γιάννης Φέρτης και ή Τάνια Σαββοπούλου. Παίζουν με κάποια τραχύτητα, έχουν στιγμές υπερβολής και ένα τόσο ομιλίας ξένο προς το σύνολο, έτσι που, χωρίς να φθάνουν ως την άποτυχία, εν τούτοις, συγκριτικά, υπολείπονται από τους άλλους παράγοντες της παραστάσεως. Η Μαρία Φωκά δεν έχει περιθώρια για κάτι το ιδιαίτερο.

Οί «Δίκαιοι» του Καμύ

Ε ύθους μετά τα «Διόνυσια» άνοιξε το θέατρο «'Αλφα», της δόου Πατησίων (το άλλοτε «Φωτοπούλου»), όπου έφετος στεγάζεται αξιόλογος θίασος υπό τον Δημήτρη Μυράτ. 'Αξίζει, λοιπόν, να του σφίξει κανείς το χέρι για το έναρκτηριο έργο που διάλεξε. 'Οχι ότι είναι κανένα άριστο έργο. 'Αντίθετα, οι «Δίκαιοι» του Καμύ χαρακτηρίζονται από κάτι το έγκεφαλικό και, αντί για δράση, ο θεατής παρακολουθεί σχεδόν μονάχα ένα δογματικό διάλογο. Τα γεγονότα δεν τα βλέπει. Τα πληροφορείται από αφήγησης. 'Εν τούτοις, ή 'Αλμπέρ Καμύ έχει βάλει και στη σκηνική αυτή δημιουργία τη σφραγίδα της ξεχωριστής διανοίας του και της ιδιαίτερης ποιότητας της δλης πνευματικής προσφοράς του. Και είναι βέβαια ποδς τιμήν του Μυράτ το ότι διάφορησε για την έμπορικότητα ή όχι του πράγματος και ανέβασε το έργο του ελληνόλατρου 'Αλμπέρ Καμύ, που τόσο πρόωρα καθήκε, θύμα, ως γνωστόν, αυτοκινητικού δυστυχήματος. Οι «Δίκαιοι» του εκτυλίσσονται στα 1905. 'Εκείνο τον καιρό, ύστερα από την ήττα των Ρώσων στον πόλεμο με την 'Ιαπωνία, τα μέλη μίας τρομοκρατικής οργανώσεως έχουν πάσει την έντολη να δολοφονήσουν τον τυραννικό διοικητή της Μόσχας, που είναι ο Μεγάλος Δούκας Σέργιος. 'Αλλά το στέλεχος της ομάδας στο οποίο έχει ανατεθεί ή εκτέλεση — ή 'Ιβάν Καλιάγεφ, που ο Μυράτ τον αποδίδει κατά τρόπο άριστοτεχνικό — την τελευταία στιγμή δεν ρίχνει τη μπόμπα. Γιατί στην άμαξα του Μεγάλου Δούκα συνέπεσε να είναι και τα δυο μικρά παιδιά του. 'Ο 'Ιβάν, φύση ποιητική, πλημμυρισμένη από αγάπη και ανθρωπιά, μόλις τα βλέπει, διαστάζει, ή άμαξα προσπερνά και ή εκτέλεση δεν γίνεται. Στην ομάδα των μηδενιστών, που έχει την έντολη να εκτέλεση τον διοικητή της Μό-

σχας, δημιουργείται ζήτημα. 'Εκεί, ή Στεπάν, ένα αδιάλλακτο δυναμικό στέλεχος, έγκαλεί τον 'Ιβάν κι αυτή ή διαλεκτική μονομαχία τους συνθέτει το βασικό στοιχείο ενδιαφέροντος του έργου, που καταλήγει στη δολοφονία του Μεγάλου Δούκα και στην εκτέλεση του 'Ιβάν. 'Ο Δημήτρης Μυράτ, εκτός από την εύτυχη σκηνική του απόδοση, έχει σκηνοθετήσει λαμπρά την παράσταση, έτσι που το έργο συνολικά προσελκύει, παρά τα — όπως είπαμε — σκηνικά μειονεκτήματα του ποιητικού κειμένου. Η Βούλα Ζουμπουλάκη υπερασπίζεται όσο είναι δυνατόν τη Σόνια, το γυναικείο στέλεχος της τρομοκρατικής ομάδας, που ή Καμύ το παρουσιάζει με αίσθηματικό ρητορισμό, ή οποίος είναι υιορταίο να έπηρεάζει την έντυπωση του θεατού από τη βασική ηρωίδα. 'Αλλά και όλοι οι άλλοι έρμηνευται παίζουν αξιόλογα. 'Ο Βύρων Πάλλης ζωντανεύει όρμητικά και άδρα τον αδιάλλακτο Στεπάν. 'Ο Γιάννης 'Αργύρης, με λιτό χαρακτηριστικό παίξιμο, δίνει ανάγλυφα τον αρχηγό των τρομοκρατών. 'Ο Βάσος 'Ανδρονίδης προσθέτει νέα θετική απόδειξη του αξιόλογου ταλέντου του με το ρόλο του άστυνόμου. Και ή Κρινιώ Παπάς, τέλος, εμφανίζει επιδλητικά και σωστά τη Μεγάλη Δούκισσα. 'Ο Γιάννης Τσαρούχης προσθέτει τη δημιουργική συμβολή του στην καλλιτεχνική αυτή παράσταση με τα σκηνικά και τα κοστούμια του.

«Γύρνα σπίτι, άγγελέ μου»

Ο Κάρολος Κούν εγκαινίασε τη σαζόν με το έργο της Κέτι Φρίνγκς «Γύρνα σπίτι, άγγελέ μου», θγαλμένο από το δώνυμο μυθιστόρημα του Τόμας Γούλφ. Μία παράσταση εξαιρετική, μία παράσταση με παλιά και καινούργια στοιχεία, θαλμένα όλα στα δημιουργικά καλούπια που χαρακτηρίζουν την έργοσά του θεμελιωτού του Θεάτρου Τέχνης, αλλά ένα έργο αδιάφορο και άσημαντο. Η Ιστορία ενός οικοτροφείου που έχει για διευθυντή μιά δυναμική γυναίκα, ή οποία κυβερνά αυταρχικά τον άθουλο και μέθυσο μαρμαρά άνδρα της και τους τρεις γιούς τους, δεν συγκινεί καθόλου. Δεν προσελκύει καν. 'Ο θεατής μένει τελείως αδιάφορος. Θαυμάζει μόνο τον Κούν πώς μ' ένα άσημαντο κείμενο σκάρωσε πάλι μιά σημαντική παράσταση. Σ' αυτή ξεχωρίζουν ή 'Αγγέλικα Καπελλαρή, που είναι εξαιρετική, ή Δημήτρης Χατζημάρκος, που παρουσιάζει χαρακτηριστικά και πειστικά τον μέθυσο πατέρα, και ή νεαρή Μίμη Κουγιουμτζής που πιστοποιείται πιά ότι έχει άνομοφιςθητό ταλέντο. 'Ικανοποιητικές επίσης είναι οι αποδόσεις της 'Εκάλης Σώκου, του 'Αλέκου Ουδινόπου, που έχει την έντολη να νεοεμφανιζόμενη Μαρίκας

Κοτοπούλη, καθώς επίσης του Γιώργου Λαζάνη και της Μαρίας Γιαννακοπούλου. Η μεταφραστική έργοσά του Πλωρίτη, τα σκηνικά του Στέλιου 'Ορφανίδη, τα κοστούμια της Ντένης Βαχλιώτη και ή μουσική του Μίμη Πλέσσα συγκαταλέγονται στο ενεργητικό της παραστάσεως. Κρίμα που είναι τόσο αδιάφορο το έργο...

«'Ο δειλός και ή τολμηρός»

Ο Δημήτρης Χόρν άρχισε τις έφετεινές παραστάσεις του στο «Κεντρικό» με μιά «άστυνομική κωμωδία», που τιτλοφορείται «'Ο δειλός κι ή τολμηρός», ή οποία, όπως έχουμε ξαναπεί, έχει την ιδιορρυθμία ότι ή κεντρικός ήρωας είναι διισυπόστατος. 'Εμφανίζεται, δηλαδή, πότε σαν ένας τύπος δειλός, συνεσταλμένος, ένας συνθέτης που δεν μπορεί από την άβουλία του να προβάλει και να επιβάλει το ταλέντο του, και πότε σαν ένας δυναμικός και άποφασιστικός τύπος, που ή παράλληλη εμφάνισή του — τον παίρνουν για δίδυμο άδελφό του πρώτου... — ανακατώνει τους δικούς του και αποτελεί το εύρημα του έργου. Το «εύρημα», όμως, αυτό πολύ γρήγορα κουράζει και δεν προσφέρει παρά ώρισιμένες μπριζές σκηνές, που αυτές και μόνο προσελκύουν τον θεατή. Το σύνολο δεν λείει μεγάλα πράγματα. 'Αξίζει, εν τούτοις, να δει κανείς το έργο αυτό του «Κεντρικού». Γιατί θα έχει έτσι την εύκαιρία να χαρή ένα Χόρν θαυμάσιο. 'Ενα Χόρν απόλαυστικό. 'Ενα Χόρν που κρεάσει το δίπτυχο του κεντρικού ήρωα με μοναδική μαεστρία, δημιουργώντας μιά από τις καλύτερες πραγματοποιήσεις της καριέρας του. Και δλη σχεδόν ή παράσταση — που κυλά μέσα σε πολύ αίσθητικές σκηνογραφίες του Μάριου 'Αγγελόπουλου και πλαισιώνεται μ' ενδιαφέρουσες μουσική Πλέσσα — είναι από πλευράς έρμηνείας ικανοποιητική. Ξεχωρίζουν ή Σμάρος Στεφανίδου, που είναι πολύ καλή ως πεθερά, και ή Κώστας Ρηγόπουλος, που είναι παλιν-πολιν ικανοποιητικός. 'Ο Σπύρος Μουσαούρης, περιέργως, έχει μιά επιτήδεση και εκκρήτηση, στις οποίες δεν μάς έχει συνθίσει. Η Βούλα Χαριλάου εκλήθη να αποδοθεί ένα ρόλο ξένο προς την καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία της και ήταν έπομένο να μη τα πολυκαταφέρει. Τέλος, ή Μηνάς Χρηστίδης παίζει μ' ένα μπλαζεδιόμο το μέρος του άστυνομικού, που είναι φανερό ότι άποζητά διαφορετική διαγραφή. 'Αποζημιώνει, όμως, με τη σκηνοθετική έργοσά του, που μάς δίνει συνολικά μιά καλοστημένη παράσταση, μ' ένα Χόρν — το ξαναλέω — που είναι έκτακτος.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΤΡΙΑ από τα βασικά στελέχη του θίασου συνόλου, ή οποία εμφανίζεται στο θέατρο «Διόνυσια». Εικονίζονται ή πρωταγωνίστρια 'Ελένη Χατζηαργύρη, ή Μαίρη Χρονοπούλου και ή Στέφανος Ληναίος, όπως εμφανίζονται στο νέο έργο «'Επικίνδυνη στροφή».

ΔΥΟ από τα στελέχη του Θεάτρου Τέχνης, ή 'Εκάλη Σώκου και ή Μίμη Κουγιουμτζής, που σημειώνουν πολλήν έπιτυχία στο άμερικανικό έργο «Γύρισε σπίτι, άγγελέ μου», του Τόμας Γούλφ και της Κέτι Φρίνγκς, που παίζεται ήδη από τον Κάρ. Κούν.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

TO ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ

ΑΦΑΡΑΥΣΤΟΝ 15 Rubis

ΑΡΧ. 520

Κομψό μ'α συγχρόνως στερεό το **ORIS**

ίκανοποιεί όλα τά γούστα γιατί συνδυάζει την απλότητα την πολυτέλεια και την άντοχή.

SKIN DEW μ'ή λιπαρό γαλάκτωμα που δίνει υγρασία στο δέρμα και το διατηρεί ελαστικό όλο το 24ωρο. Περιέχει «γαλακτικά ένζυμα» που αναπληρώνουν την τόσο ζωτική για το δέρμα υγρασία και το προστατεύουν από τις ρυτίδες και την ξηρότητα. Χρησιμοποιείτε το SKIN DEW κάτω από το μακιγιάζ. Διατηρεί το δέρμα σας απαλό και δροσερό δλη την ημέρα.

Πωλείται εις τα Φαρμακεία και Μυροπωλεία

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΗΤΣΟΣ & Κ. ΜΠΑΧΑΡΙΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3, ΤΗΛ. 27-502

ΥΠΟ ΚΑΤΑΙΓΙΣΜΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

Δικάζεται τὸ καθεστὼς Μπαγιάρ-Μεντερές

Μία ἀπὸ τὶς φωτογραφίες πὺ βγῆκαν σὲ δημοπρασία:

Στοὺς πρόχειρους καταυλισμοὺς τῆς «Νήσου τῶν Σκύλων»

οἱ κρατούμενοι βουλευταὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος

Ο ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ ΚΑΙ...

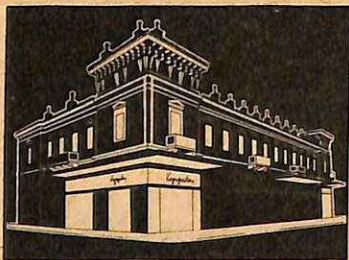
...Ο ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΜΥΝΗΣ ΕΤΙΕΝ ΜΕΝΤΕΡΕΣ ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ

Υπὸ καταιγισμόν κατηγοριῶν — ὅτι ἐτυράννησε κυριολεκτικῶς τὴν Τουρκία, ὅτι διεσπά-
θισε τὸ δημόσιο χρήμα καὶ τὴν ἀτελείωτη καὶ ὑπέρογκη ἀμερικανικὴ δόθηαι, ὅτι ἐ-
κλόνισε βαθύτατα κ' ἐγκληματικὰ τὶς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις —, σύρεται τῶρα σ' ἓνα ἐν-
νεαμελὲς δικαστήριον, τὸ καθεστὼς Μπαγιάρ-Μεντερές. Στὸ δικαστήριον αὐτό, πὺ συνεδρι-
αζει στὴν περιδότητη πιά «Νήσο τῶν Σκύλων», μετέχουν, ἐκτὸς τοῦ προέδρου Σελήμ Μπα-
ζάλ, ὀκτὼ δικασταί, οἱ πέντε ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι πολιτικοὶ καὶ οἱ τρεῖς στρατιωτικοί.
Ἀπὸ μέλη τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἤδη δηλωθῇ ὅτι οἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστη-
ρίου αὐτοῦ θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀμέσως καὶ ὅτι μόνον ἡ ἐκτέλεση θανατικῶν ποινῶν ὑπόκειται
στὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς. Κ' οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς δικάζομένους
κατηγοροῦνται γιὰ παράβαση τοῦ Συντάγματος, πὺ συνεπάγεται τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν.

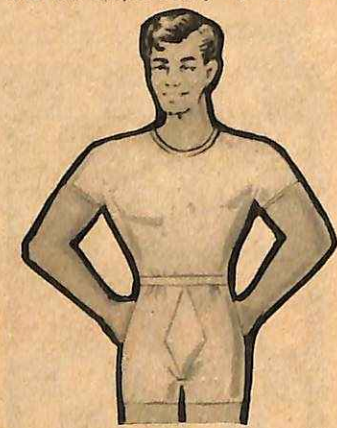

Η Άριστη ολή γύρα τῶς δαυμάλωσιν

Λεϊλά-δειλά ἄρχισαν νὰ πέφτουν τὰ πρῶτα φύλλα. Τὰ βλέπει κανεὶς τὸ πρῶτον νὰ ἀργοπεθαίνουν σ' τὴν γκρίζα ψυχρὴ ἀσφάλτου καὶ μετὰ τὴν πρώτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου νὰ ἐνώνονται σὲ μιὰ ὕστατη προσπάθεια ἀναδιώσεως. Εἶναι τὸ κύκνειο ἄσμα τοῦ πράσινου, πού μετὰ τὴν χρυσοκόκινη φθινοπωρινὴ μορφή του βλέπει τὴν ὥρα τοῦ τελειωμοῦ νὰ πλησιάζει. Μιὰ μελαγχολικὴ γο-

ητεία ἔχει ἀγκαλιάσει τὴν Ἀθήνα μας. Κάποιο χρυσοκόκινο φύλλο, σκαλωμένο στὴ γωνία μιᾶς κρυστάλλινης πόρτας, σὲ κάνει ἀθελά σου νὰ προσέξεις ἕνα καινούργιο ἀπόκτημα τῆς πρωτεύουσας. Δὲν εἶναι τὸ φανταστικὸ παλάτι μιᾶς καλόγουστης πριγκίπισσας. Εἶναι κάτι πραγματικὸ, μοναδικό, ἐκπληκτικό. Ἕνα γοητευτικὸ, λαμπερό, πολυχρῶμο πετράδι, πού σαγηνεύει ἀκόμη καὶ τὸν πρῶτον ἀπαιτητικὸ ἄνθρωπο. Εἶναι τὰ καινούργια με-

γάλα καταστήματα «Ἀγαλιώτη» πού, μετὰ τὴν κρυστάλλινε εἰσόδου τους στὴν ὁδὸν Σταδίου 19 καὶ 21, ὁδηγοῦν μὲ ἀνελευστὴς τὸν ἐκθαμβωτὴν Ἀθηναῖο στὶς δώδεκα θαυμάσια διακοσμημένους αἰθούσες τοῦ πρώτου ὁρόφου τοῦ μεγάρου. Μοντέρνα χρώματα, λουλούδια, ὠραίες ταπεσαρίες στὰ δύο ἰσόγεια μαγαζιά καὶ μιὰ ἀνοσπώδη στηθεράνα σὰς περιμένουν νὰ ξεκουρασθεῖτε καὶ νὰ διαλέξετε τὰ ψώνια σας μέσα σ' ἕνα πολιτισμένο περιβάλλον. Θαυμάσια μπιζιού, ἐπάργυρα, μαχαροπήρουνα, πορσελλάνες, σερίβιτσια φαγητοῦ, καφέ, τσαγιού, ἀνθοδοχεῖα, μπιμπλω, ἀπλίκες, λαμπαντέρ, μονόφωτα, ἀπλίκες, λαμπαντιέρ, πόρτμαντῶ, καθρέπτες, κρυστάλλα σὲ σερίβιτ καὶ εἶδη διακοσμήσεων, ρεπρονταξιὸν καὶ τὰ περίφημα ραδιόφωνα, πικ ἄπ καὶ μαγνητόφωνα «Graetz». Κι ὅλα αὐτὰ σὲ πολὺ χαμηλὲς τιμὲς καὶ σὲ σχέδια διαλεγμένα μετὰ γούστο καὶ προσωπικότητα. Εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο πού ἐλλεπει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μας. Μιὰ πηγὴ φινέτσας καὶ σωστής ἐκλογῆς, πού θὰ δοηθῇ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπο νὰ προσανατολισθῇ στὶς καινοτομίες τῆς διακοσμητικῆς τοῦ σπιτιοῦ.

Οταν, πρὶν ἑκατὸ χρόνιο, ὁ Ἀμερικανὸς Τζων Χάουτ ἀνακάλυψε τὴν πρώτη πλαστικὴ ὕλη, κανεὶς δὲν φανταζόταν τὴν ἐξέλιξη τῆς καὶ τῆ σημασίας πού θὰ εἶχε στὴ ζωὴ τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Μετὰ τὸν δεύτερο Παγκόσμιον πόλεμον ἄρχισε ἡ πραγματικὴ βασιλεία τῶν πλαστικῶν ὑλῶν, γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ ἀποκορύφωμά της μετὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ «ἡλεκτρικοῦ νήματος». Μάλιστα, δὲν πρόκειται γιὰ τυπογραφικὸ λάθος. Οἱ Γάλλοι ἀνακάλυψαν τὸ Ροβύλ, πού παράγεται ἀπὸ τὴν ἔνωση ἀσετυλίνης καὶ ἀλκατος κ' ἔχει καταπληκτικὴ ἀπομονωτικὴ καὶ ἡλεκτροθεραπευτικὴ ἰδιότητα. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια, τὸ περίφημο αὐτὸ νήμα ἡλεκτρίζεται θετικά, ὅταν ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μετὰ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, δημιουργώντας μιὰ σταθερὴ θερμότητα καὶ προστατεύοντας συγχρόνως τὸν ὀργανισμό ἀπὸ τὰ κρυολογήματα. Γι' αὐτὸ, ἄλλωστε, καὶ εἶναι μοναδικὸ γιὰ κείνους πού πάσχουν ἀπὸ ἀρθριτικὴς παθολογίας καὶ ρευματισμούς. Μὰ, θὰ μοῦ πῆτε, πού νὰ δοῦντες ἐσεῖς τὴν καταπλη-

Καὶ ποῖα γυναῖκα δὲν θέλει νὰ κάνει τὸ μαυκιοῦρ μόνη της; Δὲν τὰ καταφέρνει, ὅμως, πάντοτε μετὰ πετσακία πού θέλουν προσεκτικὸ κόψιμο, γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσουν παρουνυχίδες. Τὸ λιμάρισμα καὶ τὸ βάψιμο εἶναι σχετικὰ εὐκόλα, ἀλλὰ τὰ πετσακία θέλουν εἰδικότητα καὶ ξεχωριστὴ προσοχή. Ἀλλὰ ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ δὲν πρέπει πιά νὰ σὰς ἀπασχολῇ. Τὸ περίφημο ἀμερικανικὸ παρασκεύασμα «Pritty» ἔρχεται τώρα νὰ σὰς ἐξασφαλίσῃ τὸ πιὸ εὐκόλο καὶ ἀνετο μαυκιοῦρ καὶ πεντικιοῦρ. Λίγη κρέμα «Πρίττυ» ἐπάνω στὰ πετσακία κ' ἕνα καλὸ μασάζ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ἀφαιρέσουν τὸ περιττὸ δερμα σὲ μικρὰ κομματάκια, χωρὶς κοψίματα, φόδους ἢ δαπάνες. Ἀλλωστε τὸ «Πρίττυ» εἶναι ἱκανὸ καὶ γιὰ τὴν σκληρύνεισιν τοῦ δέρματος στὶς πτέρνες, στοὺς ἀστραγάλους, ἀνάμεσα στὰ δάκτυλα καὶ στοὺς ἄγκυες. Μιὰ ἐπάλειψη μετὰ τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ παρασκεύασμα καὶ ἕνα ὀλιγολεπτο μασάζ θ' ἀφαιρέσουν κάθε σκληρὸ καὶ νεκρωμένο δερμα, ἀφήνοντας συγχρόνως στὴν ἐπιδερμίδα μιὰ δροσερὴ ἀπαλότητα καὶ φρεσκάδα. Ἀν τὸ δερμα εἶναι πολὺ σκληρὸ, πρέπει νὰ ἐπαναλάβετε γιὰ μερικὲς φορές τὴν περιποίηση μετὰ τὸ «Πρίττυ», πού δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὸ χρησιμοποιήτετε γιὰ τὴν ἀφαίρεση κάλων, γιὰτὶ δὲν θὰ ἔχετε κανένα ἀποτέλεσμα.

Καὶ μιὰ φορά εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ κάνει κανεὶς οἰκονομία. Ἐχεῖ τὴν εὐκαιρία νὰ σὰς στὰ χέρια του καὶ, ἄλλοτε ἀπὸ ἄγνοια, ἄλλοτε ἀπὸ ἀναποφασιστικότητα, δὲν τὴν ἐκμεταλλεύεται. Θὰ σκέπτεσθε ἀσφαλῶς κ' ἐσεῖς ν' ἀρχίσετε ἀπὸ ἐφέτος τὸν χειμῶνα γυμναστική. Ἦσως δὲν ἔχετε ἀκόμη ἀποφασίσει σὲ ποῖα ἀπ' ὅλες τὶς σχολὰς θ' ἀπευθυνθῆτε. Ξερετε ὅμως πῶς μετὰ

χρήματα πού θὰ δώσετε τρεῖς ὥς τέσσερις μῆνες στὴ σχολὴ μωρεῖτε νὰ κάνετε γυμναστικὴ ἐσεῖς, ὁ ἄνδρας σας καὶ τὸ παιδί σας γιὰ ὅλη σας τὴ ζωὴ; Καὶ μὴ σὰς φαίνεται υπερβολικὴ. Δὲν πρόκειται, ἄλλωστε, νὰ γλυτώσετε μόνο τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ πολὺτιμὸ χρόνον. Ὅποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἔχετε καιρὸ, θὰ μωρεῖτε νὰ κάνετε γιὰ δέκα λεπτά, μέσα στὸ δωμά-

τιό σας, ἄνετα τὴ γυμναστικὴ σας. Ἀλλὰ καὶ τὸ παιδί σας, τὶς ὥρες πού θὰ εἶναι ἐλεύθερο ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ τὸ διάβασμα, θὰ μωρεῖ νὰ γυμνασθῇ. Μήπως ὅμως καὶ ὁ ἄνδρας σας δὲν θὰ ξεκουρασθῇ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ μετὰ μερικὲς ἀσκήσεις, πού θὰ τὸν προστατεύουν ἀπὸ τὸ περιττὸ πάχος, τὸν ἀρθριτισμό, τὴν ἀπνῖα, τὴν δυσκοιλιότητα καὶ τὸν ἐκνευρισμὸ τῆς δουλειᾶς; Κι ὅλα αὐτὰ θὰ σὰς τὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ περίφημη γαλλικὴ κινητὴ συσκευή γυμναστικῆς «Adams Trainers», πού ὑπάρχει ἀποκλειστικὰ στὸ κατάστημα Γ. Περιδικάρης, Ἀκαδημίας 61 (δίπλα στὴν «Λυρικὴ Σκηνή»). Ἀν μάλιστα σὰς φέρεται πρὸς τὰ ἐκεῖ ὁ δρόμος σας, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ζητήσετε τὸ ἀναλυτικὸ ἐντύπο Ρ. 9, πού θὰ σὰς δώσῃ περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τὶς διάφορες ἀσκήσεις τοῦ κορμοῦ, τῶν δρασμάτων καὶ γιὰ τὸ πενταλίσμα. Θὰ σὰς μῆσῃ στὸ μοναδικὸ σύστημα «Ἀνταμ Τραϊνερ», πού μεταβάλλει τὴ γυμναστικὴ σ' ἕνα ξεκούραστο διασκεδαστικὸ παιχνίδι. Σκεφθῆτε τὸ πρὶν ἀποφασίσετε. Μὲ τὰ ἴδια χρήματα μωρεῖτε νὰ δώσετε μιὰ νεανικὴ σιλουέτα στὸν ἐαυτὸ σας καὶ στὸν ἄνδρα σας καὶ γερούς μῦς στὸ παιδί σας.

Ακόμη κι ὅταν τὸ δερμα σας εἶναι λιπαρὸ, νοιώθετε αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἕνα πολὺ ἐλαφρὸ τράχημα, μὴ ἔλεγε ἡ ἐκλεκτὴ αὐστηρικὴ καὶ καλὴ μας φίλη κ. Λίλυ, μετὰ τὸν ὀργανισμό σας στὸ πρόσωπό σας. Ἀν ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν εἶναι ζητήματα συνηθείας, προέχεται ἀπὸ ξηρότητα τοῦ δέρματος, πού περνᾷ αὐτὸ τὸν καιρὸ μιὰ μικρὴ δοκιμασία. Ἀποφύγετε γιὰ δέκα ἡμέρες τὰ ἀστριζάντα καὶ χρησιμοποιήστετε μαλακτικὰ καλλυντικά.

Αέτε νὰ διατηρήσετε τὴν σιλουέτα σας, νὰ φρεσκάρτε τὸ δερμα σας, νὰ ἀναζωογονήσετε τὸν ὀργανισμό σας; Ὁνειρεύεσθε ὕγεια, ὁμορφιά, νεανικὴ κομψότητα; Τότε πρέπει ν' ἀκολουθήσετε κ' ἐσεῖς τὸ σύστημα τῶν γυναικῶν τοῦ Καναδά. Μὴ φοβάσθε, δὲν πρόκειται νὰ σὰς προτεῖναι καμιά νέα τακτικὴ διαίτης. Ἀπλῶστα θὰ σὰς ζητήσω νὰ γίνετε κ' ἐσεῖς θιασώτρια μιᾶς μοναδικῆς πηγῆς βιταμινῶν, πού χρειάζεται ὁ ὀργανισμός. Μὰ θὰ μοῦ πῆτε πῶς θαρρῆτε τὶς ταμπλέτες καὶ τὴ φασαρία τους, πού σὰς κάνουν νὰ νομίζετε ὅτι εἰσθε βαρεῖ ἀρρωστή. Καὶ δὲν ἔχετε ἄδικο. Τὴν τόνωση ὅμως τοῦ ὀργανισμοῦ σας δὲν θὰ τὴν ἀντλήσετε ἀπὸ ἕνα φάρμακο, ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα ποτήρι γάλα. Μὰ τὸ γάλα παχαίνει, θὰ σκεφθῆτε. Μάλιστα. Ἀλλὰ ὅχι τὸ «Canolac». Καὶ τὶ εἶναι τὸ «Canolac»; Ἕνα ἐπιστημονικὸ ἐπίτευγμα τῆς καναδικῆς βιομηχα-

νίας, πού ἔχει ἀφαιρέσει ἀπὸ τὸ γάλα τὶς λιπαρὲς οὐσίες, ἀλλὰ ἔχει διατηρήσει τὸ ἀσβέστιο, τὸ φώσφορο, τὶς βιταμίνες Β καὶ D καὶ τὶς πρωτεΐνες. Τὸ «Canolac» εἶναι σὲ τύπο στιγμιαίας παρασκευῆς, εὐπύετο καὶ προπαντὸς φηνότερο

ἀπὸ τὸ νωπὸ γάλα. Εἶναι ὁ μοναδικὸς τρόπος γιὰ νὰ κάνετε διαίτη χωρὶς πραγματικὰ νὰ ἀισθανθῆτε ἐξάντληση καὶ συνεχὴ κόπωση. Ἀντίθετα, μετὰ τὸ «Κανολάκ» θὰ νοιώσετε πιὸ φρέσκια, πιὸ γερὰ, πιὸ κεφάτη παρὰ ποτέ!

Αν φαντάζομαι νὰ ὑπάρχῃ γυναῖκα πού νὰ μὴ τὴν ἀπασχολῇ κάποιο μικρὸ πρόβλημα τῆς ὁμορφιάς της. Σὰς παρουσιάζεται λοιπὸν μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἐπιλύσετε αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ τὸ ἐκμυστηρεῖσθε στὴν στενὴ συνεργάτιδά σας Ἑλενας Ρουμπινσταῖν Ντάουν Κόουαν, πού θὰ δέχεται μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνὸς χωρὶς καμιά ὁικονομικὴ ἐπιβάρυνση ὅσες θέλουν νὰ μωρῶν στὰ μυστικά της. Κουβεντιάζοντας σὲ μιὰ σύντομη συνάντησις μας, μοῦ ἔλεγε τὶς ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὴν τριήμερη παραμονὴ της στὴ Θεσσαλονικὴ. Καὶ μετὰ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ δὲν παρέλειψε νὰ τὴν ρωτήσω τὴν γνώμη της γιὰ τὸ δερμα τῆς Ἀθηναίας. Πιστεύει πῶς τὸ κλῆμα εἶναι πολὺ ὁμορφο γιὰ τοὺς τουρίστες, ἀλλὰ πολὺ καταστρεπτικὸ γιὰ τὴν γυναικα ἐπιδερμίδα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται πάρα πολὺ καλὸ καθαρίσμα. Τὸ «Deep Cleanse» τῆς Ρουμπινσταῖν ταίριαζε περισσότερο στὸ δερμα τῆς Ἑλληνίδας γιὰτὶ εἰσχωρεῖ βαθεῖα στὸν πόρου καὶ χάρει στὸ ἀντισηπτικὸ συστατικὸ Ρ. 15 πού περιέχει, ἀφαιρεῖ τὴν σκόνη καὶ ἐξουδετερώνει τὰ μικρόβια. Εἶναι κατάλληλο γιὰ ὅλα τὰ δερμάτα, ἀλλὰ θεωρεῖται μοναδικὸ γιὰ τὸν μικτὸν τύπον ἐπιδερμίδος, πού εἶναι καὶ ὁ πιὸ συνηθισμένος στὴν πατρίδα μας. Ἀλλὰ, ἐδῶ, συνεχίζει ἡ δερματογίνε Κόουαν, παρατηροῦνται καὶ πολλὲς περιπτώσεις ἀφυδάτωσος τῆς ἐπιδερμίδος. Τὸ Skin Dew τῆς Ρουμπινσταῖν εἶναι ἕνα γαλάκτωμα πού

προσδίδει δροσιὰ καὶ φρεσκάδα στὸ δερμα. Δὲν εἶναι καθόλου λιπαρὸ καὶ ἐπειδὴ περιέχει γαλακτικὰ ἐνζύμα μωρεῖ νὰ χρησιμοποιοῖται ἡμέρα καὶ νύκτα. Τὸ δρᾶν πρέπει νὰ τὸ δάξετε δέκα λεπτά μετὰ τὴν βρεπτικὴ κρέμα, ὥστε ν' ἀποφεύγετε τὴν υπερβολικὴν λιπαρότητα τοῦ δέρματος. Ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτὸ μόλις ξυπνήσετε ἢ πρὶν ἀπὸ τὸ μακιγιάρισμα τὸ Skin Dew ἀναζωογονεῖ τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τῆς δίνει τὴν ἀπαλότητα καὶ τὴν δροσιὰ ἐνὸς ροδοπέταλου. Ἀλλὰ, φυσικὰ, συνεχίζει ἡ Ντάουν Κόουαν, τὸ δερμα χρειάζεται μιὰ κρέμα. Ἡ Beauty Overnight Cream ἔχει τόσο καταπληκτικὴ ἐπίδραση στὸ δερμα, ὥστε μέσα σὲ δύο ἐβδομάδες νὰ κάνει περισσότερον καλὸ ἀπὸ μιὰ κανονικὴ περιποίηση δύο ἐτῶν. Εἶναι μιὰ πραγματικὰ ἐπαναστατικὴ καινοτομία, γιὰτὶ τρέφει τὰ κύτταρα μετὰ φυσικὰ καὶ ἀκίνδυνα συστατικά. Εἶναι μιὰ κρέμα φτιαγμένη εἰδικὰ γιὰ τὰ θερμὰ κλίματα. Κατορθώνει νὰ ἐπαναφέρει τὸ λίπος καὶ τὴν ὑγρασία πού χάνει κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας τὸ δερμα ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασία. Αὐτὴ, νομίζω, εἶναι ἡ πιὸ καλὴ περιποίησις γιὰ τὴν νύκτα, ἐνῶ γιὰ τὴν ἡμέρα, πρὶν ἀπὸ τὸ μακιγιάζ τὸ Skin Dew δίνει μιὰ φυσικότητα καὶ γοητεία στὸ πρόσωπο. Καὶ κατὰ ἀκόμα πού ταίριαζε στὸ κλῆμα σας. Ἡ στερεοποιημένη πούδρα «Silk Minute Make-Up», πού παρασκευάζεται ἀπὸ φυσικὸ μετὰξὶ καὶ ἀπορροφᾷ τὴν ὑγρασία χωρὶς νὰ λασπώνη, νὰ ἐξηραίνεται καὶ νὰ κλείνῃ τοὺς πόρους.

Εὰν διατίθεται κανεὶς παίρνει καὶ πράγματα πού δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖα. Ὁ χειμῶνας θέλει κάτι πρακτικὸ, ζεστὸ, πρόσχαρο. Κάτι πού νὰ εἶναι καὶ μοντέρνο, νὰ μὴ στοιχίσῃ πολλὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ τὸ ἀγγίγμα τῆς ἐφετεινῆς μόδας. Κι αὐτὸ τὸ κάτι θὰ τὸ βρῆτε σ' ἕνα ὁμορφο πλεκτό. Σὲ μιὰ δημιουργία πού ἔχει ὅλη τὴ γοητεία τοῦ Παρισιῦ. Σ' ἕνα ὑπερόχρωμα, πού δίνει φῶς στὸ πρόσωπο καὶ ἐλεγκτικὴν νότα στὴν σιλουέτα. Εἶναι τὰ καινούργια μπλουζάκια. Ὁ ζακέτες, οἱ φούστες, τὰ πουλόβερ καὶ τὰ παντελόνια τῆς «Τρικόζας» τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6 καὶ Πατησίου 141 στὴν Ἀθήνα, καὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 51 στὴν Θεσσαλονικὴ. Εἶναι τὰ πλεκτά πού θ' ἀγαπήσετε, πού θὰ δολερῆτε, πού θὰ φορέσετε. Ἀνάμεσα στὶς τόσο ὁμορφες δημιουργίες τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ πλεκτοῦ ἀνάξου, θ' ἀντικρούσετε τὸ μπλουζάκι πού θὰ σὰς ἐξυπηρετήσῃ ἀπὸ τὴν πρώτη ψύχρα τοῦ φθινοπώρου μέχρι τὴν πρώτη λιανίδα τῆς ἀνοιξέας.

Ἡ κρέμα πού κάθε γυναῖκα πρέπει νὰ ἔχῃ. BEAUTY OVERNIGHT CREAM HELENA RUBINSTEIN

Ἡ BEAUTY OVERNIGHT CREAM σὲ δύο ἐβδομάδες κάνει περισσότερον καλὸ στὸ δερμα σας ἀπ' ὅτι μιὰ κανονικὴ περιποίηση δύο ἐτῶν. Εἶναι μιὰ τελειῶς νέα ἐφεύρεσις στὸν κόσμον τῶν καλλυντικῶν, διότι τρέφει τὸ δερμα σας, ὅπως ἀκριβῶς ἡ φύσις. Περιέχει τελειῶς φυσικὰ καὶ ἀκίνδυνα συστατικά γιὰ τὴν τροφὴ τῶν κυττάρων. Γι' αὐτὸ κάνει καλὸ σὲ ὅλα τὰ δερμάτα καὶ σὲ κάθε ἡλικία. Τὸ δερμα χρειάζεται φροντίδα καὶ τὴν ἡμέρα. Προστατεῦσατέ-το, θάζοντας κάτω ἀπὸ τὸ μακιγιάζ τὴν περίφημη SKIN DEW πού δίνει στὸ δερμα τὴν ἀπαραίτητη ὑγρασία. Θὰ ὀρεῖτε πόσο τὸ μακιγιάζ γίνετε φυσικὸ κ' λετὸ.

Πωλεῖται εἰς τὰ Φαρμακεία καὶ Μυροπωλεῖα ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΗΤΣΟΣ & Κ. ΜΠΑΧΑΡΙΑΣ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3, ΤΗΛ. 27-502

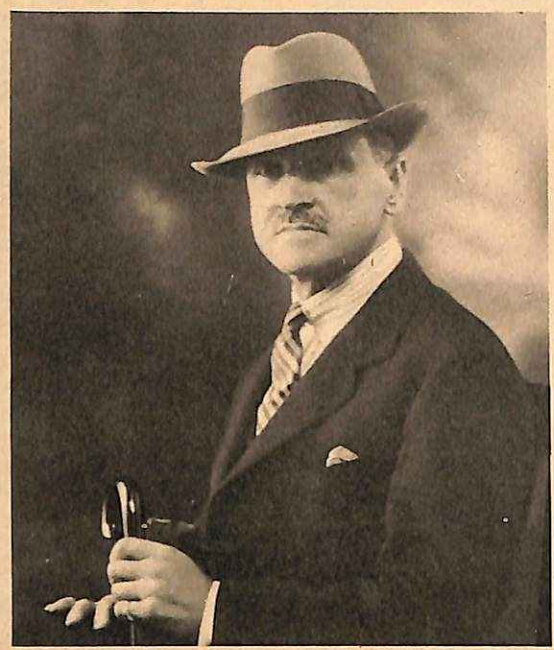

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΝΑΔΑΣ ΤΗ. ΚΑΡΑΚΟΣ 188 DUNDAS STR. EAST TORONTO - CANADA

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ...

Ἐκεῖνοι πού ἀναζητοῦν τὴν τελειοτάτη λέξη τῆς ἀγορῆς ἐμφανισέως, τὴν οὐσιαστικὴν λεπτομέρεια, προσέχουν πάντα πολὺ τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκαμίσου. Ἰδιαίτερος τὸν χειμῶνα, ἕνα ὑποκάμισο καλῆς ποιότητος, μετὰ μαλακὸ, σιλικὸν ὕφανση, πού δὲν ἐμπάνει σὲ πλῆθος καὶ συνεπῶς δὲν χάνει τὴν φόρμα του, εἶναι τὸ ἰδεώδες συμπλήρωμα τοῦ ἀνδρικοῦ ντυσίματος. Φροντίζοντας γιὰ τὸ ἀφογοῦ ὑποκάμισο σας, δεσμεύεστε πῶς εἶναι ἀπὸ ποτὶνα Πειραικῆς-Πατραϊκῆς. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλέστερη ἐγγύηση. Τὰ θετικὰ πλεονεκτήματα πού ἔχουν οἱ ποτὶνες τῆς Πειραικῆς-Πατραϊκῆς—ἀσθερὰ ποιότης, ἀνεξίτηλα, εὐγενικὰ χρώματα, ἐξαιρετικὴν ποιότητος ἡμια—καὶ ἡ ἐπεξεργασία Σάνφορντ—πὺ τὴν κάνει νὰ μὴ μπαίνει σὲ πλῆθος, τὶς ἐπέβαλαν ὡς τὰ τελειότερα ὑποκάμισα ὑποκαμίσων. Λευκὰ, χρωματιστά, ριγέ, γιὰ ἀμπελὴ ἢ σπορ ἐμφάνιση, τὰ ὑποκάμισα ἀπὸ ποτὶνες Πειραικῆς-Πατραϊκῆς εἶναι μεγίστης ἀντοχῆς καὶ προπαντὸς βασικὸ συμπλήρωμα τῆς καλαισθητοῦς χειμερινῆς ἐμφανισέως.

Όγδόντα έξη έτών
ό σαρκαστής
"Άγγλος συγγραφέυς
δέν γράφει
παρά γιά νά μιλήση
μετά τόν θάνατό του

Ο ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ, ΓΥΡΩ ΣΤΑ 1930, ΟΤΑΝ ΗΤΑΝ

ΣΤΗΝ ΑΚΜΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ

Σώμερσετ Μώμ ένα ήφαιστειο που έχει σδήσει

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΜΕ ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΤΟΥ. Ο ΜΩΜ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΡΓΙΚΟΣ ΠΑΠΠΟΥΣ

*Μιά ζωή σου άρχισε με σκληρόσεις
για να καλαζηνη σε αjouln και φήμη*

ΣΤΑ 1939, σέ ηλικία 66 έτών, είχε δημοσιεύσει πάνω από 20 βιβλία και έθεωρείτο πιά «μαίτρ» στο στήσιμο ενός μύθου. «Τά έργα του είναι τόσο ώργανωμένα, ώστε έχεις την εντύπωση ότι κυλάνε πάνω σέ σιδηροδρομική γραμμή», έγραψε ένας Άγγλος κριτικός. Άλλά ή έπιτυχία του δημιούργησε και αναρίθμητους έχθρους. Φυσικό, άφου συνηθίζει νά πλάθι τους διάφορους χαρακτήρες του με υπαρκτά και πολύ ευδιάκριτα πρότυπα

(Φωτ. Camera Press)

Κάποτε, φθάνοντας σ' ένα απόμερο χωριουδάκι της Ουαλλίας, κατάπληκτος διάβασα την έπιγραφή πάνω από την πόρτα της ταβέρνας: «Πανδοχείον ή κόπη του Ξυραφιού». Τότε κατάλαβα πώς πραγματικά ήμουν διάσημος», διηγείται ό ίδιος ό Σώμερσετ Μώμ, που σήμερα, στα 87 χρόνια του, δέν είναι μόνο μία από τις πιο εξέχουσες φυσιογνωμίες της σύγχρονης λογοτεχνίας, αλλά και ό πλουσιότερος συγγραφέας του κόσμου. Πραγματικά, τά 60.000.000 αντίτυπα των βιβλίων του που έχουν πουληθή, τον έχουν κάνει πολυκατομυριούχο και ή βίλλα του στη Ριθιέρα είναι ένα αληθινό μουσείο, με πίνακες αξίας τουλάχιστον 1.500.000 δολαρίων, χωρίς νά υπολογισή κανείς τά άλλα έργα τέχνης.

Μιά ελαφρά δαρηκοία και μία δυσκολία νά συγκρατήση ονόματα, είναι τά μοιραία σημάδια που του έχει αφήσει ό παιδαμάτω χρόνος.
—Έρω πολύ καλά πώς δέν θα ζήσω πολύ. Σε μία κλωστή κρέμεται ή ζωή μου, που μπορεί νά κοπή από στιγμή σέ στιγμή. Πρέπει νά τόν συνθηθίσω. Δέν φοβάμαι, έξαμολογείται ό άνθρωπος που βρέθηκε στην πικρή ανάγκη νά έξοικειωθή με την ιδέα του θανάτου από τά πρώτα παιδικά μου χρόνια.

Γιατί ό υπέρηρος Νέστωρ των άγγλικών γραμμάτων πέρασε σκληρές δοκιμασίες στα νειάτα του. Παιδί άσθενικό, έπασχε από φυσιώση, τραυλίζει, έχασε τόν πατέρα του και έζησε κοντά σ' ένα στυγίο θείο. Είχε κλίση για δικηγόρος, αλλά σπούδασε Ιατρική — πώς θα μιλούσε στο δικαστήριο ένας τραυλός; Διωρίστηκε έσωτερικός γιατρός στο νοσοκομείο μιας φτωχογειτονιάς του Λονδίνου. Η δουλειά του τον έκανε νά πλήττη, ή δυστυχία έλόγυρα τον τόν τράμαζε. Και στο μεταξύ, στίς έλευθερες ώρες του, διάβαζε κλασικά έργα και γέμιζε σημειωματάρια με εντυπώσεις του. Έτσι γήκε το πρώτο του μυθιστόρημα. Ένας νέος όριζοντας άνοιγόταν μπροστά του. Καί, φυσικά, δέν μετάνοιωσε που έγκατέλειπε την Ιατρική.

Από τά πρώτα βήματα της λογοτεχνικής σταδιοδρομίας του έάφηνισε τόν πνευματικό κόσμο διοικηρυσσοντας με παρρησία. «Θέλω δόξα και λεφτά». Από τότε τόν κατηγορούν πώς είναι «έμπορικό» συγγραφέας. Δέν τόν μέλλει.

Αν και ή πρώτη φήμη του στηρίχθηκε μάλλον στα θεατρικά του έργα και στα μυθιστορήματα, σήμερα θεωρείται ως κατ' έξοχήν διηγηματογράφος. «Συνδέομαι με τους παλιούς παραμυθάδες των σπηλαίων», έγραψε κάποτε.

Γιά νά συγκεντρώση τό υλικό των έργων του περιπλανήθηκε σέ όλο τόν κόσμο. Είναι θαυμάσιος ά-

κροατής και όξυδερκής παρατηρητής. Και εκεί ο που βλέπει στους ανθρώπους ό Μώμ δέν είναι κολακευτικό. «Όλοι μας είμαστε παιχνίδια της φύσεως, σπάνια λογικά ή τίμια. Γι' αυτό δέν υπάρχουν πραγματικοί ήρωες στα βιβλία του και ό περισσότεροι γυναικείοι χαρακτήρες του είναι αντιπαθείς.

—Δέν είμαι κυνικός με τις γυναίκες, λέει. Άπλως παρουσιάζω την αλήθεια και ό άνθρωποι δέν θέλουν ν' άκούνε την αλήθεια για τόν εαυτό τους.

Συχνά έρωτεύτηκε ό Μώμ σέ διάφορες έξωτικές πολιτείες, αλλά, όπως πιστεύει ό ίδιος, «ό έρωσ που διαρκεί περισσότερο, είναι ό έρωσ χωρίς ανταπόκριση». Όσο για τό γάμο του που του χάρισε μία μοναχοκόρη, — τη λαιδη Χόουπ, σύζυγο του ύπουργού Έργασίας — διελύθη έδώ και 32 χρόνια με διαζύγιο.

Τό φαινόμενο που ονομάζουμε έρωτα, έξηγεί, έξαρτάται από ώρισμένες έκκρίσεις των αδένων. Όταν ό έρωσ πεθαίνει, κάποτε μεταβάλλεται σέ στοργή. Άλλά όσο παρηγορητική και αν είναι ή στοργή, πάντως έρωσ δέν είναι. Αυτό είναι ακριβώς που δυσκολεύει τόσο τό γάμο.

Αυτή ή διάσταση του Μώμ με τις κοινές αντιλήψεις είναι έμφανής και σέ άλλες περιπτώσεις. Με τό γράψιμο π.χ. κοροϊδεύει ανάληγτα τους συγγραφείς που ισχυρίζονται ότι οι σκέψεις τους είναι τόσο βαθιές, ώστε δέν μπορούν νά τις διατυπώσουν σέ άλλη γλώσσα.

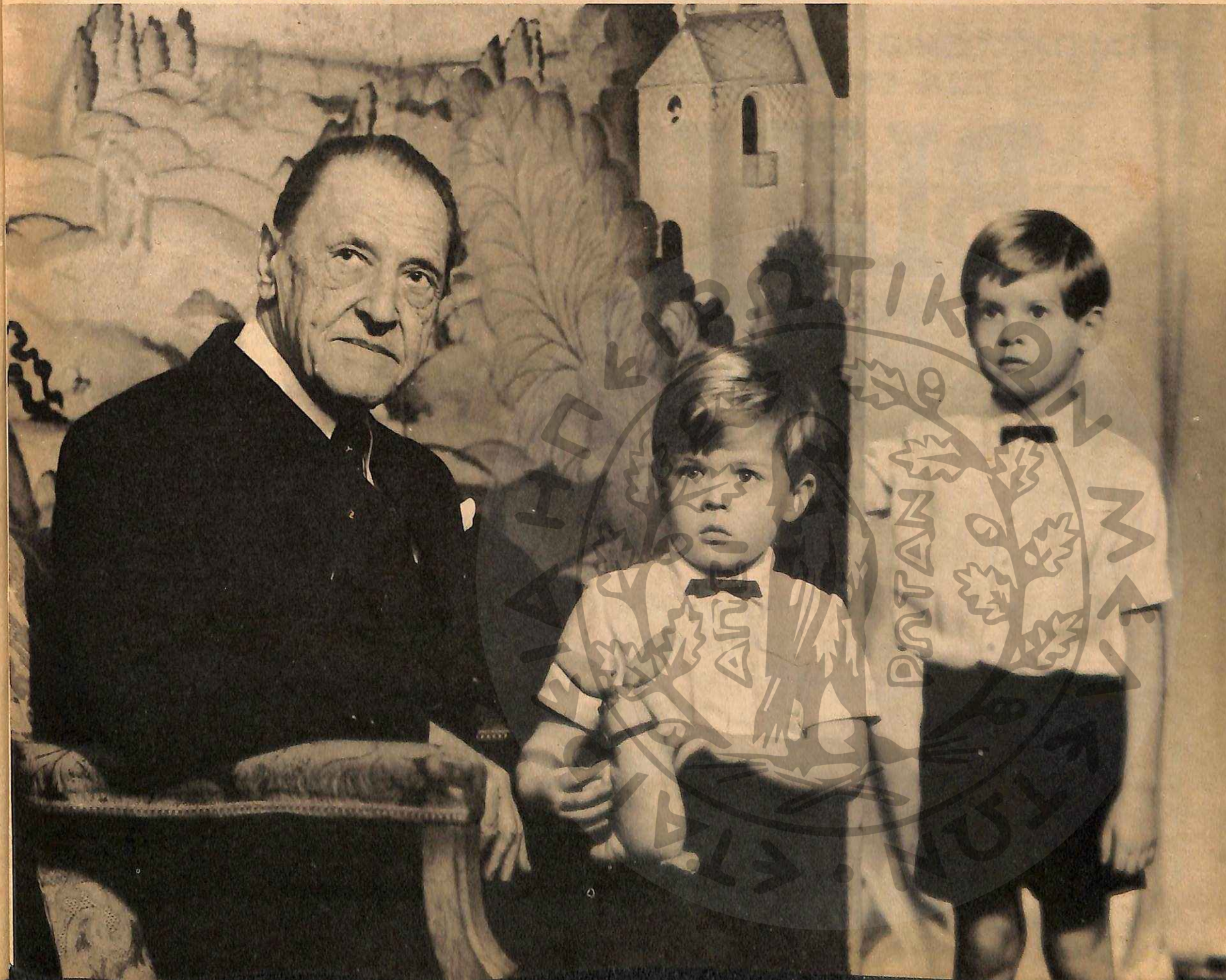
Και σήμερα άκόμα, μολοντί άπερίφραστα δήλωσε ότι δέν πρόκειται νά παρουσιάσει άλλο βιβλίο («Είμαι ένα σδημένο ήφαιστειο», είπε), έσκαλωθεί νά εργάζεται πάνω στο τελευταίο βιβλίο του, «Τό τσουβάλι με τά κουρέλια», που θα έκδοθι μετά τό θάνατό του.

Όσο για την ύστεροφημία, την αντιμετώπιζει με μεγάλο σκεπτικισμό.

—Είδα στη ζωή μου τόσους συγγραφείς που θεωρούνταν άθάνατοι νά χάνονται. Μετά τό θάνατό του ένας συγγραφέας κάποτε κρατάει τη φήμη του. Άλλά δέν τό λογαριάζω αυτό.

Πριν από ένα χρόο άκριβώς, ό Μώμ έπιδιδάστηκε σ' ένα άργοτάξιδο καράδι για την Άνατολή. Θέλησε νά δει γι' άλλη μία φορά, έπειτα από 30 χρόνια, τά μέρη που είχε έπισκεφθι για νά συλλέξη υλικό.

—Όλοι με ρωτάνε, συμπληρώνει τώρα με χιούμορ, αν πρό των θυρών του θανάτου έπιθυμώ νά συμφιλιωθώ με τόν Δημιουργό. Φοβάμαι ότι όχι. Έσκαλωθώ νά παρωμένο άγνωστικιστής. Άλλά, κινδυνεύοντας νά κατηγορηθώ για έλλειψη πρωτοτυπίας, όφειλω νά σάς πώ ότι ή ύψιστη άρετή για μένα είναι ή αγάπη κ' ή καλωσύνη. ■■■

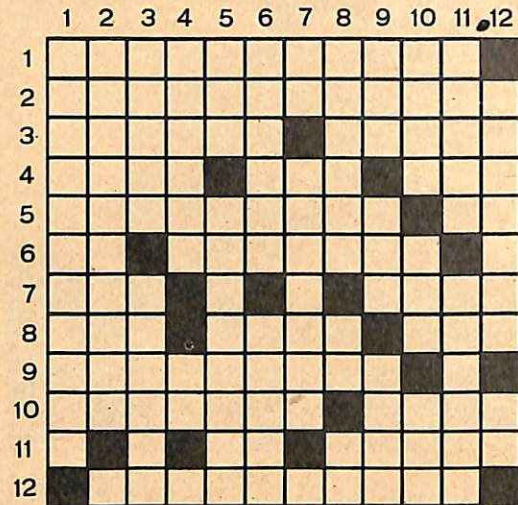
οποιοδήποτε, γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, οριζον-
τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να δια-
βάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.
Σημειώστε τώρα τη λέξη που βρήκατε και σθή-
σατε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρι-
σθήκατε.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των 2 γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντο-
τε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που
μπορέσατε να πετύχετε.

Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕ-
ΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡ-
ΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟ-
ΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «Ε-
ΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστι-
κού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού,
είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτε-
ρη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.
Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέ-
λετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Τίτλος κληρικών της Δ. Εκκλησίας.
2. Σ' αυτά ανήκουν οι περιπλοκάδες, ο κισσός.
3. Ένας από τους μεγάλους καλλιτέχνες της Αναγεννήσεως — Γάλλος συγγραφέας, του οποίου το όνομα σημαίνει στη γλώσσα του... νοικοκυριά (υπήρξε ο διδάσκαλος του Μεν-τάρ ντε Σεβινιέ).
4. Τέτιο χρώμα έχει συνήθως το κουκουλάριο — Τροπικών μέρων — Χρονικών διάστημα.
5. Ένα από τα μεγάλα κτίρια των Αθηνών — Του Ιριδίου χημικών σύμβολον.
6. Έλβετικών καντόνιον — Έλληνικωτάτη άλ-λοτε κομόπολις της Μ. Ασίας, στην Καπ-παδοκία.
7. Τὰ μέλη του είναι όλοι Ιάτροι (άρχικα) — Έπικίνδυνο δια τους ναυτιλλομένους (δημ.).
8. Συνοδεύει συχνά Ισραηλιτικά τοπωνύμια — Συμπερασματικός σύνδεσμος — Μάρκα αυ-τοκινήτων.
9. Πλείστα όσα εργατικά υπάρχουν στην Έλ-λάδα (γεν.).
10. Προνόμιον ώρισμένων πολιτικών (γεν.) — 'Η αυτή με την 8 6' ορίζοντιαν λέξις.
11. Είναι στη Γαλλία... χρυσός — Διαρπαγής προϊόν (αίτ.).
12. Έποχή γλεντιού.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Έπιφανής Έλλην διηγηματογράφος (1866-1922).
2. Με αυτήν επανέρχεται ή απολεσθεύσα υγεία (γεν.).
3. Πονούν συχνά μετεχειρητικών (δημοτ.) — Είναι τα περισσότερα όρεκτικά.
4. Πόλις της Α. Μακεδονίας (γεν.) — Αντί-στροφή νότα.
5. Ένα επίθετον που δίδει εις την Τροίαν ο Όμηρος εις την «Ίλιάδα» — Ξύλινον κα-τασκευάσιμα.
6. Ένας από τους καλύτερους μουσικοσυνθέ-τας της Δανίας (1865 - 1931) — ΒΑ, πο-λιτεία της Βραζιλίας.
7. Έπιφώνημα — Μία των 10 φυλών της Ατ-τικής.
8. Νήσος του Βορείου Αιγαίου — Αφήνω (άρ-χαϊστί) — Νότα.
9. Αρχαϊκόν εμπρός — Νύξ... λατινική — Αν-τιστρώφως, ανδρικών δυνάμει και αντιστρώφως πάλιν, γαλλικά... Χριστούγεννα.
10. Τὸν ἐξάγει και ή Έλλάς (δοτ.) — Ιαπωνι-κὸν νόμισμα — Αρχαία προβατίνα, αντι-στρώφως.
11. Έσχάρα ναυπηγείων (δημοτ.) — Τὴν μό-δαν παρακολουθούντες επαγγελματίαι (αί-τιατ.).
12. Έρρίθη εις τὸν λάκκον τῶν λεόντων μετὰ τοῦ Δανιὴλ — Πρόθεσις.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 21 έως 27 Οκτωβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου
Είναι καιρός να γίνετε περισσότερο κοινωνικός, για να μπορέσετε να επωφεληθώτε από τους ανθρώπους που σας συμπαθούν. Μην είσθε υπερβολικός. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 8.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-21 Μαΐου
Προσέξτε περισσότερο, ιδίως στα οικονομικά και οικονομικά ζητήματα που σας απασχολούν. Χρειάζεται σωστή επίλυση και σκέψη πριν αποφασίσετε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου
Τελειώσανε τα ψέματα. Καιρός να πάρετε οριστικές αποφάσεις που θα σας κατευθύνουν στη ζωή σας. Προσέξτε την διαχείριση των οικονομικών θεμάτων. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουνίου-22 Ιουλίου
Οι χαρές θα διαδέχονται ή μια την άλλη, ά. συνεχίστε την τα-κτική που έχετε ακολουθήσει μέχρι τώρα. Μην ένθουςιασθήτε από την επιτυχία. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 7.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αυγούστου
Το όνειρο του σύγχρονου ανθρώπου είναι το εύκολο χρήμα. Μην αφήσετε τον εαυτό σας να πασπαρήσει στο λαμπρό αυτό μα επι-κίνδυνο παιχνίδι. Κυράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σηρίου
Ιδιαίτερο ενδιαφέρον θα παρουσιάσει μια αλλαγή στον επαγγελ-ματικό τομέα, που θα μεταβάλει τις απόψεις σας για κάποιο πρό-σωπο που συνεργάζεσθε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον, αριθμός 4.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτεμβρίου-22 Οκτωβρίου
Πρέπει να σχεδιάσετε καλά τη μάχη για να μη βρεθήτε μπροστά σε απρόοπτες εξελίξεις της καταστάσεως που σας είχε άλλοτε εύνοϊσει πολύ. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοβρίου
Το τέλος της περιπέτειας πλησιάζει ά. δεν αλλάξετε την κατά-σταση με αναβολή και προσπάθεια συμφιλίωσης. Οι δυαδικές λύσεις εύνοϊούνται. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 3.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου
Κινδυνεύετε να παρεξηγηθήτε από ανθρώπους που σας ενδιαφέρει πολύ ή προσωπική τους γνώμη για το άτομό σας και την απόδοσι της εργασίας σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκεμβρίου-19 Ιαν.
Τα σφάλματά του πρέπει κανείς να τα παραδέχεται για να μη βίη και στους άλλους την έντύπωση ότι είναι υπερβολικά έγω-ιστής. Συμβιβασθήτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 5.

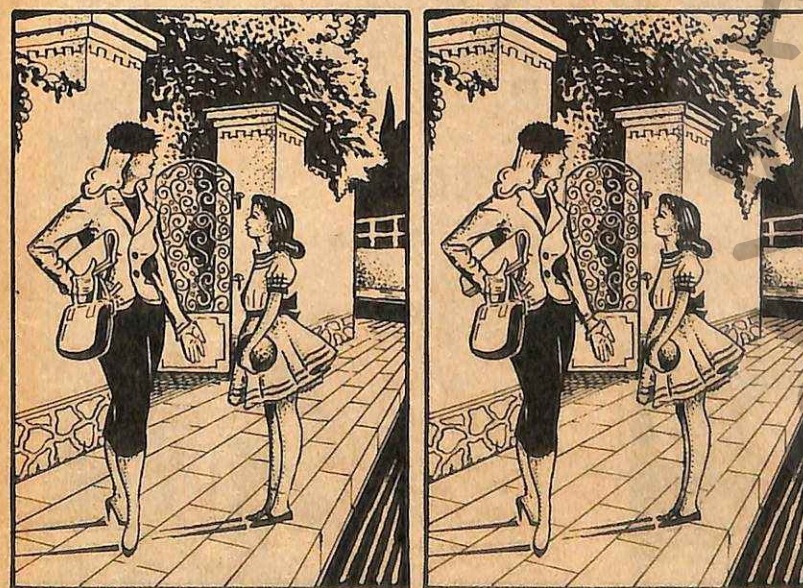

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου
Μια πράσκιση που θα σας κάνουν σύντομα θα σας ενασχολή-κει για δουλειά και δημιουργική προσπάθεια. Μη χάνετε το ήθικό σας με το παρελθόν. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 5.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου
Τα μεγάλα άλματα δεν πρέπει να γίνονται από ανθρώπους που δεν είναι ψυχραιμοί στις αποφασίες της ζωής. Δείξτε θάρρος και δυναμισμό. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 5.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Ανswers σελ. 70.

NIVEA
μιά
εύεργεσία
για το
δέρμα.

"Αν και πηγαίνω κάθε μέρα στη δουλειά μου με το ποδήλατο, το δέρμα μου, παρά την υγρασία και την κακοκαιρία, διατηρείται πάντοτε λείο, τρυφερό, δροσερό. Αυτό το όφειλω στην κρέμα NIVEA."

Εύτυχως υπάρχει ή NIVEA!

Ίδανικός Συνδυασμός για την εύκολία σας

ΠΑΥΛΗΤΗΡΙΟΝ ΣΤΙΠΤΗΡΙΟΝ ΣΤΕΙΝΟΤΗΡΙΟΝ

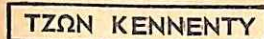
Servis

δράζει το νερό, πλένει, ξεβγάζει, στίβει και στεγνώνει τα ρούχα.

COMBINATION

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **M. & I. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.**
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΟΥ 6 - ΤΗΛ. 30-053 — ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΕΙΜΕΣΚΗ 29 - ΤΗΛ. 75-366

‘Ο καλὸς καὶ πιστὸς Ντέσμοντ πείθει τὸν Ρίπ Κίρμπυ νὰ φύγουν γιὰ διακοπὲς στὸ Οὐέστ. Στὸ βάθος τῆς καρδιάς του τρέφει ἓνα τρελλὸ ὄνειρο, ν’ ἀνακαλύψῃ οὐράνιο καὶ νὰ γίνῃ ἑκατομμυριῶν. Γι’ αὐτὸ ἐφοδιαζεται μ’ ἓνα μετρητὴ Γκαίγγκερκερ, ποὺ θὰ τοῦ ὑποδείξῃ τὸ θησαυρὸ. Γιὰ κακὴ του τύχη, ἓνα ζευγὸς ἀπατεῶνων, οἱ Νάς, ποὺ μόλις ἔχουν κληροναμῆσῃ ἓνα τρισάθλιο κτηματάκι στὴν ἴδια περιοχὴ, «ἀλλοτρίζουν» τὴ γῆ τους μὲ ραδιενεργές πέτρες καὶ πείθουν τὸν Ντέσμοντ ὅτι ἀνακάλυψε οὐράνιο. Τοῦ πουλάνε τὸ κτῆμα σὲ ὑπέρογκη τιμῇ, παίρνοντάς του τὶς οἰκονομίες ὅλης του τῆς ζωῆς, καὶ φεύγουν.

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 51

δεν ήταν αρκετό. Τò 1952 έδωσε την πρώτη μεγάλη
έκλογική μάχη του και νίκησε: "Εγινε γερουσιαστής.
Τέσσερα χρόνια αργότερα αναδεικνύεται αντιπρόεδρος
του Δημοκρατικού κόμματος, στη θέση που άφησε κε-
νή ο γερουσιαστής Κηφώδερ.

Αυτός δ' έγγινός μετανάστάν, δ' άπολος ύστερα από 14 χρόνια πολιτικής δραστηριότητος χτυπάει σήμερα την πόρτα του Λευκού Οίκου, είναι γινός ενός από τους μεγαλύτερους έπιχειρηματίες της Αμερικής. Ο πατέρας του πήρε γυναικα από την κόρη του δημάρχου της Βοστώνης Φίτζερλαντ, που ύπηρξε από τους κυριώτερους χρηματοδότες της προεκλογικής έκστρατείας του Φράγκλιν Ροόζβελτ. Ώς προεστιάς τών Η.Π.Α. στην Άγγλία, ο πατέρας του όσηνιού ύποψηφιού έργασθηκε γιά τή συνεργασία τών Εύχ χωρών στόν πόλεμο, σέ μία περίοδο που οι περισσότεροι Άγγλοι σ'αθάνωναν έγκραταλειμμένοι και άπογοιτευμένοι.

Ὁ Τζάν, ὁ δωδέκατος γιὸς τοῦ κ. πρεσβευτοῦ, ἀκολούθησε τοὺς γονεῖς του στὸ Λονδίνο. Μόλις εἶχε τελειώσει τὴν σπουδὴς του στὸ Χάρβαρντ καὶ τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ μελετήσῃ ἀπὸ κοινὰ τὴν κατὰσταση τῆς Αὐτοκρατορίας. Τότε ἔγραψε καὶ ἐξέδωσε τὴν πρώτη φιλολογικὴ του ἐπιτυχία: «Γιὰ τὴν Ἀγγλία κομμάτι».

Τὰ χρήματα τοῦ πατέρα του, ἡ περιουσία τοῦ ὁποῦ ὑπολογίζεται σὲ 50 ἑκατομ. δολλάρια, δὲν πρόσφεραν μεγάλη βοήθεια στὸν Τζῶν, ἀντίθετα ὁ πατέρας του ἐμπόδιο στὴν πολιτική του καριέρα. Ὁ ἴδιος ὁ Τρόμαν, σχολιάζοντας τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Κεν-νεντὺ ὡς ὑπόμνητο τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, εἶ-
πε: «Δὲν με φοβίξε ὁ πνευματικὸς πατέρας του, ὁ
σο ὁ φυσικὸς του».

Ἡ καθολικὴ θρησκεία τοῦ νέου ὑποψηφίου καὶ ἡ πατρικὴ περιουσία του εἶναι δυὸ πράγματα ποὺ δὲν ἀφίσουν στὸν Τροῦμαν. Τὰ δυὸ αὐτὰ σημεῖα ἀποτελοῦν καὶ τοὺς κύριους στόχους τῆς πολεμικῆς τῶν ἀντιπάλων του.

“Ένα ευτυχισμένο ζευγάρι

Το 1953, ο Τζών Φ. Κέννεντυ παντρεύτηκε την Ζακελίν Λή Μπουσίε, που ήταν τότε 22 ετών. Οι Κέννεντυ απέκτησαν ένα κοριτσάκι και έπλυνον ότι, λίγο μετά τις εκλογές, ο πελαργός θα τους κάνει δώρο κ. Ένα νέο μωρό. "Η Ζακελίν είναι καθολική, όπως και ο Τζών, και τελείως τις σπουδές της στο Παρίσι, στην Σορβόνη. Πριν από το γάμο της συνεργάζονταν ως δημοσιογράφος σε ένα γυναικείο περιοδικό. Έχει μεγάλη ευκολία στις ξένες γλώσσες και δείχνει ζωηρό ενδιαφέρον για την πολιτική." Η πάντοτε χαμογελαστή και χαρούμενη κυρία Κέννεντυ έχει δημιουργήσει μία εύτυχημένη οικογένεια, που τόσο άρεσε στους Αμερικανούς. Και αυτό ίσως είναι το λαχtorότερο σημείο της πολιτικής προπαγάνδας του Κέννεντυ: Μία οικογενειακή ζωή εύτυχημένη και ήσυχη. Την ίδια εικόνα έδωσε και ο Κέννεντυ στα 14 χρόνια της πολιτικής του σταδιοδρομίας: "Ένας άνθρωπος προσηλυτισμένος, αλλά φιλεύθερος, χωρίς υπερβολική αισιοδοξία, που ξέρει τι θέλει και ιώς θα το αποκτήσει. Πιστεύει ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ανάγκη, εκτός από οικονομική έλασηση, και από άλλα αγαθά, που δεν αγοράζονται με τα χρήματα." Η μεγαλύτερη του νίκη υπήρξε στη Δυτική Βιργινία, την πιο φτωχή ίσως πολιτεία της Αμερικής. Σε τό λόγο που εξεφώνησε, τόνισε την πίστη του στη δημοκρατία και την τυφή του εμπιστοσύνη στη συνέπηση του λαού.

«Η προματωτική δημοκρατία, είπε, έχει έμπιστοσύνη στο λαό, γιατί αυτός και μόνο έχει δικαίωμα να εκλέξει όχι απλώς τον άνθρωπο που θα τον αντιπροσωπεύσει, αλλά και αυτόν που θα είναι ικανός να κρίνει εύσυνετητα τα γεγονότα, που θ' αντιμετώξουν το θάρος και που θα ξέρη ν' αναγνωρίσει πάντοτε τα δικαιώματα του λαού».

Ὁ «νεαρός» ἢ ὁ «αὐστηρός»;

Τελευταία, οι δυο υποψήφιοι για την προεδρία έι-
φανίθησαν για πρώτη φορά και στο ίδιο πρόγραμ-
μα από την αμερικανική τηλεόραση. Με την κοινή
αυτή παρουσία τους προσέφεραν μία θετική υπηρ-
σία στους Άμερικανούς ψηφοφόρους και τους έβωσαν
μια μοναδική ευκαιρία να έλθουν σε κάποιου είδους
«άμεση» επαφή μαζί τους.

Οι φίλοι του Κέννεντυ υπολόγιζαν πολύ στην εμφάνισή αυτή, γιατί είχαν έμπιστοσύνη στην φωτογένειά του, στην ιερακή εμφάνισή και στην νοητική που άσκει στις γυναίκες ψηφοφόρους, που δεν πρέπει να λησμονούμε ότι αποτελούν την πλειοψηφία των εκλογέων.

Ἀντίθετα, οἱ φίλοι τοῦ Νέξον ὑπολόγισαν στὴν πείρα πὺς ἔχει ἀποκτήσει ὁ γὼν ἀντιπρόεδρος, ἀπὸ τὶς μέχρι τώρα ἐμφανίσεις του μπροστὰ στὰ μηχανήματα τῆς τηλεοράσεως. Ἀπὸ τὴν διαμέτρησή αὐτή, οἱ ἐκλογικοί ὑπεριργιζόμενος ἐξέγαλαν τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ νεανικός Κένεντυ «ἐγογήτευσε», ἐνῶ ὁ αὐστηρὸς Νέξον «ἐπεβλήθη».

Καί, μετὰ τὴν ἰσοπαλία αὐτή, ἡ προσεκλογικὴ ἐκ-
στρατεία συνεχίζεται σφοδρότερη. ■ ■ ■

Γιὰ ἔναν

ἄνδρα

σάν και

σᾱς

δὲν ὑπάρχει

τίποτε καλλίτερο

ἀπὸ τὴν ῬΗΛΙΣΗΑΒΕ,

Εἶσθε μοντέρνος καὶ ἀγα-
πᾶτε τὰ σπὸρ, τὴν ταχύ-
τητα, τὴν ἀνεση.

Ἀγοράστε σήμερα κι' ὅλας
τὴν 'PHILISHAVE, γιὰ νὰ πε-
τύχετε τὸ πιό τέλειο, ἄνετο
καὶ γρήγορο ξύρισμα.

ΦΙΛΙΠΣ
PHILIPSHAVE

Αντή ή κοπέλλα νρεπόλανε για τὸ δέρμα λινβ πρίν ἓνα μῆνα

Ἀπὸ χρόνια ἦταν γεμάτη μπιμπικία, μαῦρα στίγματα, πού μὲ τίποτα δὲν τὰ κατὰφερνε νὰ ἀπαλλαγῇ. Μιά μέρα, μία φίλη της πού τὴν θαύμαζαν καὶ τὴν τριγύριζαν πολὺ (ὅπως ἄλλωστε τὸ ἐπίθυμοῦσε) τῆς ἐξωμογήθηκε τὸ μυστικὸ της. "Κάνε λοιπὸν καὶ σὺ σάν ἐμένο, μεταχειρίσου τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ, πού δίνει καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Σ' αὐτὴν τὴν Κρέμα ὀφείλω τὴν ὥραία μου ἐπι-
δερμίδα, πού τόσο ἀρέσει". Ἠκολούθησε αὐτὴν τὴν συμβουλὴ καὶ ἀμέσως μπιμπικία, μαῦρα στίγματα, ἀνοιγμένοι πόροι ἐξαφανίστηκαν. Τὸ δέρμα της ἔγινε καθαρὸ θελούδινο. Ὅλοι ἄρχισαν νὰ τὴν προσέχουν καὶ σήμερα εἶναι μιά γοητευτικὴ νύφη. Ἐάν ἔχετε καὶ σεῖς μικρὲς ἀτέλειες, στὸ δέρμα σας, πού σὰς ἐνοχλοῦν, ἔνα πράγμα μὴ ξεχνάτε, ὅτι τίποτα δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ. 2. ΑΙΝΑΡΡΙΧΗΤΙΚΑ. 3. ΡΑΦΑΗΛ — ΜΕΝΙΑΣ. 4. ΚΡΕΜ — ΣΑΝ — ΩΡΑ. 5. ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ — ΙΡ. 6. ΒΩ — ΣΙ — ΝΑΙΣΟΣ. 7. ΙΣΙΑ — ΞΕΡΑ. 8. ΤΕΛ — ΩΣΤΕ — ΝΑΣ. 9. ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ. 10. ΑΣΥΛΙΑΣ — ΩΣΤΕ. 11. ΟΡ — ΛΕΙ — ΑΝ. 12. ΚΑΡΙΝΑΒΑΛΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΑΙΡΚΑΒΙΤΣΙΑΣ. 2. ΑΙΝΑΡΡΩΣΕΩΣ. 3. ΡΑΦΕΣ — ΑΛΜΥΡΑ. 4. ΔΡΙΑΜΑΙΣ — ΛΑ. 5. ΙΡΗ — ΚΙ — ΒΩΤΙΟΝ. 6. ΝΗΛΣΕΝ — ΣΕΑΡΑ. 7. ΑΧ — ΑΙΛΑΝΤΙΣ. 8. ΛΗΜΝΟΣ — ΕΩ — ΛΑ. 9. ΙΤΕ — ΝΟΣ — ΝΩΕΛ. 10. ΟΥΝΟ — ΣΕΝ — ΟΙΣ. 11. ΣΙΚΑΡΙ — ΡΑΠΤΙΑΣ. 12. ΑΖΑΡΙΑΣ — ΕΝ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΤΑΜΕΣΙΣ — ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ — ΜΑΥΡΟ — ΣΗ — ΠΤΑΙΣΙΜΑ, σύνολο 43 βαθμῶν.

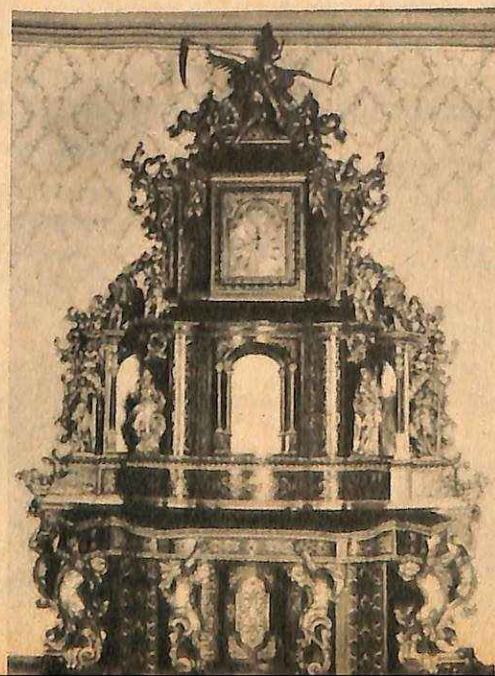

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΣΤΙΦΤ ΜΕΛΚ

ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΜΠΑΡΟΚ

Στὸ Στίφτ Μέλκ, ἓνα μεγάλو συγκρότημα μοναστηριῶν πού βρίσκεται πάνω στὸ Δούναβι, κοντὰ στὴ Βιέννη, ἔγιναν πρό καιροῦ τὰ ἐγκαίνια μιᾶς «Ἐκθέσεως Ρυθμοῦ Μπαρόκ», μὲ ἔργα κυρίως τοῦ Γιάκομπ Πραντάνοιερ καὶ τῶν μαθητῶν του. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου κ' οἱ ἄλλοι ἐπισκέπται, πού παρέστησαν στὰ ἐγκαίνια, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ φωτογραφίσουν τὰ ὠραιότατα καλλιτεχνήματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Μπαρόκ. Ἡ ἐκθεση θὰ διαρκέσῃ ὡς τὰ τέλη Ὀκτωβρίου κ' οἱ ἐπισκέπτες θὰμποροῦν νὰ θαυμάσουν ἀκόμα καὶ τὰ διαμερίσματα πού ἦταν ὡς τώρα κλειστά γιὰ τὸ κοινόν, δηλαδὴ τὴν βιβλιοθήκη, τὴν μαρμάρινη αἴθουσα, τὸ περίπτερο τοῦ κήπου καὶ τὸν βασιλικὸ ξενῶνα.

ΔΥΟ μπρούντζινα ἀγαλματάκια τοῦ Ἑρωτα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἐξαιρετικῆς τέχνης καὶ εἶναι ἰδιαίτερως χαρακτηριστικὰ τοῦ στυλ μπαρόκ

(Φωτ. VOTAVA)

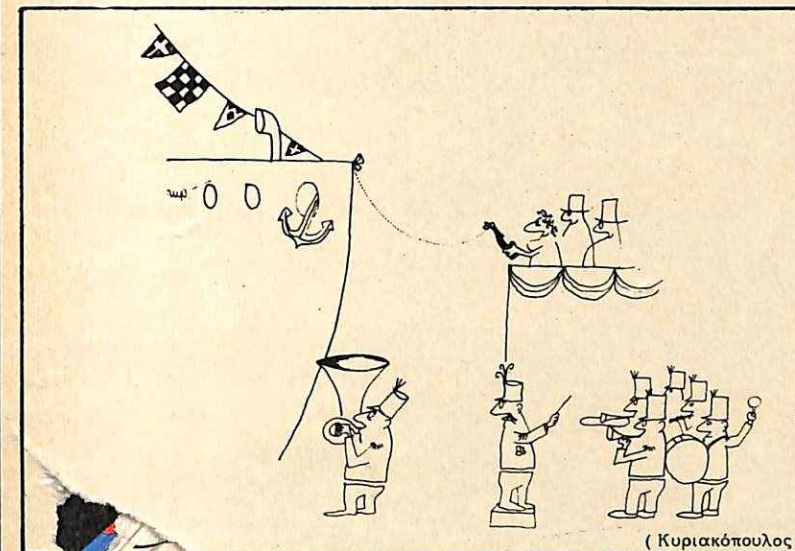
ΡΟΛΟΪ: μὲ τρεῖς σειρὲς ἀπὸ ὑπέρχα σκαλισματα, μὲ ἀγαλματάκια στὴ βάση του. Εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ μοναστηρίου Σάνητ Φλόριαν.

Χιτῆμορ

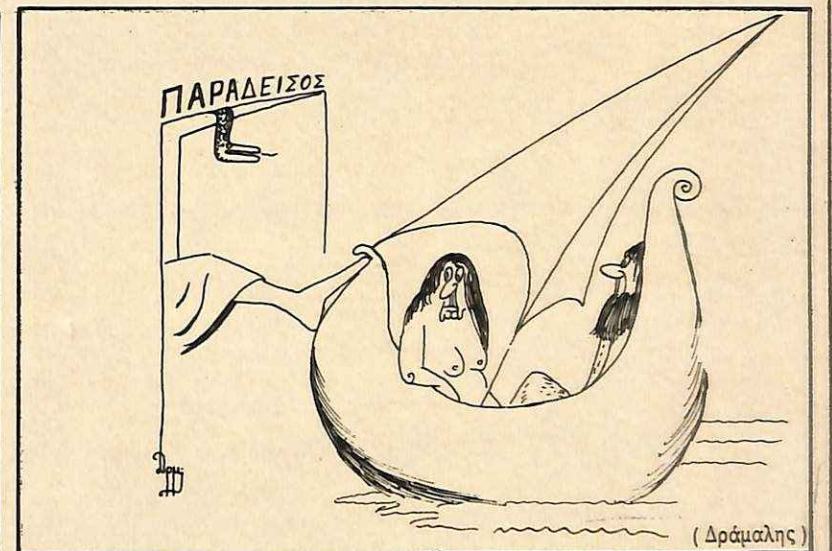

—Μὰ γράφει καὶ ἐμβατήρια ὁ Χατζιδάκις;

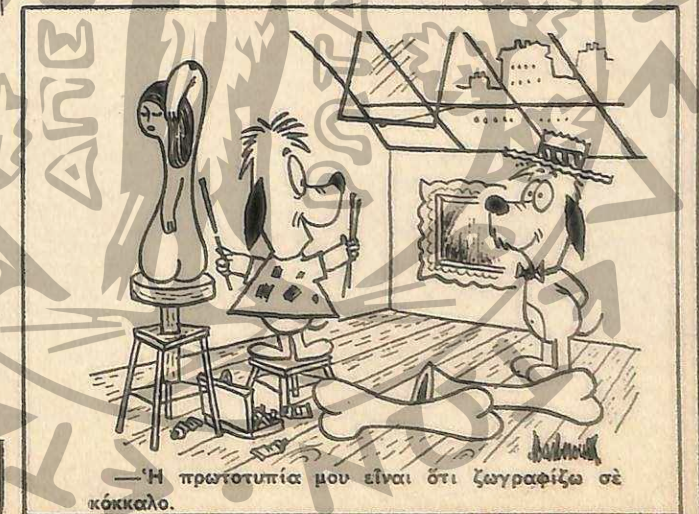
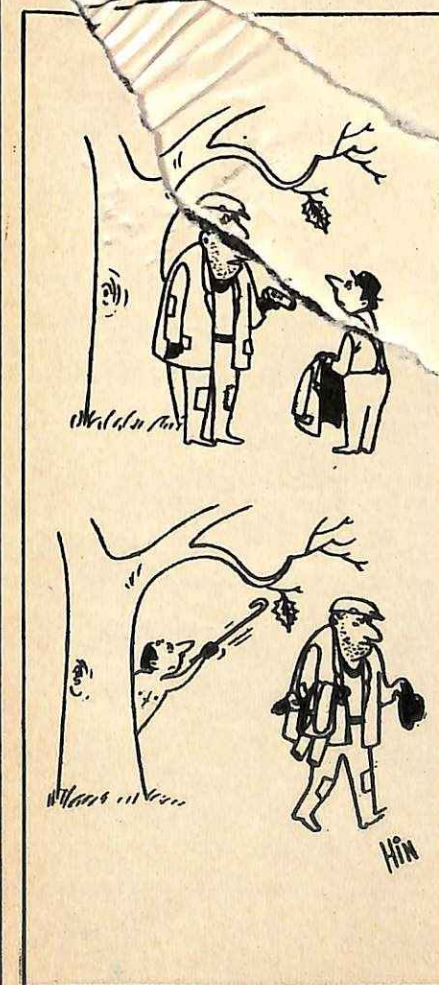
(Σκουλάς)

(Κυριακόπουλος)

(Δράμαλης)

—Ἡ πρωτοτυπία μου εἶναι ὅτι ζωγραφίζω σὲ κόκκαλο.

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
την πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα "ΑΣΤΕΡΙΑ"

Καμπίνες λουομένων

'Ακτή' "ΑΣΤΗΡ,"